വെള്ളുവക്കമ്മാരൻ.

അല്ലെങ്കിൽ

സർദാർ ഷേയിക്ക് ആയാസ്ഖാൻ

ഹൈദരാലിയുടെ.

നായർഗവർണ്ണർ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

മ. രാ. രാ. സി. കുഞ്ഞിരാമമേനോനവർകൾ

തൃശ്ശിവപേരൂർ

വെള്ളുവക്കമ്മാരൻ.

അല്ലെങ്കിൽ

സർദാർ ഷേയിക്ക് ആയാസ്ഖാൻ

ഹൈദരാലിയുടെ

നായർഗവർണ്ണർ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

മ. രാ. രാ. സി. കുഞ്ഞിരാമമേനവനവർകൾ

തൃശ്ശിവപേരൂർ

(Copyright)

1103—1927

കോപ്പി 1100

Prnited at

The Mangalodayam Press

Trichur.

Price 1—4—0 വില 1—4—0

അനുക്രമണിക.

മുഖവുര

ചരിത്രക്കുറിപ്പു

ചിത്രങ്ങൾ

മാപ്പ്

അദ്ധ്യായം	വിഷയം	പെയ്ജു
1.	ജനനവും ബാല്യദശയും	1—14
2.	തണ്ടാരപ്പുള്ളി തറവാട്	15—30
3.	മാധവിയുടെ ജനനം	31—45
4.	മാവിലാൻകോട്ടക്കു തിപ്പിടിച്ചതു്	46—61
5.	കല്ല്യാട്ടു രക്ഷാസ്ഥാനമാക്കിയതു്	62—79
6.	കോലത്തിരി സൈന്യത്തിലെ ഭടൻ	80—92
7	ഏരിപുരത്തെ പോരാട്ടം	93—104
8.	ഇക്കേരിരാജാവുമായുള്ള സഖ്യം	105—115
9.	ഇക്കേരിപ്പട	116—122
10.	ഏളംകുറിന്റെ കാരാഗൃഹവാസം	123—127
11.	കമ്മുവിനു പററിയ ചതി	128—135
12.	ഹൈദരാലി	136—141
	ടിപ്പുവുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച	142—145

14.	മതമാററം	146—149
15.	ബദനൂർ സേനാനായകൻ	150—154
16.	ഹൈദരോടൊപ്പം	155—160
17.	ചിത്തൽദുർഗ്ഗ് ഗവർണ്ണർ	161—167
18.	ഹൈദർ മലബാർ ആക്രമിച്ചത്	168—168
19.	തടവുകാരനായ ഇക്കേരി രാജാവ്	169—172
20.	ബദനൂർ ഗവർണ്ണർ	173—177
21.	ബദനൂർ കോട്ട	178—195
22.	തലശ്ശേരി വാസം	196—199
23.	സന്ന്യാസാശ്രമവും മരണവും	200

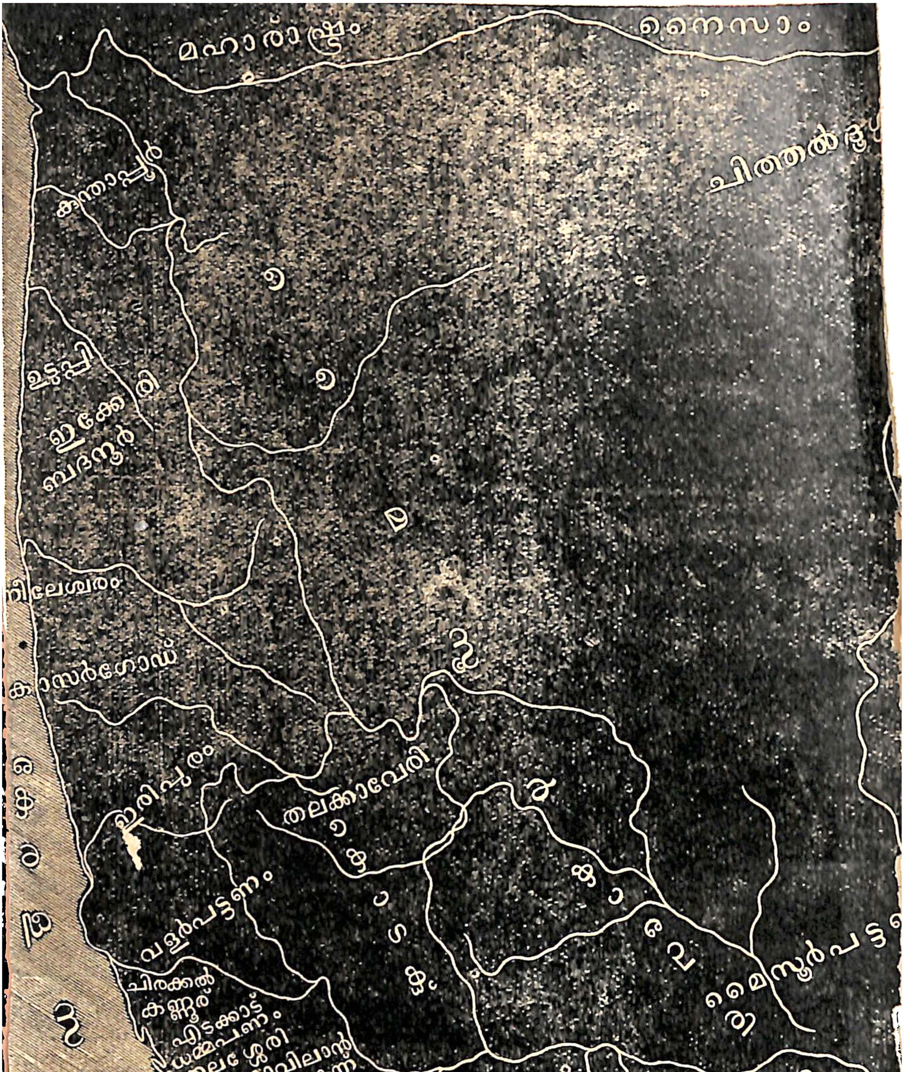

മഹാരാഷ്ട്രം
നൈസാം
കുന്താപ്പൂർ
ഉടുപ്പി
ഇക്കേരി
ബെദനൂർ
നീലേശ്വരം
കാസർഗോഡ്
തലക്കാവേരി
വളർപട്ടണം
ചിറക്കൽ
കണ്ണൂർ
എടക്കാട്
ധർമ്മപട്ടണം
തലശ്ശേരി
മയ്യഴി
കടത്തനാട്
വയനാട്
കോഴിക്കോട്

മുഖവുര.

ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ വലിയ ഉത്തരവാദമൊ ക്ലേശമൊ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മുഖവുരയായി അധികമൊന്നും എനിക്കു പറവാനില്ല. ഈ ചരിത്രകഥക്കാവശ്യമായ വിവരങ്ങളൊക്കെ ശേഖരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തി ഒരു കഥയാക്കി ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതുകയെന്ന ഭാരമൊക്കെ വന്ദ്യവയോധികനായ റിട്ടയർഡ് സബ്ബ്റജിസ്ത്രാർ മ. രാ. രാ. എം. ഒതേനമേനവനവർകൾകൾ (കുത്തുപറമ്പ) നിൎവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആ ഇംഗ്ലീഷു പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു സ്വതന്ത്രതൎജ്ജമയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥമെന്നുപറയാം. ഒതേനമേനവനവർകൾ ചെറുപ്പകാലത്തു ചാലാട്ടുള്ള വെള്ളുവവീട്ടിൽ കുറച്ചു കാലം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട് അക്കാലത്ത് ഈ കഥാനായകനായ കമ്മാരൻനമ്പ്യാരെപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ പലതും ഗ്രഹിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിനു അവസരം കിട്ടി. പിന്നീടു മലബാർമാനുവൽ, മൈസൂർ ചരിത്രം തുടങ്ങിയ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു 'കമ്മു'വിന്റെ വീൎയ്യശൌൎയ്യാദിഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവാനും സാധിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഈ നായരായ നായകനെപ്പറ്റിയുള്ളബഹുമാനം വൎദ്ധിച്ചുവരികയാലാണ് ഈ സ്വരൂപത്തിൽ ഒരു കഥയെഴുതിയുണ്ടാക്കുവാൻ ഇടയായത്

കണ്ണൂരു മുൻസിപ്പാൽ ഹൈസ്ക്കൂളിൽ മൂന്നാം ഫാറത്തിൽ വായിക്കുന്ന കാലത്തു എന്റെ ഗുരുനാഥനായി

രുന്നതു പരേതനായ വെള്ളുവഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാരവർക
ളായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും എൻെറ കുടുംബക്കാരുമായി വ
ലിയ വേഴ്ചയുമായിരുന്നു. ഒതേനമേനവനവർകളെ
പ്പോലത്തന്നെ മലബാർമാനുവൽ തുടങ്ങിയ ചരിത്രഗ്ര
ന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചപ്പോൾ ഈ കഥാനായകനെപ്പററി
കിട്ടാവുന്നേടത്തോളം വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കേണമെന്നു
മോഹം എനിക്കും ഉണ്ടായി. ഈ മോഹം യാദൃഛികമാ
യിട്ടാണു സാധിച്ചതു് ഒതേനമേനവനവർകളുമായി എ
നിക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പരി
ശ്രമങ്ങൾ ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കഴി
ഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം തൃശ്ശിവപേരൂ
രിൽ യദൃഛയാ വന്നു കമ്മുവിൻെറ കഥ് മലയാളഭാ
ഷയിൽ എഴുതേണ്ടഭാരം എന്നിൽ സമർപ്പിച്ചു് അതിന്നു
ള്ള ഉപകരണങ്ങളൊക്കെ തന്നു് അനുഗ്രഹിച്ചുപോകയാ
ണു ചെയ്തതു്

ദുർവ്വാസാവു് ദിവ്യപുഷ്പമാല്യം ദേവേന്ദ്രനു സമ്മാനി
ച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പാലാഴിമഥനം ഉണ്ടാവുന്നതല്ലായിരു
ന്നു. എന്നതുപോലെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ പുറപ്പാടുകാര
ണം കേരളത്തിൽ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങ
ളും ചരിത്രശകലങ്ങളും മഥിച്ചു പാലിൽ വെണ്ണ എന്ന
പോലെ അവ്യക്തമായി കിടക്കുന്ന കേരളചരിത്രത്തെ പു
റത്തുകൊണ്ടുവരാൻ പ്രാപ്തന്മാരായവർ ശ്രമിക്കുവാൻ ഇ
ടവരട്ടെ എന്നു മാത്രമെ ഈ സംഭവത്തെപ്പററി ഒന്നു പ
റവാൻ കാണുന്നുള്ളൂ.

ലോഗൻസായ്പിൻെറ മലബാർമാനുവലിലും, ആ
യാസ്ഖാനെപ്പററി വിൽക്കസ് എന്ന ചരിത്രജ്ഞൻ എ

ഴുതിയ മൈസൂർ ചരിത്രത്തിലും ഈ കഥാനായകനെ മലബാറിൽനിന്ന ഹൈദർ ഒരു തടവുകാരനാക്കി പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയതാണെന്നും, ഹൈദരുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിച്ച് ഒടുവിൽ കമ്മു വലിയ പദവിയിൽ എത്തിച്ചേന്നതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട് ആ യൂറോപ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാർ 'കമ്മു'വിന്റെ ആദിചരിത്രം അന്വേഷിച്ചറിവാൻ ശ്രമം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ഇതിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതുള്ളു. ആയാസ്ഖാൻ മലബാറിലെ ഒരു നായർകുടുംബാംഗമാണെന്നും ഹൈദരാണു മതംമാററിയതെന്നും മാത്രമെ അവക്കറിയേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

വഞ്ചിരാജ്യത്തിന്റെയും, പെരുമ്പടപ്പു സ്വരൂപത്തിന്റെയും, സാമൂതിരിയുടെയും മററും ഒളിച്ചുകിടക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങൾ പലതും ചരിത്രാന്വേഷികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടുവരുന്നുണ്ട് കേരളത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗം കോലത്തിരിയുടെ അധിനത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു കോലരാജ്യത്തിന്റെ അസ്പഷ്ടമായി കിടക്കുന്ന ചരിത്രഭാഗങ്ങൾ വിശദമാക്കാൻ ചെയ്യുന്ന ശ്രമം അനാവശ്യമായി വരുന്നതല്ല. മൈസൂർ ആക്രമണകാലത്തെ കോലത്തു നാടിന്റെ സ്ഥിതിയും കോലത്തു നാട്ടിലെ മുത്തശ്ശിമാർ ഇന്നും പറഞ്ഞുവരുന്ന ഇക്കേരിപ്പടയുടെ സ്വഭാവവും ഏതാണ്ടൊക്കെ ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽനിന്ന ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്

ചരിത്രകഥയിൽ സ്വതവെയുള്ള രസംകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകം എഴുതിതീക്കുവാൻ എനിക്കു വേഗം സാധിച്ചുവെങ്കിലും കയ്യെഴുത്തുപകപ്പ് ഒന്നു നിഷ്പക്ഷിച്ചു വായിച്ചതി

ന്നുശേഷമെ അച്ചടിപ്പാൻ കൊടുക്കാവു എന്ന വിചാരത്തോടെ എട്ടുപത്തുമാസം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു ചെയ്തത് പല തിരക്കുകളാലും ആ പ്രവൃത്തി സാധിച്ചതുമില്ല. ഒടുവിൽ തേനമേനവനവർകളുടേയും സ്നേഹിതന്മാരുടേയും മറ്റും നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ട് ഒടുവിൽ ആ കയ്യെഴുത്തു പകപ്പ് അങ്ങിനെ തന്നെ അച്ചുകൂടത്തിൽ എല്പിക്കയാണു ചെയ്തത് ഇതു കാരണം ചില സ്ഖലിതങ്ങളൊക്കെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കടന്നുകൂടാനും ഇടയായിട്ടുണ്ട്. ആകെ ഇരുപത്തിമൂന്ന് അദ്ധ്യായമുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽ അഞ്ചും, ആറും അദ്ധ്യായങ്ങളില്ലെന്ന നിലയിൽ ഇരുപത്തഞ്ചദ്ധ്യായമാക്കി അച്ചടി കഴിച്ചതു തന്നെ ഈ അശ്രദ്ധക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഈ വക തെറ്റുകളും മാന്യവായനക്കാർ കാട്ടിത്തരുന്ന തെറ്റുകളും ഇനിയത്തെ പതിപ്പിൽ തീർത്തു ശരിപ്പെടുത്തുവാനേ തരമുള്ളൂ. 'അബദ്ധസുബദ്ധക്കോടിക്കുറ' വേണ്ടെന്നു വെക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ലാതായി.

'നോവൽ' പുസ്തകങ്ങൾ 'ഇല്ലസ്ട്രേററ്' ചെയ്യുകയെന്നതു മലയാളപുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണു ഗണിക്കേണ്ടത് ഈ പുസ്തകം മുഴുവനും വായിച്ചു സന്ദർഭങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി ആവശ്യമായ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുണ്ടാക്കിയ ചിത്രകലാകുശലനായ ശ്രീമാൻ ജി. കൃഷ്ണവാരിയരവർകൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിദഗ്ദ്ധതയെ നല്ലവണ്ണം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ പുസ്തകവായനക്കാരൊക്കെ സമ്മതിക്കാതിരിക്ക

യില്ല. ഈ പുസ്തകത്തിൽ സാഹിത്യകലയുടെ ആകർഷണം കുറയുമെങ്കിൽ ആ കുറവു മിസ്റ്റർ വാരിയർ വേറെ ഒരു വിധത്തിൽ പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന സമാധാനത്തോടെ ഈ പുസ്തകം സജ്ജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു

തൃശ്ശിവപേരൂർ
20—11—'27 } സി. കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ.

ചരിത്ര കുറിപ്പുകൾ.

വെള്ളുവത്തറവാട്

വെള്ളുവത്തറവാട്ടുകാരുടെ പുരാതനതറവാട് എടക്കാട്ടിന്നടുത്ത ഇന്തേരി (ഇന്ദ്രഗിരി)യിൽ ആയിരുന്നു. ഈ തറവാട്ടിൽ നിന്നു ബന്ധുതവഴിക്കു പോയാണു ചാലാട്ടും (കണ്ണൂരിന്നടുക്കെ) കല്യാട്ടും ഓരോ താവഴിത്തറവാട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളത് ഇന്തേരിയിൽ ചാലാട്ടുതാവഴിക്കാൎക്കു ക്ഷേത്രം ഊരായ്മയും ഭൂസ്വത്തുക്കളുമുണ്ട് കല്യാട്ടുതാവഴി രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു കുററിയാട്ടൂരും കല്യാട്ടുമായിട്ടാണു താമസിക്കുന്നത് ഈ രണ്ടു താവഴിക്കാരും തമ്മിൽ പുലബന്ധം ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നാണ് അറിയുന്നത് ചാലാട്ടുതാവഴിക്കാരുമായി ഈ ബന്ധം വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ വേൎപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം.

ഈ കഥയിൽ പറയുന്ന ഒരു യജമാനൻ ചാലാട്ടു വെള്ളുവവീട്ടിലാണു പാൎത്തിരുന്നതെന്നും, കമ്മു ജനിച്ചതു ചാലാട്ടു വെച്ചാണെന്നും, പയ്യൻ കോമരെ കൊന്നതു ചാലാട്ടു വെച്ചാണെന്നും, മററും ചിലർ പരമ്പരയായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്നുണ്ട് ഒരു യജമാനനെ തടവുകാരനാക്കി തലശ്ശേരിയിലുള്ള മാവിലാൻകുന്നിലേക്കു തലശ്ശേരി അധികാരി കൊണ്ടുപോയതും ഇന്തേരിയിലെ സ്വത്തുക്കൾ കോലത്തിരി രാജാവു പിടിച്ചടക്കിയതും മററും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഭവങ്ങൾ ചാലാട്ടുവെ

ച്ച നടന്നതാണെന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ തരമില്ല. മുഹമ്മതുമതം വിശ്വസിച്ച് ആയാസ്ഖാനായി മടങ്ങിവന്ന കമ്മു, ഇന്തേരിയിലെ ക്ഷേത്രത്തിൻെറ ജീൎണ്ണോദ്ധാരണം കഴിച്ചതും, ഭൂസ്വത്തുക്കൾ വെള്ളൂർ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്ക ദാനമായി കൊടുത്തതും, എടക്കാട്ട ഒരു ശിവക്ഷേത്രം ഉണ്ടാക്കി സ്വത്തുക്കൾ തിരിച്ചുവെച്ചതും ആയ സംഗതികൾ ആലോചിച്ചാലും കഥ നടന്നത് ഇന്തേരിയിൽവെച്ചാണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട് ആയാസ്ഖാൻ തലശ്ശേരിയിൽ വന്നതിന്നുശേഷം ചാലാട്ട പോയതായി ഒരു റിക്കാർട്ടുകൊണ്ടും കാണുന്നില്ല. ഗവൎണ്ണർ ആയാസ്ഖാൻ (കമ്മു) ബദന്നൂർക്കോട്ട ബ്രിട്ടീഷുകാൎക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു തലശ്ശേരിയിൽ വന്നതിന്നു ശേഷം അമീനാബീഗത്തോടുകൂടി (മാധവിയോടുകൂടി) മാവിലാൻകുന്നിലാണു താമസിച്ചത് കോലത്തിരി രാജാവു 959_ാമാണ്ടു കന്നിമാസത്തിൽ മാവിലാൻ കുന്നിൽ പോയി ആയാസ്ഖാനെ കാണുകയുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മാങ്ങാട്ടച്ചൻ.

"മാങ്ങാട്ടച്ചൻ_മനുഷ്യരത്നം_കൊല്ലപ്പെട്ടു" എന്നു തോണിക്കാർ പാടുന്നതായി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ (13_ാം ഭാഗം) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഈ ഐതിഹ്യം ഇതാണ്:— മാങ്ങാട്ടച്ചന്മാർ സാമൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ മന്ത്രിപദം പരമ്പരയായി സ്വീകരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. തലശ്ശേരിയിൽനിന്നു 16 നാഴിക കിഴക്ക കണ്ണവം അംശത്തിലാണു സാമന്തന്മാരായ മാങ്ങാട്ടച്ചന്മാരുടെ കുടുംബസ്ഥാ

നം. പറങ്ങോടശ്ശമേനവൻ എന്നാളുടെ മകനെ തിരുനാവായ വെച്ചമാമാങ്കാവസരത്തിൽ സാമൂതിരിയുടെ മന്ത്രിയായ മാങ്ങാട്ടച്ചൻെറ അറിവോടുകൂടി കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നും, ഈ പക വീട്ടാൻ പറങ്ങോടശ്ശമേനോൻ മാങ്ങാട്ടച്ചനെ ചതിച്ച വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കുത്തിക്കൊന്നുവെന്നും ആണ് ഐതിഹ്യം.

വളർപട്ടണം കളരി.

വളർപട്ടണം എന്ന പേരിലുള്ള പുഴയുടെ തെക്കുവശത്താണ വളർപട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തെ അഴീക്കൽ തീവണ്ടിസ്റ്റേഷൻ ഈ പട്ടണത്തിൻെറ പടിഞ്ഞാറെ അതൃത്തിയിലാണ് പെരുമാക്കന്മാരിൽ 11_ാമനായ വല്ലഭപ്പെരുമാൾ ഇവിടെ ഒരു ശിവലിംഗം കണ്ടുവെന്നും, അതിന്നായി ഒരു ക്ഷേത്രം പണിയിച്ചുവെന്നും, രക്ഷക്കായി ഒരു കോട്ട കെട്ടിയെന്നും ആണ് ഐതിഹ്യം. ഈ പെരുമാൾ ഈ കോട്ടയിൽ താമസിച്ചിട്ടുമുണ്ടു് ഒടുവിൽ ഈ കോട്ട കോലത്തിരി രാജാക്കന്മാരുടെ വാസസ്ഥലമായി. ഈ കോട്ടയുടെ തെക്കുവശം കോലത്തിരി രാജാക്കന്മാരുടേയും സൈന്യങ്ങളുടേയും കളരിയും ഭഗവതിക്ഷേത്രവും ഉണ്ടു് കോട്ടയുടേയും ശിവക്ഷേത്രത്തിൻേറയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ പലതും ഇപ്പോൾ അവിടെ കാണ്മാനുണ്ടു് ഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിന്നു കളരിവാതുക്കൽ ക്ഷേത്രം എന്നുതന്നെയാണ് ഇന്നും പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നതു് കോലത്തിരിരാജാക്കന്മാരുടെ ഒരു ശാഖയായ ചിറക്കൽ കോവിലകക്കാരുടെ ശ്മശാനം ഇപ്പോഴും ഈ

കോട്ടയിലാണ് ചിറക്കൽ കോവിലകത്തുനിന്ന് ഏതാണ്ട് ഒരു നാഴിക വടക്കായിട്ടാണ് ഈ കോട്ടയുടെ സ്ഥിതി.

ഇക്കേരി—ബദനൂർ.

ഇക്കേരി എന്ന പേർ മൈസൂരിലുള്ള ഷിമോഗാ ജില്ലയിൽ സാഗർ താലൂക്കിലെ ഒരു ഗ്രാമമാണ് 1560 മുതൽ 1640 വരെ ഈ പ്രദേശം കോലാദി (Koladi) രാജാക്കന്മാരുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ആ രാജവംശക്കാർ അവരുടെ വാസസ്ഥലം ബദനൂരിലേക്കു മാററിയെങ്കിലും രാജ്യത്തിൻെറ തലസ്ഥാനം ഇക്കേരി തന്നെയായിരുന്നു. ഇക്കേരിപ്പണമെന്നും, ഇക്കേരിക്കാശെന്നും പേരിൽ ചില നാണ്യങ്ങൾ കമ്മട്ടംചെയ്തു് ഇവർ പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തിട്ടുമുണ്ട് അവിടെ വലിയ രാജധാനികളും മററും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ കാണ്മാനുള്ളതു് ഒരു 'അഘോരസ്വാമി' ക്ഷേത്രം മാത്രമാണ് 1640_ൽ കോലാദി രാജസ്വരൂപം ബദനൂരിൽ താമസമാക്കിയെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ സ്ഥാനവും ഷിമോഗജില്ലയിൽ പടിഞ്ഞാറെ അതൃത്തിയിലാണ് ഈ പ്രദേശത്തിന്ന് ആദ്യകാലം ബിദരുർഹള്ളി എന്നായിരുന്നു പേര് ബിദരുർ പിന്നെ ബദനൂരായി. ഒടുക്കം ബദ്നൂരും ആയി. രാജാക്കന്മാരുടെ വാസസ്ഥലമായതോടുകൂടി ഈ പ്രദേശം ക്രമേണ ഒരു വലിയ നഗരിയായിത്തീൎന്നു. ഒരു കാലത്തു 8 നാഴിക നീളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കന്മതിലുകൾക്കുള്ളിലായി ഈ നഗരിയിൽ ഒരു ലക്ഷത്തോളം ഭവനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു

വത്രെ. ഈ നഗരിയിലേക്ക് അന്നു പത്തു പ്രവേശനമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1763_ല്‍ ഹൈദരാലി ഈ നഗരം കയ്യശമാക്കി. അതിന്നു ഹൈദര്‍നഗരമെന്നു ഒരു പുതിയ പേരും കൊടുത്തു. 1783_ല്‍ ഈ നഗരം ബ്രിട്ടിഷുകാൎക്കു കിട്ടിയെങ്കിലും വീണ്ടും മൈസൂര്‍ സൈന്യം കയ്യശമാക്കി. ടിപ്പുവിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ കലാപം കാരണമായും, ഹിന്തുക്കളോടു് അവന്‍ കാട്ടിയ ക്രൂരത കാരണമായും ഈ നഗരം വിട്ടു ജനങ്ങള്‍ പോയ്ക്കളഞ്ഞു. ഈ നഗരം ഒരു നശിച്ച നഗരമായി. ഇതിനെ പൂൎവ്വസ്ഥിതിയില്‍ കൊണ്ടുവരാന്‍ ടിപ്പു ചെയ്ത പരിശ്രമമൊന്നും ഫലിച്ചില്ല.

ദോഡപ്പനായ്ക്കന്‍

1730_ല്‍ ഇക്കേരി രാജാവായിരുന്ന സോമശേഖര രാജാവു മരിച്ചു. 9 വയസ്സായ ഒരു മകനാണ് അവകാശിയായി വന്നതു് സുന്ദരനായ്ക്കന്‍ എന്നു പേരായ ഈ കുമാരന്റെ അമ്മ (രാജ്ഞി) ദോഡപ്പനായ്ക്കന്‍ എന്ന ഒരുവനെ മന്ത്രിയാക്കി രാജ്യം ഭരിച്ചു. ഈ ദോഡപ്പനായ്ക്കന്‍ ഒടുവില്‍ രാജ്ഞിയുടെ ഭൎത്താവുമായി. അമ്മയുടെ അറിവോടുകൂടിത്തന്നെ രാജ്യാവകാശിയായ കുമാരനെ രാജ്യത്തിന്റെ അതൃത്തിയിലുള്ള ഒരു ജമിന്താറുടെ വസതിയില്‍ ഒരു തടവുകാരന്റെ നിലയിലാക്കി കുമാരന്‍ മരിച്ചുപോയെന്ന ഒരു വിളംബരം ദോഡപ്പനായ്ക്കന്‍ ചെയ്തു് സ്വയം ഇക്കേരിരാജാവാകയും ചെയ്തു. ഈ കുമാരന്നു പ്രായംചെന്നപ്പോള്‍ ഹൈദരുടെ സഹായത്തോടെ

പൊയ്പോയ രാജപദവി കയ്വശമാക്കാൻ ഈ കുമാരൻ ശ്രമിച്ചു. ഇതിന്നായി ഇക്കേരി രാജ്യം ആക്രമിക്കേണ്ടതു് എങ്ങിനെയാണെന്നു പരിശോധിപ്പാൻ ഇക്കേരിയിൽ വന്ന അവസരത്തിലാണു കമ്മുവെ രക്ഷിപ്പാൻ ഹൈദരാലിക്കു സാധിച്ചതു് സുന്ദരനായ്ക്കൻ എന്ന രാജകുമാരനെ ഒടുവിൽ രാജാവാക്കി വാഴിക്കാൻ ഹൈദർക്കു സാധിച്ചുവെങ്കിലും കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സംഗതിവശാൽ ആ രാജ്യം മൈസൂർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാക്കുകയാണു ഹൈദർ ചെയ്തതു്

ചിത്രങ്ങൾ

1. കോലത്തിരിയുടെ സൈന്യനായകൻ (കമ്മു)
2. രൈരുയജമാനന്റെ പിറന്നാൾസദ്യയും കൊലയും
3. അമ്പുക്കുറുപ്പും കവച്ചക്കാരും
4. മാവിലാൻകുന്നുകടവത്തുവെച്ചു മാധവിയെ ഒന്നാമത്തു കണ്ടത്
5. കല്യാട്ടെ കുട്ടികൾക്കു പണ്ടങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചത്
6. എളംകൂറിനെ തടവുകാരനാക്കിയത്
7 ഹൈദരുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച
8. ഠിപ്പുവിന്റെ കാളനായാട്ട്
9. ബദനൂരിൽ നടന്ന ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം
10. ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായുള്ള സഖ്യം.

വെള്ളുവക്കമ്മാരൻ നമ്പ്യാർ

(കോലത്തിരിയുടെ സൈന്യനായകൻ)

വെള്ളുവക്കമ്മാരൻ.

അല്ലെങ്കിൽ

സർദാർ ഷേയിക്ക് ആയാസ്ഖാൻ.

ബിദനൂരിലെ നായർ ഗവൎണ്ണർ.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

ജനനവും ബാല്യദശയും.

വടക്കേ മലബാറിൽ തലശ്ശേരിക്കും കണ്ണൂരിന്നും മദ്ധ്യത്തിലായി എടക്കാട (മദ്ധ്യവനം) എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന തീവണ്ടിസ്റ്റേഷൻെറ കിഴക്കുവശം അല്പം അകലെയായി ഇന്ദ്രഗിരി എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന കുറെ കുന്നുകൾ കാണാം. ഈ കുന്നുകളുടെ പടിഞ്ഞാറു കടൽത്തീരംവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഒരുകാലം തിങ്ങിവിങ്ങിപ്പൊങ്ങിയ വനമായിരുന്നു. കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായിരുന്ന ഈ പ്രദേശം മുഴുവനും ഇപ്പോൾ നല്ല കൃഷിസ്ഥലമാണ്. ഈ കുന്നുകളുടെ കിഴക്കേ ചരിവു തുടങ്ങി കിഴക്കോട്ടും തെക്കുകിഴക്കോട്ടുമായി നീണ്ടുകിടന്നിരുന്ന പ്രദേശത്തെയാണ 'വെള്ളുവ'ദേശം അല്ലെങ്കിൽ തറയെന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ഈ തറയിലെ മുഖ്യസ്ഥൻെറ ത

റവാടിന്നു വെള്ളുവവീടെന്നും, വെള്ളുവഎടം എന്നും, ആയിരുന്നു പേരു് ഈ എടം വെള്ളുവദേശത്തിൻെറ തെക്കകിഴക്ക ഭാഗത്തുമായിരുന്നു.

പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ഈ വെള്ളുവ എടത്തിലെ കാരണവൻ ഉദ്ദേശം അമ്പതു വയസ്സു പ്രായംചെന്ന രൈരുനമ്പ്യാരെന്ന രൈരുയജമാനനായിരുന്നു. രൈരുയജമാനൻ സാമാന്യം ഒരു 'വെറി'യനും 'മനുഷ്യപ്പററി'ല്ലാത്താളും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും സാധുക്കളായ തൻെറ കുടിയാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ദയാവാനായ ഒരു ജന്മിയും ആയിരുന്നു. കൃത്യബോധമില്ലാത്ത കുടിയാന്മാരെ ചിലപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം അടിച്ചു കൊല്ലാറാക്കിയെന്നു വരും; പക്ഷെ, മറെറാരിക്കൽ പാട്ടം അടസ്സാൻ ഒരുങ്ങിവന്ന കുടിയാൻെറ പാട്ടം മുഴുവനും വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ അതിഭക്തനായി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി കണ്ണുകെട്ടി ശയനപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തേയ്ക്കും. നല്ല സമയമല്ലെങ്കിൽ വിഗ്രഹത്തിന്മേൽ ചാണകം വലിച്ചെറിയുവാനും രൈരുയജമാനൻ മടിക്കയില്ല. തൻെറ വലിയ ഭൂസ്വത്തുക്കൾ ഭരിപ്പാൻ അപ്രാപ്തനാവുകകാരണം രൈരുയജമാനൻ പാട്ടം പിരിക്കാനും, കണക്ക വെയ്ക്കുവാനുമായി പയ്യൻകോമർ എന്നു പേരായ ഒരു നമ്പ്യാരെ കാര്യസ്ഥനായി നിയമിച്ചിരുന്നു. ഈ കോമർ രൈരുയജമാനൻെറ വിശ്വസ്തനായ ഒരു സഹവാസിയായിത്തീരാൻ അധികം കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നില്ല.

തൈരുയജമാനൻ രണ്ടു പ്രാവശ്യം സംബന്ധം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടു്; എന്നാൽ സന്താനമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകസോദരിയായ കല്യാണി അമ്മയെ, ഈസ്റ്റിന്ത്യാക്കമ്പനിക്കാരുടെ റിക്കാർട്ടുകളാൽ പ്രസിദ്ധന്മാരായ രണ്ടുതറ അച്ഛന്മാരിൽ ഒരാളായ പള്ളിയത്തു കണ്ണൻ യജമാനനാണ ഭാൎയ്യയാക്കി സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. വലിയമ്മയുടെ മക്കളായ രണ്ടു സോദരിമാർ തൈരുയജമാനന്നു വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരാളുടെ ഭൎത്താവു കണ്ണൂരിനടുത്തു ചാലാട്ടുള്ള ഒരു ജന്മിയായിരുന്നു. ഈ ഭൎത്താവു് ഈ താവഴിക്കു വളരെ ഭൂസ്വത്തു ചാലാട്ടു കൊടുത്തിരുന്നു. മറേറ സോദരിയെ ഒരു പ്രമാണിയായ കല്യാട്ടു നമ്പ്യാരാണ ഭാൎയ്യയാക്കിക്കൊണ്ടുപോയതു് കല്യാട്ടു സന്തതിയില്ലായ്കയാൽ അവിടുത്തെ യജമാനന്റെ മരണത്തോടുകൂടി കസ്റ്റുത്തുപ്രകാരം അവിടുത്തെ സ്വത്തും അധികാരാവകാശങ്ങളും ആ സോദരിക്കും സന്താനപരമ്പരക്കും സിദ്ധിച്ചു. വലിയമ്മയുടെ മക്കളായ സോദരിമാർ ഇങ്ങിനെ ചാലാട്ടും കല്യാട്ടും ആയി രണ്ടു താവഴികളായി സന്തതികൊണ്ടും സമ്പത്തുകൊണ്ടും പ്രസിദ്ധി നേടി. ഇരുവഴിനാട്ടിലുള്ള വെള്ളുവവീട്ടുകാരുടെ സഹായം കൂടാതെതന്നെ ഈ താവഴിക്കാർ സ്വാതന്ത്ര്യമായി കഴിച്ചുപോകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ കഥാനായകൻ, കൊല്ലവഷം 888_ാമാണ്ടിൽ (ക്രി. അ. 1713_ൽ) ഇരുവഴിനാട്ടിലുള്ള വെള്ളുവ എടത്തിൽ കല്യാണി അമ്മയുടെയും പള്ളിയത്തു കണ്ണൻ

യജമാനൻെറയും മകനായി ജനിച്ചു. ഒരു സാധാരണ നായർതറവാട്ടിൽ ജനിച്ച ഈ കുട്ടി 'സർദാർ ഷെയിക്ക് ആയാസ്ഖാൻ ബഹദ്ദൂർ' എന്ന പേരെടുത്തു ഹൈദരാലിയുടെ ഒരു വിശ്വസ്തമിത്രവും ഒരു ഉത്തമസൈന്യനായകനും ടിപ്പുസുൽത്താൻെറ പരമശത്രുവും ആയിത്തീരുമെന്നും, മലബാറിൻെറയും മൈസൂരിൻെറയും ചരിത്രത്തിൽ എത്രയും പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിന് അൎഹനായിത്തീരുമെന്നും അന്ന് ആൎക്കും ഊഹിപ്പാൻകൂടി വഴിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുട്ടിക്കു നല്ല കായബലവും അതിയായ സൌഭാഗ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആറാംമാസം അച്ഛൻെറയും കാരണവരുടെയും സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചവിധം ചോറൂണും പേരിടലും വളരെ കേമമായിക്കഴിച്ചു. കുട്ടിക്കു 'കമ്മാരൻ' എന്നാണു പേരിട്ടത് ഈ പേർ ചുരുക്കി ഓമനപ്പേരായി കമ്മു എന്ന് എവരും വിളിക്കാനും തുടങ്ങി.

ജാതകമുണ്ടാക്കിയ ജോത്സ്യൻെറ അഭിപ്രായം കമ്മു ദീൎഘായുഷ്മാനാണെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ കുടുംബങ്ങളുടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും നാശം, സ്നേഹിതന്മാരുടെ കുറവു, പ്രബലന്മാരായ ശത്രുക്കളുടെ ആധിക്യം, വിദേശവാസം, സന്താനാഭാവം തുടങ്ങിയ ദോഷങ്ങൾ ഈ ജാതകപ്രകാരം വിധിച്ചിരുന്നു. അമിതമായ ധനലാഭം, ദാമ്പത്യസുഖസമ്പാദനം, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിക്കുക എന്നു തുടങ്ങിയ ഭാഗ്യങ്ങളും ജാതകവശാൽ കണ്ടിരുന്നു. 'വാൎദ്ധക്യേ മുനിവൃത്തി'യെന്ന യോഗവും ജാതകത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു. വലുതായ ഭൂസ്വത്തിൻെറ ഏകാവകാശി

യും, അസാധാരണമായ ദേഹകാന്തിയോടുകൂടിയ ഒരു ബാലനുമായ കമ്മു മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും അമ്മാമന്റെയും മാത്രമല്ല, അയൽപ്രദേശക്കാരുടെയും ഒരു ഓമനക്കുട്ടിയായി വളന്നു.

നാലു വയസ്സു കഴിഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ സാധാരണപോലെ കമ്മുവിനെ എഴുത്തിന്നുവെച്ചു. ഒരു എഴുത്താശ്ശനേയും നിയമിച്ചു. പനയോലയിൽ 'വട്ടെഴുത്തു ലിപിയിൽ എഴുത്താണികൊണ്ടു് എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു്, അച്ചുക്കൂടവും മലയാളപുസ്തകങ്ങളും ഇല്ലാത്ത അക്കാലത്തു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു് വട്ടെഴുത്തു് ഏതാണ്ടു ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിന്നു യോജിച്ചതായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളഅക്ഷരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുന്നതിന്നു മുമ്പായി 'കോലെഴുത്തെ'ന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്നതു് ഈ ഗ്രന്ഥാക്ഷരവടിവിൽ എഴുതിവന്നിരുന്ന വട്ടെഴുത്തിനെയാണു് അന്നു പബ്ളിക് സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വല്ല വിദ്വാന്മാരും അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എഴുത്തശ്ശന്മാരെ നിയമിച്ചു സ്വന്തം വീട്ടിലിരുത്തി പഠിപ്പിച്ച വഴിക്കാണു് ഭേദപ്പെട്ട തറവാട്ടുകളിൽ ഒരെഴുത്തശ്ശനെ നിയമിച്ചാൽ അയൽവീട്ടുകളിലെ ബാലികാബാലകന്മാർ ആ ആശാന്റെ ശിഷ്യരായി കൂടും. സംസ്കൃതപദ്യങ്ങളായ അഷ്ടകങ്ങളും, അമരകോശവും, വ്യാകരണത്തെസ്സംബന്ധിച്ച പ്രഥമപാഠങ്ങളും, ശ്രീരാമോദന്തം, ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം, രഘുവംശം തുടങ്ങിയ ലളിതകാവ്യങ്ങളുമാണു് അന്നു് എഴുത്തശ്ശന്മാർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു് വൈദ്യവും

ജ്യോതിഷവും ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസമായിട്ടാണ് അന്നു കരുതിപ്പോന്നിരുന്നത് ഒരു നായർയുവാവിന് ഈവക പഠിപ്പുകൾ എത്രതന്നെയുണ്ടായാലും കളരിയിൽ പയററും കായികാഭ്യാസങ്ങളുമാണ് ആ യുവാവിൻെറ പഠിപ്പുകളിൽ ഏററവും പ്രധാമായിക്കരുതിയിരുന്നത് ഓരോ തറകളിലും വെവ്വേറെ ഉണ്ടായിരുന്ന കളരികളിൽ പത്തുവയസ്സിന്നു മേല്പെട്ടുള്ള എല്ലാ യുവാക്കന്മാരും കൊല്ലത്തിൽ നാലു മാസം ചെന്നു പത്തൊമ്പതു് അടവുകളും പഠിക്കേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തും വളരെ ദുർല്ലഭമായി കാണ്മാനുള്ള ഈ അഭ്യാസരീതിക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. കളരിയിൽ കായികാഭ്യാസം പ്രഭാതത്തിന്നു തുടങ്ങും. ദേഹം മുഴവനും എണ്ണ തേച്ച് ഓട്ടവും ചാട്ടവും, ഗദകൊണ്ടും വാളുകൊണ്ടും ഉള്ള പ്രയോഗവും കഴിയുമ്പോഴയ്ക്കു നല്ലവണ്ണം വിയത്തിട്ടുണ്ടാകും. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ യുവാവു നിലത്തു നീണ്ടുനിവൎന്നു കിടക്കണം. അപ്പോൾ ഗുരുക്കൾ വിട്ടത്തിന്മേൽ കെട്ടിയ ഒരു കയറും പിടിച്ച് ഈ യുവാവിൻെറ ദേഹത്തിൽ കയറിനിന്നു കാലുകൊണ്ടു ദേഹമൊക്കെച്ചവിട്ടിത്തടവുകയാണു ചെയ്യുന്നത് എല്ലാകൊല്ലവും നിശ്ചിതസമയത്തും കാലത്തും ഈ ചവിട്ടിത്തടവൽ കഴിക്കേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമാണ് ഇതിൻെറ ഫലമായി ദേഹത്തിന്ന് ആയാസവും ശക്തിയും കൂടുന്നു. ആവശ്യമില്ലാത്ത മേദസ്സുകൾ വൎദ്ധിക്കില്ല. ഈ കളരിയിൽപയററുകാരണം ധൈൎയ്യവും യുവാക്കന്മാൎക്കുണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ സൎവ്വസാധാരണമായിരുന്ന കളരികളും

ഗുരുക്കന്മാരും പണിക്കന്മാരും, ചവിട്ടിത്തടവലും, തല്ലും തടവും, ആയുധാഭ്യാസവുമൊക്കെ 'ഇങ്ങിനി വരാത്തവണ്ണം' മലബാറിൽനിന്നു നടകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പത്തുവയസ്സായപ്പോഴേക്കും കമ്മുവിന്നു മലയാളം നല്ലവണ്ണം എഴുതുവാനും വായിപ്പാനും, സംസ്കൃതത്തിലുള്ള അഷ്ടകങ്ങളും പഞ്ചകൃതികളിൽ ചിലതും മനഃപാഠമായി ചൊല്ലാനും സാദ്ധ്യമായിരുന്നു. പത്താം വയസ്സിൽത്തന്നെ തറയിലെ കളരിയിൽ ആയുധാഭ്യാസവും മററും പഠിക്കുവാനാണു പിന്നെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതു്. അവിടെ വച്ചു വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ അഭ്യാസികളുടെ സഹായത്താലും അമ്മാമന്റെയും അച്ഛന്റെയും നിഷ്കർഷയായ മേൽനോട്ടത്താലും കമ്മു ആയോധനവിദ്യയിലും കായികാഭ്യാസത്തിലും നല്ല വിദഗ്ദ്ധനായിത്തീൎന്നു. പതിനെട്ടു വയസ്സുപ്രായമായപ്പോൾ അസാധാരണമായ പൌരുഷം ഈ യുവാവിൽ പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങി. ഇരുനിറത്തിൽ ദീൎഘകായനായ കമ്മുവിന്റെ കറുത്തു നീണ്ട കുടുമയും, വിശാലമായ നെററിത്തടവും, നീണ്ടിരുണ്ട കണ്ണുകളും, തടിച്ച പുരികങ്ങളും, നിറഞ്ഞ കവിൾത്തടവും, സാമാന്യം നീണ്ടു തിലപുഷ്പംപോലെയുള്ള നാസികയും, മുത്തുപോലെയുള്ള പല്ലുകളും, തുടുതുടെ വിലസുന്ന ചുണ്ടുകളും, വിശാലമായ മാറിടവും, നീണ്ടുരുണ്ട ബാഹുക്കളും, തടിച്ച കാലുകളുമെല്ലാം കൂടി കമ്മു അതികോമളനും ദേഹദാൎഢ്യത്തോടുകൂടിയ ഒരു യുവാവുമായിത്തീൎന്നു.

ഏകദേശം ഇക്കാലംമുതല്ക്കു് ഇന്ദ്രഗിരിയിലുള്ള വെള്ളുവഎടത്തിൽ ഓരോ അനൎത്ഥങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ ക

ണ്ടുതുടങ്ങി. രൈരുയജമാനന്റെ പ്രകൃതത്തിന്നു വലിയ മാററം ഇക്കാലത്താണു കണ്ടുതുടങ്ങിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിക്കുതന്നെ ഒരു ഇരിപ്പില്ലെന്നുവന്നു. കോപമെന്ന ദോഷം അദ്ദേഹത്തെ അതിയായി ബാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഏകസഹോദരി—കമ്മുവിന്റെ മാതാവായ കല്യാണിഅമ്മ—പരലോകം പ്രാപിച്ചു. ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞു് ഒരു മാസം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി കമ്മുവിന്റെ അച്ഛനും ചരമമടഞ്ഞു. രൈരുയജമാനന്റെ രണ്ടാമത്തെ ദാമ്പത്യജീവിതം അസുഖമായിത്തീൎന്നു. ആ ഭാൎയ്യ ആത്മഹത്യചെയ്യുകയാണത്രെ ചെയ്തതു് ഈ സംഭവത്തോടുകൂടി തന്റെ സ്നേഹിതനും സഹവാസിയുമായ പയ്യൻകോമർ ക്ഷണിച്ചാലല്ലാതെ എടത്തിൽ കടപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു യജമാനന്റെ കല്പനയുമായി. ഭാൎയ്യയുടെ ദുൎമ്മരണാനന്തരം രൈരുയജമാനൻ എടത്തെക്കൈകൊണ്ടേ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയുള്ളുവെന്നു് ഒരു വ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചുതുടങ്ങി. സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന വലത്തെക്കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ആരോടും പറഞ്ഞതുമില്ല. പക്ഷെ പുതുമയായ ഈ മാററത്തിന്റെ കാരണം പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭാൎയ്യ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു് ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിന്നു പിറെറ ദിവസമായിരുന്നു രൈരുയജമാനന്റെ ആണ്ടേപ്പിറന്നാൾ. ഈ ജന്മനക്ഷത്രദിനത്തെ അതികേമമായി എടത്തിൽവെച്ചു കൊണ്ടാടുവാനുള്ള ഒരുക്കമൊ

ക്കെ ചെയ്തിരുന്നു. തന്റെ സമാനന്മാരായ പല സ്നേഹിതന്മാരെയും ബന്ധുക്കളേയും സത്യജ്ഞ ക്ഷണിച്ചവരുത്തി. കൂട്ടത്തിൽ പയ്യൻകോമർനമ്പ്യാരും ക്ഷണനം സ്വീകരിച്ച വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തറയിൽ കാരണവന്മാരും കുടിയാന്മാരുമൊക്കെ യജമാനന്റെ പിറന്നാളിന്നു തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. മൃത്യുവിനെ ജയിക്കുവാനുള്ള മൃത്യുഞ്ജയപൂജ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ച വേദോക്തപ്രകാരം നടത്തി പ്രസാദവും നിവേദ്യത്തിന്റെ ഉച്ഛിഷ്ടവും യജമാനന്നു കൊടുത്തു ശാന്തിക്കാരൻ ദക്ഷിണ വാങ്ങി 'ചിരംജീവി സുഖീ ഭവ' എന്ന് അനുഗ്രഹിച്ച പോയതിന്നുശേഷം പിറന്നാൾക്കാരന്നും അതിഥികൾക്കും ഭക്ഷണത്തിന്നുള്ള ഇല വെച്ചു. പുല്ലുപായയിൽ എല്ലാവരും ഇരുന്ന് ആസ്വാദ്യങ്ങളായ വിഭവങ്ങളും ചോറും വിളമ്പിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അസംഗതമായി ഒരു യജമാനൻ ഇലയുടെ മുമ്പിൽനിന്നെഴുന്നീററത് അതിഥികൾ പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ യജമാനൻ പയ്യൻകോമരുടെ അടുത്തു പോയി ആയാളുടെ കഴുത്ത് ഒരു കൈകൊണ്ടു പിടിച്ച്, അരയിൽ തിരുകിയിരുന്ന കത്തിയൂരി (അക്കാലത്ത് എല്ലാ നായന്മാരും അരയിൽ ഒരു കട്ടാരമോ കത്തിയോ എപ്പോഴും കരുതുകയെന്നത് ഒരു നാട്ടുനടവടിയായിരുന്നു) കോമരുടെ ഹൃദയസ്ഥാനത്ത് ഒരു കുത്തു കുത്തിയതും, അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട ചോര വലത്തെക്കയ്യിൽ തുടച്ചെടുത്തു സ്വസ്ഥാനത്തു വന്ന് ആ രക്തം കൂട്ടി വലത്തെ കൈകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു ഉരുള ഉണ്ടതും ഒപ്പം കഴിഞ്ഞു. ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢന്മാരായി അതിഥികൾ

കുറച്ചുനേരം ഭ്രമിച്ചിരുന്നുപോയെങ്കിലും സംഭവം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും അവിടെ ആകപ്പാടെ വലിയ ബഹളമായിത്തീൎന്നു. ഉണ്ണാനിരുന്നവരൊക്കെ എഴുന്നേററു. കോമർ മലൎന്നുവീണു. കോമർനമ്പ്യാരുടെ സ്നേഹിതന്മാരും ബന്ധുക്കളും അടുത്തു കൂടി രക്തപ്രവാഹം നിൎത്താൻ നോക്കി. പക്ഷേ മുറി ഹൃദയത്തെ അതിക്രമിച്ചിരുന്നു. കോമർനമ്പ്യാർ മരിക്കുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ചിലർ വൈരുയജമാനനെ വളഞ്ഞു. യജമാനനാകട്ടെ അവിടെ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളൊന്നും അറിയാത്തമട്ടിൽ കത്തി ഇടത്തെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു് ഉണ്ണുകതന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ തൊടുവാൻ ആൎക്കും ധൈൎയ്യമുണ്ടായില്ല.

"അമ്മാമാ! ആ കത്തി ഇങ്ങോട്ടു തരുമോ?" എന്നു നമ്മുടെ കഥാനായകനായ കമ്മുവിൻെറ അപേക്ഷ കേട്ടപ്പോഴാണു വൈരുയജമാനൻ തല പൊന്തിച്ചു നോക്കിയതു്. അമ്മാമൻ മടിച്ചില്ല. കത്തി വേഗം കമ്മുവിൻെറ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. കമ്മു അതു വാങ്ങി അതിഥികളെ നോക്കി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

"യജമാനന്മാരേ! എൻെറ അമ്മാമന്നു കുറച്ചുകാലമായി ബുദ്ധിക്കു നല്ല സ്ഥിരതയില്ലാതായിട്ടുണ്ടെന്നു നിങ്ങളൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടാവണം. അദ്ദേഹം ഭയങ്കരമായ ഒരു അപരാധമാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നതു വാസ്തവം തന്നെ. ഈ സംഭവം നാം വേഗം അധികാരിയെ അറിയിക്കുക; അതിന്നുശേഷം കോവിലകത്തുനിന്നുള്ള കല്പനപോലെ നാം പ്രവൎത്തിക്കുക. ഇതാണു നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ കൎത്തവ്യകൎമ്മം. അല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ

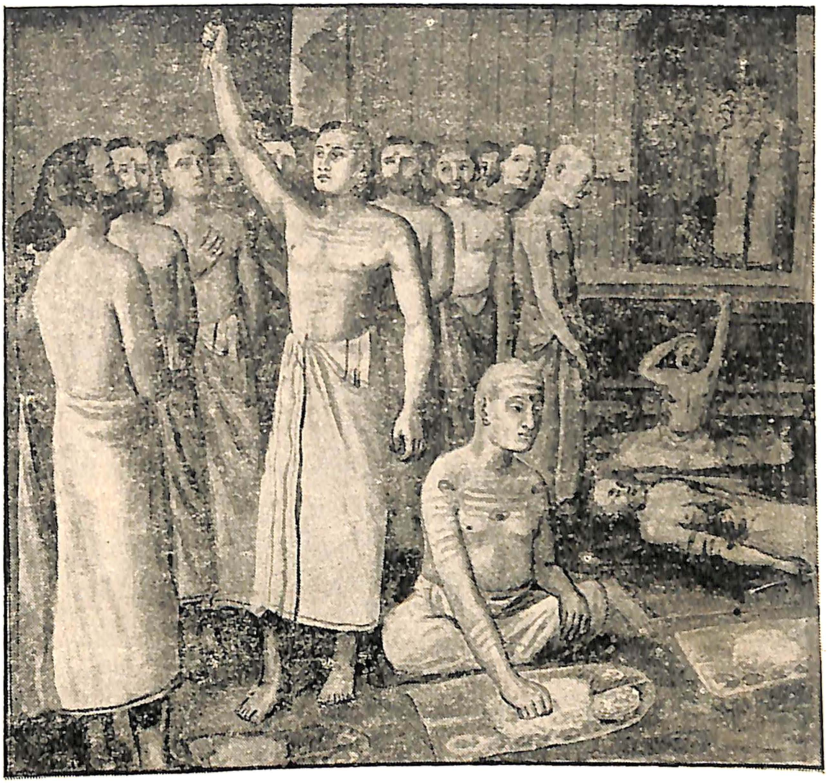

(10-ാം ഭാഗം)

വൈദ്യയജമാനനാകട്ടെ അവിടെ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളൊന്നും അറിയാത്തമട്ടിൽ ഉണ്ണുകതന്നെയായിരുന്നു.

കമ്മു കത്തിവാങ്ങി അതിഥികളെ നോക്കി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു —

“യജമാനന്മാരെ! എന്റെ അമ്മാമന്നു... ”

ആരെങ്കിലും എന്റെ അമ്മാമനെ ഉപദ്രവിക്കുവാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നാൾ ജീവനെ വിലവെയ്ക്കാത്താളാണെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയുന്നുള്ളു."

ഈ പ്രസംഗം തുടങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്വസ്ഥന്മാരായിരുന്നു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞപ്പോഴും ആരും അനങ്ങിയില്ല. ഈ അവസരം നോക്കി അമ്മാമനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു കിടപ്പുമുറിയിൽ കൊണ്ടാക്കി വാതിൽ പൂട്ടി താക്കോൽ കൈവശം വെച്ചു കമ്മു മടങ്ങിവന്നു. അപ്പൊഴക്കും വീട്ടിന്നു് അകത്തും പുറത്തും വലിയ കോലാഹലമായികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "ഭ്രാന്തൻ! കൊന്നു! ആര്, ആരെ, എന്തിന്നു്?" എന്നൊക്കെ പ്രശ്നം ചെയ്തുകൊണ്ടും ശരിയായ മറുവടി കിട്ടാതെകണ്ടും പലരും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഓടിനടക്കുന്നു. അകത്തു് ഉണ്ണാൻ ഇലവെച്ചു വിളമ്പിയിരുന്ന ദിക്കിൽ ചില സ്ത്രീകൾ കടന്നു് ഇച്ചിലില പൊത്തിപ്പിടിച്ചും അന്യോന്യം ശകാരിച്ചും ഒരു യുദ്ധം നടക്കുന്നു. അടിയും പിടിയും നിലവിളിയും ശകാരവും അവിടെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു. സുഭിക്ഷമായി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഇലയിൽ വിളമ്പിയിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ ആൎക്കും ഉണ്ണുകഴിപ്പാൻ അവസരം ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ലല്ലൊ. ആവക ഇലകൾ കിട്ടുവാനാണു ലഹളകൂട്ടിയിരുന്നതു്.

പയ്യൻകോമരെ കൊലപ്പെടുത്തിയ വൎത്തമാനം അയാളുടെ മരുമകൻ വേഗം തലശ്ശേരി അധികാരിയെ ഓടി അറിയിച്ചു. വെള്ളുവപ്രദേശം (ഇന്ദ്രഗിരി) അക്കാല

ത്തു തലശ്ശേരി അധികാരിയുടെ അധികാരഅതിത്തി യിൽപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അധികാരി മാവിലാ ചന്തു (ന മ്പ്യാർ) കോലത്തിരിരാജാവിൻെറ പഠിപ്പും പ്രാപ്തിയും ഉ ള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. കോലത്തിരിരാജാവി ൻെറ രാജ്യം മൂന്നായി വിഭാഗിച്ച മദ്ധ്യപ്രദേശം കോല ത്തിരിയുടേയും, വടക്കൻരാജ്യം വടക്കെ ഏളംകൂറിൻേറ യും തെക്കൻരാജ്യം തെക്കെ ഏളംകൂറിൻേറയും കീഴിലാ ണു ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ ഏളംകൂർ രാജാക്കന്മാർ കോലത്തിരിയുടെ അടുത്ത അനന്തിരവന്മാരുമാണ്. കോ ലത്തിരിരാജാവു നേരിട്ടു ഭരിച്ചിരുന്ന മദ്ധ്യരാജ്യത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു തലശ്ശേരി. മാവിലാ ചന്തു അധികാ രിയുടെ കച്ചേരിയും വാസസ്ഥലവും ഇപ്പോഴത്തെ തല ശ്ശേരി പട്ടണത്തിന്ന് ഒരു നാഴിക തെക്ക് ഒരു കുന്നിന്മേ ലായിരുന്നു. ഈ കുന്നിന്ന് ഈ അധികാരിയുടെ സ്മാര കമായി 'മാവിലാൻ കുന്ന്' എന്നാണു പേർ പറഞ്ഞുവരു ന്നത് ഈ പേർ ലോപിച്ച 'മൈലാൻകുന്ന്' എന്നും ഇപ്പോഴും വിളിക്കാറുണ്ട്

പിറേറന്നു രാവിലെ തലശ്ശേരി അധികാരിയും ആ യുധപാണികളായ ആറു ഭടന്മാരും ഇന്ദ്രഗിരിയിൽ കു റസ്ഥലത്ത് എത്തിച്ചേന്നു. വെള്ളുവ രൈരുയജമാന നെ വിലങ്ങുവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ഥാവരജംഗമ സ്വത്തുക്കളുടെയും മററും ഒരു കണക്കുണ്ടാക്കി കോവില കത്തേക്കു യാദാസ്ത് അയയ്ക്കാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളാണ് അധി കാരി ചെയ്തിരുന്നത് ഈവക പ്രവൃത്തികളൊക്കെ ക ഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം അന്നു വൈകുന്നേരംതന്നെ തടവു

കാരനായുംകൊണ്ടു സ്വസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് അധികാരി പുറപ്പെട്ടു.

ഈ യാത്രക്കാർ രണ്ടു തോണികളിൽ കയറി കൂടക്കടവുവഴി ധർമ്മടം പുഴയിൽ കൂടിയാണു പോയതു് (ധർമ്മടം അല്ലെങ്കിൽ ധർമ്മപട്ടണമെന്ന സ്ഥലത്തെപ്പററി കോലത്തിരിയും, ഇംഗ്ലീഷുകാരും, ഡച്ചുകാരും, പോർച്ചുഗീസ്സുകാരും, കണ്ണൂരിലെ ആലിരാജാവും ഒക്കെ അവകാശം പുറപ്പെടുവിച്ചു തമ്മിൽ വാദിച്ചതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സംഗതിയാണു്.) ഈ തോണിയാത്രക്കാർ ധർമ്മടം ദ്വീപിനെ ചുററി കേരളത്തിലെ അതിമനോഹരമായ പുഴകളിൽ ഒന്നായ കയ്യൽപുഴയിൽ കടന്നു. ഇരുവശവും നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്ന പാടങ്ങളും കണ്ണെത്താവുന്നേടത്തോളം ദൂരംവരെ തെങ്ങും കവുങ്ങും തോട്ടങ്ങളും ഇടക്കിടെ വലിയ മരങ്ങളോടുകൂടിയ ഉയൎന്ന മേടകളും എല്ലാംകൂടി ഈ പുഴയിൽകൂടി തെക്കു കിഴക്കോട്ടുള്ള യാത്ര എത്രയും ഹൃദയാനന്ദകരമാണു് സന്ധ്യാസമയത്തെ സൂൎയ്യന്റെ സ്വൎണ്ണവൎണ്ണമായ കിരണങ്ങളാൽ ഈ പ്രദേശം മൂടപ്പെട്ടാൽ ആ കാഴ്ചയുടെ മനോഹരത ഒന്നു ദ്വിഗുണീഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഈ രണ്ടു തണ്ടു വലിക്കുന്നവരും ഒരു ചുക്കാൻകാരനും കൂടി ആറു പേർ പാട്ടുപാടി രണ്ടുതോണികളേയും നമ്മുടെ യാത്രക്കാരേയും കൊണ്ടു് ആ സന്ധ്യാസമയത്തു ജാഗ്രതയോടെ നയിച്ചുതുടങ്ങി.

"മങ്ങാട്ടച്ചൻ— മനുഷ്യരത്നം— വശീകരിക്കപ്പെട്ടു—പിന്നിൽനിന്നു കുത്തി കൊല്ലപ്പെട്ടു"

എന്നും മററുമുള്ള തോണിക്കാരുടെ പാട്ടും അതി

ന്റെ താളത്തിൽ തുഴയുന്ന തണ്ടിന്റെ ശബ്ദവും ആ പ്രകൃതിരമണീയമായ കാഴ്ചയിൽ ദൃഷ്ടിപതിച്ചിരുന്ന യാത്രക്കാരുടെ ഏകാഗ്രതയെ ഇടക്കിടെ ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്വതവേ ബുദ്ധിക്കു വലിയ മന്ദത ബാധിച്ചു ക്ഷയിച്ച ഇന്ദ്രിയങ്ങളോടുകൂടിയ വൈരുയജമാനന്നു് ഈ കാഴ്ചയുടെ ശക്തി കുറെ അധികമായിപ്പോയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹം തോണിപ്പടിയിൽനിന്നു പെട്ടന്നു മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു തോണിക്കുള്ളിൽ വീണതു്. ആ തോണിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അധികാരിയും കമ്മുവും വേഗം ചെന്നു കാരണവരെ പിടിച്ചു് എഴുന്നേല്പിച്ചു സുബോധമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള വിദ്യകളൊക്കെ പ്രയോഗിച്ചു; പക്ഷേ ഫലിച്ചില്ല. തോണി വേഗം തുഴഞ്ഞുകൊണ്ടു പോയി യാത്രക്കാർ മാവിലാൻ കുന്നിന്റെ ചുവട്ടിൽ അടുപ്പിച്ചു. ഈ കുന്നിന്മേലായിരുന്നു അധികാരിയുടെ വസതി. അവിടെത്തന്നെ ആറടി ഉയരത്തിലുള്ള കമ്മതിലുകളോടുകൂടിയ ഒരു കോട്ടയും ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈരുയജമാനനെകൊണ്ടു പോകുവാൻ ഒരു ഡോലിയും വന്തക്കാരും കോട്ടയിൽനിന്നു വേഗം കടവിൽ എത്തി.

അപ്പോൾ കോട്ടയുടെ വാതിലിന്നരികേ നിന്നു് "അച്ഛാ! അച്ഛാ! അച്ഛൻ അവിടെ ഉണ്ടോ?" എന്നു മധുരസ്വരത്തിൽ ഒരു അന്വേഷണം കേൾക്കുമാറായി.

"അതേ ഓമനേ! ഞാൻ ഇതാ വേഗം വരുന്നു" എന്നു ചന്തു അധികാരി മറുപടിയും പറഞ്ഞു.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

തണ്ടാരപ്പള്ളി താവാട്.

അധികാരി മാവിലാചന്തു നമ്പ്യാരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മകളായ മാധവിയുടെ ഭാവിജീവിതവും കമ്മുവിൻെറ ജീവചരിത്രവും തമ്മിൽ വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അധികാരിയുടേയും മകളുടേയും ഏകാന്തജീവിതത്തിൻെറ ഒരു ചുരുക്കവിവരം, നാം റിക്കാർട്ടാക്കുന്ന ചരിത്രത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗമായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്

ഉദ്ദേശം 1700-ാമാണ്ടിന്നടുത്തു തലശ്ശേരി അധികാരിയായിരുന്നത്, ചന്തു അധികാരിയുടെ അമ്മാമനായിരുന്ന മാവിലാ കുങ്കൻ നമ്പ്യാരായിരുന്നു. അക്ഷരജ്ഞാനം പരക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാത്ത അക്കാലത്തു കുങ്കൻ അധികാരി ഒരു പരിഭാഷകനും, നായശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനും പ്രസിദ്ധനായ ജ്യൌതിഷിയും ആയിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല കോലത്തുനാട്ട വാഴുന്ന കൊലത്തിരിയുടെ റീജണ്ടായ തെക്കെ എളംകൂർ രാജാവിൻെറ വലിയ സേവകനും ആയിരുന്നു കുങ്കൻ നമ്പ്യാർ. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഈ അധികാരി വലിയ ഒരു ദുരാഗ്രഹിയും ദുഷ്ടനും ആയിരുന്നു. 1702-ൽ ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കാൎക്ക തലശ്ശേരിയിൽ ഒരു പാണ്ടികശാല സ്ഥാപിക്കേണമെന്ന മോഹമുണ്ടായപ്പോൾ തെക്കെ എളംകൂറിൻെറ വിരോധം തീൎത്തു കോലത്തിരിയുടെ സമ്മതം വാങ്ങിക്കുവാൻ കമ്പ

നിക്കാർ കുങ്കൻ അധികാരിയുടെ സഹായത്തെയാണു് അപേക്ഷിച്ചതു് പാണ്ടികശാല കെട്ടുവാൻ അനുവാദം കിട്ടേണ്ടതിന്നായി അധികാരിമുഖാന്തരം ഒരു വലിയ സംഖ്യ കോലത്തിരിക്ക കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. കുങ്കൻ ചെയ്തു ഈ സഹായത്തിൻെറ പ്രതിഫലമായി മാവിലാൻകുന്നു് എന്നു പിന്നിടറിയപ്പെട്ടുവാനിടയായ സ്വത്തുക്കൾ മുഴുവനും ഇനാമായി കോലത്തിരി കുങ്കൻനമ്പ്യാക്ക ചാത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്വത്തിൽ ഒരിടത്താണു് അധികാരി തൻെറ കച്ചേരിയും കോട്ടയും കെട്ടിയതു് ഈ അധികാരിയുടെ അധികാരാതിത്തി വടക്കു് എടക്കാട്ട മുതൽ തെക്ക മയ്യഴിപ്പുഴവരെ ആയിരുന്നു. ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ അപരാധികൾക്കെല്ലാം കുങ്കൻഅധികാരിയെ വലിയ ഭയവുമായിരുന്നു. അക്കാലത്തൊക്കെ നീതിന്യായം നടത്തുക എന്നതു വളരെ എളുപ്പമായ പണിയാണു് ശിക്ഷയൊക്കെ ഏററവും നിർദ്ദയമായിട്ടാണു നടത്തിയിരുന്നതു്. നീതിന്യായക്കോടതികളിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന കെട്ടിമറിഞ്ഞ നടവടികളോ, വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട നിയമങ്ങളോ മററൊ അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. കൊലക്കുററത്തിന്നും പുരസ്ത്രീ കൊട്ടുത്തുവെന്ന അപരാധത്തിന്നും കഴവിന്മേൽ കയററി തൂക്കിക്കൊല്ലുകയും സ്വത്തുക്കൾ പിടിച്ചടക്കുകയും ആയിരുന്നു അന്നത്തെ ശിക്ഷ. ചതിയും കളവും ചെയ്തവന്നു് അടിയും മുഖത്തു കരി തേച്ച കഴുതപ്പുറത്തു വാലു നോക്കി ഇരുന്നു വാദ്യഘോഷത്തോടെ രാജവീഥികളിൽ കൂടിയുള്ള സഞ്ചാരവും ആയിരുന്നു ശിക്ഷ. അപരാധിയായി

സംശയിക്കപ്പെട്ടവൻ കുററം സമ്മതിച്ചാൽ മാത്രമേ ശി ക്ഷിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു കാരണം വലിയ ശിക്ഷ കൾ അക്കാലത്തു ദുർല്ലഭമായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. എ ന്നാൽ കുററം സമ്മതിപ്പിക്കുവാൻ സംശയിക്കപ്പെട്ടവരെ അതികഠിനമായി ഭേദ്യം ചെയ്യാറുമുണ്ടായിരുന്നു. സിവിൽ കേസ്സുകൾ ക്ഷേത്രനടയിൽ വെച്ചോ, കത്തിച്ചുവെച്ച വി ളക്കിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചോ സത്യം ചെയ്യിപ്പിച്ചാണു തീ ർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്. സാമുദായികമായ കുററങ്ങൾക്കു ജ്ഞാതിശാസ്ത്യമായിരുന്നു ശിക്ഷ. അക്കാലത്തു നികുതി എന്ന പേരിൽ ഒന്നും ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാർ കൊടുക്കേണ്ട തുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ വിളവിൽ ഒരു ഭാഗം പാട്ട മെന്ന നിലയിൽ സാധനമായോ വിലത്തരമായോ എ വരും കൊടുക്കേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രാജഭോഗം അതാതുകാലത്തു കൊടുക്കാത്തവരെ വലിയ കരിങ്കല്ലു ത ലയിൽ കയററി വെയിലത്തു നിർത്തി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന ഭയ ത്താൽ പാട്ടം ആരും ബാക്കി വെക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ വിധത്തിലുള്ള ശിക്ഷ അധികാരിമാരുടെ കച്ചേരിക ളിൽ സാധാരണയായിരുന്നു. ഈ ശിക്ഷ നിർത്തൽ ചെയ്തിട്ടും വളരെ അധികം കൊല്ലങ്ങൾ കഴി ഞ്ഞിട്ടില്ല.

കോലത്തിരിരാജാവിന്റെ അധികാരിമാരിൽ എ ററവും പ്രാപ്തനും യോഗ്യനും കുങ്കൻഅധികാരിയാണെ ന്നു പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. തന്റെ പ്രദേശത്തു വലിയ അ പരാധങ്ങളൊന്നും നടക്കാറില്ലെന്നുള്ളതു കുങ്കൻഅധികാ രി അഭിമാനത്തോടെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ അഭിമാന

നികനും ആയിരുന്നു. സ്വദേശത്തുള്ള കച്ചവടക്കാരനായ മൊയ്തീൻകോയ വില അധികം വെച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും കേട്ടു. കടത്തുകൂലിയും ആദായമുണ്ട്, അതുകൊണ്ടു മൊയ്തീൻകോയയ്ക്കു കൊടുക്കാമെന്ന് അമ്പുക്കുറുപ്പു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം രാവിലെയാണ് അമ്പുക്കുറുപ്പു മൊയ്തീൻകോയയുടെ വസതിയിൽ പോയത് കോയ വളരെ ആദരവോടെയാണു കുറുപ്പിനെ സ്വീകരിച്ചത്

മൊയ്തീൻ—അമ്പുക്കുറുപ്പിനെ കണ്ടതു വലിയ ഭാഗ്യമായി. കുറുപ്പിനെ കണ്ടിട്ട് ഒരു യുഗം കഴിഞ്ഞപോലെ തോന്നുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ മൂന്നു കൊല്ലത്തിൽ അധികമായി നിങ്ങളെ കണ്ടിട്ട്.

അമ്പു—ശരിയാണ്; മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പാണു ഞാൻ ഇവിടെ വന്നത്

മൊയ്തീൻ—അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ വരവിനുള്ള കാരണം എന്താണാവോ?

അമ്പു—വെറുതേ സമയം കളഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ലല്ലോ. എനിക്കു കുറച്ചു കുരുമുളകു വില്ക്കാനുണ്ട് കോയയ്ക്കു വേണോ?

മൊയ്തീൻ—ഓഹോ! കുറുപ്പിന് എത്ര കുരുമുളകു കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുമോ അതൊക്കെ എടുക്കാനും ഇപ്പോഴത്തെ ഭജാർവിലയിൽ എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിവെച്ചു തരാനും ഞാൻ ഒരുക്കമാണ് തലശ്ശേരിയിലെ വെള്ളക്കാരുമായി കച്ചവടം വേണ്ടെന്നുവെച്ച് ഇങ്ങോട്ടു വന്നതു വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിട്ടുണ്ട് ഈ ലന്ത

ക്കാരും പറങ്കികളും, പരന്ത്രീസുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഒക്കെ വലിയ കള്ളന്മാരാണ്. നമ്മളെ ചതിച്ചു തോല്പിക്കാനാണ് അവരൊക്കെ ഈ രാജ്യത്തിൽ വന്നു കൂടീട്ടുള്ളത്. അവർ ഇപ്പോൾ കുരുമുളകിന്നു കണ്ടിക്കു 56 ക. യാണു വില വെക്കുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു 60 ക. തരാം. എനിക്കു വലിയ ആദായത്തിന്നു മോഹമില്ല. പടച്ചവനെ വിശ്വാസമുള്ളവർ അധികം ആദായം ആഗ്രഹിക്കയില്ല. വെള്ളക്കാരന്റെ അടുക്കെ പോകേണ്ട. നാം ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഒരു ദേശക്കാരല്ലെ?

അമ്പുക്കുറുപ്പു വില സമ്മതിച്ചു. മൂന്നാം ദിവസം പത്തു ചാക്കു കുരുമുളക് എത്തിക്കാമെന്നു കരാറും ചെയ്തു അമ്പുക്കുറുപ്പു മടങ്ങി.

പറഞ്ഞൊത്തതുപോലെ അമ്പുക്കുറുപ്പു കുരുമുളകുകൊണ്ടു മൊയ്തീൻകോയയുടെ കച്ചവടസ്ഥലത്ത് എത്തി. മൊയ്തീൻകോയ കുരുമുളകു തൂക്കമെടുത്തു പണം കണക്കാക്കി കൊടുപ്പാൻ നന്നെ വൈകിച്ചു. സന്ധ്യ മയങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഒരു പണസ്സഞ്ചിയുംകൊണ്ടു സന്തോഷഭരിതനായ അമ്പുകുറുപ്പു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി വന്നത്. എന്നു മാത്രമല്ല നിരക്ഷരകുക്ഷിയായ മാപ്പിളയെ തൂക്കത്തിലും കണക്കിലും തോല്പിച്ചു ശരിയായ വിലയിൽ അധികം കയ്യാലാക്കുവാൻ സാധിച്ചുവല്ലോ എന്ന ഒരു അഹംഭാവവും അമ്പുക്കുറുപ്പിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉദിച്ചു. രണ്ടു നാഴിക രാച്ചെന്നപ്പോഴാണു വീട്ടിൽ എത്തിയത്. കൊണ്ടുവന്ന പ

ണം ഒന്നുകൂടി എണ്ണി തൃപ്തിപ്പെട്ടതിന്നു ശേഷമേ നിക്ഷേപിക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്ന വിചാരത്താൽ ആ സഞ്ചി തന്റെ അകത്തു വെച്ചു പൂട്ടി കുളിച്ചു് ഊണു കഴിപ്പാൻ പോയി. ഭക്ഷണാനന്തരം അകത്തു വന്നു വാതിൽ അടച്ചു പണസ്സഞ്ചി നിലത്തു ചൊരിഞ്ഞു് എണ്ണുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴാണു് ഉമ്മറത്തെ വാതുക്കൽ ഒരാൾ മുട്ടി "അമ്പു! അമ്പു! വാതിൽ തുറക്കു്" എന്നു പറയുന്നതു കേട്ടതു്

ഭയാകുലനായ അമ്പു—'ആരാണു് ഈ അസമയത്തു വന്നു വിളിക്കുന്നതു്?' എന്നു ചോദിച്ചു.

"നായിന്റെ മോനേ!നീ വാതിൽ തുറക്കുന്നോ? അല്ല. ഞാൻ ഈ വാതിൽ ചവിട്ടി പൊളിക്കണോ?"

"ആരാ! ഈ അദ്ധരാത്രിയിൽ; നിണക്കു് ഇവിടെ കാര്യമെന്താ?"

"മൊയ്തീൻകോയയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാൽ നിണക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ· അല്ലേ പന്നി? എന്റെ കാര്യം ഞാൻ വേഗം മനസ്സിലാക്കിത്തരാം" അമ്പുവിന്നു ഭയമായി· വേഗം കിടപ്പുമുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു് എടനാഴിയിൽ കടന്നു്, "അയ്യോ! അയ്യോ! കള്ളന്മാർ! കള്ളന്മാർ! ഓടിവരുവിൻ! ഓടിവരുവിൻ" എന്നു് ഉറക്കെ നിലവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി·

ഈ നിലവിളി കേട്ടിട്ടോ കേൾക്കാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ അയൽവക്കക്കാരാരും സഹായിപ്പാൻ ഓടിവന്നില്ല· അമ്പു അവരാരുമായി നല്ല ഇണക്കത്തിലായിരുന്നില്ല· അഞ്ചു നിമിഷത്തിന്നുള്ളിൽ മൊയ്തീൻകോയയും

(23-ാം ഭാഗം)

"രക്ഷിക്കണെ! യജമാനൻ എന്നെ രക്ഷിക്കണെ! എനിക്കു വേറെ പണമൊന്നുമില്ല"—എന്നു അന്ത്രുക്കുറുപ്പു സങ്കടംപറഞ്ഞു.

"ഓ! ഹൊ! നിണക്കുവേറെ പണമില്ല, അല്ലെ? അസ്സൻ! ഈ പന്നിനെക്കൊണ്ടു് സത്യം പറയിക്കാൻ കഴിയുമൊ എന്നു നോക്കു" എന്നായിരുന്നു കോയയുടെ പിന്നത്തെ കല്പന.

"എടാ! ഹബ്ബൂജാലെ നി സത്യംപറവാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ നിന്റെനാവുകൊണ്ടു് നിണക്കു് വലിയ ആവശ്യമൊന്നുമില്ല."—

ആയുധപാണികളായ ആൾക്കാരും പന്തവുമായി വാതിൽ പൊളിച്ച് അകത്തു കടന്നു. മുടന്തനായ അമ്പു അകത്തേക്ക് ഓടി. കൂടെ രണ്ടു മാപ്പിളമാർ കടന്ന് അയാളെ പിടിച്ചുകെട്ടി. "അയ്യോ എന്നെ രക്ഷിക്കണേ! രക്ഷിക്കണേ! യജമാനനേ! രക്ഷിക്കണേ" കുറുപ്പു നിലവിളിപ്പാനും തുടങ്ങി.

"ആ കാര്യം ഞാനാലോചിക്കാം. അസ്സൻ! അവിടെ നിലത്തു കിടക്കുന്ന പണമൊക്കെ സഞ്ചിയിലാക്കു!" എന്നു മൊസ്ലിൻ കോയ കല്പിച്ചു. അസ്സൻ മൊസ്ലിൻ കോയയുടെ അനുജനും ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും ആയിരുന്നു. അസ്സൻ പറഞ്ഞതുപോലെയെല്ലാം ചെയ്തു.

"എടാ നായിന്റെ മോനേ! നിന്റെ പഴയ സമ്പാദ്യമൊക്കെ എവിടെയാണു വെച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറ" എന്നായി കോയ.

"രക്ഷിക്കണേ! യജമാനൻ എന്നെ രക്ഷിക്കണേ! എനിക്കു വേറെ പണമൊന്നുമില്ല—" എന്ന് അമ്പുകുറുപ്പു സങ്കടം പറഞ്ഞു.

"ഓ, ഫോ, നിണക്കു വേറെ പണമില്ല, അല്ലേ?! അസ്സൻ! ഈ പന്നിനെക്കൊണ്ടു സത്യം പറയിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നു നോക്കു" എന്നായിരുന്നു കോയയുടെ പിന്നത്തെ കല്പന.

അസ്സനു പിന്നെ പ്രയാസമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പന്തത്തിന്മേൽ നിന്നു കത്തുന്ന ഒരു മുളക്കഷണം എടുത്ത്— "എടാ! ഹബൂജാലേ! നീ സത്യം പറവാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ നാവുകൊണ്ടു നിണക്കു വലിയ ആവശ്യമൊ

നമില്ല''—എന്നും പറഞ്ഞു അമ്പുവിൻെറ വായ പിളന്നു. കത്തുന്ന മുളവാരികൊണ്ട് ഒരു കുത്തു വായയിൽ കൊടുത്തു. കിഴക്കെ ചുവരിൻെറ ചുവട്ടിൽ ഒരു സ്ഥലം അമ്പു കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അമ്പു മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീഴുകയും ചെയ്തു. അമ്പു കാട്ടിക്കൊടുത്ത സ്ഥലത്തിൽനിന്ന് അല്പം മണ്ണു നീക്കം ചെയ്തപ്പോൾ ചുവരിന്നടിയിൽ ഒരു കല്ലറയും അതിന്നുള്ളിൽ ഒരു ഭരണിയും കണ്ടു. ഈ ഭരണിയിൽ പലവിധമായ നാണ്യങ്ങളും കുറെ പണ്ടങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ മൊയ്തീനും അസ്സനും ഉണ്ടായ സന്തോഷത്തിന്ന് അതിരുണ്ടായിരുന്നില്ല.

'ഇതൊക്കെ ഒരു കൊല്ലം മുമ്പെ കിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് എന്തൊക്കെ ചെയ്യാമായിരുന്നു'' എന്നാണ് അസ്സൻ തൻെറ ജ്യേഷ്ഠനോടു പറഞ്ഞത്.

മൊയ്തീൻ—'വിഡ്ഢിത്തം പറഞ്ഞു സമയം കളയേണ്ട. ഇനി എന്താണു നാം ചെയ്യേണ്ടത്?

അസ്സൻ—ഇതൊക്കെ നേരം പുലരുന്നതിന്നുമുമ്പായി മയ്യഴിയിൽ 'ചുയ്യാപ്പള'യുടെ അടുക്കെ എത്തിച്ച് അവിടെ സൂക്ഷിക്കുകയാണു വേണ്ടത് അയാളെ വിശ്വസിക്കാം.

മൊയ്തീൻ—നിയൊരു വിഡ്ഢിയാണ് വിശ്വാസത്തിൻെറ കാര്യമല്ല ഇത് കുങ്കനധികാരിനെ നീ അറിയില്ല. ഭയങ്കരമൂർത്തിയാണ് കുറച്ചു നേരം പുലന്നാൽ അധികാരിയുടെ അടുക്കെ ഓടിയെത്തും. പിന്നെ എന്തൊക്കെ കലുമാലാണ് ഉണ്ടാവുക എന്നു് അള്ളാക്ക മാത്രമേ പിടുത്തമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു നാം ചെയ്ക

പ്രവൃത്തികളുടെ ലക്ഷ്യമൊന്നും ഇവിടെ. കാണരുത്. ആ നിക്ഷേപക്കഴി കല്ലുകൊണ്ടു മൂടി ചാണകവും കരിയുംകൂടി മുകളിൽ തേക്കുക. നിക്ഷേപം കിളച്ചെട്ടതതായി ആക്കം തോന്നരുത് അമ്പുവിൻെറ കഴുത്തിൽ ഒരു കയർ കെട്ടി മുററത്തെ മാവിന്മേൽ തൂക്കുക. ആത്മഹത്യയാണെന്ന് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.പിന്നെ അടുക്കളയിൽ നാം കെട്ടിയിട്ടിട്ടുള്ള പെണ്ണിനേയും കുട്ടികളേയും കിണററിൽ ഇടുക. അമ്പുവിൻെറ മരണം കാരണമുണ്ടായ വ്യസനത്താൽ അവർ കിണററിൽ ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്തതാണെന്ന് ഊഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

"വളരെ നല്ല ഉപായം.നല്ല വിദ്യ." എന്നു പറഞ്ഞു മൊയ്തിൻകോയയുടെ ആൾക്കാർ പറഞ്ഞതുപോലെയൊക്കെ ചെയ്തു കൊള്ളചെയ്തു ധനത്തോടുംകൂടി മദോന്മത്തന്മാരായി മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

"അന്യഥാ ചിന്തിതം കാര്യം
ദൈവമന്യത്ര ചിന്തയേൽ"

എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ അമ്പുവിൻെറ മൂത്ത മരുമകളായ 16 വയസ്സു പ്രായം ചെന്ന മാതുവെന്ന കുട്ടി മരിക്കാതെ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും ഈ നടന്ന സംഭവങ്ങളിൽ മിക്കതും ആ യുവതി കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും കൊള്ളക്കാർ അറിഞ്ഞില്ല. മാതുവിന്ന് അന്നു നല്ല സുഖമില്ലാത്തയാൽ ഒരിടത്തു കിടക്കുകയായിരുന്നു. മൊയ്തിൻ കോയയും ആൾക്കാരും കൊള്ളക്ക് ഒരുങ്ങിയിരിക്കയാണെന്ന് അമ്മാമൻെറ നിലവിളി കേട്ടപ്പോൾതന്നെ അ

വാംക്ക മനസ്സിലായി. അവാം ആരും കാണാതെ ഇഴ
ഞ്ഞു പുറത്തു പോയി വെണ്ണീറിടുന്ന കുണ്ടിൽ ഇറങ്ങി ഒ
രു തെങ്ങിൻപട്ടകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ മൂടി നടക്കുന്ന സം
ഭവങ്ങളിൽ കാണ്മാൻ കഴിവുള്ളതൊക്കെ കണ്ടുകൊണ്ടി
രുന്നിരുന്നു. മാപ്പിളമാരാരും മാതുവെ കണ്ടതുമില്ല.

പിറെറന്നാം രാവിലെ മാതു നിലവിളിച്ചുംകൊ
ണ്ടു് അടുത്ത വീട്ടിൽ പോയി തലേന്നു രാത്രി നടന്ന സം
ഭവങ്ങളൊക്കെ ആ വീട്ടുകാരെ അറിയിച്ചു. മാപ്പിളമാരാ
യ കൊള്ളക്കാർ വന്നതും വാതിൽ പൊളിച്ചു് അകത്തു
കടന്നതും അമ്മാമനെ കൊന്നതും അമ്മയേയും അനുജ
ത്തിമാരേയും കിണററിൽ തള്ളിയിട്ടതും അമ്മാമൻെറ മു
തലൊക്കെ കൊള്ളചെയ്തു കൊണ്ടുപോയതും ആയ വിവര
ങ്ങാം മാധവി പറഞ്ഞപ്പോാം അവിടെ വലിയ ബഹള
മായി. ദേശക്കാരൊക്കെ വന്നുചേൎന്നു. അധികാരിയെ വി
വരം വേഗം അറിയിക്കേണ്ടതാണെന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തി
ആളെ അയച്ചു.

മദ്ധ്യാഹ്നം കഴിഞ്ഞു കുറച്ചു ചെന്നപ്പോാം കുങ്കൻ
അധികാരിയും ആയുധപാണികളായ അമ്പതു ഭടന്മാ
രും കുററം നടന്ന സ്ഥലത്തു വന്നുചേൎന്നു. തലേ ദിവസം
നടന്ന ഭയങ്കരസംഭവങ്ങളെപ്പററി അന്വേഷണം ആരം
ഭിച്ചു. വത്തു ചാക്ക കുരുമുളകു വത്തുകൂലിക്കാരെക്കൊണ്ടെ
ടുപ്പിച്ചു തലേന്നു് അമ്പുക്കുറുപ്പു പെരിങ്കുളം അങ്ങാടിക്കു പോ
യതും, മുളകു വിററ പണവുംകൊണ്ടു രാത്രിനേരം വൈ
കി മടങ്ങിവന്നതും അതിനെ തുടൎന്നു പിന്നീടുണ്ടായ സം
ഭവങ്ങളും മാതു വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞു് അധികാരിയെ മന

സ്സിലാക്കി. മാതു കേട്ടതും കണ്ടതുമൊക്കെ അധികാരി ശ്രദ്ധയോടെ പറഞ്ഞു കേട്ടതിനശേഷം അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ അമ്പുക്കുറുപ്പിൻെറ മുളകുംകൊണ്ടു പോയ കൂലിക്കാർ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു് അധികാരി ചോദിച്ചു. പെരിങ്കുളം അങ്ങാടിയിലേക്കു കുരുമുളകുചാക്കു കൊണ്ടുപോയവരിൽ അഞ്ചാറു പേർ അവിടെ കൂടിയ ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരോടു പിറെറ ദിവസം രാവിലെ തൻെറ മുമ്പാകെ ഹാജരാകേണമെന്നു് ഒരു കല്പനയും കൊടുത്തു നാലു മൃതശരീരങ്ങളെ മറവുചെയ്വാൻ ഏപ്പാടുകൾ കങ്കൻ അധികാരി ചെയ്തു. മരിച്ച കുറുപ്പിൻെറ വീടു മുഴവനും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ നിധി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന സ്ഥലവും കണ്ടു. നിധി കൊള്ളക്കാർ കൈവശമാക്കി കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും തെളിഞ്ഞു. അധികാരി അന്നു രാത്രി അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കാൻ തിച്ചയാക്കി. പെരിങ്കുളത്തു് ഒരു ദേശമുഖ്യസ്ഥനായ കാരിയാട്ടു നമ്പ്യാരെ വരുത്തി രണ്ടാമതു് ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്യുന്നതുവരെ അഗതിയായിത്തീന്ന മാതുവിനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറെറന്നു രാവിലെ അധികാരിയും തൻെറ ആയുധപാണികളായ അമ്പതു ഭടന്മാരും കൂടി പെരിങ്കുളം അങ്ങാടിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. കൂടെ അമ്പുക്കുറുപ്പിൻെറ മുളകു കടത്തിയ ആറു കൂലിക്കാരും പുറമേ ആറു പുലയരും ഉണ്ടായിരുന്നു. കുററം ചെയ്തുവെന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടവരെ ഭേദ്യം ചെയ്വാനും ദണ്ഡശിക്ഷ നടത്തുവാനും പുലയരെയാണു് അക്കാലത്തു് ഏല്പിക്കാറു പതിവു് മൊയ്തീൻ

കോയയുടെ പീടികയിൽ കടന്നു് ആദ്യം തന്നെ ഭടന്മാർ മുളകുചാക്ക പത്തും എടുത്തു പുറത്തിട്ടു. ഈ മുളകു മുഴവനും രാജാവിന്റെ സ്വത്താണെന്നു് ഒന്നാമതായി അധികാരി വിളംബരം ചെയ്തു. ഇതിനുശേഷം മോസ്ലീന്റെ കെട്ടിയവളെ വിളിച്ചുവരുത്തി.

അധികാരി—മൊസ്ലീൻകോയ കുടിയിൽ ഉണ്ടോ?

ഉമ്മ—ഇല്ല; യജമാനനേ!

അധികാരി—അവന്റെ അനുജൻ അസ്സനോ?

ഉമ്മ—യജമാനനേ! അവനും ഇല്ല.

അ—അവർ എവിടെ?

ഉ—അവർ വയനാട്ടിലേക്ക പോയിരിക്കയാണു്

അ—എന്നാണു് അവർ പോയതു്?

ഉ—പത്തുപതിനഞ്ചു ദിവസമായി:

അ—ഈ മുളകുചാക്കുകൾ എന്നാണു് ഇവിടെ കൊണ്ടു വന്നതു്?

ഉ—യജമാനനോ! അതിനെപ്പററി എനിക്കു് ഒരു വിവരവുമില്ല.

അധി—(പുലയരോടു്) കുഞ്ഞനും വെള്ളയനും ചെറിയോനുംകൂടി ഈ ഉമ്മയെ കോട്ടയിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോ. ഞാൻ മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ അവിടെ ബന്തോവസ്തിൽ വെയ്ക്കുക. നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട പ്രവൃത്തി അറിയില്ലേ?

പുലയർ "അറിയാം—കൊരടാവ്" എന്നും പറഞ്ഞു് അധികാരിയെ താണുതൊഴുതു് അവർ വണങ്ങി.

പുലയർ ഉമ്മയെ വഴിയിലേക്കു പിടിച്ചുവലിച്ചപ്പോഠം അവഠം മുറവിളി കൂട്ടി. അധികാരിയും ആഠംക്കാരും വന്നതു കേട്ടപ്പോഠം അങ്ങാടിക്കാരായ മാപ്പിളമാർ വളരെ അവിടെ വന്നുകൂടിയിരുന്നു. ഉമ്മയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോഠം അവക്കു സഹിച്ചില്ല. അവരിൽ ചിലർ ആക്ഷേപിച്ചുതുടങ്ങി. "ഇവഠം പറഞ്ഞ കളവിന്ന് ഇത്ര ചെയ്താൽ പോര" എന്നാണ് അധികാരി മറുവടി പറഞ്ഞത്. ഈ മറുവടികൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ ഉമ്മയെ രക്ഷിപ്പാനുള്ള ശ്രമം ചില മാപ്പിളമാർ ചെയ്തുതുടങ്ങി. "നീതിന്യായം നടത്തുന്നതിനെ വിരോധിപ്പാൻ ഇവരിൽ വല്ലവരും ഒരടി മുമ്പോട്ടു വെയ്ക്കുന്നതായാൽ അവരെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തിക്കൊള്ളുക" എന്നായിരുന്നു കുങ്കൻഅധികാരിയുടെ പിന്നത്തെ കല്പന. ശിപ്പായിമാർ തോക്കുകഠം ,ഒന്ന് ഒഴിച്ചപ്പോഴേക്കും മാപ്പിളമാരാരേയും പിന്നെ അവിടെ കാണാതായി. അവരൊക്കെ പേടിച്ച് ഓടിക്കളഞ്ഞു. ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ഒരു വലിയ ലഹള ഇങ്ങിനെ പെട്ടെന്ന് അമർത്തി അധികാരിയുടെ ആജ്ഞാശക്തി അവിടെ ബലപ്പെടുത്തി.

രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനൊരു വഴിയും ഇല്ലെന്നു കാണുകയാലും, മൊയ്തീൻകോയയുടെ ഉമ്മക്ക് അപായം പററുമെന്നു കാണുകയാലും അപരാധികളായ മാപ്പിളസഹോദരന്മാർ വൈകുന്നേരമായപ്പോഠം അധികാരിയുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരായി കീഴടങ്ങി. രണ്ടു പേരേയും ആമം വെച്ചു കോട്ടയിലേക്ക് അയച്ചു. കുങ്കൻ അധികാരി പിറെറന്നു രാവിലെയാണു തലശ്ശേരിക്കു മടങ്ങിയത്. മാതുവിന്ന് ഒ

രു ഭർത്താവുണ്ടാവുന്നതുവരെ അവളെ രാജാവിൻെറ രക്ഷ യിൽ വെക്കേണ്ടതാണെന്നും പറഞ്ഞു കങ്കൻ അധികാരി അവളെയും സ്വന്തം വസതിയിലേയ്ക്കു കൂട്ടുകയാണു ചെയ്തതു്.

കോട്ടയിൽ എത്തിയതിന്നുശേഷം മൊയ്തീനേയും അസ്സനേയും അധികാരി തൻെറ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കുവാൻ അനുജ്ഞ കൊടുത്തു.

അധികാരി—നിനക്കു വല്ലതും പറയാനുണ്ടോ?

മൊയ്തീൻ—യജമാനനേ! ഞങ്ങൾക്കു് ഒന്നും അറിയില്ല. ഞങ്ങൾ നിർദ്ദോഷികളാണു്

അധികാരി—എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം മുഴുവനും മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടു് നിങ്ങൾ തന്നെ ആ സത്യം പറഞ്ഞു കേൾക്കേണമെന്നുവെച്ചാണു ഞാൻ ചോദിച്ചതു് നിങ്ങൾ കുററം സമ്മതിക്കാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ അതിന്നുള്ള വഴി എനിക്കറിയാം. ഈ കോട്ടയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു് ഒരു പുകക്കൂടുണ്ടെന്നു പക്ഷേ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടാവില്ല. കുറച്ചുനേരം അതിന്നുള്ളിൽ ഇരുന്നാൽ സത്യം പറയാൻ തനിയേ തോന്നും. ആ പുലയന്മാർ എവിടെ?

എന്നായി കങ്കൻ അധികാരി. മൊയ്തീനും അസ്സനും മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി. ഒടുവിൽ കുററമൊക്കെ സമ്മതിച്ചു മൊഴികൊടുത്തു.

അധികാരി—നിങ്ങൾ കൊള്ളചെയ്തു കൊണ്ടുപോയ നിധി എവിടെ?

മൊസ്ലീൻ—ഞങ്ങളുടെ ഓഹരി ഞങ്ങൾ ഒളിപ്പിച്ചുവെ ച്ചിരിക്കയാണ്

അധി—എവിടെ?

മൊ—പള്ളിയിലെ ഒരു കവറിന്നു ചോടെയാണു വെച്ചി ട്ടുള്ളതു്

അ—അവിടെയ്ക്കയച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കതെടുത്തു കൊണ്ടുവരു വാൻ സാധിക്കുമോ?

മൊ—കൊണ്ടുവരാം, യജമാനനേ!

അമ്പുക്കുറുപ്പിൻെറ ഭവനത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഭയങ്കര സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളൊന്നും വിടാതെ അധികാരിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു മേനവൻ ഒക്കെ എഴു തിയെടുത്തിരുന്നു. പിറെറന്നു് ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പായി ഈ ഭയ ങ്കരകൃത്യത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട മൊസ്ലിൻെറയും അസ്സൻെറ യും സഹായികളായ നാലുപേരേയുംകൂടി കൊള്ളചെയ്ത മുതലുകളോടുകൂടി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു് അധികാരിമു മ്പാകെ ഹാജരാക്കി. ഇവരും, അസ്സനും മൊസ്ലീനും പറ ഞ്ഞതൊക്കെ ശരിവെച്ചു പറഞ്ഞു.

പിറെറ ദിവസം അധികാരി ഒരു സംഭവറിപ്പോർട്ടെ ഴുതി കോവിലകത്തേക്കയച്ചു. ഏഴാം ദിവസം കോവില കത്തുനിന്നു കല്പനയും വന്നു. മൊസ്ലീന്നും അസ്സന്നും മര ണശിക്ഷയാണു വിധിക്കയുണ്ടായതു് സഹായികളായ നാലുപേരുടേയും വലത്തെ കയ്യിൻെറ വിരൽ വെട്ടിക്കള വാനും അവരുടെ പുറത്തു കുരടാവുകൊണ്ടു് അമ്പതു് അ ടി വീതം അടിച്ചുവിടുവാനും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പി ടിച്ചെടുത്ത കുരുമുളകു ഭണ്ഡാരത്തിൽ വരവുപിടിക്കുവാ

ച്ചിരുന്നു. കുങ്കൻ അധികാരിയുടെ നിഷ്കൎഷയോടുകൂടിയ മേലന്വേഷണം കാരണം ചന്തുവിന്ന് ഉത്തരവാദബോധം മാത്രമല്ല, കച്ചേരിപ്രവൃത്തിയിലും മറ്റും നല്ല പരിശീലനവും സിദ്ധിച്ചിരുന്നു മാതുവിന്റെ സംബന്ധം കഴിഞ്ഞ് ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി, പ്രമേഹരോഗം പിടിപെട്ടു കുങ്കൻ അധികാരി കാലധൎമ്മം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ഭാരമേറിയ ആ സ്ഥാനത്തിൽ കയറുവാനുള്ള എല്ലാ യോഗ്യതകളും ചന്തുവിന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പത്തു സംവത്സരത്തോളം കാലം ചന്തുയജമാനനും മാതു അമ്മയും ദാമ്പത്യസുഖം അനുഭവിച്ചു. പക്ഷെ ഈ സുഖത്തെ പരിപൂൎണ്ണമാക്കാൻ ഒരു സന്തതിപോലും അക്കാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവൎക്കുണ്ടായില്ല. ദേവാലയങ്ങളിൽ വഴിപാടും പ്രാൎത്ഥനയും നിരന്തരം കഴിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറു സംബന്ധം കഴിഞ്ഞു പതിനൊന്നാമത്തെ സംവത്സരത്തിൽ അതികൌതുകമുള്ള ഒരു പെൺകിടാവിനെ മാതു അമ്മ പ്രസവിക്കയും, വിധിവൈഭവത്താൽ പ്രസവിച്ച മൂന്നാം ദിവസം അവർ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാവരുടേയും പ്രേമഭാജനമായ മാതു അമ്മയുടെ മരണം ആ കുഡുംബത്തിലുള്ളവരെ ഒട്ടാകെ ശോകസാഗരത്തിൽ മുക്കി. ചന്തുയജമാനൻ തന്റെ വ്യസനത്തെ ഒതുക്കുവാൻ ഒട്ടുവിൽ പ്രാപ്തനായി. തനിക്ക് ഒരു സന്താനം ഉണ്ടായപ്പോൾ തന്നെ ജ്യോത്സ്യനായ അദ്ദേഹം, ഗ്രഹസ്ഥിതികൾ നോക്കി മകളുടെ അമ്മ കാലത്താമസംകൂടാതെ കാലധ

ൎമ്മം പ്രാപിക്കുമെന്നും, പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ അ ല്പനും ഇല്ലാതാകുമെന്നും ഗണിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. മകൾ ബാലാരിഷ്ടമൊന്നുംകൂടാതെ വളരുമെന്നും, മദ്ധ്യായുസ്സു വരെ ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും, ഈ ലോകത്തിൽ അനുഭവി ക്കാനുള്ള സുഖമെല്ലാം അനുഭവിക്കുമെന്നും, സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ഭർത്താവിനെ വരിക്കുമെന്നും, പക്ഷേ സന്താനമില്ലാ തെ മരിക്കുമെന്നും, രാജ്ഞിയുടെ സ്ഥാനത്തിരിക്കുമെന്നും മററും ജാതകം പരിശോധിച്ച ചന്തുയജമാനൻ മനസ്സി ലാക്കിയിരുന്നു.

അമ്മയില്ലാത്ത കുട്ടിയെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ഒരു ദാസി യേയും, വാലിയക്കാരനേയും, ഒരു വൈദ്യനേയും അധി കാരി നിയമിച്ചിരുന്നു. ഇവരുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഫലമാ യി കുട്ടി നല്ല ആരോഗ്യത്തോടും ദൃഢഗാത്രതയോടും വ ളൎന്നു. അമ്മയില്ലാത്ത കുട്ടിയുടെ ആരോഗ്യം കണ്ടു ദേശ ക്കാർതന്നെ ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. ഇരുപത്തെട്ടാം ദിവസത്തെ പാലു കൊടുക്കൽ, ആറാംമാസത്തിലെ ചോറുണ് എന്നീ സംസ്കാരകൎമ്മങ്ങളെല്ലാം യാതൊരു ലോഭവും കാണിക്കാ തെ ഘോഷമായിത്തന്നെ പല ദാനധൎമ്മങ്ങളോടുകൂടി ക ഴിച്ചു. അമ്മയുടെ പേരു് അതായതു 'മാതു' എന്നതി ൻെറ തത്ഭവമായ മാധവി എന്നാണു നാമകരണം ചെ യ്തതു് അഞ്ചാം വയസ്സിൽ കാതു കുത്തിച്ചു. അക്കൊല്ല ത്തിൽതന്നെ നവരാത്രികാലത്തു മാധവിയെ എഴുത്തി നും വെച്ചു. ഈ സന്ദൎഭങ്ങളിലെല്ലാം ദേശാചാരത്തി നും ജാത്യാചാരത്തിനും യോജിച്ചവിധം ദാനധൎമ്മങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നു. പതിമൂന്നാം വയസ്സിൽ താലികെട്ടുന്ന

സംസ്കാരകമ്മം വലിയ ആഡംബരത്തോടും ആഘോഷ ത്തോടും കൂടിയാണ കഴിച്ചത് ബാല്യദശയിൽത്തന്നെ മാതാവില്ലാതെ വളരേണ്ടിവരുന്ന കുട്ടികളുടെ സ്ഥിതി വ ളരെ കഷ്ടമാവാനേ തരമുള്ളു. എന്നാൽ മാധവിക്ക് ഈ ഒരു കുറവ്—അതായതു മാതൃവാത്സല്യവും, ശ്രദ്ധയും ഇ ല്ലെന്നുള്ളത്—അറിയേണ്ടിവന്നില്ല. ഞെരിയാണിവരെ എത്തുന്ന തലമുടിയും കറുത്ത പുരികത്തോടുകൂടിയ നീ ണ്ടു വിശാലമായ കണ്ണുകളും ചുരുളൻ രോമംകൊണ്ട് അ ലങ്കരിച്ച ഫാലദേശവും രത്നം പതിച്ച തോടകളുടെ പ്രഭ യോടുകൂടിയ തടിച്ച കവിൾത്തടവും ഒക്കെക്കൂടി മാധവി താരുണ്യദശയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ വളരെ കൌതുകമു ള്ള രൂപവതിയായ ഒരു പെൺകിടാവായിത്തീൎന്നു. കോ മളഗാത്രിയായ തന്റെ മകളെപ്പറ്റി ചന്തു അധികാരി വലിയ അഭിമാനിയായിത്തീൎന്നു.

ഈ മാധവിയായിരുന്നു, വെള്ളുവ രൈരുയജമാന നെ തോണിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു കോട്ടയിൽ ഇറക്കിയ പ്പോൾ "അച്ഛാ! അച്ഛൻ അവിടെയുണ്ടോ" എന്നു കട വിലേക്കു വിളിച്ചു ചോദിച്ച പെൺകിടാവു മൂൎച്ഛിച്ചു കിടക്കുന്ന രൈരുയജമാനന്റെ ആവശ്യത്തിനു ഡോലി എടുത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഭൃത്യന്മാർ കോട്ടയ്ക്കകത്തേയ്ക്കു ഓടിപ്പോയപ്പോൾ മാധവിയുടെ പരിഭ്രമം മൂൎദ്ധന്യദശ യിലെത്തി. അച്ഛൻ പോയിരുന്നതു പ്രമാണിയായ ഒരു കൊലപാതകിയെ പിടിക്കാനാണെന്നും ആ പാതകി വ ലിയ ജനസ്വാധീനമുള്ള ഒരു ദേശമുഖ്യസ്ഥനാണെന്നും

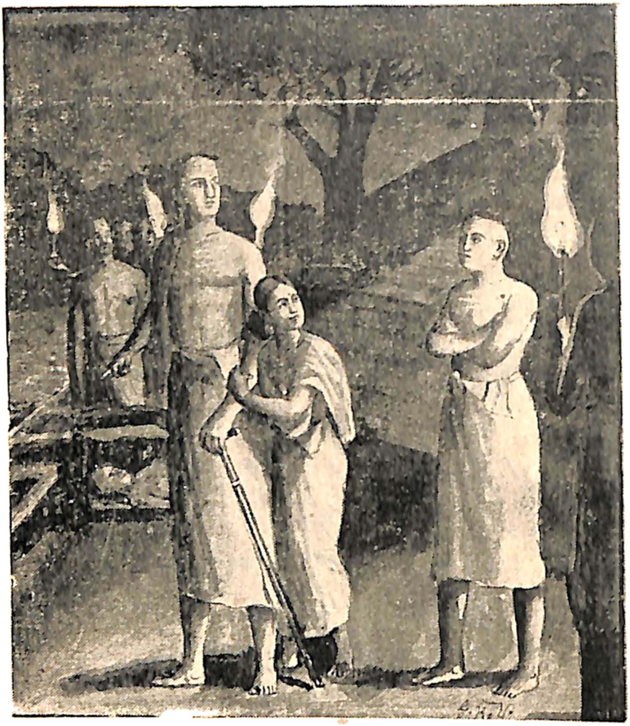

(37-ാം ഭാഗം)

ഈ സംഭാഷണങ്ങൾ കേട്ടും സംഭവം കണ്ടും കൊണ്ട് അടുത്തുനിന്നിരുന്ന കമ്മു നിഃശ്ചേഷ്ടനായിപ്പോയി.

“കമ്മു! അമ്മാമന്റെ ഭാര്യയൊന്നിച്ച് പോയ്ക്കോളൂ” എന്ന് ചന്തു അധികാരി പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് കമ്മു സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു പെട്ടന്നുണർന്നത് അച്ഛൻ ആരോടാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്നറിവാൻ മാധവി തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടത് ......യുവാവിനെയാണ്

മാധവിക്കറിയാമായിരുന്നു. തന്റെ അച്ഛൻ നിർഭയനാണെന്നു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, ന്യായാധിപതിമാരുടെ നേരേയും ആ പാതകി ആയുധം പ്രയോഗിച്ചാലോ എന്നൊരു ശങ്ക അവളെ കലശലായി ശല്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഈ പരിഭ്രമമാണു മാധവിയെ ഡോലിക്കാർ വരുന്നതിന്നു മുമ്പായി കടവിലേക്ക് ഓടിച്ചതു് അച്ഛന്റെ പിന്നിൽ നിന്നിരുന്ന കമ്മുവെ മാധവി കണ്ടില്ല. തോണിയിൽനിന്നു ജീവച്ഛവമായ ഒരാളെ കരയ്ക്കിറപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ചെയ്യുന്ന അച്ഛനെക്കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷാശ്രുക്കളോടുകൂടി മാധവി ഓടിച്ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ കടന്നുപിടിച്ചു.

ഓ! അച്ഛാ! അച്ഛൻ സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പെ മടങ്ങിവരാമെന്നല്ലേ പറഞ്ഞു പോയതു്? മനസ്സു് ഉരുകിക്കൊണ്ടാണു് ഇതേവരെ ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു് ആവു! അച്ഛൻ വന്നുവല്ലോ" എന്നായി മാധവി.

"എന്താ ഓമനേ! ചെയ്യുക. വഴിക്കുവെച്ചുണ്ടായ വ്യസനാകരമായ ഒരു സംഭവംകാരണം പറഞ്ഞപോലെ സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പെ എത്താൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. ഈശ്വരസഹായത്താൽ കുറവൊന്നും കൂടാതെ ഞാൻ മടങ്ങിയെത്തിയില്ലേ!" എന്നും പറഞ്ഞു ചന്തുഅധികാരി മകളെ സമാധാനപ്പെടുത്തി.

ഈ സംഭാഷണങ്ങൾ കേട്ടും സംഭവം കണ്ടും കൊണ്ടു് അടുത്തു നിന്നിരുന്ന കമ്മു നിശ്ചേഷ്ടനായിപ്പോയി. ശരീരമാസകലം രോമാഞ്ചകഞ്ചുകിതമായി. രോഗിയായ തന്റെ അമ്മാമനേയും അധികാരിയേയും തന്റെ പരി

സരങ്ങളേയും കമ്മു വിസ്മരിച്ചുപോയി. മാധവിയുടെ രൂപലാവണ്യം അവന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയെല്ലാം വശീകരിച്ച് അവനെ സ്തബ്ധനാക്കിക്കളഞ്ഞു.

"കമ്മു! അമ്മാമന്റെ ഡോല്യയോടൊന്നിച്ചു കോട്ടയ്ക്കത്തേയ്ക്കു പോയ്ക്കോളൂ. ഇവർ വഴി കാട്ടിത്തരും" എന്നു ചന്തു അധികാരി പറഞ്ഞപ്പോഴാണു കമ്മു സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു പെട്ടെന്നുണർന്നതു് താൻ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഒരു അംഗമാണെന്നുള്ള ബോധവും അപ്പോഴേ കമ്മുവിന്നുണ്ടായുള്ളൂ. അച്ഛൻ ആരോടാണു സംസാരിക്കുന്നതു് എന്നറിവാൻ മാധവി തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടതു തന്നെ നോക്കി നില്ക്കുന്ന പൂർണ്ണയൌവനയുക്തനും സുന്ദരനും അപരിചിതനുമായ ഒരു യുവാവിനെയാണു് പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഈ അഭിമുഖദർശനം അതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത എന്തോ ചില വികാരങ്ങൾ മാധവിയിൽ ഉദിപ്പിച്ചു. അവൾ പിന്നെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. വേഗം അച്ഛന്റെ ആശ്ലേഷത്തിൽനിന്നു വിടുർത്തി ഡോല്യയ്ക്കു മുമ്പായി പന്തം പിടിച്ചവരുടെ പിന്നാലെ നടന്നു. അച്ഛനും അപരിചിതനായ യുവാവും പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ടോ എന്നു് ഇടക്കിടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് അവൾ നടകൊണ്ടു. കോട്ടയിൽ എത്തിയ ഉടനെ അവൾ വിചാരമഗ്നയായിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വിചാരവും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ തന്റെ അകത്തു പോയി ഒരിടത്തു കിടക്കുകയാണു ചെയ്തതു് കുന്നിന്റെ തെക്കെ ചരുവിൽ ചിലപ്പോൾ കാരാഗൃഹമായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിൽ വൈരുയജമാനന്നും കമ്മുവിന്നും വേണ്ടപ്പെട്ട

സൌകൎയ്യങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതിന്നു ശേഷം, ചന്തുഅധികാരി സ്വസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു പോയി. മകൾ അവിടെ കാത്തുനില്ക്കുന്നതു കാണായ്കയാൽ, അവളേയും അന്വേഷിച്ച് അധികാരി അവളുടെ മുറിയിലേയ്ക്കു ചെന്നു. അച്ഛൻ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ മാധവി പിടഞ്ഞെഴുന്നേററു. "എന്താ കുട്ടി! നിനക്കെന്താ സുഖക്കേട്?" എന്നു ചോദിച്ചുംകൊണ്ട് അധികാരി പുത്രിയുടെ അടുത്തെത്തി. "കോണിപ്പടി കയറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു തല തിരിയുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഇപ്പോഴൊന്നുമില്ല. ഒക്കെ ഭേദമായി" എന്നായിരുന്നു മാധവിയുടെ മറുവടി.

മാധവി—അച്ഛൻെറ കുളി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

അധികാരി—ഞാൻ കുളിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കയായിരുന്നു. അപ്പോൾ നിനക്കു പകരം രാമനാണ് എണ്ണയും മററും കൊണ്ടുവന്നത് നീ കിടക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നിന്നെ ഒന്നു കാണണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. നിനക്കു കുളിക്കണ്ടേ? യാത്രാശുദ്ധക്കാരനായ എന്നെ നീ തൊട്ടിട്ടില്ലേ?

മാധവി—ഓ! ശരിയാണച്ഛാ! ആ സംഗതി ഞാൻ മറന്നുപോയി. എനിക്കും കുളിച്ചിട്ടേ ഉണ്ണാൻ പാടുള്ളു. ഞാൻ ഈ കിടക്കവിരിയും അശുദ്ധമാക്കി. ഓൎമ്മിക്കാതെ അതിൽ ചെന്നു കിടന്നുപോയി.

അധികാരി—അതു സാരമില്ല. നീ ഇന്നു രാത്രി കുളിക്കേണ്ട. ഇത്ര നേരം വൈകി രാത്രി തണുപ്പിൽ മുങ്ങി

കുളിച്ചാൽ എൻെറ കുട്ടിക്കു വല്ല സുഖക്കേടും പിടിക്കും. അടുക്കളയിൽ കടക്കേണ്ട. ഊണും കഴിച്ച് ഈ കിടക്കയിൽത്തന്നെ കിടന്നുറങ്ങിക്കോളു. വിരി നാളെ രാവിലെ മുക്കാം.

മാധവി—എന്നാൽ അങ്ങിനെ ആവാം. അച്ഛാ ആ വൃദ്ധൻെറ മരുമകനാണോ ചെറുപ്പക്കാരൻ. അച്ഛൻെറ സംസാരത്തിൽനിന്നു ഞാൻ അങ്ങിനെയാണു മനസ്സിലാക്കിയത്.

അധികാരി—അതെ—ആ വൃദ്ധനാണു കൊലക്കുററം ചെയ്ത ദൈരുയജമാനൻ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരുമകനും ഇന്ദ്രഗിരിയിലെ സ്വത്തിന്നും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും അവകാശിയും ആയ കമ്മാരനെന്ന കമ്മുവാണ് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ. എന്താ അവനെപ്പററി പ്രത്യേകം ചോദിക്കുന്നത്

മാധവി—ഒന്നുമില്ല. കൌതുകംകൊണ്ടു ചോദിച്ചുവെന്നേയുള്ളു. ആയാൾ ഇവിടെ വരാൻ കാരണമെന്താണെന്നു സംശയിച്ചു.

അധികാരി—കാരണവൻെറ രോഗം മാറിയാൽ അനന്തിരവനേയും കാരണവനോടൊപ്പം ശിക്ഷിയ്ക്കേണ്ടിവരും.

മാധവി—ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ശിക്ഷാർഹനാണൊ? അസാധാരണമായ പൌരുഷത്തോടുകൂടിയ ആയാൾ എന്ത് അപരാധമാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്?

അധികാരി—വാസ്തവം. ആയാൾ അപരാധങ്ങളൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ശിക്ഷയുടെ പ്രകൃതമൊന്നു

മാറുമെന്നേയുള്ളൂ. ആയാളുടെ സ്വത്തെല്ലാം പണ്ടാര വകയാകും; അത്രേ ഉള്ളൂ.

മാധവി—അതൊക്കെ പോയിക്കോട്ടെ. സ്വത്തിനെപ്പററി ആയാൾക്ക് അത്ര വിചാരമുണ്ടാവില്ല. തറവാട്ടിന്റെ മഹിമ ആരും കൊണ്ടുപോവില്ലല്ലൊ.

അധികാരി—സ്ഥാനമാനങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ മഹിമയും കുറയില്ലെ?

മാധവി—അച്ഛാ! ആയാളെ കണ്ടാൽതന്നെ എത്ര യോഗ്യനാണ്! ഈ നഷ്ടങ്ങളും അതിലധികവും സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രാപ്തനാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ലെ?

അധികാരി—എന്റെ കുട്ടി! അതൊക്കെ ബുദ്ധിയേയും ധൈര്യത്തേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത് കാഴ്ചയിലുള്ള യോഗ്യതയിലല്ല.

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചു ചന്തു അധികാരി കുളത്തിലേക്കു കുളിക്കുവാനും പോയി.

അന്നു രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നിരുന്നവരിൽ മൂന്നു പേൎക്ക് ഓരോ വിചാരങ്ങൾ കാരണം കണ്ണിന്റെ പോള കൂട്ടാൻ സാധിച്ചില്ല. കമ്മുവിന്നാണെങ്കിൽ ഗൌരവമായ കുററം ചെയ്തു ഒരു അമ്മാമൻ ശക്തിയേറിയ പനി പിടിച്ചു സുബോധമില്ലാത്ത ഒരു രോഗിയായിട്ട് അടുക്കേ കിടപ്പുണ്ട് കൊലക്കുററത്തിന്നു തൂക്കിക്കൊല്ലൽതന്നെയാണു ശിക്ഷ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ശിക്ഷ വെള്ളുവത്തറവാടുപോലെ നിലയും വിലയുമുള്ള ഒരു നായർ പ്രബല കുഡുംബത്തിലെ ഒരു അംഗത്തിന്നു സിദ്ധിക്കയെന്നത്

ഇതു് ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യമായിരിക്കും. തന്റെ സ്വന്തം നിലയും വളരെ ആശാസ്യമായ നിലയിലല്ല കമ്മു കണ്ടതു് ആരെങ്കിലും ഒരാൾ ഒരു കുററം ചെയ്താൽ അതിന്നു് ആയാളുടെ തറവാട്ടു് ഉത്തരവാദം ചെയ്യേണമെന്ന നിയമം നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്നോടത്തോളം കാലം തനിയ്ക്കു് ഒരു രക്ഷയ്ക്കും അവകാശമില്ലെന്നു കമ്മു മനസ്സിലാക്കി. ഹൃദയശല്യമായ ഈവക ചിന്തകൾക്കിടയിൽക്കൂടി പ്രഥമദൃഷ്ടത്തിൽ മാധവിയെപ്പററി ഉദിച്ച പ്രേമം ഉയന്നും തുടങ്ങി. കമ്മുവിന്നു് ഉറക്കു വരാതിരിപ്പാൻ കാരണം ഇതൊക്കെയായിരുന്നു.

ചന്തു അധികാരിയും വിചാരമഗ്നനായിട്ടാണു കിടന്നതു് പുഴക്കടവിൽവെച്ചു മാധവിയും കമ്മുവും തമ്മിലുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ ഫലമായി ആ രണ്ടു പേരുടേയും ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായ പ്രഥമവികാരം വളരെ പരിശുദ്ധമാണെന്നും, ഈ അന്യോന്യാനുരാഗികളെ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ പെടുത്തുന്നതു ഭാവിശ്രേയസ്സിന്നു കാരണമായിത്തീരുമെന്നും അധികാരി വിചാരിച്ചു. കമ്മുവിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ കാമുകികാമുകന്മാരിൽ വളന്നുവരുന്ന അനുരാഗാങ്കുരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുകയോ, മുളയിൽത്തന്നെ നശിപ്പിച്ചുകളയുകയോ എന്താണു വേണ്ടതെന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തുവാനാണു് അധികാരി കുഴങ്ങിയതു് മാധവിയുടെ ജനനസമയത്തുള്ള ഗ്രഹസ്ഥിതിയെപ്പററിയുള്ള ചിന്തയിൽ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ അധികാരി അപ്പോൾ നിമഗ്നനായി. വളരെ ധനമുണ്ടാവാനും സ്നേഹിക്കുന്ന ഭത്താവു

ണ്ടാവാനും ഒരു രാജ്ഞിയുടെ സ്ഥാനത്തെത്തുവാനും മാധവിക്കു യോഗമുണ്ടെന്നു തീച്ച്യയായ സംഗതിയാണ്. ഇതിലധികമായി എന്തൊരു ഭാഗ്യമാണ് ഒരു യുവതിക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ വേണ്ടതു്! അതുകൊണ്ടു താൻ ഈ വിഷയത്തിൽ ഒന്നും പ്രവൎത്തിക്കാതെ എല്ലാം വിധിയിൽ സമൎപ്പിക്കുകയാണു നല്ലതെന്നു ചന്തു അധികാരി തീൎച്ചപ്പെടുത്തുകയാണ് ഒടുവിൽ ചെയ്തതു്

മഹാകവി കാളിദാസൻ പറഞ്ഞതുപോലെ— "ഭാവാവബോധകലുഷാ ദയിതേവ രാത്രൌ നിദ്രാ തദീയനയനാഭിമുഖീ ബഭൂവ" എന്നപോലെയാണു മാധവിയുടെ അനുഭവം. ഭക്ഷണത്തിന്ന് അവൾക്കു രുചിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. കിടക്കയിൽ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നാണു നേരം പുലൎത്തിയതു്. രാവിലെ അവളുടെ പരിചാരിക ചോദിച്ചപ്പോൾ, അവൾക്ക് ഒന്നുംതന്നെ സമാധാനം പറവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പിറേറ ദിവസം വൈരുയജമാനന്റെ പനി ഒന്നുകൂടി മൂൎച്ഛിച്ചു. നല്ല സന്നിയായി. ഇടക്കിടെ കിടന്നേടത്തുനിന്നു കിടക്കയിൽ എഴുന്നേററിരിക്കും. തന്റെ കട്ടാരം തപ്പിയെടുത്തുവെന്നു നടിച്ച് ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് ഓങ്ങി "എടാ ദുഷ്ടാ! നിന്നെ ഇപ്പോഴെങ്കിലും എനിയ്ക്കു പിടി കിട്ടിയല്ലൊ. നീയാണ് എന്റെ കല്യാണിയുടെ ആത്മഹത്യയ്ക്കു കാരണഭൂതൻ. ഇപ്പോൾ പ്രതിക്രിയ ചെയ്വാൻ എനിക്ക് അവസരം കിട്ടി. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വരുന്ന രക്തം കുടിച്ചാലേ എനിക്കു സമാധാനമാവുള്ളൂ." എന്നൊക്കെ ഒരോ പേയും ഭ്രാന്തും വൈരുയജ

മാനൻ പറയും. ചിലപ്പോൾ കുടിയാന്മാരുടെ പാട്ടബാക്കിയെപ്പററിയായിരിക്കും, മററുചിലപ്പോൾ മരാമത്തുപണികളെ സംബന്ധിച്ചായിരിക്കും, പശുക്കളേയും കാളകളേയും തീറെറണ്ട സംഗതിയാണു വേറെ ചിലപ്പോൾ; ഇങ്ങിനെ സുബോധമില്ലാതെ എന്തെങ്കിലും കുറെ പറഞ്ഞു ക്ഷീണിച്ച് ഒട്ടവിൽ മലൎന്നു കിടക്കുകയും ചെയ്യും.

മൂന്നാമത്തെ ദിവസം മദ്ധ്യാഹ്നമായപ്പോൾ രൈരുയജമാനന്നു പെട്ടെന്നു സുബോധം വന്നു. "എന്റെ അരികിൽ കമ്മുവാണോ ഇരിക്കുന്നത്?" എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

കമ്മു—അതേ അമ്മാമാ! എന്നെ അറിയില്ലേ?

രൈരു—അതെ; നീ എന്റെ മരുമകനാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണു കമ്മു?

കമ്മു—ഗൌരവമായ ഒരു അപരാധം ചെയ്യുകകാരണം അമ്മാമനെ മാവിലാൻകുന്നു കോട്ടയിൽ കൊണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്

രൈരു—ശരി; ഒക്കെ മനസ്സിലായി. ആ സാധുപയ്യൻ കോമനെ ഞാൻ കട്ടാരംകൊണ്ടു കുത്തി. മാവിലാച്ചന്നു ഇന്ദ്രഗിരിയിൽ വന്ന് എന്നെ തോണിയിൽ കയററി ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോന്നു; അല്ലേ? ആ ഭയങ്കരമായ കൊല ചെയ്തതിന്നുള്ള പാപം തീരാൻ ഞാൻ എത്ര ജന്മം എടുക്കേണ്ടിവരും! കമ്മു! ഞാൻ ഇനി അധികസമയം ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല. കോലത്തിരിത്തമ്പുരാൻ നമ്മുടെ തറവാട്ടുസ്വത്തൊക്കെ പിടിച്ചടക്കും. നിനക്കു ജീവിതത്തിന്നു വകയൊന്നും വെച്ചേയ്ക്കില്ല.

നീ കോവിലകത്തു പോയി തമ്പുരാന്റെ കാൽക്കൽ വീണ് ഒരു ഭ്രാന്തൻ ചെയ്ത അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കേണമെന്നപേക്ഷിച്ചോ. ഞാൻ ചെയ്ത അപരാധത്തിന്റെ ശാന്തിക്കായി നമ്മുടെ സ്വത്തൊക്കെ പോകുന്നതു നല്ലതാണ് തമ്പുരാൻ ദയാപുരസ്സരം നമ്മുടെ തറവാട്ടുസ്വത്തിൽ വല്ല ഭാഗവും നിനക്കു മടക്കിത്തരുന്നതായാൽ നീ അവിടെ ഒരു ശിവക്ഷേത്രം പണിയിച്ച്, ആ സ്വത്തെല്ലാം ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നിലനില്പിന്നായി ദാനം ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടും ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഒരു നമ്പൂതിരിബ്രാഹ്മണന്നു ദാനമായി കൊടുക്കുക. നിനക്കു ചാലാട്ടോ കല്യാട്ടോ പോയി താമസിക്കാം. എന്റെ ഈ അന്ത്യശാസനകളെ നീ നിറവേററുമോ?

കമ്മു—അമ്മാമന്റെ ശാസനപോലെ എല്ലാം ചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

രൈരു—അതു വളരെ നന്നായി. കമ്മു! നീ അടുത്തു വരു; (എന്നും പറഞ്ഞു കമ്മുവിനെ അടുപ്പിച്ച് അയാളുടെ തലയിൽ കയ്യും വെച്ചു) നിനക്ക് എല്ലാ അഭിവൃദ്ധിയും ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകട്ടെ! നിന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു യോജിച്ചവിധം ഫലത്തെപ്പററി ചിന്തിക്കാതെ യാതൊരു ഭയവും കൂടാതെ കർത്തവ്യകർമ്മം നീ ചെയ്യുക. ധനവും മാനവും സമ്പാദിക്കുക. സത്യത്തെ ബഹുമാനിക്കുക. എന്നാൽ നീ മററുള്ളവരോട് അന്ന്യായമായവിധം പെരുമാറുകയില്ല. നീ ദീർഘായുഷ്മാനായി ദാമ്പത്യസുഖത്തോടുകൂടെ ജീവിച്ചിരിക്കുമാറാക

ട്ടെ" എന്ന വൈരുയജമാനൻ ആശിർവ്വദിച്ചു. ഇതിന്നു ശേഷം കണ്ണടച്ചു നിശ്ശബ്ദമായി അദ്ദേഹം കിടന്നു. പത്തു നിമിഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതായി കമ്മുവിന്നു മനസ്സിലായി.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

കോട്ടയ്ക്കു തീ വെച്ചതും മാധവിയെ രക്ഷിച്ചതും.

വൈരുയജമാനന്റെ മൃതദേഹം സംസ്കരിച്ചു നാലാം ദിവസമാണു ചന്തുഅധികാരിയുടെ സംഭവറിപ്പോർട്ടു കോലത്തിരിരാജാവിന്നയച്ചതു് കോവിലകത്തുനിന്നു മറുവടി വരുവാൻ അധികം താമസമുണ്ടായില്ല. 'ഇന്ദ്രഗിരിയിലുള്ള വെള്ളുവ എടം സ്വത്തുക്കളെല്ലാം പണ്ടാരവകയിൽ ചേർക്കുവാനും നാല്പത്തൊന്നു ദിവസത്തെ ദീക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ കമ്മു യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൂടാതെ കോവിലകത്തു പോയി സൈന്യവകുപ്പിൽ ഒരു കൊല്ലം പ്രവൃത്തിയെടുപ്പാനുമാണു കല്പന വന്നതു് അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം കമ്മു രാജ്യം വിട്ടു പോയ്ക്കൊള്ളേണ്ടതാണെന്നും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രാജകീയവിധി നീതിക്കും ന്യായത്തിന്നും വളരെ യോജിച്ചതാണെന്നു കേട്ടവരൊക്കെ പറഞ്ഞു. മാധവി ഒരാൾക്കു മാത്രമാണു് ഈ വിധിയിൽ വലിയ വെറുപ്പു തോന്നിയതു എങ്കിലും രാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഒരു ഭടനായി നില്ക്കേണമോ, അതല്ല സ്വദേശത്തു് അവകാശപ്രകാരം ഒരു യജമാനാ

നായിത്തന്നെ പാക്കേണമോ, അതുവുമല്ല നിരാധാരനാ യി വിദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ദരിദ്രനാവേണ മോ എന്ന കാൎയ്യം തീച്ചപ്പെടുത്താൻ നാല്പത്തൊന്നു ദിവ സത്തെ അവധിയുണ്ടല്ലൊ എന്നോൎത്തു് അവൾ സമാ ധാനിച്ചു.

കമ്മു ദീക്ഷയും പിതൃകൎമ്മങ്ങളും യഥാവിധി അനു ഷ്ഠിച്ചു. ദീക്ഷ മാസം കൂടുന്ന ദിവസം ചന്തു അധികാ രി കമ്മുവെ സ്വകാൎയ്യമായി വിളിച്ച് എല്ലാവരേയും ബാ ധിക്കുന്ന ചില സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങിനെ സംവാദം ആരംഭിച്ചു:—

അധികാരി—കമ്മു! ഞാൻ ജ്യോതിസ്സ്യം പറഞ്ഞാൽ അ ങ്ങിനെ പിഴയ്ക്കാറില്ല. ഇപ്പോൾ ചില ഗണനമൊ ക്കെ ചെയ്തതിൽ നിന്റെ ദീക്ഷ അവസാനിക്കുന്ന നാ ല്പത്തി ഒന്നാം ദിവസം എനിക്കും എന്റെ കുട്ടിക്കും വ ലിയ ചില ആപത്തുകൾ പററുമെന്നാണു കാണുന്ന തു് നിന്റെ അമ്മാമൻ മരിച്ച ദിവസവും സമയവും നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹവുമായി അടുത്തു പെരുമാറിയവ ക്കൊക്കെ ചില ദോഷങ്ങൾ വരാതെ വയ്യ. എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം എനിക്കു കുസലൊന്നും തോ ന്നുന്നില്ല. എന്റെ ജാതകപ്രകാരം ദീൎഘായുൎയ്യോഗം എനിക്കില്ല. എന്നാൽ എന്റെ മാധവിയുടെ ഗതി യെന്താണ്? അവളെ ആരാണു രക്ഷിക്കുക?

കമ്മു—വിധിയുടെ വിധിയോട്ട് എതിപ്പാൻ ആരാലും സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഒന്നു ഞാൻ അവിടുത്തോടു പറയാം. എന്റെ ദേഹത്തിൽ ഈ ശ്വാസം ഇരിക്കു

ന്ന കാലത്തോളം അങ്ങയുടെ സൽസ്വഭാവിയായ മകൾക്കു യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള ദോഷവും പററുന്നതല്ലെന്നു ഞാനേററുപറയാം.

അധികാരി—നിൻെറ വാക്ക് എന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പുഴക്കടവിൽവെച്ചു തമ്മിൽ കണ്ടതിന്നു ശേഷം ഞാൻ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടേയും സ്വഭാവത്തെ ശ്രദ്ധവെച്ചു മനസ്സിലാക്കാറുണ്ട്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേക്കും അന്യോന്യം നിഷ്ക്കളങ്കമായ അനുരാഗമുണ്ടെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അനുരാഗം ദൈവേച്ഛയാൽ ഉണ്ടായതുമാണ്. മാധവിയെ കമ്മുവിന്നു സംബന്ധം കഴിച്ചുകൂടയോ?

അവിചാരിതമായി പെട്ടെന്ന് അധികാരി ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ കമ്മു പതനത്തിൽനിന്ന് ഒന്നു തെററി. ഗൽഗദാക്ഷരത്തോടെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—“എൻെറ മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്ന വികാരങ്ങളെ അവിടുത്തെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു വാക്കില്ലാതായിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ഗുണവതിയായ മകളുടെ നേരെ എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അനുരാഗം ഏററവും പരിശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഞാനൊരു വാചാലനല്ല. കമ്മംകൊണ്ടാണ ഞാനെൻെറ ഉദ്ദേശത്തെ അധികവും അന്യനെ ധരിപ്പിക്കാറുള്ളത്. ഒരു വലിയ പ്രഭുകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവളുന് അംഗമാണെങ്കിലും ഗൌരവതരമായ അപരാധം കാരണം മലിനപ്പെട്ട മാനത്തോടും നശിച്ച സ്വത്തോടും കൂടിയ എനിക്കു മാധവിയെ തരേണമെന്നു പറയുവാൻ സ്വാഭിമാനം ഇതേവരെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അതാണ ഞാൻ അടങ്ങിയിരിപ്പാൻ കാരണം. ഇപ്പോൾ അവിടുത്തെ അന്തൎഗ്ഗതം എനിക്കു മനസ്സിലായി. എന്നെപ്പോലെ മഹാഭാഗ്യവാനായ ഒരാൾ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെന്നാണ് എൻെറ ദൃഢമായ വിശ്വാസം.

അധികാരി—വളരെ നന്നായി. വരുന്നതു വരട്ടെ. എൻെറ ഏററവും പ്രിയപ്പെട്ട മാധവിയെ ഞാൻ നിന്നിൽ സമൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവളെ നിന്നെക്കൊണ്ടു കഴിവുള്ള വിധം സംരക്ഷിച്ചു വളൎത്തുക. നീ അവളുടെ ഭൎത്താവാകുവാനൎഹനാണെന്നു തെളിയിച്ചുകൊടുക്കുക. സംബന്ധക്രിയയൊക്കെ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു നടത്തിയാൽ മതി.

ചന്തുഅധികാരിയെ താണുവണങ്ങി കമ്മു പുറത്തേയ്ക്കു പോയി. തൻെറ ദീക്ഷക്കാലം കഴിഞ്ഞ് മാധവിയുമായി രഹസ്സല്ലാപം ചെയ്യാനുള്ള സുദിനത്തെ കാത്തുംകൊണ്ടാണ കമ്മു സമയം കളഞ്ഞത് "അന്യഥാ ചിന്തിതം കാൎയ്യം ദൈവമന്യത്ര ചിന്തയേൽ" എന്നു പറഞ്ഞപോലെ കമ്മുവും മാധവിയുമായുള്ള സല്ലാപം എങ്ങിനെയാണ് ആരംഭിച്ചത്?

നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ മരിച്ചു നാല്പത്തൊന്നാം ദിവസം പ്രേതത്തിൻെറ ഗതിയ്ക്കായി ചില കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ടല്ലോ. പിണ്ഡവും തത്സംബന്ധമായ ബലികളും കഴിഞ്ഞാൽ യഥാശക്തി ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾക്കും കേട്ടറിഞ്ഞുവരുന്ന സാധുക്കൾക്കും സദ്യകഴിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം വളരെ പുരാതനമായിട്ടുള്ളതാകു

ന്നു. കമ്മു തന്റെ മകളുടെ ഭൎത്താവാകാൻ പോകുന്നാളാണെന്ന വിചാരത്തോടെ ഒരുയജമാനന്റെ നാല്പത്തൊന്നു് അതികേമമായിട്ടാണു ചന്തു അധികാരി കഴിച്ചതു് ഇതിന്നു വിരോധിയായിരുന്നതിനാൽ സ്വന്തം ദായാദികളായിരുന്ന കല്യാട്ടും ചാലാട്ടും ഉള്ള വെള്ളുവതാവഴി തറവാട്ടുകാരെ കൂടിയും കമ്മു ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായില്ല. സൎവ്വാണിസദ്യക്കുതന്നെ വളരെ അരി വെച്ചു ചോറുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഈ സദ്യ കഴിഞ്ഞു ജനങ്ങൾ പിരിയുവാൻ സന്ധ്യകഴിയേണ്ടിവന്നു.

ഉദ്ദേശം അൎദ്ധരാത്രിയായപ്പോൾ, ചന്തു അധികാരിയുടെ നാലുകെട്ട ഭവനത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ മുററത്തു പുരയടുപ്പിച്ചിട്ടിരുന്ന വിറകിന്നു തീപ്പിടിച്ചുകത്തി, ഓലപ്പുരയെ ബാധിച്ചു. പടിഞ്ഞാററിയുടെ വടക്കെയകത്തു മാധവിയും തെക്കെ അകത്തു ചന്തു അധികാരിയുമാണു കിടക്കാറു പതിവു് തെക്കിനിയിൽ വാല്യക്കാർ കിടക്കും. കിഴക്കിനി അതിഥികളെ സ്വീകരിപ്പാനുള്ള ഒരു വലിയ ഹാളും ആയിരുന്നു. വിറകിന്നു തീപ്പിടിച്ചതു സദ്യയിൽ ഊണും കഴിച്ചു നേരം വൈകിപ്പോയവരിൽ ആരോ വലിച്ചെറിഞ്ഞ ഒരു 'ചൂട്ടിൻകുററി' വഴിക്കാണെന്നാണു പറഞ്ഞുവരുന്നതു് മാധവി കിടന്നിരുന്ന അകത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള 'ജാലകം' ഈ വിറകിന്നടുത്തായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ അഴിക്കു വേഗം തീപ്പിടിച്ചുകത്തി, ആ വഴി അഗ്നിജ്വാല തട്ടിന്മേലും ആളികയറിപ്പിടിച്ചു. ഈ അകത്തിന്നു കിഴക്കു ഭാഗത്തു് ഒരു വാതിലുണ്ടായിരുന്നതു് തഴുതിട്ടാണു മാധവി കിടന്നിരുന്ന

തു് പുക അകത്തു മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു കത്തുന്ന പുരയിൽ നിന്നുള്ള മുഴക്കവും, വാല്യക്കാരുടെ മുറവിളിയും, നായ്ക്കളുടെ കുരയും കേട്ടു നല്ല സുഷുപ്തിയില്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചു കിടക്കുന്ന കമ്മു ഞെട്ടിയുണർന്നു. വന്നുചേൎന്നിട്ടുള്ള അത്യാപത്തിന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കമ്മുവിന്നു് അധികനേരം വേണ്ടിവന്നില്ല. ജപിക്കാനിരിക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു മാൻതോലെടുത്തു ദേഹം മറച്ചു പടിഞ്ഞാററിയുടെ വടക്കെ മുറിയുടെ ജനാവാതിലിന്റെ അടുക്കലേക്കു കമ്മു ഓടിയെത്തി. ആ ജനാലിന്റെ അഴികൾ കത്തിക്കഴിഞ്ഞതിനാൽ അതിലൂടെ അകത്തു കടപ്പാൻ കമ്മുവിന്നു് ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായില്ല. മാധവി ശ്വാസം മുട്ടിയും കണ്ണു കാണാതെയും വാതിൽ തുറക്കാൻ അന്ധാളിച്ചു വാതിലിന്നരികത്തു നില്ക്കുന്നതായിട്ടാണു കമ്മു കണ്ടതു് വാതിൽ തുറക്കുവാനും മാധവിയെ എടുത്തു പുറത്തേയ്ക്കു ചാടുവാനും കമ്മുവിന്നു് അധികം സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. മാധവി തന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ വന്നതു താൻ വളരെ നേരമായി വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വാല്യക്കാരനാണെന്നാണു വിചാരിച്ചതു് എന്നിട്ടു് "എടൊ, അച്ഛൻ എവിടെ? കമ്മുയജമാനന്നു് ഒന്നും പററിട്ടില്ലല്ലോ" എന്നു മാധവി ചോദിച്ചു.

"അമ്മേ! മിണ്ടാതിരിക്കു, കമ്മുയജമാനന്റെ കാൎയ്യം ആലോചിക്കേണ്ട സമയമല്ല ഇതു്" എന്നും പറഞ്ഞു മാധവിയെ എടുത്തു പൊന്തിച്ചു വടക്കിനിവഴി പുറത്തു കടന്നു വളരെ ദൂരെ നിന്നിരുന്ന ഒരു അരയാൽത്തറയിൽ കൊണ്ടിരുത്തി. എന്നിട്ടു കമ്മു കത്തുന്ന വീടി

ൻെറ ഉള്ളിലേക്ക വേഗം വീണ്ടും ചാടിക്കടന്നു. ഇത്തവണ ചന്തു അധികാരിയെ രക്ഷിപ്പാനാണ കമ്മു ശ്രമിച്ചതു്. തെക്കെ അകത്തു തിരികെ എത്തിയപ്പോൾ അതിൻെറ തട്ടു മുഴവൻ താഴെ വീണ കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്നതായിട്ടാണ കമ്മു കണ്ടതു് അതിന്നുള്ളിൽ കടപ്പാൻ ഒരു പഴുതും കാണാഞ്ഞപ്പോൾ കമ്മുവിൻെറ വ്യസനത്തിന്നു് അതിരില്ലാതായി. ഇതു സഹിക്കാൻ വഹിയാത്ത ഒരു ഇച്ഛാഭംഗമായിരുന്നു. കമ്മു താമസിയാതെ മാധവിയെ ഇരുത്തിയിരുന്ന അരയാൽ തറയിലേയ്ക്കു മടങ്ങിവന്നു. തൻെറ മാന്തോൽ കവചം നീക്കിയപ്പോഴാണ മാധവിക്കു കാൎയ്യം മനസ്സിലായതു്

"യജമാനൻ! നിങ്ങളാണോ അതു്? ഈശ്വരാധീനം തന്നെ! അച്ഛനെവിടെ! എന്നു മാധവി അല്പം സമാധാനത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട മാധവിയെ എനിക്കുവേണ്ടി രക്ഷിച്ചതന്നതിന്നാണു് ഈശ്വരനോടു നന്ദി പറയേണ്ടതു്"— എന്നാണു് ഇതിന്നു കമ്മു പറഞ്ഞ മറുവടി.

മാധവി—ഈശ്വരാ! എന്തൊരത്യാപത്താണ നമുക്കു വിഞ്ഞതു് എൻെറ അച്ഛനെവിടെ?

കമ്മു—പ്രിയേ! പരിഭ്രമിക്കാതിരിക്കു. അച്ഛനെ ഞാൻ കുറെയൊക്കെ അന്വേഷിച്ചു നോക്കി. അദ്ദേഹം കിടന്നിരുന്ന അകത്തിൻെറ തട്ടും ജനാലും വാതിലും ഒക്കെ അകത്തേയ്ക്കു വീണു് ഒന്നിച്ചു പാളിക്കത്തുന്നതായിട്ടാണു്

ഞാൻ കണ്ടതു് ഈ സംഭവം ഈശ്വരമതമാണു് ഇ തിനെ തടുക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യനെക്കൊണ്ടും സാദ്ധ്യ മല്ല.

മാധവി—അയ്യോ! എന്റെ അച്ഛാ! അച്ഛനെവിടെ! എന്നെ ഇങ്ങിനെ നിരാധാരയായി വിട്ടാണോ പോ യതു? ഇനി എന്നെ ആരാണു രക്ഷിക്കുക?

കമ്മു—നിന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഞാനുണ്ടു് വെള്ളുവക്കമ്മു എന്നും നിന്റേതാണു്. പരമ്പരയായി എന്റെ തറ വാട്ടിലുള്ളവർ സമ്പാദിച്ച മഹിമയെ പിടിച്ചു, ഞാൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും പരിത്യജിക്കയില്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. (എന്നു പറഞ്ഞു കമ്മു അടുത്തു ചെന്നു വിയർത്തു്, കണ്ണീരിൽ കുളിച്ചു ക്ഷീണിച്ച മാധവിയു ടെ ശിരസ്സു മെല്ലെ തന്റെ മടിയിൽ വെച്ചു.)

മാധവി—പ്രഭോ! അങ്ങയെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചുകഴി ഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് എനിക്കു് അങ്ങയെ കിട്ടി. ഈ ലോക ത്തിൽ അങ്ങുന്നു മാത്രമേ എനിക്കു് ഒരു ആശ്രയമുള്ളൂ. എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും സ്നേഹിതനും പ്രിയപ്പെട്ട ഭർത്താവും ഒക്കെ അങ്ങുന്നു് ഒരാൾതന്നെയാണു്

കമ്മു തന്റെ മടിയിൽ കിടക്കുന്ന മാധവിയുടെ ക ണ്ണുനീർ തുടച്ചു് അവളുമായുള്ള സഖ്യത്തെ ഒന്നുകൂടി ഉറ പ്പിച്ചു.

വടക്കിനിയും അതിന്നപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന നെല്ലറ യും കലവറയും, പടിഞ്ഞാറുപുരയുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള പടിഞ്ഞാറുമുറിയും ഒഴികെ ശേഷം കെട്ടിടമെല്ലാം വെ ന്തു വെണ്ണീറായി. ഭാഗ്യവശാൽ വടക്കിനിനടിച്ച ഒരു

കാററാണ് ഇത്രയും രക്ഷ ചെയ്തത് ഒരു യാമംകൊണ്ട് അഗ്നിഭഗവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച നാശമൊക്കെ വരുത്തി അടങ്ങി. ഒരു നിശ്ശബ്ദത ആ കെട്ടിടത്തിൻെറ പരിസരങ്ങളെയൊക്കെ ബാധിച്ചു. കമ്മു തൻെറ പ്രേമഭാജനത്തെ മെല്ലെ എടുത്ത്, തനിക്കു താമസിപ്പാൻ ഏപ്പാടുചെയ്തിരുന്ന പ്രത്യേകകെട്ടിടത്തിന്നുള്ള ശയനമുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയിക്കിടത്തി, കമ്മുവും അവിടെ ഒരിടത്ത് അട്ടത്തു കിടന്നു. ഇവരുടെ നിദ്ര്ഭംഗം വന്നപ്പോഴയ്ക്കും സൂര്യൻ ഉദിച്ചു വളരെ പൊങ്ങിയിരുന്നു.

ഈ ആപത്തു കേട്ടറിഞ്ഞു ദേശക്കാർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി മാവിലാകുന്നിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അധികാരിയുടെ സഹായകനും, അധികാരിയുടെ അഭാവത്തിൽ ദേശരക്ഷ ചെയ്യാൻ ഭാരസ്ഥനും ആയ മേനവൻ തിരുവങ്ങാട്ടായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. മേനവനെ വിവരം അറിയിക്കാൻ ചിലർ ഓടിപ്പോയി.

കമ്മു ഒന്നാമതായി ചെയ്തതു വെപ്പുകാരനായി ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ നിയമിച്ചതാണ് മാധവിയുടെ ദാസി തീയിൽ പെട്ടു മരിച്ചുപോയിരുന്നു. ശേഷം നാലു വാല്യക്കാരും ഒരു വൃദ്ധയായ സ്ത്രീയും മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇവൎക്കെല്ലാം ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഏപ്പാടുകൾ ചെയ്തതിന്നുശേഷം മാധവിയെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ വീണ്ടും കമ്മു ശ്രമിച്ചു. "പ്രിയേ! മാധവി! നിരാശപ്പെടാതിരിക്കു. എഴുന്നേല്ക്കു" എന്നു കമ്മു പറഞ്ഞു.

"അയ്യോ! ആ വെണ്ണീർക്കുന്നും കത്തുന്ന മരക്കൂട്ട ങ്ങളും കാണുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് അതിയായി ത പിക്കുന്നു. നാഥ! ഞാനെങ്ങിനെ സമാധാനിക്കും?" എന്നു മാധവി ദീനസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"വല്ല പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ ജനിക്കുമ്പോൾ പാ ക്കാൻ ഒരു വീടും കൊണ്ടുവരുന്നതായി മാധവി കേട്ടി ട്ടുണ്ടോ?"

"അങ്ങിനെ കേട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ സ്വന്തം വീടി ല്ലെങ്കിലും പാക്കുവാൻ വീടില്ലാതെ ആരാനുമുണ്ടോ?"

"അതേ പ്രിയേ! നമുക്കു രണ്ടുപേക്കും വീടില്ല. ആ കാണുന്ന തറമേൽതന്നെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിലും നല്ലതാ യ ഒരു വീടുണ്ടാക്കുവാൻ നമ്മെക്കൊണ്ടു സാധിക്കയില്ലെ ന്ന് എങ്ങിനെ പറയും? നമുക്കു പററിയ അത്യാപത്തി നെ ധൈര്യത്തോടെ സഹിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങൾക്കൊക്കെ എന്തെ ങ്കിലും ഒരു കാരണമുണ്ടാവാതെ തരമില്ല. ആ പ്രകൃതി സിദ്ധാന്തപ്രകാരം നാം ഇപ്പോൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ക ഷ്ടതകൾക്കും നമുക്ക് അറിവാൻ കഴിയാത്ത ചില കാര ണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. നാം മുജ്ജന്മത്തിൽ (പകൽ രാത്രിയെ തുടരുന്നതുപോലെ) തീച്ചയായും ദൈവികമാ യ നിയമങ്ങൾക്കെതിരായി വല്ലതും പ്രവത്തിച്ചിട്ടുണ്ടാവ ണം. ആ കമ്മത്തിന്റെ ഫലമാണു നാമിപ്പോൾ അനു ഭവിക്കുന്നത്. ഈ ജന്മത്തിൽ നാം രണ്ടുപേരും യാ തൊരു ദുഷ്കമ്മവും മനഃപൂവ്വം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു നല്ല കാലം നമുക്കുണ്ടാകാതെ തരമില്ല. നിന്റെ അച്ഛ

നെപ്പററി ചിന്തിക്കുക. ജനിച്ചവരൊക്കെ ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരിക്കൽ മരിക്കാതെ തരമില്ല. എൻെറ അച്ഛൻ മുമ്പതന്നെ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. നിൻെറ അച്ഛനും ഇപ്പോൾ മരിച്ചു. അവക്കും അച്ഛനമ്മമാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരും മരിക്കുകതന്നെയാണുണ്ടായതു് ഇങ്ങിനെ മേല്പോട്ടു നോക്കുക. എതൃക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സംഗതികളിൽ സഹിക്കുകതന്നെ വേണം. മാതാപിതാക്കന്മാരുടേയും ബന്ധുമിത്രങ്ങളുടേയും ചരമത്തെക്കാരണമാക്കി വിലപിക്കുന്നതു വിഡ്ഢിത്തമാണു് അതുകൊണ്ടു നഷ്ടപരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല."

കമ്മു ഇങ്ങിനെയൊക്കെപ്പറഞ്ഞു മാധവിയെ കഴിയുന്നതും സമാധാനിപ്പിച്ചു് അവളെ അടുത്തുള്ള കുളത്തിലേയ്ക്കു കുളിപ്പാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. രണ്ടുപേരും കുളിച്ചു വന്നു പ്രാതൽ കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉച്ചയായപ്പോഴയ്ക്കും മേനവൻ എത്തി. അഗ്നിബാധയുടെ കാരണത്തെപ്പററിയും ഉണ്ടായ നഷ്ടങ്ങളെപ്പററിയും ഈയാൾ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി. മരിച്ച ചന്തു അധികാരിയുടെ മൃതദേഹം കണ്ടുപിടിപ്പാൻ കമ്മുവും മേനവനും ഒരു പരിശോധന നടത്തി. അധികാരിയുടെ ശയനമുറിയിൽ ഒന്നും കണ്ടില്ല. പിന്നെയും പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണു ചന്തുഅധികാരിയുടെ മൃതശരീരം നടുമുററത്തു പത്മാസനസ്ഥനായി ഇരുന്ന നിലയിൽ കണ്ടതു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാലുഭാഗവും അഗ്നിബാധയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ഥൂലദേഹത്തെ അഗ്നി അശേഷം സ്പശിച്ചിരു

ന്നില്ല. എന്നാൽ ദേഹപരിശോധന ചെയ്തപ്പോൾ ചന്തുഅധികാരിയുടെ മൂദ്ധാവിൽ ഒരു വിള്ളൽ കാണുകയുണ്ടായി. ആ വിള്ളലിൽകൂടി ഒരു തുള്ളിരക്തംപോലും പുറത്തു വന്നിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ വിദ്വാന്മാരും ജ്ഞാനികളുമായിരുന്ന ചിലക്കുമാത്രമേ ഇതിൻെറ തത്വം മനസ്സിലായിരുന്നുള്ളു. ചന്തുഅധികാരി അഗ്നിബാധയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ വേഗം തൻെറ മകളെ രക്ഷിക്കുവാൻ അവൾ കിടന്നിരുന്ന അകത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ നോക്കി; ആ വാതിൽ അകത്തുനിന്നു തഴുതിട്ടതായിട്ടാണു കണ്ടതു് അതിനുള്ളിൽനിന്നു യാതൊരു ശബ്ദവും കേട്ടതുമില്ല. മകൾ തീയിൽപ്പെട്ടു നശിച്ചുവെന്നു് അധികാരി തീച്ചപ്പെടുത്തി. തനിക്കു് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടതായി മറെറാന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, തൻെറ ജീവനേയും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അധികാരി നിശ്ചയിച്ചു, യോഗാഭ്യാസത്തിൽ നിപുണനായ അദ്ദേഹം തൻെറ മനശ്ശക്തികൊണ്ടു തൻെറ ജീവനെ ദേഹത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയാണു് ചെയ്തതു് ഇങ്ങിനെ സ്ഥൂലദേഹത്തിൽനിന്നു പ്രാണനെ കളയുവാൻ യോഗികൾക്കു മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളു; എന്നാണു വിദ്വാന്മാരായവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു് ഏതായാലും അധികാരി യാതൊരു വേദനയും അനുഭവിക്കാതെ നിഷ്പ്രയാസം പ്രാണത്യാഗം ചെയ്കയാണുണ്ടായതെന്നു നിർവ്വിവാദമായ സംഗതിയാണു്

ചന്തു അധികാരിയുടെ ഭവനത്തിൽ പടിഞ്ഞാററിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള പടിഞ്ഞാററി അകം മറേറ രണ്ടു അ

കത്തേക്കാളും അല്പം ഉയൎന്തായതുകൊണ്ടും അഗ്നിക്കു ക
ടക്കാൻ മാൎഗ്ഗങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും അ
അകം രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതുപോലെത്തന്നെ വടക്കിനി(അടുക്ക
ള)യും കലവറയും അഗ്നിക്കിരയായില്ല. പടിഞ്ഞാററിയ
കം മേനവൻ തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അതിന്നുള്ളിൽ
ഒരു കട്ടിലും ഒരു ഓട്ടുതളികയും ഒരു നിലവിളക്കും ഇരി
മ്പുകൊണ്ടു കെട്ടി പൂട്ടിയിട്ട ഒരു പെട്ടിയുമാണു കണ്ടതു്
ഈ പെട്ടിയുടെ താക്കോൽ കാണ്മാനുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
കലവറയും നെല്ലറയും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അഞ്ചുപ
ത്തുപേൎക്കു് അഞ്ചെട്ടുമാസക്കാലം ചിലവിന്നുള്ള നെല്ലും
സാമാനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു. ആവശ്യമുള്ള വീട്ടുപാ
ത്രങ്ങളെല്ലാം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. നശിക്കാതെ അ
വിടെ കണ്ട സാധനങ്ങളുടെയെല്ലാം ഒരു ലിസ്ററുണ്ടാ
ക്കി അതെല്ലാം കമ്മുവിനെ ഏല്പിച്ചു്, കോവിലകത്തെ
കല്പന വരുന്നതുവരെ സൂക്ഷിപ്പാൻ പറഞ്ഞു മേനവൻ
അന്നുതന്നെ ഒരു സംഭവയാദാസ്തു് എഴുതി പ്രത്യേകശി
പായിവശം കോവിലകത്തേയ്ക്കയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ചന്തു
അധികാരിയുടെ ശവസംസ്കാരം നാട്ടുനടവടിക്കനുസരി
ച്ചു കമ്മു കഴിച്ചുകൂട്ടി. മാധവി പന്ത്രണ്ടു ദിവസം പിതൃ
ക്രിയയും ചെയ്തു.

ചന്തു അധികാരി മരിച്ചു് ആറാം ദിവസം കള
ത്തിൽ ചിണ്ടൻ നമ്പ്യാർ കോവിലകത്തെ തരകുംകൊ
ണ്ടു തലശ്ശേരിയിൽ എത്തി. ഈ തരകു താഴെ ചേൎക്കും
പ്രകാരമായിരുന്നു.

"നമ്മുടെ കളത്തിൽ കട്ടങ്ങോടൻ ചിണ്ടൻ കണ്ട കാര്യ്യമാവിത് തലശ്ശേരി അധികാരിയായ മാവിലാച ന്തു മരിച്ചുപോയ വിവരം അവിടത്തെ മേനവനായ മാധവൻ രാമൻ നമ്മെ എഴുതി അറിയിച്ചിരിക്കകൊണ്ട്, മരിച്ച അധികാരിയുടെ സ്ഥാനത്തു തന്നെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. താൻ അവിടെപ്പോയി പണ്ടാരവക റിക്കാർട്ടുകളും ഭണ്ഡാരവും കൈവശമാക്കി കീഴ്നടവടിപ്രകാരം നമ്മുടെ കാര്യ്യങ്ങളൊക്കെ വേണ്ടവിധം നടത്തണം. ചന്തുവിന്നു പതിനാറുവയസ്സുപ്രായമുള്ള മാധവിയെന്നു പേരായ ഒരു മകൾ മാത്രമാണുള്ളതെന്നറിയുന്നു. അവൾക്കു നേരിട്ട ഈ അത്യാപത്തിൽ അനുകമ്പ തോന്നുകയാൽ ചന്തുവിൻെറ സ്ഥാവരസ്വത്തുക്കളൊക്കെ താൻ കൈവശംവെച്ചു മാധവിക്കുവേണ്ടി അവളുടെ സംബന്ധം കഴിവോളവും ഭരിച്ചുപോരണം. കത്തിയവീട്ടിൽനിന്നു കിട്ടിയ സാധനങ്ങളൊക്കെ അവളെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം. കൂടാതെ മാസവിതം അവളുടെ ചിലവിന്നായി അറുപതിടങ്ങഴിനെല്ലും അഞ്ചു രാശിപ്പണവും നമ്മുടെ ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കുകയുംവേണം. അവളുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം സംബന്ധം കഴിയുന്നതുവരെ കയ്യേൽക്കുകയും വേണം.

എന്നു ചിങ്ങശ്ശനി, കക്കടവ്യാഴം, കലിയുഗം
* * ന്നു- നമ്മുടെ വളപ്പട്ടണം കോട്ടയിൽ
നിന്ന് എഴുതിയ തരക്. * * * * "

ഈ തരകനുസരിച്ചു ചിണ്ടൻ അധികാരി മാവിലാൻ കുന്നു സ്വത്തുക്കളെല്ലാം കൈസ്വശമാക്കി. ഈ പ്രദേശ

ത്തിന്നിപ്പോൾ മൈലാൻ ജന്മം അംശം എന്നാണ പേ
ര് ജംഗമസ്വത്തുക്കളെല്ലാം മാധവിയെ ഏല്പിച്ച ര
ശീതിയും വാങ്ങി. ഈ ജംഗമസ്വത്തുക്കളെല്ലാം കലവറ
യിൽ സൂക്ഷിപ്പാൻ കമ്മു ഏപ്പാടചെയ്തു മരിച്ച ചന്തുഅ
ധികാരിയുടെ ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടിമാത്രം താനും മാധവിയു
താമസിക്കുന്ന കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു സ്ഥലമാററം ചെയ്കയും
ചെയ്തു. മരിച്ച പിതാവിൻെറ പ്രേതരക്ഷയ്ക്കായി മാധവി
പന്ത്രണ്ടുദിവസം വേണ്ടപ്പെട്ട കമ്മങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തു
വെങ്കിലും പിണ്ഡമടിയന്തരം അത്ര ഘോഷമായൊന്നും
കഴിച്ചില്ല. പിണ്ഡം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷമാണ മാധ
വി ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടി ഒരു കരുവാൻെറ സഹായത്തോടെ
തുറന്നത്

മാധവി—എൻെറ യജമാനൻ എന്നാണ കോവിലക
ത്തേയ്ക്കു പോകുന്നത്? അങ്ങുന്നു തിച്ചയായും പോണം.
എൻെറ മുത്തശ്ശിയുടെ ഗതിതന്നെയായിരിക്കും എനി
ക്കും. ഞാൻ എൻെറ രക്ഷയൊക്കെ ശ്രീരാമസ്വാമി
യിൽ സമപ്പിച്ചിരിക്കയാണ് വരുന്നതെല്ലാം വരട്ടെ.

കമ്മു—നിന്നെ തനിച്ച് ഇവിടെയാക്കി എനിക്ക് എവി
ടെയും പോകുവാൻ തരമില്ല. ഞാൻ പോകുന്നതുമി
ല്ല. സൈന്യത്തിൽ ചേരേണമെന്നാണ കോവിലക
ത്തെ കല്പന. ഞാൻ മനസ്സുകൊണ്ട് ഒരു വഴി ആ
ലോചിച്ചുറച്ചിട്ടുണ്ട് നിനക്കു സമ്മതമാണെങ്കിൽ
നമ്മുടെ പ്രതിബന്ധങ്ങളൊക്കെത്തീരും. കാര്യം
ഞാൻ പറയാം—എനിക്കു കല്യാട്ട് ഒരു അമ്മാമനു
ണ്ട് അദ്ദേഹം എൻെറ മുത്തശ്ശിയുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തിയു

ടെ മകനാണ്. അദ്ദേഹം ഇന്ദുഗിരിയിലുള്ള എടത്തിൽ വരുമ്പോഴൊക്കെയും എന്നെ വലിയ കാൎയ്യമായിട്ടാണ വെച്ചിരുന്നത് ഒരു കുറി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒപ്പം കല്യാട്ട പോയിട്ട് ഒരു പക്ഷക്കാലം അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ധൎമ്മിഷ്ഠനും ദയാവാനും വളരെ സത്യവാനുമാണ് നിന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വം അദ്ദേഹം സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കും. നിന്റെ പ്രായത്തിൽ ഒരു മകൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലമാണ നഷ്ടമായത് പ്രിയേ! എന്റെ ഈ അഭിപ്രായം നിനക്ക് ഇഷ്ടമായി തോന്നുന്നുണ്ടോ?

മാധവി—നാഥാ! അങ്ങുന്നു പറയുന്ന വല്ല സംഗതികൾക്കും എതിരായ ഒരു അഭിപ്രായം ഞാൻ പറയുമെന്ന് അങ്ങുന്ന് ശങ്കിക്കുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ആലോചിച്ചാൽ ഇതിലും നല്ലതായ ഒരു ഏൎപ്പാട്ട വേറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാണ നാം പുറപ്പെടുക?

കമ്മു—എത്രത്തോളം വേഗം പോവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുമോ അത്രയും വേഗം നല്ലതാണ് താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ട ഫലവുമില്ല. നമ്മുടെ ഒരുക്കങ്ങൾക്ക് ഒരു ദിവസത്തിലധികം സമയം വേണ്ടിവരില്ല. നമുക്കു മററന്നാൾ പോകാം. അന്നു യാത്രയ്ക്കു നല്ല ദിവസവുമാണ്

മാധവി—അങ്ങുന്നു നിശ്ചയിക്കുംപോലെ.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

കല്യാട്ട് രക്ഷാസ്ഥാനമാക്കിയതു്.

പിറേറന്നു് ഒരു ഡോലിയും നാലു വാഹകന്മാരും തയ്യാറായി വന്നു. രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി ആയുധപാണികളായി നാലുപേർ വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കാവശ്യമായതും ഡോലിയിൽ കൊണ്ടുപോകാവുന്നതുമായ പാത്രങ്ങളൊഴിച്ചു മറെറാക്കെ പുതിയ അധികാരിയെ ഏല്പിക്കയാണു ചെയ്തതു് പണ്ടങ്ങളും പണവും ആധാരങ്ങളും സൂക്ഷിക്കുന്ന പെട്ടിയും അഗ്നിബാധയിൽ നശിച്ചുപോകാത്ത വിലപിടിച്ച ചില വസ്തുങ്ങളും മാത്രം ഡോലിയിൽ കൊണ്ടുപോയാൽ മതിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഭൃത്യജനങ്ങളെയെല്ലാം നല്ല സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു പിരിച്ചയച്ചു യാത്രക്കാർ കാലത്തുതന്നെ മാവിലാൻകുന്നു വിട്ടു കല്യാട്ടേയ്ക്കു യാത്രയായി. മാധവി കയറിയിരുന്ന ഡോലിയെ പിന്തുടൎന്നു് അംഗരക്ഷകന്മാരോടുകൂടി കമ്മു കാൽനടയായി പുറപ്പെട്ടു. ഡോലിവാഹകന്മാരുടെ ഹം, ഹൈം, ഹോം, ഹൈം, എന്ന 'മൂളൽ' യാത്രാഖേദത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിയാതിരിപ്പാനുള്ള ഒരു സിദ്ധൌഷധമായിരുന്നു. തിരുവങ്ങാട്ടു് ശ്രീരാമസ്വാമിയുടെ ക്ഷേത്രനടയിൽ മാധവി ഇറങ്ങി നമസ്കരിച്ചു് ഇങ്ങിനെ പ്രാൎത്ഥിച്ചു.

"ഹേ! വിശ്വംഭര! അച്ഛനും അമ്മയുമില്ലാത്ത ഈ അഗതിയ്ക്കു്, അങ്ങയുടെ ഭക്തയായ ഇവൾക്കു്, അങ്ങുന്നു മാത്രമേ ഒരു രക്ഷയുള്ളു. അങ്ങയുടെ കരുണ ഇവളുടെ

നേരെ ഉണ്ടാവണേ. മനോവാക്കൎമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും ചെയ്വാൻ ഇവൾക്ക് അവസരം കൊടുക്കാതിരിക്കണേ!. അങ്ങയുടെനേരെ ഇവൾക്കു നിരന്തരമുള്ള അകൃത്രിമഭക്തിയുടെ ഒരു അടയാളമെന്നപോലെ ഇവളുടെ ഭൎത്താവോടുള്ള സ്നേഹാനുരാഗം എന്നും നിലനിന്നു പോകാൻ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ!" ഇങ്ങിനെ പ്രാൎത്ഥിച്ചു നമിച്ചിരുന്ന മാധവിക്ക് തന്റെ ശിരസ്സിൽ വളരെ മാൎദ്ദവമുള്ള ഒരു കൈ വെച്ച് "കുട്ടി എഴുന്നേല്ക്കൂ; നിന്റെ അഗാധമായ ഭക്തി ഞാനറിയും. മേലിൽ നീ സുഖമായിരിക്കും. നിനക്ക് ആപത്തുകളൊന്നും വന്നുചേരുകയില്ല." എന്നു സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നതായി തോന്നി. അവൾ മെല്ലെ എഴുന്നേററു ക്ഷേത്രത്തെ ഒന്നു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു. എന്നിട്ടു ഡോലിയിൽ കയറി ഇരുന്നപ്പോൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു മനസ്സമാധാനവും ശക്തിയും അവൾക്കു തോന്നി.

വഴിക്കു യാതൊരു പ്രതിബന്ധങ്ങളും കൂടാതെ ഈ യാത്രക്കാർ തലശ്ശേരിയിൽനിന്നു പതിനാറു നാഴിക സഞ്ചരിച്ചതിന്നുശേഷം കോട്ടയം രാജവംശത്തിലെ ഒരു താവഴിക്കാർ താമസിച്ചുവരുന്ന പഴശ്ശിക്കോവിലകത്തിന്നരികത്തെത്തി. തങ്ങൾക്കു സ്വാഗതമോ, നിരോധമോ എന്താണ് അനുഭവമാകയെന്ന് അറിയായ്കയാൽ കമ്മു മുമ്പിൽ പോയി തന്റെ ജാതിനാമകുലവിവരങ്ങളും കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു ചുരുക്കവും കോവിലകത്ത് അറിയിച്ചപ്പോൾ, ഈ യാത്രക്കാരെ വളരെ ആദരവോടും ദയയോടുംകൂടി അവിടെ സ്വീകരിച്ചു. അന്നു രാത്രി അവി

ടെ താമസിച്ചു പിറേറന്നു രാവിലെ കുളിയും പ്രാതലും കഴിച്ച് അവിടെനിന്നു യാത്രയും പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു. പന്ത്രണ്ടു നാഴികക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചു വൈകുന്നേരം കല്യാട്ട് എത്തിച്ചേൎന്നു. കമ്മു മുമ്പിൽ നടന്നു കേളുയജമാനനെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന തൻെറ അമ്മാമനെക്കണ്ടു വന്ദിച്ചു.

കേളുയജമാനൻ—ആരാണിതു്! എൻെറ കമ്മുവെ കണ്ടിട്ട് ഒരു യുഗം കഴിഞ്ഞതുപോലെ തോന്നുന്നു. നിനക്കു സുഖംതന്നെയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. തലശ്ശേരിയിൽവെച്ചു നിൻെറ അമ്മാമൻ മരിച്ച വിവരമൊക്കെ ഞാൻ അറികയുണ്ടായി. പിന്നെയുണ്ടായ സംഭവങ്ങളൊന്നും എനിക്കറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

കമ്മു—അമ്മാമനെ ചന്തു അധികാരി തലശ്ശേരിക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഞാനും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ എത്തി മൂന്നാംദിവസം അമ്മാമൻ മരിച്ചു. കോവിലകത്തെ കല്പനയറിവാൻ ഞാൻ അധികാരിയോടൊപ്പം അവിടെ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇരുവഴി തറവാട്ടിലെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം പണ്ടാരവകയിൽ ചേൎക്കാനും, പ്രതിഫലംകൂടാതെ ഒരു കൊല്ലം സൈന്യത്തിൽ ചേൎന്നു പണിയെടുക്കുവാനുമാണു കല്പനയുണ്ടായതു് ഞാൻ മിനിഞ്ഞാന്നു കോവിലകത്തു് എത്തേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ അടുത്തുണ്ടായ ചില സംഭവങ്ങൾ എൻെറ യാത്രയ്ക്കു തൽക്കാലം ഒരു പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കിയെന്നേയുള്ളു.

കേ. യ:—കോവിലകത്തെ കല്പനപോലെ നടക്കാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അത്ര ഗൌരവമായ എന്തൊരു

സംഭവമാണ് ഉണ്ടായത്? നായന്മാരായ നമ്മുടെ മനോഗതിയും പഠിപ്പും നമ്മുടെ തമ്പുരാന്റെ ആജ്ഞയെ അനുസരിച്ചു പ്രവൎത്തിപ്പാനാണല്ലൊ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈശ്വരൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു നായൎക്ക് അവന്റെ രാജാവിൽ പരമായി മറെറാന്നും തന്നെയില്ല.

കമ്മു—അമ്മാമ! ഞാൻ കല്പനയെ അനാദരിച്ചിട്ടില്ല. വൈരു അമ്മാമന്റെ നാല്പത്തൊന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ കോവിലകത്തു ഹാജരാവേണമെന്നായിരുന്നു കല്പന. കല്പന നിറവേററാൻ പത്തു ദിവസം താമസിച്ചു പോയാലും ക്ഷമിക്കുമെന്നു് അധികാരി എന്നോടു പറകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്

ഇതിന്നുശേഷം വൈരുയജമാനന്റെ നാല്പത്തൊന്നു കഴിച്ച ദിവസം മാവിലാൻ കോട്ടയിൽ ഉണ്ടായ ഭയങ്കരസംഭവങ്ങളെപ്പററിയും മാധവിയെ രക്ഷിച്ചതും മററുമായ സംഗതികളെപ്പററിയും അമ്മാമനെ കമ്മു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. മാധവിയെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ രാജകീയകല്പനയുടെ സ്വഭാവവും അവൾ കല്യാട്ടു കേളു യജമാനനെ ശരണം പ്രാപിക്കുവാൻ വന്നിട്ടുള്ള വിവരവും പിന്നെ കമ്മു അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു.

“ഓഹോ! എനിക്കു മനസ്സിലായി. നീ മാധവിയുടെ കാമുകനാണ് അല്ലേ! നീ ആ കുട്ടിയെ ഭാൎയ്യയാക്കിക്കഴിഞ്ഞുവോ?” എന്നാണു കേളുയജമാനൻ ചോദിച്ചതു്

കമ്മു—അമ്മാമ! കാൎയ്യം ഒട്ടുമുക്കാലും അമ്മാമൻ ഊഹിച്ചതുപോലെത്തന്നെയാണ്! ഞാൻ ഉള്ള സത്യമൊ

ക്കെപ്പറയാം. കാൎയ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിതാണ്—ഞ
ങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ട ദിവസം മുതൽക്ക് അന്യോന്യാനു
രാഗത്തോടെയാണ വൎത്തിച്ചുപോന്നത് മരിക്കുന്നതി
ന്നു കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പു ഞങ്ങളുടെ ഈ ബന്ധത്തി
ന്നു ചന്തു അധികാരി സമ്മതവും തന്നു. എന്നാൽ
സംബന്ധക്രിയകളും ചടങ്ങുകളും നടത്താൻ അവിചാ
രിതമായ ഓരോ സംഭവങ്ങളാൽ സാധിച്ചില്ലെന്നേയു
ള്ളു. അത്രമാത്രം അവസരം കിട്ടീട്ടില്ല.

കേ. യ — എനിക്കു കാൎയ്യമൊക്കെ നല്ലവണ്ണം. മനസ്സിലാ
യി. തീൎച്ചയായും തമ്പുരാന്റെ സൈന്യത്തിൽ പോ
യി ചേരണം. മാധവിക്ക് അടുത്തും ദൂരത്തും നീയി
ല്ലാത്തപ്പോൾ രക്ഷയ്ക്കായി ബന്ധുക്കളാരും ഇല്ല. അ
തുകൊണ്ടു് അവളുടെ രക്ഷാകൎത്തൃത്വം ഞാൻ ഏ
ല്ക്കണമെന്നല്ലേ നീ പറയുന്നതിന്റെ സാരം?

കമ്മു—അമ്മാമൻ എന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ നല്ലവണ്ണം മന
സ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

കേ. യ—ആ പെൺകിടാവു് ഇപ്പോൾ എവിടെ?

കമ്മു—അധികം ദൂരെയല്ല; വരുന്നുണ്ടു് ഇപ്പോൾ ഇവി
ടെ എത്തും.

കേ. യ—വളരെ നന്നായി. അവൾ ഇവിടേയ്ക്കു വന്നു
കൊള്ളട്ടെ. നിരാധാരയായ അവളുടെ നേരെ എനിക്കു
വളരെ അനുകമ്പ തോന്നുന്നുണ്ടു്. എന്റെ മകൾ മരി
ച്ച രാധയുടെ സ്ഥാനത്തു ഞാൻ മാധവിയെ ഒരു മ
കളുടെ നിലയിൽ സ്വീകരിപ്പാനാണ നിശ്ചയിച്ചതു്

കേളു എജമാനൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോഴ

ശ്ശ ഹം, ഛ്ഹം, ഹേയിം, ഹം എന്ന ഡോലിക്കാരുടെ ശബ്ദം കേട്ടുതുടങ്ങി. നിമിഷംകൊണ്ടു മാധവി പടിക്കൽ വന്നിറങ്ങി. കമ്മു വേഗം ചെന്നു മാധവിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അമ്മാമന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടാക്കി. "മാധവി! ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞ എന്റെ അമ്മാമൻ ഇതാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു മാധവി സാവധാനത്തിൽ കേളു യജമാനന്റെ അടുത്തു ചെന്നു കുമ്പിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലു തൊട്ടു തലയിൽ വെച്ചു. എന്നിട്ട് അല്പം ദൂരെ മാറി ഭക്തിവിനയാദരങ്ങളോടുകൂടി നിന്നു. മാധവിയുടെ അതിശയനീയമായ സൌഭാഗ്യവും അവളുടെ വിനയസ്വഭാവവും വൃദ്ധനായ കേളുയജമാനനെ വശീകരിച്ചുകളഞ്ഞു. അടുത്ത മുറിയിൽ മാധവിയെ കാണ്മാൻ സംഘം ചേർന്നു നിന്നിരുന്ന അമ്മമാൎക്കും മാധവിയെപ്പററി വളരെ അനുകൂലമായ ഒരു അഭിപ്രായമാണു പ്രഥമദൎശനത്തിൽതന്നെ ഉണ്ടായത്. കുറച്ചു സമയത്തോളം വിചാരമഗ്നനായ കേളുയജമാനൻ,

"എന്റെ കുട്ടി! നിന്റെ ചരിത്രമൊക്കെ കമ്മു പറഞ്ഞു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ ഹൃദയപൂൎവ്വം ഞാൻ സഹതപിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നിമിഷം മുതൽ ഇതു നിന്റെ വീടാണെന്നും ഞാൻ നിന്റെ വലിയച്ഛനാണെന്നും വിചാരിച്ചോളൂ. ഒരു കൊല്ലകാലം ഏതായാലും നീ എന്റെ കൂടെ താമസിക്കുക. പിന്നെ ഈശ്വരന്റെ ഹിതംപോലെയാവട്ടെ"

എന്നും പറഞ്ഞു തന്റെ ഭാൎയ്യയെ വിളിച്ച് ഇപ്ര

കാരം പറഞ്ഞു:—ശ്രീദേവി! കണ്ടില്ലേ? ഈശ്വരൻ നാമുക്കൊരു കുട്ടിയെ തന്നത് മരുമകൻ കമ്മുവോടാണു നാം ഇതിന്നു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്

ശ്രീദേവിയമ്മ കണ്ണിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന വെള്ളം തുടച്ചു കളഞ്ഞു മാധവിയുടെ അടുത്തു വന്ന് അവളുടെ കൈപിടിച്ചു, "മകളേ! വരു! നമുക്ക് അകായിലേയ്ക്കു പോകാം. അവിടെ യജമാനന്റെ സോദരിയും മക്കളുമുണ്ട്. അവർ നിന്റെ ബന്ധുക്കളാണ്"— എന്നും പറഞ്ഞു മാധവിയെ നാലുകെട്ടിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി.

കേളുയജമാനന്റെ സോദരിയും വളരെ വാത്സല്യത്തോടെയാണു മാധവിയെ സ്വീകരിച്ചത് മേലടുക്കളയിൽ ഒരു പായ വിരിച്ചു മാധവിയെ അതിൽ പിടിച്ചിരുത്തി അവർ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

"മകളേ നിന്നെ ഇവിടെ കിട്ടിയതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വലിയ സന്തോഷമായി. നിന്റെ ചരിത്രമൊക്കെ പറഞ്ഞു കേൾക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു മോഹമുണ്ട് അതു പിന്നെയാവാം. ഭക്ഷണം വല്ലതും കഴിച്ചിട്ടാവാം. ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ ദീർഘയാത്രയുടെ ഫലമായി എന്റെ കുട്ടിക്കു ദാഹവും ഉണ്ടാവും. മീനാക്ഷി! (ഈ ബാലിക യജമാനന്റെ സോദരിയുടെ പതിന്നാലു വയസ്സു പ്രായമുള്ള മകളാണ്) ദോശ ഇനിയും ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞില്ലേ? ആയതു കൊണ്ടുവാ. പിന്നെ ആവുമ്പോൾ ഓരോന്നായി കൊണ്ടുവരാം."

മീനാക്ഷി ഒക്കെ ഒരുക്കിയിരുന്നു. അഞ്ചാറു ദോശ

യും കുറച്ചു പഴവും പഞ്ചസാരയിട്ടു് ഒരു കിണ്ടി പാലും മീനാക്ഷി വേഗം മാധവിയുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടു വെച്ചു.

മാധവി—ഇളയമ്മേ! എന്നെപ്പോലെ വിശപ്പും ദാഹവും ഉള്ള വേറെ ഒരാളും കൂടിയുണ്ടു് അദ്ദേഹം ഈ വഴിയൊക്കെ കാൽ നടയായി നടന്നാളാണു് ഞാൻ ഡോലിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലൊ ഇതേവരെ.

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മമാർ മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി പുഞ്ചിരിയിട്ടു—"കുട്ടി. നീ ഭയപ്പെടേണ്ട. ആയാൾക്കു വേണ്ടതു കൊടുത്തുകൊള്ളാം. നിന്റെ വയററിൽ കൊള്ളാവുന്നേടത്തോളം നീ കഴിച്ചോളൂ."

മാധവി നല്ലവണ്ണം ഭക്ഷിച്ചു. പിന്നെ അമ്മമാരോടുകൂടി ആ വലിയ വീടു മുഴുവനും നടന്നു കണ്ടു. കല്യാട്ടു ഭവനം ഒരു എട്ടുകെട്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു രാജധാനികൾ മാത്രമേ മാളികയായി രണ്ടു നിലയിൽ കെട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. കല്യാട്ടുഭവനം ഒററ നിലയായിരുന്നുവെങ്കിലും വളരെ വലിയതും വിശാലമായതും ആയിരുന്നു. പടിഞ്ഞാററിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു് അറകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു—"മകളേ ഈ രണ്ടറകളും ഒഴിവാണു് ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു നിന്റെ സാമാനങ്ങൾ വെച്ചു പൂട്ടുവാനും മററും ഉപയോഗമാക്കാം. ഏതാണു നല്ലതു്?" എന്നു ശ്രീദേവി അമ്മ ചോദിച്ചു. "ഏതാണെന്നു പരിശോധിച്ചു പറയേണ്ട ഭാരം എനിക്കില്ല. അമ്മ പറയുന്നതു് അനുസരിക്കേണ്ട ഭാരമേ എനിക്കുള്ളൂ."

ശ്രീദേവി—അങ്ങിനെയാണോ? എന്നാൽ തെക്കേ അക

മാണു നല്ലതെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. അതിൽ ഒരു കട്ടിലുമുണ്ടു് അത്ത്യാവശ്ശ്യങ്ങൾ നിവൎത്തിക്കാൻ അതോടു തൊട്ടു് ഒരു ചായിപ്പും ഉണ്ടു്

മാധവി—അമ്മേ! അമ്മ എന്റെ നേരെ കാട്ടുന്ന ദാക്ഷിണ്ണ്യത്തിന്നു ഞാൻ എങ്ങിനെയാണു നന്ദി പറയേണ്ടതു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അകത്തു കിടന്നു കത്തിദ്ദഹിക്കാൻ പോകുമ്പോഴാണു് അദ്ദേഹം എന്നെ രക്ഷിച്ചതു്

ശ്രീദേവി—വാസ്തവം ആ ഭയങ്കരസംഭവം വൎണ്ണിച്ചു പറയുന്നതു് ഞങ്ങൾ കേട്ടു. നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ ധൈൎയ്യശാലിയായ ആ യുവാവു് അവിടെ ഉണ്ടായതു നിന്റെ ഭാഗ്യം തന്നെയാണു്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേക്കും നല്ല ചേച്ചയുണ്ടു് ഒരു യജമാനൻ ഒരു അപരാധം ചെയ്യാനും അദ്ദേഹം മാവിലാൻ കോട്ടയിൽ കിടന്നു മരിക്കാനും കമ്മു അവിടെ താമസിക്കാനും നിന്നിൽ അവന്നു് അനുരാഗം ജനിക്കാനും നിന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാനും ഒക്കെ കാരണമുണ്ടാക്കിത്തീൎത്തതു് ഈശ്വരവിലാസമല്ലേ? ഇതൊക്കെ മുജ്ജന്മകൎമ്മഫലംപോലെ തോന്നുന്നു. അല്ല! മകളേ! നീ കമ്മുവിന്റെ ഭാൎയ്യയായി കഴിഞ്ഞുവോ?

മാധവി ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി. സ്വൎണ്ണവൎണ്ണമായിരുന്ന അവളുടെ മുഖം ഒന്നു ചുകന്നു. ആയതു് അവളുടെ സൌന്ദൎയ്യത്തെ പത്തിരട്ടി വൎദ്ധിപ്പിച്ചതേ ഉള്ളു. അവളുടെ സിന്ദൂരാധരത്തിൽ ഒരു മന്ദഹാസം വിളയാടി. അവൾ മറുവടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. തലതിരിച്ചു നിന്നതേയുള്ളു.

ശ്രീദേവി—നിനക്കു ലജ്ജിക്കാനൊന്നുമില്ല. കാൎയ്യമൊക്കെ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി. എന്റെ കുട്ടി! സാധാരണ വിവാഹങ്ങളൊക്കെ മനുഷ്യരാണ് ആലോചിച്ചുറയ്ക്കുന്നത് എന്നാൽ നിന്റെയും കമ്മുവിന്റെയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ദൈവികമായ ഒരു നിശ്ചയത്താൽ ഉണ്ടായതാണ് നി സ്ത്രീകളിൽവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠയാണ് നിന്നെ ഭാൎയ്യയായിക്കിട്ടിയതിൽ കമ്മുവിന്നു അഭിമാനിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട് അപ്രകാരം തന്നെ കമ്മുവേപ്പോലുള്ള ഒരു ഭൎത്താവിനെ സിദ്ധിച്ചതിൽ നിനക്കും കൃതാൎത്ഥത തോന്നുന്നുണ്ടാവണം.

മാധവി—അമ്മേ! കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ഒരാൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന കൎമ്മത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇജ്ജന്മത്തിൽ ആയാൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഭാഗ്യത്തിന്റെയും ദുൎഭാഗ്യത്തിന്റെയും നിദാനമെന്ന് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവനവന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ അവനവനുണ്ടാകുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുണ്ട് അതു വാസ്തവമായിരിക്കും. എന്നാൽ അതിന്റെ അൎത്ഥം വാസ്തവമായി ഗ്രഹിച്ചവരുണ്ടോ എന്ന കാൎയ്യം സംശയമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ഭാഗ്യത്തിന്നും മറ്റും അദ്ദേഹംതന്നെയാണു കാരണഭൂതൻ. മേലിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് അതുകൊണ്ടു ഭാവിയിൽ സുഖം അനുഭവിക്കാനാണ് എനിക്കു യോഗമെങ്കിൽ ഒട്ടും തരക്കേടില്ല. അതല്ല യോഗം നേരെ മറിച്ചാണെങ്കിൽ എനിക്ക് അതിലും ഒരു പരിഭ്രമം തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ മന

സ്സാക്ഷിക്ക വിരോധമായി ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്നാണ് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്

ശ്രീദേവി—നീ ഒരു സമത്ഥയാണ് തിച്ചയായും നീ ഒരു പഠിപ്പുള്ളവളുമാണ്

മാധവി—എൻെറ അച്ഛൻ ഒരു പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനായിരുന്നു. എൻെറ കൂടെ പഠിപ്പാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അച്ഛൻെറ ശിഷ്യയായി കുറച്ചൊക്കെ പഠിക്കുവാൻ എനിക്കവസരം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നില്ല.

ശ്രീദേവി—നേരം അതിക്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ഞാൻ മേൽ കഴുകാൻ പോകുന്നു. കുട്ടിക്ക കുളിക്കേണമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ?

മാധവി--എനിക്ക ബുദ്ധിമുട്ടായില്ല അമ്മേ! ഞങ്ങൾ പഴശ്ശിയിൽനിന്ന് ഇന്നു കാലത്തു കുളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ വഴിക്കുവെച്ചു ശുദ്ധം മാറീട്ടുമില്ല.

ശ്രീദേവി--നിൻെറ ഇഷ്ടംപോലെ ആയ്ക്കോ. ഉണ്ണാറാവുന്നതുവരെ നിനക്ക സംസാരിച്ചിരിക്കാൻ കമ്മുവെ ഇങ്ങോട്ടയയ്ക്കാം.

മാധവി--അമ്മേ! അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒപ്പം മിസാക്ഷിയേയും ദേവകിയേയും ഇങ്ങോട്ടയച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു. എനിക്ക വയറുനിറയേ ഓരോന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നിട്ട്, അവരോട നന്ദിസൂചകമായി രണ്ടുവാക്കെങ്കിലും പറയാഞ്ഞാലോ? അമ്മയുടേയും ഇളയമ്മയുടേയും മുമ്പിൽവെച്ച് എന്നോട സംസാരിപ്പാൻ അവർ ലജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ടാവുന്നം. കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ വികൃതിസ്വഭാ

വവും ഏതു ചോദ്യത്തിന്നും ഉടനടി ഉത്തരം പറവാനുള്ള സാമത്ഥ്യവും എനിക്കു നന്നേ ബോധിച്ചു.

അമ്മമാർ മാധവിയെ തനിച്ചുവിട്ടു അവിടെനിന്നു പോയി. ഉടനെ കമ്മു മീനാക്ഷിയേയും ദേവകിയേയും അഞ്ചുവയസ്സുമാത്രം പ്രായംചെന്ന കൃഷ്ണൻകുട്ടിയേയും കൂട്ടി അവിടെ എത്തി. കട്ടിലിന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്ന മാധവി വേഗം എഴുന്നേററു താഴത്തിരുന്ന കൃഷ്ണൻകുട്ടിയെ പിടിച്ചു മടിയിൽ ഇരുത്തി. എല്ലാവരും താഴത്തിരുപ്പായി. കമ്മുവിൻെറ കുശലപ്രശ്നങ്ങൾക്കു__"അത്യന്തസുഖപൂർണ്ണമായ ഒരു വീട്ടിലാണു എന്നെ കൊണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതു ഞാൻ ഇവിടെ എത്തീട്ടു ഒരു യാമം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ വളരെ കൊല്ലകാലമായി താമസിച്ചു ഒരാൾക്കുണ്ടാകുന്ന വികാരമാണു എനിക്കു തോന്നുന്നതു."__എന്നാണു മാധവി മറുവടി പറഞ്ഞതു. പിന്നെ കുട്ടികളോടു അവരുടെ ദിനസരിയെപ്പററിയും പഠിപ്പിനെപ്പററിയും മററും പല ചോദ്യങ്ങളും ചെയ്തു. കുട്ടികൾ നിരക്ഷരകുക്ഷികളായി വളരുകയാണെന്ന തത്വം മാധവി മനസ്സിലാക്കി.

മാധവി__യജമാന! എൻെറ പെട്ടിയിൽ യാതൊരു ഉപയോഗവുമില്ലാതെ ചില പണ്ടങ്ങൾ കിടപ്പുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ ഈ കുഡുംബത്തിലെ ഒരു അംഗമായ സ്ഥിതിക്കു ഈ കുട്ടികൾക്കു ആ പണ്ടത്തിന്മേൽ ഒരു അവകാശം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലേ?" എന്നു കമ്മുവോടു ചോദിച്ചു.

കമ്മു അവളുടെ ഉദ്ദേശത്തെപ്പററി പ്രശംസിക്കയാ

ണ്ട് ചെയ്തത് മാധവി തന്റെ പെട്ടി തുറന്ന് ഒരു കാശ്ശുകോഴ എടുത്ത് മിനാക്ഷിയെ കെട്ടിച്ചു. രണ്ടു സ്വൎണ്ണ വളകളെടുത്തു ദേവകിയുടെ കയ്യിൽ രണ്ടിലും ഇടീച്ചു. ഒരു സ്വൎണ്ണനൂലുണ്ടായിരുന്നതെടുത്ത് കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ അരയിലും അണിയിച്ചു. കുട്ടികൾക്കു വളരെ സന്തോഷമായി. കൃഷ്ണൻകുട്ടി സന്തോഷം സഹിക്കാതെ, തന്റെ സമ്പാദ്യം അമ്മാമനെ കാണിപ്പാനായി ഒരു ഓട്ടം കൊടുത്തു:

"അമ്മാമേ! അമ്മാമേ! എന്റെ അരയിൽ എന്താണെന്നു നോക്കു! ഒരു സ്വൎണ്ണനൂല്! എനിക്ക് ഒരു കറുത്ത ചരടല്ലേ ഉണ്ടായിരുന്നത്? നോക്കു! ഞാനിപ്പോൾ ഒരു യജമാനനായില്ലേ!!" എന്നായിരുന്നു കേളുയജമാനന്റെ അടുത്തു ചെന്നു കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ ചോദ്യം. കേളുയജമാനൻ സ്വൎണ്ണനൂൽ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ച് ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു.

"എടോ തനിക്കെവിടുന്നാ ഇത്ര വില പിടിച്ച സാധനം കിട്ടിയത്?"

കൃഷ്ണൻ—അമ്മാമാ! അതോ, ഇപ്പോൾ ഒരു അമ്മ വന്നിട്ടില്ലേ. അവരാണ് തന്നത് ഞാൻ എന്താണ് അവരെ വിളിക്കേണ്ടത്? അമ്മാമാ?

കേ-യ—അവളെ 'മാധവി ഏട്ടത്തി' എന്നാണു നീ വിളിക്കേണ്ടത്

കൃഷ്ണൻ—മാധവി ഏട്ടത്തിയോ? വളരെ നല്ല പേര് ഏട്ടത്തി നല്ല കൂട്ടത്തിലാ. അതുകൊണ്ടു നല്ല പേരുതന്നെ വേണം. നല്ല സാധനത്തിന്നു ചീത്ത പേരും ചീത്തസ്സാധനത്തിന്നു നല്ല പേരും കൊള്ളില്ല.

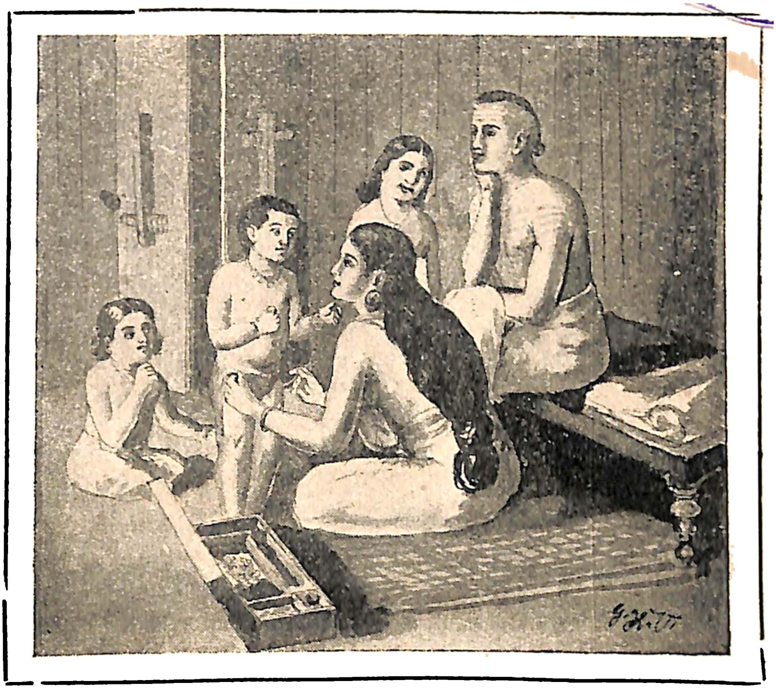

(74-ാം ഭാഗം)

മാധവി തന്റെ പെട്ടി തുറന്നു് ഒരു സ്വൎണ്ണനൂലുണ്ടായിരുന്നതെടുത്തു് കൃഷ്ണൻ കുട്ടിയുടെ അരയിൽ അണിയിച്ചു.

കേ-യ—എടാ നീ മിണ്ടാതിരിക്ക് നിൻെറ നാവിന്നു നീളം കൂടും. നീ മാധവിയേട്ടത്തിയെപ്പററി എന്തോ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവൾ എന്തു ചെയ്തു?

കൃ—ഏട്ടത്തി തന്നതാണ് ഇത്

കേ-യ—അവൾ ഈ വിലപിടിച്ച പണ്ടം നിനക്കു ത ന്നുവെന്നോ?

കൃ—മീനാക്ഷിയേട്ടത്തിക്ക് ഒരു നല്ല കാശ്ശുകോഴയും, ദേ വകിയേട്ടത്തിക്കു രണ്ടു മിന്നുന്ന വളകളും കൂടി കൊടു ത്തിട്ടുണ്ട്

കേ-യ--ഹെയി! അതു് ഒരിക്കലും വയ്യ. നിങ്ങൾ അ തൊക്കെ മടക്കിക്കൊടുത്തേക്കു.

കൃ—മാധവി ഏട്ടത്തി മടക്കിവാങ്ങില്ല എന്നോടു പറ ഞ്ഞു. എന്നും എൻെറ അരയിൽ കെട്ടേണമെന്നാണു പറഞ്ഞതു് അമ്മാമേ! പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ദ ശമി മുതൽ എഴുതാനും വായിക്കാനും കണക്കു കൂട്ടുവാ നും പഠിപ്പിക്കാമെന്ന് ഏട്ടത്തി എന്നോടു പറഞ്ഞി ട്ടുണ്ട്.

"ഇപ്പറഞ്ഞതു് വളരെ നല്ല കാര്യമാണ് എന്നാൽ സമ്മാനത്തിൻെറ കാര്യം ഒന്നു വേറെയാണ്. കുട്ടീ! നീ പോയി അമ്മായിഅമ്മയെ വേഗം ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ പറയു"—എന്നു പറഞ്ഞു കൃഷ്ണൻകുട്ടിയെ പറഞ്ഞയച്ചു. ശ്രീദേവി അമ്മ വേഗം എത്തി.

കേ-യ—അല്ല! ശ്രീദേവി! നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കൊക്കെ മാധവി വിലപിടിച്ച പണ്ടങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചതു വാ സ്തവമാണോ? അതൊക്കെ ഇങ്ങട്ടു കൊണ്ടുവരൂ; നോ ക്കട്ടെ.

ശ്രീദേവിഅമ്മ പോയി അതു പണ്ടങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു. പണ്ടങ്ങളുടെ പണിയൊക്കെ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നും ആ പണ്ടങ്ങൾ വളരെ വിലപിടിച്ചവയാണെന്നും യജമാനൻ സമ്മതിച്ചു.

"ശ്രീദേവി! കമ്മുവും മാധവിയും എവിടെ?"

"മാധവിയുടെ മുറിയ്ക്കകത്താണെന്നു തോന്നുന്നു?

"അവരോട് ഇങ്ങട്ടു വരാൻ പറയു; വേണ്ട, നമുക്കങ്ങോട്ടു പോകാം"

എന്നും പറഞ്ഞ് ആ ദമ്പതിമാർ മാധവിയുടെ മുറിയിലേക്കു പോയി. മാധവിയും കമ്മുവും എഴുന്നേററു വിനയത്തോടെ നില്പായി.

"കുട്ടി! മാധവി! ഇതൊക്കെ നിന്റെതാണോ?"

മാധവി—അതേ അച്ഛാ! ഞാൻ അതൊക്കെ മിനവിന്നും ദേവിക്കും കൃഷ്ണൻകുട്ടിക്കും സമ്മാനിച്ചതാണ്

കേ-യ—നീ ഇവിടെ വന്നിട്ടു കുറച്ചു സമയമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അപ്പോഴയ്ക്കും നിന്റെ വിലപിടിച്ച ആഭരണങ്ങളൊക്കെ സമ്മാനിച്ചും തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നിന്നെ വേണ്ടതുപോലെ ഇവിടെ സംരക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നാണോ നീ വിചാരിച്ചത്? ആ വിചാരം അങ്ങു കളയു. എനിക്ക് ആവശ്യത്തിലധികം സ്വത്തും പണവുമുണ്ട് അനാഥയായ നിന്റെ സ്വല്പമായ മുതലൊക്കെയെടുത്തു സമ്മാനിക്കാൻ ഞാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കയില്ല. കോവിലകത്തുനിന്നു കാലന്തോറും നിന്റെ ചിലവിന്നായിത്തരുന്ന സംഖ്യ വാങ്ങി അതു മുതൽക്കൂട്ടി നിന്റെയും, ഈശ്വരകടാക്ഷത്താൽ നിന

ക്ക സന്താനങ്ങളുണ്ടാകുന്നപക്ഷം അവരുടേയും ഭാവിയിൽ രക്ഷയ്ക്കായി സൂക്ഷിക്കാനാണ ഞാൻ തീച്ചയാക്കിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിലപിടിച്ച പണ്ടങ്ങൾ നീ മടക്കിവാങ്ങി സൂക്ഷിച്ചോളൂ.

മാധവി—അച്ഛന്ന് എന്നെപ്പററിയുണ്ടായ അഭിപ്രായം ശരിയല്ല. എന്നെ ഇവിടെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു പ്രതിഫലമായിട്ടാണ കുട്ടികൾക്ക് ഇവ സമ്മാനം ചെയ്യുന്നതെന്നു ധരിക്കാതിരിക്കണം. അങ്ങിനെ നിസ്സാരമായ ഒരു വിചാരം എന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നിട്ടില്ല. എനിക്ക ബാഹ്യാഡംബരങ്ങളിൽ ഒരു തൃപ്തിയും പണ്ടേത്തന്നെയില്ല. ഈ പണ്ടങ്ങൾ യാതൊരുപയോഗവുമില്ലാതെ എന്റെ പെട്ടിയിൽ വളരെക്കാലമായി കിടക്കുന്നതാണ് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നു താമസമാക്കിയ ദിവസംതന്നെ എന്റെ മനസ്സിനെ വേദനപ്പെടുത്തുതെന്ന് അച്ഛന്നു ഭാതാന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കല്പനയെ പുനരാലോചന ചെയ്ത്, എന്നെക്കൊണ്ട് ഇതു മടക്കി എടുപ്പിക്കാതെ കഴിക്കണം.

കേ-യ—പ്രകൃതിതന്നെ നിന്റെ സ്ഥൂലശരീരത്തെ കമനീയമായവിധം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ പണ്ടങ്ങൾ നിനക്ക് ആവശ്യമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അത്ഥം അതല്ല. ഭാവിയിൽ വല്ല കഷ്ടദശയും വരുമ്പോൾ ഇതൊക്കെ നിനക്ക് ഉപകരിക്കുമെന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നത്ഥമുള്ളൂ.

മാധവി—ഞാൻ, ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാവുന്ന സന്തോഷത്തേയും സന്താപത്തേയുംപററി അത്ര ചിന്തിച്ച ബുദ്ധിമു

ട്ടാറില്ല. ഈ സ്ഥൂലദേഹം നശിച്ചാലുണ്ടാകാവുന്ന സ
ങ്കടങ്ങളെ നിവാരണം ചെയ്യാനും വീണ്ടും ജനിക്കാ
തെ കഴിക്കാനും ഉള്ള വഴികളാണ ഞാൻ ചിന്തിക്കാ
റുള്ളത് ഈ ലോകത്തിൽ നാം സമ്പാദിച്ച സൂക്ഷി
ക്കുന്നതൊന്നും ഈ സ്ഥൂലദേഹം വിട്ടാൽ പിന്നെ ഉ
പയോഗമാവുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ട് എനിക്കാവശ്യ
മില്ലാത്തതും എൻെറ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു ബാക്കിയു
ള്ളതും ആവശ്യക്കാരായ അന്യന്മാൎക്ക കൊടുക്കുക എന്ന
തത്വത്തെയാണ് ഞാൻ അനുസരിച്ച നടക്കുന്നത്. എ
ൻെറ അമ്മയുടെ അമ്മാമൻ ഒട്ടധികം ധനം സമ്പാ
ദിച്ച മണ്ണിന്നടിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടു. എന്താണ ഫലമു
ണ്ടായത് കള്ളന്മാർ കടന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നു ധ
നമൊക്കെ കൊണ്ടുപോയി.

കേ-യ--നിന്നെ എൻെറ മകളായി സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ
ത്തന്നെ നിൻെറ ഭാവിയെപ്പററി ചിന്തിപ്പാനും നി
നക്ക വേണ്ട സ്വത്തുക്കൾ കരുതാനും ഞാൻ ചുമതല
പ്പെട്ടവനായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാലും നിൻെറ
സ്വന്തമെന്നു പറവാൻ നിനക്ക വല്ലതും വേണ്ടേ?

മാധവി—അച്ഛാ! അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എനിക്കുള്ള
ത് എൻെറ സഹോദരീസഹോദരന്മാരോടൊപ്പം അ
നുഭവിക്കുന്നതല്ലേ എൻെറ കൎത്തവ്യകൎമ്മം?

ഇത്രയും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേളുയജമാനന്നു
പിന്നെയൊന്നും മറുവടി പറവാനുണ്ടായില്ല. "അങ്ങി
നെയാണോ? എന്നാൽ നിൻെറ ഇഷ്ടംപോലെയാവട്ടെ"
എന്നും പറഞ്ഞു പണ്ടങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കുതന്നെ കൊടു

പ്പാനായി യജമാനൻ ശ്രീദേവി അമ്മയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു സ്വസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി, ഭാൎയ്യയോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—

"ശ്രീദേവി! പഠിപ്പുള്ളതും, ഇല്ലാത്തതുമായ സ്ത്രീകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നിനക്കു് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായില്ലേ? അവളുടെ സ്വഭാവഗുണം നോക്കു. മേല്പോട്ടുള്ളവരോടുള്ള ബഹുമാനം; സ്വാത്മരാഹിത്യം; പരസഹായത്തിലുള്ള തൃഷ്ണ, വിനയം, സൌന്ദൎയ്യഭ്രമവും അഹങ്കാരവും ഇല്ലായ്മ, ഈ ലോകത്തിന്റെ നിസ്സാരതയെപ്പററിയുള്ള ബോധം, ഈ ലോകത്തിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന പലവിധമായ കഷ്ടതകൾ സഹിപ്പാനുള്ള ക്ഷമ, പൂൎവ്വജന്മത്തിൽ ചെയ്ത കൎമ്മങ്ങളുടെ ഫലമാണു് ഈ ജന്മത്തിൽ നാം അനുഭവിക്കുന്നതു് എന്ന വിശ്വാസം, ഇനിയത്തെ ജന്മം ശോഭനമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമം, കാൎയ്യം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സൂക്ഷ്മബുദ്ധി, ഇവയും മററു സ്വഭാവഗുണങ്ങളും മാധവിക്കുണ്ടായതു് അവളെ ശരിയായി വളൎത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായതാണു്. വിദ്വാനായ അവളുടെ അച്ഛന്നു് അവൾക്കു ശരിയായ പഠിപ്പുണ്ടാക്കിക്കൊടുപ്പാൻ സാധിച്ചു. മാധവി സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു രത്നമാണു് നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു് അവളുടെ സഹവാസത്തിന്നു് അവസരം സിദ്ധിച്ചതു് ഒരു ഭാഗ്യമായിത്തന്നെ കരുതണം. അവൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം കാലം നമുക്കു് ഒരു സുകൃതമാണെന്നു വിചാരിക്കണം. ശ്രീദേവി! നീ അവളെ നല്ലവണ്ണം പരിപാലിച്ചോളൂ".

മാധവി കല്ല്യാട്ടകുഡുംബത്തിലുള്ളവൎക്കെല്ലാം ഒരു കണ്ണിലുണ്ണിയായിത്തീൎന്നു. അവളുടെ ഇഷ്ടം എന്താണോ അത് ആ കുഡുംബത്തിൽ എല്ലാവൎക്കും അനുഷ്ഠാനനിയമമായും തീൎന്നു.

എട്ടാം അദ്ധ്യായം.

കമ്മു കാലത്തിൽ സൈന്യത്തിൽ ചേൎന്നായി.

ആറു ദിവസം കല്ല്യാട്ട താമസിച്ചതിന്നുശേഷം, അമ്മാമനോടും അമ്മമാരോടും അനുവാദം വാങ്ങി കമ്മു മാധവിയോട് യാത്ര പറവാനായി അവളുടെ അകത്തേയ്ക്കു പോയി. മാധവിയോളം ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ, തനിക്ക് ഏററവും പ്രിയപ്പെട്ട ഏകബന്ധുവിന്റെ വേൎപ്പാട് അടുക്കുമ്പോൾ കരച്ചിൽ തുടങ്ങിയ് പല ചാപല്യങ്ങളും കാട്ടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മാധവി ധൈൎയ്യം അവലംബിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

"നാഥാ! തമ്പുരാന്റെ കല്പന, അങ്ങുന്ന് ഒരു കൊല്ലകാലം തിരുമനസ്സിലെ സൈന്യത്തിൽ ചേൎന്നു പ്രവൃത്തിയെടുക്കേണമെന്നായതുകൊണ്ട്, അങ്ങുന്നു നിശ്ചയമായും എന്നെ ഇവിടെയാക്കി പോകേണ്ടതാണ്. ഈ വിയോഗംകൊണ്ടു നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിന്നു കുറവോ, അന്യോന്യം മറവിയോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നമ്മുടെ സ്മരണയിൽ വളരെ സംഗതികൾ മാഞ്ഞുപോകാതെ എന്നും കിടക്കുന്നതാണ്. എനിക്ക് അങ്ങയോട് ഒരപേക്ഷയേ ചെയ്യാനുള്ളു. ഗൌരവതരങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾക്കു മദ്ധ്യേ എന്നെപ്പററി സ്മരിക്കാൻ സ്വല്പമെങ്കിലും സൌക

ഷ്ടം കിട്ടുമ്പോൾ "വിയോഗം എത്ര ദീർഘിച്ചാലും അ ങ്ങയെ കാത്തുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇരിക്കുന്നതാണ്"—എ ന്ന് ഇവൾ പറഞ്ഞതായി ഓൎമ്മയുണ്ടാവണം"

കമ്മു—പ്രിയേ! നീ ഇവിടെ സുഖമായിത്താമസിക്കുക. നിന്നെപ്പററിയുള്ള വിചാരം എന്റെ ഓൎമ്മയിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകയില്ല. ഈ വേൎപ്പാട് എത്രതന്നെ ദീർഘി ച്ചാലും ഞാൻ ഒരിക്കൽ ഇവിടെ വന്നു ചേരാതെ ഇ രിക്കയില്ല. നിരാശപ്പെടരുത് എന്നും പറഞ്ഞു പ്രേ മത്തോടെ മാധവിയെ ഒന്നു ചുംബിച്ചു കമ്മു യാത്ര പു റപ്പെട്ടു.

കല്യാട്ടുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു രണ്ടാം ദിവസം കമ്മു കോ ലത്തിരിയുടെ കോവിലകത്തെത്തി, വിവരങ്ങൾ പ്രധാന മന്ത്രിയെ അറിയിച്ചു. ഇന്ദ്രഗിരിയിൽ നടന്ന കൊലയെ സംബന്ധിച്ച അധികാരിയുടെ റിപ്പോർട്ടും അതിന്മേൽ ഉണ്ടായ കല്പനയും കണ്ടുപിടിപ്പാൻ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം വേണ്ടിവന്നു. മൂന്നാം ദിവസമാണു രാജസദസ്സിലേക്കു ക മ്മുവേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത് കോലത്തിരിയുടെ ദർ ബാർഹാൾ വളരെ വിസ്താരമുള്ളതായിരുന്നു. 30 കോൽ നീളവും 20 കോൽ വിസ്താരവും ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ഹാ ളിൽ ഒരു വശത്തുള്ള മണ്ഡപത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്വ ൎണ്ണവും വെള്ളിയും പതിച്ച സ്വൎണ്ണകംബളംകൊണ്ടുള്ള മേൽകെട്ടിയോടുകൂടിയ ഒരു സിംഹാസനവും ഉണ്ടായിരു ന്നു. ഈ മണ്ഡപത്തോളം തന്നെ ഉയൎത്തീട്ടില്ലാത്തതും അതിന്നു ചുററുമുള്ളതും ആയ ഒരു തിണ്ണമേൽ മന്ത്രിമാ ൎക്കും, അതിന്നു പിന്നിലായി അവരുടെ സഹായകന്മാരാ

യ കാൎയ്യസ്ഥന്മാൎക്കും ഇരിപ്പാനുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നു കോലത്തിരി രാജാവു് ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി പരിവാരസമേതനായിട്ടാണു് ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിലെക്കെഴുന്നെള്ളിയതു് കാരണം തലശ്ശേരിയിലുള്ള പാണ്ടികശാലയിൽനിന്നു ചില ഇംഗ്ലീഷുവ്യാപാരികൾ മുഖം കാണിപ്പാൻ വന്നു് എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മുമ്പിൽ പെരുമ്പറക്കാരും കാഹളക്കാരും, അതിന്നു പിന്നിലായി ശംഖുകാർ, അതിന്നും പിന്നിലായി കൊടിക്കൂറ പിടിക്കുന്നവർ, അവരേയും തുടൎന്നു വാളും പരിചയും പിടിച്ച പന്ത്രണ്ടു ഭടന്മാർ ഇങ്ങിനേയുള്ളവരെ അനുഗമിച്ചുംകൊണ്ടാണു കോലത്തിരി രാജാവു സ്വൎണ്ണക്കസവു പതിച്ച ഒരു വില്ലീസ് കുപ്പായവും സ്വൎണ്ണംകൊണ്ടു കെട്ടിയ മുത്തുമാലകളും രത്നഖചിതമായ കൎണ്ണാഭരണങ്ങളും സ്വൎണ്ണകിരീടവും ധരിച്ചു് എഴുന്നെള്ളിയിരുന്നതു് പട്ടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി വെള്ളിത്തൊങ്ങലുകൾ തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ച ഒരു വെൺ കൊററക്കുട പിടിച്ചുംകൊണ്ടു് ഒരാളും ഒരു സ്വൎണ്ണത്തളികയിൽ താംബൂലം എടുത്തുകൊണ്ടു വേറെ ഒരാളും ഇരുവശത്തും ആലവട്ടം വീശിക്കൊണ്ടു രണ്ടുപേരും കോലത്തിരിയെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെത്തുടൎന്നുംകൊണ്ടു പ്രത്യേകതരമായ ഉടുപ്പുകൾ ധരിച്ചു വാൾ കുന്തം മുതലായ പലവിധ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചു് അംഗരക്ഷകന്മാരായ അമ്പതു ഭടന്മാരും പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവു് ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ കയറിയതോടു കൂടി പെരുമ്പറ വാദ്യവും മററും നിറുത്തി. ഹാളിൽ കൂടിയിരുന്നവരൊക്കെ എഴുന്നേററു, തലതാഴ്ത്തി കൈകൂപ്പിത്തൊഴു

ത്തു. രാജാവു സിംഹാസനാസ്ഥനായി. പ്രധാനമന്ത്രിക്കു മാത്രമേ ഈ സഭയിൽ സംസാരിപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മന്ത്രി, മണ്ഡപത്തിന്നടുത്തു ചെന്നു വണങ്ങി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—

"തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രസാദിച്ചാലും. തലശ്ശേരി പാണ്ടികശാലയിൽനിന്നു തിരുമുമ്പാകെ കണ്ടു ചില സംഗതികൾ ബോധിപ്പിക്കാൻ ചില സായ്പന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ടു്"

"വെള്ളക്കാർ ഇങ്ങോട്ടു വരട്ടെ" എന്നു കോലത്തിരി അരുളിച്ചെയ്തു.

അടുത്ത ഒരു അകത്തു് കാത്തിരുന്നിരുന്ന മൂന്നു സായ്പന്മാർ അവരുടെ തൊപ്പിയും ബൂട്ട്സും അഴിച്ചുവെച്ചു ഹാളിൽ കടന്നു മണ്ഡപത്തിന്നടുത്തു സിംഹാസനത്തിന്നു് ഇരുപത്തിനാലടി ദൂരേ വന്നു രാജാവിനെ വണങ്ങി. രാജാവു് അവരോടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

"ധർമ്മപട്ടണം ദ്വീപു ചാർത്തിക്കിട്ടേണ്ട കാൎയ്യത്തിൽ പാണ്ടികശാലക്കാർ അയച്ച ഹരജി നമുക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പററി നാം ആലോചിച്ചുവരുന്നുണ്ടു് ഹരജിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമേ നിങ്ങൾക്കു വല്ലതും ബോധിപ്പിക്കാനുണ്ടോ?

സായ്പന്മാരിൽ പ്രധാനി—ഇക്കാൎയ്യം വേഗം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കിട്ടണം.

രാജാവു്—"കിട്ടണം" അല്ലേ? നിങ്ങൾ എവിടെയാണു നില്ക്കുന്നതെന്നറിയാമല്ലോ.

സാ-പ്ര—വേഗം തീർച്ചപ്പെടുത്തി കിട്ടുകതന്നെ വേണം.

ഞങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഞങ്ങൾക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഈ കാൎയ്യം ഇങ്ങിനെ ഇട്ട കളിപ്പിച്ചാൽ ഞങ്ങൾക്കു വരുന്ന നഷ്ടം മുതലാക്കാനുള്ള വഴി ഞങ്ങൾ നോക്കേണ്ടിവരും. കുറെക്കൂടി പണം കിട്ടായ്കയാണ് ഈ ചാത്തിന്നു താമസമെങ്കിൽ അതു പറഞ്ഞേയ്ക്കണം. ആ കാൎയ്യം ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ച പറയാം.

രാജാവ്—നാം ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിക്കാരുമായി ഇതേവരെ ലോഗ്യത്തിലാണ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് മേലിലും അങ്ങിനെ കഴിക്കേണമെന്നാണ മോഹം. ഇന്നു മുതൽ ഒരു മാസത്തിന്നകം നാം ഒരുവനെ നമ്മുടെ ആളായി അങ്ങട്ടയക്കുന്നതാണ് ആയാൾ ഈ കാൎയ്യം തീരുമാനം ചെയ്യേ മടങ്ങുകയുള്ളൂ.

സായ്പ്—ഞങ്ങൾ ഒരു മാസം താമസിച്ചുകൊള്ളാം. ഞങ്ങൾ വ്യാപാരികളാണെന്ന് അവിടേയ്ക്ക് അറിയാമല്ലൊ. ഞങ്ങൾ എല്ലാ കാൎയ്യത്തിലും വലിയ കണിശക്കാരാണ് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പോകുന്നു. ഒന്നും തിച്ചപ്പെടുത്താതെ കാൎയ്യങ്ങൾ അനാവശ്യമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അത് അവിടെ ഓൎമ്മയുണ്ടായാൽ മതി.

രാജാവിന്ന് ഈ സംഭാഷണം വളരെ എളപ്പമായിത്തോന്നി. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ധിക്കാരം അമൎത്തുവാനുള്ള ധൈൎയ്യം രാജാവിന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സായ്പന്മാർ പോയതിന്നുശേഷം പ്രധാനമന്ത്രി വീണ്ടും സിംഹാസനത്തിന്നടുത്തു വന്നു:—

„തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രസാദിക്കണേ! അമ്പത്തി

രണ്ടുദിവസംമുമ്പു തലശ്ശേരി കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്നു മ
രിച്ചവനും, പയ്യൻകോമനെ കൊലപ്പെടുത്തിയവനും ആ
യ ഇന്ദ്രഗിരി വെള്ളുവരെരുവിന്റെ മരുമകൻ വെള്ളു
വക്കമ്മു, തൃപ്പാദസേവ ചെയ്യാൻ ഇവിടെ വന്നു കാത്തു
നില്ക്കുന്നുണ്ടു് ഒരുകൊല്ലകാലം യാതൊരു പ്രതിഫലവും
കൂടാതെ തിരുമനസ്സിലെ രക്ഷാസൈന്യത്തിൽ ഭടവേല
ചെയ്യേണമെന്ന കല്പന അനുസരിച്ചാണു കമ്മു ഹാജരാ
യിട്ടുള്ളതു്."

"ഓ! തിരുമനസ്സിലെ ജ്ഞാനം നോക്കുക! കരുണാ
പുരസ്സരമായ നീതിന്യായതല്പരതയും"—എന്നു സ്തുതി
പാഠകന്മാർ ഘോഷിച്ചു. (ഇങ്ങിനെ രാജാവു് എന്തെങ്കി
ലും കല്പിക്കുമ്പോൾ സ്തുതിച്ചു പറവാനായി ശമ്പളം കൊ
ടുത്തു തിരുമുമ്പാകെ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ ചില
രെ നിയമിക്കാറുണ്ടു്.)

"വെള്ളുവക്കമ്മു മുമ്പിൽ വരട്ടെ" എന്നായിരുന്നു
തമ്പുരാന്റെ കല്പന. കമ്മു സിംഹാസനത്തിന്നു മുമ്പിൽ വ
ന്നു നമസ്കരിച്ചു കൈകൂപ്പി തൊഴുതു വണങ്ങി കൈകെ
ട്ടി കല്പന കേൾപ്പാൻ ഒരുങ്ങി നില്പായി. തമ്പുരാൻ ക
മ്മുവെ കേശാദിപാദം ഒന്നു വീക്ഷിച്ചു. കമ്മുവിന്റെ
സൌഭാഗ്യവും കായികശക്തിയും കണ്ടു തമ്പുരാൻ തൃപ്ത
നായി ഇങ്ങിനെ കല്പിച്ചു.

"ഇവൻ നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിന്റെ മഹിമയെ നി
ലനിർത്തി സ്വരൂപത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ മാത്രം ശേഷിയുള്ള
ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണു് ഇവനെ നമ്മുടെ സൈന്യ
ത്തിൽ ഒരു മേധാവി (കാപ്ടൻ)യായി രണ്ടാമതൊരു ക
ല്പനവരെ നിയമിക്കുക.

"ഹാ! എന്തൊരു കൂൎമ്മബുദ്ധി! എന്തൊരു ദീൎഘദ ൎശിത്വം" എന്നു സ്തുതിപാഠകന്മാർ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഘോ ഷിച്ചു.

തമ്പുരാൻ—തന്റെ വക്കൽ പണം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

കമ്മു—തിരുമേനി പ്രസാദിച്ചാലും. അടിയന്റെ വക്കൽ ഒന്നുമില്ല. അടിയന്റെ അമ്മാമൻ തൽക്കാലമുണ്ടായ ഉന്മാദംകൊണ്ടു ചെയ്ത ക്രൂരമായ അപരാധത്തിന്നു ശി ക്ഷയായി ഇന്ദ്രഗിരിയിൽ അടിയന്റെ കുപ്പാട്ടിലുണ്ടാ യിരുന്ന സ്വത്തൊക്കെ പിടിച്ചടക്കിയിരിക്കയാണ്.

തമ്പുരാൻ—അങ്ങിനേയോ! മന്ത്രി! ഇവന്റെ തൽക്കാല ത്തെ ആവശ്യം നിവൎത്തിപ്പാൻ ആയിരം രാശിപ്പണം നമ്മുടെ സ്വന്തം ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു കൊടുപ്പിക്ക ണം. വെള്ളുവക്കമ്മുവിന്നു ഇപ്പോൾ പോകാം.

"ഹാ എന്തൊരു കൃപ! എന്തൊരു ദാക്ഷിണ്യം" എന്നു സ്തുതിപാഠകന്മാർ ഘോഷിച്ചു.

ഇതോടുകൂടി അന്നത്തെ രാജസഭയും അവസാനി ച്ചു. തമ്പുരാൻ വന്നപോലെയുള്ള ആഡംബരങ്ങളോടും ആഘോഷങ്ങളോടുംകൂടി കോവിലകത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി എഴു ന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

പിറെറ ദിവസം സൈന്യനായകന്റെ മുമ്പിൽ ഹാ ജരായി 100 ഭടന്മാരുടെ മേധാവി എന്ന നിലയിൽ ഉ ദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചു തരകും വാങ്ങി.

തമ്പുരാക്കന്മാർ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന അക്കാലത്തു രാ ജ്യരക്ഷയുടെ ഭാരം ഓരോ ദേശാധിപതികളായ പ്രഭുക്ക ന്മാരെ ഏല്പിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. യുദ്ധകാലത്തു ഈ

പ്രഭുക്കന്മാർ ഇത്രയിത്ര ഭടന്മാരെ രാജാവിന്റെ സഹായി പ്പാൻ അയച്ചുകൊടുക്കേണമെന്നു നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്ക യായിരുന്നു. ഈ ഭടന്മാരുടെ ചിലവിന്നായി ഭൂസ്വത്തു ക്കളും തിരിച്ചുവെച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. രാജാവിന്റെയും കോവിലകത്തിന്റെയും രക്ഷയ്ക്കായി 1000 ഭടന്മാരെ മാ ത്രം പത്തു മേധാവികളുടെ കീഴിലായി നിർത്തുകയും ചെ യ്തിരുന്നു. ഈ സൈന്യങ്ങളുടെ മേലധികാരിയായി ഒരു സൈന്യനായകനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സൈന്യങ്ങളെ കോലത്തിരി രാജാവിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന വളർ പട്ടണത്തു കോട്ടയിലാണു നിർത്തിയിരുന്നത്.അവിടെ ശ്രു തിപ്പെട്ട ഒരു കളരിയും ഒരു ക്ഷേത്രവും ഉണ്ടായിരുന്നു. (കളരിവാതുക്കൽ ക്ഷേത്രവും വളർപട്ടണം കോട്ടയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും ഇന്നും കാണ്മാനുണ്ട് അഴീക്കൽ സ്റ്റേഷ ന്നു വളരെ അടുത്താണ് ഈ ക്ഷേത്രം).

കമ്മു ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു രണ്ടുമൂന്നു ദിവ സത്തിന്നുള്ളിലായിത്തന്നെ തന്റെ കീഴിലുള്ള നൂറു ഭട ന്മാരുടെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കമ്മുവിന്റെ തറവാടിത്തവും, പ്രാപ്തിയും കൃത്യനിഷ്ഠയും, സമഭാവനയും ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഭയവും ഭക്തിയും ഒരേ സമയം തന്നെ ഉദിപ്പിച്ചു. ക്ഷേത്രനടയിലുള്ള മൈ താനത്തിൽ വെച്ച് എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ ഭടന്മാ രെ അഭ്യസിപ്പിക്കും. മറ്റുള്ള മേധാവികളും അവിടെ വെച്ചു തന്നെയാണു തങ്ങളുടെ ഭടന്മാരെ അഭ്യസിപ്പിച്ചി രുന്നത് ആയുധപ്രയോഗങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ മേധാവികൾ തമ്മിൽത്തന്നെ മത്സരിച്ചു പരീക്ഷ നട

ത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വാളും പരിചയും കുന്തവും ഗദക ളും കൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗം വേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഇവർ ശ ത്രുക്കളുമായി അടുത്തെത്തിയാൽ മഹാപരാക്രമികളും സ മത്ഥന്മാരുമാണ് എന്നാൽ തോക്കുകാരായ ശത്രുക്കളോ ടേല്ക്കുമ്പോൾ ഈ ഭടന്മാർ കൊള്ളരുതാത്തവരുമായിരു ന്നു. പോക്കളത്തിൽ ശിക്ഷാക്രമമനുസരിച്ച് പെരുമാറു വാൻ വശമില്ലാത്ത ഈ ഭടന്മാർ മേധാവികളുടെ കല്പന കളെ ഗ്രഹിക്കാതെ ശത്രുക്കളുടെ സങ്കേതത്തിൽ കയറി നശിക്കയെന്നതും അസാധാരണമായിരുന്നില്ല. ഈ സം ഗതികൾ മനസ്സിലാവുകയാൽ ഗൌരവതരമായ ഈ കുറ വുകൾ കഴിയുന്ന വേഗം പരിഹരിക്കേണമെന്നു കമ്മു ആ ദ്യം തന്നെ തീച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇതിന്നായി അധി കം താമസിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. ഒരു അവസരം വേഗം ഉ ണ്ടായി. തലശ്ശേരിയിലെ പാണ്ടികശാലക്കാരായ സായ്പ ന്മാരോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തമനുസരിച്ച ധമ്മപട്ടണം ദ്വീ പ് ഈസ്റ്റിന്ത്യാക്കമ്പനിക്കാൎക്ക ചാൎത്തിക്കൊടുക്കേണ്ടതി ന്നും മററുമായി ഒരു പ്രതിനിധിയെ തലശ്ശേരിക്കയക്കേ ണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രതിനിധിയായി കമ്മുവെ അ യക്കുവാനാണ് ഒടുവിൽ തീച്ചപ്പെടുത്തിയത് കമ്മുവിൻെറ ശരീരപുഷ്ടിയും,ഓജസ്സും ബുദ്ധിശക്തിയും ഗൌരവസ്വഭാ വവും വെള്ളക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വികാരഭേദം വരു ത്തി താൻെറ ഉദ്ദേശപ്രകാരം വെള്ളക്കാർ പ്രവത്തിച്ചേ ക്കും എന്ന വിചാരമാണു കമ്മുവെ പ്രതിനിധിയാക്കാൻ തമ്പുരാനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ധമ്മപട്ടണം ദ്വീപു താഴെ പറയുന്ന നിശ്ചയങ്ങളോടുകൂടി ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കാ

ക്കുവേണ്ടി പാണ്ടികശാലക്കാൎക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ള അധികാരപത്രം കമ്മുവിന്നു കൊടുത്തു:—ഈ ദ്വീപ് അറുപതുകൊല്ലത്തിലധികം കാലം കമ്പനിക്കാൎക്ക കൈവശം വെയ്ക്കാൻ അധികാരമുണ്ടാവരുത് കമ്പനിക്കാർ കൊടുത്തിട്ടുള്ള അഡ്വാൻസുപണം കൂടാതെ പതിനായിരം രാശിപ്പണം ഉടനെ കോവിലകത്ത് അടവാക്കണം. പിന്നെ കൊല്ലംതോറും ഓരായിരം രാശിപ്പണം വിതം അടയ്ക്കുകയും വേണം. മാത്രമല്ല കോവിലകത്തേയ്ക്കു ഗുണകരമായവിധം മററു നിശ്ചയങ്ങൾ യുക്തംപോലെ ചെയ്യാൻ കമ്മുവിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യവും കല്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു.

കമ്മു തൻെറ നൂറു ഭടന്മാരോടുംകൂടി തലശ്ശേരിയിൽ എത്തി. രണ്ടു് ആഴ്ചവട്ടത്തെ സംസാരത്തിൻെറ ഫലമായി തമ്പുരാൻെറ ഇഷ്ടപ്രകാരമുള്ള നിശ്ചയങ്ങളൊക്കെ പാണ്ടികശാലക്കാരെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിച്ചു. തൻെറ വിശേഷബുദ്ധി പ്രയോഗിച്ച് ആയിരം കററി തോക്കുകളും നൂറു പീപ്പ വെടിമരുന്നും കൂടി ഈ ചാൎത്തിന്ന് ഒരു പ്രതിഫലമായി തമ്പുരാന്നു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ശഠിച്ചുകൂടി. ഈ നിശ്ചയം ബോമ്പായി ഗവൎമ്മേണ്ടു സമ്മതിക്കയില്ലെന്നു പാണ്ടികശാലക്കാർ മറുവടി പറഞ്ഞു. ബോമ്പായി ഗവൎമ്മേണ്ടിൻെറ അഭിപ്രായം അറിയുന്നതുവരെ തലശ്ശേരിയിൽ താമസിക്കാൻ താനൊരുക്കമാണെന്നും പക്ഷെ തൻെറ നിശ്ചയങ്ങളെ തീരെ നിഷേധിക്കുവാനാണ് ആ ഗവൎമ്മേണ്ടു ഭാവമെങ്കിൽ ഈ കരാറു റദ്ദാക്കുവാൻ ഇടവരുമെന്നും പാണ്ടികശാലക്കാരെ കമ്മു ധരി

പ്പിച്ചു. ബോമ്പായി ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ മറുവടി കിട്ടുവാൻ രണ്ടു മാസത്തെ കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നു. ഈ കാലം കമ്മു വെറുതെ കളഞ്ഞില്ല. പാണ്ടികശാലക്കാരുടെ കീഴിലുള്ള ശിപ്പായികൾ യൂറോപ്യരായ പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കീഴിൽ കവാത്തു തുടങ്ങിയ ആയോധനവിദ്യകളും തോക്കുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും പഠിക്കുന്നതു കമ്മു ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിവന്നു. ശിപ്പായികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സജ്ജന്റെ സ്നേഹം സമ്പാദിച്ച് എല്ലാ ദിവസവും യൂറോപ്യൻ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ആയോധനവിദ്യ കമ്മു പരിശീലിച്ചുംവന്നു. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാണ്ടികശാലക്കാരുടെ സമ്മതം വാങ്ങി തന്റെ കീഴിലുള്ള നൂറു ഭടന്മാരേയും ശിപ്പായികളൊപ്പം പരിശീലിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വാളും ഗദയും കുന്തവും പ്രയോഗിക്കുന്ന കായ്യത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പട്ടാളക്കാരേക്കാൾ തന്റെ ഭടന്മാർ സമത്ഥന്മാരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനും ഈ അവസരത്തിൽ കമ്മുവിന്നു സാധിച്ചു.

കമ്മു തലശ്ശേരിയിൽ പോയി രണ്ടരമാസം കഴിഞ്ഞു ബോമ്പായി ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ മറുവടിയും വന്നു. നൂറു കുററി തോക്കും ഇരുപത്തഞ്ചു വീപ്പ വെടിമരുന്നും കോലത്തിരിക്കു കൊടുപ്പാൻ വിരോധമില്ലെന്ന് ആ ഗവമ്മേണ്ടു കല്പിച്ചു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മു ആക്ഷേപിക്കാൻ നില്ക്കാതെ ഈ ഉപകരണങ്ങളും പണവും വാങ്ങി ലക്ഷ്യമെഴുതി കൊടുത്തു കൈമാററം ചെയ്തു ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിയും കോലത്തിരിയും തമ്മിൽ ധമ്മപട്ടണം ദ്വീപിനെ സംബന്ധിച്ച കരാർ പൂത്തിയാക്കി പാണ്ടികശാല

ഏജൻറിനെ ഏല്പിച്ച വളർപട്ടണത്തേയ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

കമ്മുവിനെ ഭാരമേല്പിച്ചയച്ച കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം വിചാരിച്ചതിലും അധികം ഭംഗിയായി നിൎവ്വഹിച്ച മടങ്ങുകകാരണം തമ്പുരാനു കമ്മുവിൻെറ നേരെ വളരെ തൃപ്തി തോന്നി. എന്നാൽ കമ്മുവേപ്പോലുള്ള മററു മേധാവികൾക്കും സൈന്യനായകനു തന്നെയും അയാളുടെ പേരിൽ അസൂയയും ദ്വേഷവും ജനിക്കുവാൻ ഈ സംഭവം ഒരു കാരണമായിത്തീരുകയാണുണ്ടായതു്.

തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അനുമതി വാങ്ങി തൻെറ കീഴിലുള്ള ഭടന്മാരുടെ വേഷഭൂഷണങ്ങളിൽ ഒരു മാററം വരുത്തുകയാണു കമ്മു പിന്നെ ചെയ്തതു്. ഉള്ളിൽ മാട്ടുവമുള്ള തടിച്ച ശീലകൾ പതിച്ചു് ഉരുക്കുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ തൊപ്പിയും, ചുകന്ന കുപ്പായവും വെളുത്ത കാൽകുപ്പായവും ചെരുപ്പുകളും തൻെറ നൂറു ഭടന്മാൎക്കും ഉണ്ടാക്കിച്ചു കൊടുത്തു, കസവുതലക്കെട്ടോടുകൂടിയ ഒരു ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ 'യൂനിഫാറം' കമ്മുവും ധരിച്ചുവന്നു. ഈ വേഷത്തോടെ തൻെറ സൈന്യങ്ങളെ കവാത്തെടുപ്പിച്ചു് അവരോടൊപ്പം രാജധാനിയുടെ പ്രവേശമാൎഗ്ഗംവരെ പോയി തൻെറ സൈന്യങ്ങളെ ഒന്നു പരിശോധിക്കേണമെന്നു തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തൃപ്തനായി ഈ ഭടന്മാരുടെ വില്ലും ശരവും വേണ്ടെന്നുവെയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവർ ഓരോരുത്തൎക്കും ഓരോ തോക്കു സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

"ഇത്തരം ഉടുപ്പുകൾ നമ്മുടെ സൈന്യത്തിന്നു നല്ല ചേച്ചയുള്ളതായി തോന്നുന്നു. ഈ മാററം മുമ്പു തന്നെ വേണ്ടതായിരുന്നു" എന്നു സംതൃപ്തനായ തമ്പുരാൻ ഒടുവിൽ കല്പിച്ചു.

"ഹോ! തിരുമേനി എന്തൊരു ജ്ഞാനി! സൈന്യത്തിലുള്ളവക്കെല്ലാം ഓരോ തോക്കു വേണം. വില്ലും ശരവും കൊള്ളില്ല"--എന്നു സ്തുതിപാഠകന്മാർ കൂട്ടത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"വില്ലും ശരവും പഴയ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ തന്നെ. എന്നാൽ ഈ ആയുധങ്ങളേക്കാൾ നല്ലതാണു തോക്കെന്നു പരിക്ഷിച്ചറിഞ്ഞതിന്നുശേഷമേ അഭിപ്രായം പറയാൻ പാടുള്ളു." എന്നു തമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്തു.

"ഹോ! തിരുമനസ്സിലെ പാണ്ഡിത്യവും ദീഘദശിത്വവും നോക്കുക. തോക്കുകൾ ഒന്നിന്നും കൊള്ളില്ല. മരുന്നു കുറച്ചു നനഞ്ഞാൽ തോക്കിൻെറ കഥയൊക്കെ കഴിഞ്ഞു" എന്നു സ്തുതിപാഠകന്മാർ ഘോഷിച്ചു.

കമ്മുവിൻെറ ഈ സൈന്യപരിഷ്ക്കരണം മററുള്ള സൈന്യമേധാവികൾക്കും സൈന്യനായകന്നു തന്നെയും തിരെ തൃപ്തിയായില്ല. ഈ ചെറുപ്പക്കാരനായ മേധാവിയെ ഒന്നു പററിക്കേണമെന്ന മോഹം ഇവരെല്ലാവരുടെ ഹൃദയത്തിലും കുടികൊണ്ടു. ഇതിന്ന് ഒരു അവസരവും അചിരേണ എത്തിച്ചേന്നു.

ഈ ചരിത്രകഥ നടന്ന കാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചും കോലത്തിരി രാജാവു നേരിട്ടല്ല രാജ്യം മുഴുവനും ഭരിച്ചിരുന്നതു്. കോലരാജ്യത്തെ മൂന്നായി വിഭജിച്ചു വടക്കേ ഭാ

ഗം (യുവരാജാവായി) എളമസ്സും തെക്കേ ഭാഗം മൂന്നാമനും ഭരിക്കുവാനായി എല്പിച്ചുകൊടുത്തു മദ്ധ്യപ്രദേശം മാത്രം കോലത്തിരി നേരിട്ട ഭരിക്കയാണു ചെയ്യിരുന്നതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഈ ഭരണകത്താക്കന്മാരെ വടക്കേ എളംകൂറെന്നും തെക്കേ എളംകൂറെന്നുമാണു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത് ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കാരുടെ റിക്കാർട്ടുകളിൽ പറയുന്ന 'പ്രിൻസസ് റീജണ്ടു'മാർ ഇവരാകുന്നു.

കമ്മുവിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കോലത്തിരിരാജാവു വൃദ്ധനും അശക്തനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രധാനമന്ത്രിയുടെയും കെട്ടിലമ്മയുടെയും ഒരു കളിസ്സാധനമായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. അന്നത്തെ വടക്കെ ഇളംകൂർ ദുർമ്മോഹിയായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നു. മരുമക്കത്തായനിയമപ്രകാരം തന്റെ കാലം വരുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ മൂപ്പിൽസ്ഥാനം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഈ എളംകൂറിന്നു മോഹവുമുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മാമന്റെ അഭാവത്തിന്നു മുമ്പുതന്നെ കിരീടധാരണം ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമാകുമോ എന്നായിരുന്നു ഈ എളംകൂർ ചിന്തിച്ചിരുന്നത്

ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

എരിപുരം കടവിലെ പോരാട്ടം.

രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന തന്റെ അമ്മാമനായ കോലത്തിരിയോട മത്സരിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വമായി ശ്രമിച്ചു വടക്കെ എളംകൂർ എളുപ്പത്തിൽ ചില കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി

ത്തീൎത്തു. കോലത്തിരിയെ ഭ്രഷ്ടനാക്കി ആ സ്ഥാനം കൈവശമാക്കാൻ എളംകൂർ ഗൂഢമായി ഒരുക്കങ്ങളും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പഴയങ്ങാടിപ്പുഴയെന്നു പറയുന്ന പുഴക്കു് അന്നു് എരിപുരം പുഴയെന്നായിരുന്നു പേരു്. ഈ പുഴക്കരയിൽ വെച്ചു് എളംകൂറിന്റെ കല്പനപ്രകാരം അനവധി ചങ്ങാടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവരുന്ന വിവരം വളർപട്ടണം കോട്ടയിൽ കേട്ടപ്പോൾ, എളംകൂറിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ സംബന്ധിച്ചു കോലത്തിരിക്കു സംശയം ജനിച്ചു. ഈ ചങ്ങാടങ്ങൾ സൈന്യങ്ങളെ ഇക്കര കടത്താനാണു് ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നും അമ്മാമനെ തടവിലാക്കി കോലത്തിരിയുടെ സ്ഥാനം കൈവശമാക്കുവാനുള്ള ദുരുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് ഈ ഏപ്പാടുകൾ ചെയ്തുവരുന്നതെന്നും, സംസാരമാവാതിരുന്നില്ല. കോലത്തിരിയുടെ കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കടലോരങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ കച്ചവടക്കാരെ സഹായിപ്പാനാണു ചങ്ങാടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നായിരുന്നു എളംകൂർ പരസ്യമാക്കിയിരുന്നതു്. തന്റെ ചുരുങ്ങിയ സൈന്യങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി വളരെ ഉറപ്പിൽ പണിചെയ്യിച്ചിട്ടുള്ള വളർപട്ടണംകോട്ടയെ ആക്രമിച്ചു കൈവശമാക്കാമെന്ന ദുർമ്മോഹം ജനിപ്പാൻമാത്രം എളംകൂർ അത്ര ബുദ്ധിഹീനനല്ലെന്ന വിശ്വാസത്താൽ കോലത്തിരി, തലസ്ഥാനത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ ഒരുക്കങ്ങളൊന്നും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

1735 ജനുവരിമാസത്തിൽ ഒരുദിവസം രാവിലെ വടക്കംകൂർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 500 ഭടന്മാരോടുംകൂടി

ഏരിപുരം പുഴയുടെ വടക്കെക്കരയിൽ സങ്കേതം ഉറപ്പി ച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ സൈന്യം പിറേറന്നു രാവിലെ പുഴ ക ടന്നു വളർപട്ടണത്തു വേഗം എത്തി കോട്ട കൈവശ പ്പെടുത്താനാണു തിരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഉള്ള വൎത്ത മാനം വളർപട്ടണത്തു കോട്ടയിലുള്ളവൎക്കും കോവിലക ത്തുള്ളവൎക്കും ചാരന്മാർമുഖേന മനസ്സിലായി. ഈ വ ൎത്തമാനം വിശ്വാസയോഗ്യമായ വഴിയിൽക്കൂടി വന്നതുമാ യിരുന്നു. ഈ വൎത്തമാനം കോവിലകത്തു വലിയ ബ ഹളം ഉണ്ടാക്കിത്തീൎത്തുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മ ന്ത്രിമാരെല്ലാം കോലത്തിരിയുടെ അടുത്തെത്തി ഒരു കൂടി യാലോചന വേഗം നടത്തി. 'തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വേ ഗം തെക്കെ എളംകൂറിന്റെ അടുക്കെ പോയിത്താമസി ക്കുകയാണു നല്ലതെന്നു ചില മന്ത്രിമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. 'വടക്കെ എളംകൂറും തെക്കെ എളംകൂറും തമ്മിൽ യോ ജിച്ചല്ലയോ ഇപ്രകാരം ഒരു ആക്രമണത്തിന്ന് ഒരുക്കം കൂട്ടിയിട്ടുള്ളതെന്നു' ചിലർ സംശയമായി പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ അഭിപ്രായത്തെ നിഷേധിക്കേണ്ടതായി വന്നു. കോ ട്ടയും തിരുമേനിയും ഖജാനയും വളരെ ഭദ്രമായി രക്ഷി ക്കപ്പെടുവാൻ ഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയല്ലേ നല്ലതെന്ന അഭിപ്രായവും സ്വീകാൎയ്യമായില്ല. സൈന്യശക്തി വള രെ ക്ഷയിച്ചിരിക്കയാണെന്നും അതുകൊണ്ടു കോട്ടയെ ര ക്ഷിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമാണെന്നും ആണു പ്രധാന മന്ത്രി പറഞ്ഞതു്.

ആക്രമിക്കാൻ വരുന്ന ശത്രുക്കളുമായി ഒരു സന്ധി ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കയല്ലയോ നല്ലതു് എന്നു കെട്ടിലമ്മ ഇ

തിന്നിടയിൽ ഒരു അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കാതിരുന്നില്ല.

"ഹാ! അമ്മയുടെ അഭിപ്രായംതന്നെയാണു നല്ലതു്. ശത്രുവെ അടിച്ചോടിക്കാൻ നമുക്കു ശക്തിയില്ലെന്നുവന്നാൽ പിന്നെ വേഗം ആ ശത്രുവുമായി സന്ധിചെയ്യുകതന്നെയാണു വേണ്ടതു്" എന്നു സ്തുതിപാഠകന്മാരും ഘോഷിച്ചു.

കോലത്തിരി—ഇപ്പോഠം കേട്ട അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ശരിയാണെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നില്ല. ശത്രുക്കളുടെ ഭടന്മാരുടെ ഒരിരട്ടി ഭടന്മാരെ പോൎക്കളത്തിൽ ഇറക്കിയെങ്കിലും നാം ജയിക്കാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ നന്നായി. അല്ലെങ്കിൽ ജീവാവസാനംവരെ നാം യുദ്ധം ചെയ്യുകതന്നെ വേണം.

"ഹാ! എന്തൊരു ജ്ഞാനം!, എന്തൊരു ധൈൎയ്യം. തിരുമേനിയോടൊപ്പം നമുക്കൊക്കെ മരിക്കാം" എന്നു സ്തുതിപാഠകന്മാർ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു്, പതുക്കെ "നമുക്കു ഭാൎയ്യമാരും കുട്ടികളും ഉണ്ടല്ലോ. അവരെ ആർ രക്ഷിക്കും?" എന്നും പറഞ്ഞു.

ഒരു സേവകൻ--എടോ വിഡ്ഢി!, നമ്മുടെ ഉദ്യോഗം എന്താണു്; തിരുമനസ്സിലെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനുള്ള വാക്കുകഠം പറയുക മാത്രമാണു്. പ്രവൎത്തിക്കേണ്ട ഭാരം നമുക്കില്ല.

ഈ സന്ദൎഭത്തിലാണു സൈന്യനായകൻ അഭിപ്രായം പറയാൻ സമ്മതം ചോദിച്ചതു്. "ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ രണ്ടു വാക്കു വിടകൊള്ളാൻ അടിയനെ അനുവ

ദിക്കണം. മേധാവിയായ കമ്മു അയാളുടെ ഭടന്മാരൊപ്പം വേഗം എരിപുരം പുഴക്കരയിൽ പോയി എളംകുറിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ഇക്കരെക്കടത്താതെ മടക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഒരു കല്പന കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണു് അടിയന്നു തോന്നുന്നതു്." എന്നായിരുന്നു സൈന്യനായകന്റെ അഭിപ്രായം.

കോലത്തിരി—അങ്ങിനെയോ, വളരെ നല്ലതു് ആ കല്പന വേഗം കൊടുക്കുകതന്നെ.

"ഹാ! എന്തൊരു കുശാഗ്രബുദ്ധി! എന്തൊരു ജ്ഞാനം! ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ പ്രാപ്തിയും നയവും തിരുമനസ്സിലേക്കു വളരെ ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടു് ഈ യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചു് എരിപുരത്തിൽനിന്നു മടങ്ങാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായാൽ ഇയാൾ ഒരുകാലം ഇവിടുത്തെ സൈന്യനായകനാവാൻ മതി." എന്നായി സേവകന്മാരും സ്തുതിപാഠകന്മാരും.

കമ്മുവിനെ വേഗം ആളെ അയച്ചു വരുത്തി. ഒരു നിമിഷം താമസിക്കാതെ എരിപുരത്തേക്കു പോവാനും എളംകുറിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ ഇക്കരെ കടക്കുന്നതു നിരോധിപ്പാനും കല്പന കൊടുത്തു. യാതൊരാശ്ചര്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതേയും ചഞ്ചലിപ്പു കൂടാതേയും കമ്മു കല്പനയും വാങ്ങി പോയി. വേഗം കവാത്തിനുള്ള കൊമ്പു വിളിച്ചു തന്റെ ഭടന്മാരെയൊക്കെ സജ്ജീകരിച്ചു. കമ്മുവിന്റെ ശിക്ഷാക്രമം അത്രമാത്രം കൃത്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടു സൈന്യശേഖരത്തിന്നു് അഞ്ചു നിമിഷത്തിലധികം വേണ്ടിവന്നില്ല. കാര്യമൊക്കെ തന്റെ ഭടന്മാരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. തങ്ങളെ വേഗം പോർക്കളത്തിലേ

സ്സു നയിപ്പിക്കേണമെന്ന് അക്ഷമയോടെ അവരൊക്കെ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങഠം അനാവശ്യമായ ആയുധങ്ങളൊന്നും കയ്യിൽ കരുതേണ്ട. ഒരോ വാളും ഓരോ തോക്കും ഓരോരുത്തരും ഇരുനൂറു വെടിക്കുള്ള മരുന്നും കയ്യിൽ കരുതിയാൽ മതി. രണ്ടുനേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിന്നു സാധനങ്ങളും കിട്ടാവുന്നേടത്തോളം മഴുവും കയ്ക്കോട്ടും ഒപ്പം കൊണ്ടുപോകേണ്ടതാണ് ഭക്ഷണം കഴിപ്പാനും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും ശേഖരിപ്പാനും രണ്ടു നാഴികയിൽ അധികം സമയമില്ല. നമുക്കു വേഗം പുറപ്പെടണം." എന്നു കല്പനയും കൊടുത്തു കമ്മു പുറപ്പെടുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങഠം കൂട്ടി.

കമ്മുവും കൂട്ടരും പുറപ്പെട്ടപ്പോഠം മദ്ധ്യാഹ്നമായിരിക്കുന്നു. ആറേഴ നാഴികപ്പകലേ ഇവർ എരിപുരം പുഴയുടെ തെക്കേക്കരയിൽ കടവത്തെത്തിച്ചേർന്നു. വളർപട്ടണത്തിൽനിന്ന് എരിപുരത്തേയ്ക്കുള്ള പന്ത്രണ്ടു നാഴിക ദൂരം ഇത്ര വേഗത്തിൽ നടന്നെത്തുവാൻ ഇവർ വളരെ ക്ലേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. കടവു കടക്കുന്ന ദിക്കിൽ പുഴയുടെ വീതി കുറച്ചു കുറവായിരുന്നു. അവിടെ ഭടന്മാരെ നിർത്തി. അക്കരേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോഠം അവിടെ പത്തു ചങ്ങാടങ്ങഠം ശത്രുസൈന്യങ്ങളെ ഇക്കരെ കൊണ്ടിറക്കുവാൻ ഒരുക്കി നിറുത്തിയതായിക്കണ്ടു. കമ്മു തന്റെ ഭടന്മാരോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:--

"നിങ്ങളിൽ പത്തു പേർ പോയി വൈകുന്നേരം നമുക്കു വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങഠം തയ്യാറാക്കുക. പന്ത്രണ്ടു പേർ പോയി പുഴയ്ക്കരികേനിന്ന് 100 തെങ്ങുകഠം

വെട്ടി പത്തടി നീളത്തിലുള്ള തുണ്ടുകളാക്കി മുറിച്ചിടുക. തെങ്ങിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാർ തെങ്ങുകൾ മുറിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു നിരോധിക്കാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ ശത്രുവാണെന്നു കരുതി വെടിവെച്ചു കൊന്നുകൊള്ളുക. കടവിന്റെ ഇരുവശവും പുഴയരുകിൽകൂടി കാൽ നാഴിക ദൂരം വരെ,ഏററം വന്നാൽ വെള്ളം എത്താത്ത സ്ഥലത്തുനിന്നു മൂന്നടി വിട്ടു രണ്ടടി ആഴത്തിൽ ഈരണ്ടടി വിട്ടു കുഴികൾ കുത്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ പന്ത്രണ്ടു പേർ പോവുക. ശേഷമുള്ളവർ മുറിച്ചുകൂട്ടുന്ന തെങ്ങിൻതടികൾ ഈ ഓരോ കുഴികളിലും നാട്ടി ഉറപ്പിക്കുക. എന്നിട്ട് എല്ലാവരും എന്റെ അടുത്തു വരണം."

കമ്മുവിന്റെ കല്പനയെ ഭടന്മാർ അക്ഷരംപ്രതി നിവ്വഹിച്ചു. സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പായിത്തന്നെ തെങ്ങുകൾ വെട്ടിയിട്ട് ആവശ്യമുള്ള നീളത്തിൽ തുണ്ടംതുണ്ടമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഭടന്മാർ ഉറക്കമൊഴിച്ച് അഞ്ചു നാഴിക പുലരാനായപ്പോഴെയ്ക്കും മേധാവിയുടെ കല്പനപോലെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും തീർത്തു വിവരം അറിയിച്ചു. നിരത്തി നാട്ടിയ ഈ തെങ്ങിൻതുണ്ടുകൾ നടന്നു പരിശോധിച്ചു കമ്മു തൃപ്തനായി. പതിമൂന്നു മണിക്കൂർസമയം അദ്ധ്വാനിച്ച ഭടന്മാർക്കു മൂന്നു മണിക്കൂറു വിശ്രമിക്കുവാനും പ്രാതൽ കഴിച്ചു രാവിലെ ഏഴു മണിക്കു കൃത്യമായി തന്റെ മുമ്പാകെ വരുവാനും കല്പന കൊടുത്തു. ഏഴു മണിസമയത്തു ഭടന്മാർ വന്നപ്പോൾ ഓരോരുത്തരും തോക്കും നിറച്ച് ഓരോ തുണ്ടിന്റെയും പിന്നിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന്, കല്പന കേൾക്കുമ്പോൾ വെടിവെച്ചുകൊൾവാൻ ആജ്ഞാപി

ച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ വരവും കാത്തുകൊണ്ടു കമ്മുവും ഒതുങ്ങി ഇരിപ്പായി. പുഴയുടെ തെക്കെക്കരയിൽ കുഴിച്ചിട്ട തെങ്ങിൻതൂണുകൾ മത്സ്യം പിടിക്കുന്നവരുടെ ഒരുപായമാണെന്നേ മറുകരയിലുള്ളവർ ധരിച്ചിരുന്നുള്ളു.

അധികനേരം താമസിക്കേണ്ടിവന്നില്ല; ആയുധധാരികളായ അഞ്ഞൂറു ഭടന്മാർ വടക്കെക്കടവിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഓരോ ചങ്ങാടത്തിലും അമ്പതു പേർ വീതം പത്തു ചങ്ങാടങ്ങളിലായി അവരൊക്കെ കയറി. പത്തു ചങ്ങാടങ്ങളും ഒപ്പം വടക്കെക്കര വിട്ടു തെക്കെ കടവിലേയ്ക്കു തുഴഞ്ഞുതുടങ്ങി. കമ്മു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ കാൎയ്യമൊക്കെ ശരിപ്പെട്ടു. തങ്ങൾക്കു ഇക്കരയിൽ ഏൎപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്വാഗതത്തിന്റെ സ്വഭാവം എളങ്കൂറിലെ സൈന്യങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നില്ല. പാട്ടുകൾ പാടിയും കൈകൊട്ടിയും ഏറ്റവും വലിയ ആഹ്ളാദത്തോടെയാണു് അവർ യാത്രയായതു്. ചങ്ങാടങ്ങൾ, തോക്കതിൎത്തിക്കുള്ളിൽ കടന്നുകൂടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ വെടിവെയ്ക്കുവാനുള്ള കല്പനയും കൊടുത്തു.

പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ അത്ര വിസ്തരിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമൊന്നുമില്ല. എളങ്കൂറിലെ സൈന്യനായകനും, തണ്ടും ചുക്കാനും പിടിക്കുന്നവരും പകുതിയിലധികം ഭടന്മാരും ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു ചത്തു നിലംപതിച്ചു. ചങ്ങാടങ്ങളിൽ വലിയ ബഹളമായി; ജീവരക്ഷയ്ക്കായി ചിലർ നീന്തി കര അണയുവാൻ പുഴയിൽ ചാടി; അവരൊക്കെ അരയോളം ചളിയിൽ ആണ്ടു അനങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കുഴങ്ങുമ്പോൾ വെടികൊണ്ടു

ചത്തു. ആയുധങ്ങൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞു ചങ്ങാടങ്ങളിൽ കമിഴ്ന്നു കിടന്ന ചിലൎക്കു മാത്രമേ വെടി കൊള്ളാതിരുന്നുള്ളു. ഏറെക്കുറെ സമയമായിരുന്നതിനാൽ ചങ്ങാടങ്ങൾ കടലിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. അതിലുണ്ടായിരുന്നവർ മദ്ധ്യാഹ്നസൂൎയ്യന്റെ രശ്മിയേററും വിശപ്പും ദാഹവുംകൊണ്ടു തളൎന്നും വല്ലാതെ കുഴങ്ങി. ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് ഏററം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഈ ചങ്ങാടങ്ങൾ ഒഴുക്കനുസരിച്ചു തെക്കേക്കരയിൽക്കൂടി അടുത്തു വന്നുതുടങ്ങി. കീഴടങ്ങാത്തവരെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുവാൻ കമ്മുവിന്റെ ഭടന്മാൎക്കു നല്ല തരവും കിട്ടി. സന്ധ്യയായപ്പോഴേക്കും, എളംകൂററിലെ അഞ്ഞൂറു ഭടന്മാരിൽ ഒരുത്തനെങ്കിലും ജീവനോടെ ശേഷിച്ചില്ല. എളംകൂററിലോട്ടു വിവരങ്ങൾ ചെന്നറിയിക്കാനും കൂടി ഒരുത്തനും ഉണ്ടായില്ല.

അന്നു രാത്രി കമ്മുവും കൂട്ടാളികളും അടുത്തുള്ള താവത്തു് അമ്പലത്തിൽ താമസിച്ചു സദ്യയും സദിരുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറേറന്നു രാവിലെയാണു ജയഭേരിയോടുകൂടി ഇവർ വളർപട്ടണത്തു കോട്ടയിലേക്കു മടങ്ങിയതു് കമ്മുവിന്റെ ജയവൎത്തമാനം കോലത്തിരിയും കോവിലകക്കാരും മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നു. സന്തോഷഭരിതനായ കോലത്തിരി, വിജയിയായ കമ്മുവിനേയും ധീരന്മാരായ സഹായകന്മാരേയും എതിരേററു കൊണ്ടുവരുവാനായി മററുള്ള ഭടന്മാരെയെല്ലാം കല്പിച്ചയച്ചിരുന്നു.

പിറേറ ദിവസം രാജധാനിയിൽ അതികേമമായ ഒരു രാജസദസ്സു വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഈ സദസ്സിൽ മന്ത്രിമാരും മറെറല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. വൃദ്ധ

നായ കോലത്തിരി ഹൃദയംഗമമായി കമ്മുവെ ആ സദസ്സിൽ വെച്ച് അഭിനന്ദിച്ചതിന്നുശേഷം, ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തു:—

"നമ്മുടെ കോവിലകത്തേയും കോലസ്വരൂപത്തിന്റെ യശസ്സിനേയും നീ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കമ്മുവിന്റെ നേരെ നമുക്കു തോന്നുന്ന സ്നേഹത്തിന്റേയും ബഹുമാനത്തിന്റേയും സൂചകമായും അനുകരണീയമായ വീരകൃത്യത്തിന്റെ സ്മാരകമായും ഒരു വീരശൃംഖലയും ഒരു കണ്ഠാഭരണവും കമ്മുവിന്നു സമ്മാനിപ്പാൻ നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു."

തിരുമുമ്പുസേവകന്മാർ—ഹാ! ഹാ! തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യവും ദാക്ഷിണ്യവും നോക്കുക. ഈ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ യഥാൎത്ഥയോഗ്യത മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേറെ ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും സാധിച്ചുവോ? ഈ മേധാവി തീർച്ചയായും വീരശൃംഖലയെ അൎഹിക്കുന്ന ഒരു വീരപുരുഷൻതന്നെയാണ്.

കമ്മു ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ കയറി സിംഹാസനത്തിന്നു നേരെ നിന്നു താണു കൈകൂപ്പിത്തൊഴുതു്—"തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രസാദിച്ചാലും, അവിടത്തെ നിസ്സാരനായ ഈ ദാസന്നു സിദ്ധിക്കാൻപോകുന്ന ഈ ശ്രേഷ്ഠമായ ബഹുമതിക്ക് ഏററവും കൃതജ്ഞതയുള്ളവനാണ് അടിയൻ അടിയന്റെ കൎത്തവ്യകൎമ്മം ചെയ്തതിന്നു കാണത്തക്ക ഒരു സമ്മാനം വാങ്ങുവാൻ ഒരുക്കമല്ലെന്നു വളരെ ഭക്തിവിനയാദരങ്ങളോടേ തിരുമനസ്സറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അടിയന്റെ കീഴിൽ കല്പന കേട്ടുനടന്ന ഓരോ

ഭടന്മാരും അവരുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം യാതൊരു കോട്ടവും കൂടാതെ എപ്രകാരം ചെയ്തുവോ അതിലധികമായി ഒന്നും തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു വേണ്ടി അടിയനും ചെയ്തിട്ടില്ല. അടിയനെ സമ്മാനിപ്പാനാണ ഭാവമെങ്കിൽ അടിയന്റെ കൂട്ടുകാരേയും സമ്മാനിക്കേണ്ടതാണ്"—എന്നു തിരുമനസ്സറിയിച്ചു.

കോലത്തിരി—വളരെ ശരി! അങ്ങിനേയാവാം. എന്നാൽ വീരശൃംഖല തന്നെപ്പോലുള്ളവർ മാത്രമേ അർഹിക്കുന്നുള്ളു. തന്റെ അഭിപ്രായം വ്യക്തമായിപ്പറയൂ.

കമ്മു—അടിയന്റെ സഹായകന്മാർക്ക് അവരുടെ ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളം സമ്മാനമായിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു തിരുമനസ്സറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോലത്തിരി—സമ്മതിച്ചു! സദ്യയും സല്ക്കാരവും അതിന്നു പുറമേ വേണ്ടതാണ് "ഹേയി! അതാണ് എല്ലാററിലും വെച്ചു നന്നായതു് ഈ സേനാധിപൻ ആയാളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണരായ നമ്മളും നമ്മുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം ചെയ്യുന്നുണ്ടു് അവരവരുടെ പ്രവൃത്തി ശരിയായി ചെയ്യുന്നവർക്കു നല്ല പാൽപായസത്തോടുകൂടിയ സദ്യതന്നെയാണ് ഉത്തമമായ സല്ക്കാരം"—എന്നു സ്തുതിപാഠകന്മാരും ഘോഷിച്ചു.

എരിപുരത്തു വെച്ചുണ്ടായ അത്യാപത്തിനെ സംബന്ധിച്ച വർത്തമാനങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ വടക്കിളംകൂറിന്ന് ആശ്ചര്യവും ഭയവും ശങ്കയും ഒപ്പം ഉണ്ടായി. തന്റെ മന്ത്രിമാരിൽ രണ്ടുപേരെ വേഗം വരുത്തി.

എളംകൂർ—ഇനി അമ്മാമൻ ഒരിക്കലും നമുക്ക് അഭയം

തരികയില്ല. എന്നെ ഈ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ഭ്രഷ്ടനാക്കി തള്ളുക തന്നെ ചെയ്യും. അപ്പോൾ യുദ്ധം മാത്രമേ നമുക്കൊരു ശരണമുള്ളു. നൂറു ഭടന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഒരുത്തനെങ്കിലും അപായം വരാതെ നമ്മുടെ അഞ്ഞൂറു ഭടന്മാരെക്കൊന്നു നശിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരു അസാധാരണ പുരുഷൻ അമ്മാമന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഉള്ള കാലം നാം എന്തു കടന്നു പ്രവൎത്തിച്ചാലും അപജയമല്ലാതെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അവൻ അമ്മാമനെ സേവിക്കാൻ നില്ക്കുന്നേടത്തോളം കാലം കരവഴി നാം എങ്ങിനെ ആക്രമിച്ചാലും നാശമേ ഫലമുണ്ടാകയുള്ളു. ആ വിധം നെ അമ്മാമൻ നമ്മെ ആക്രമിക്കുവാൻ വിടുന്നതായാൽ തടുത്തുനില്ക്കുവാൻ നമുക്കു ശക്തിയും പോര. ഈ ഘട്ടത്തിൽ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്? നാം ആരംഭിച്ചുവെച്ചതിനെ തുടരാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷേ നമുക്കു് അതിന്നു ശക്തിയില്ല. നമ്മുടെ ചെറിയ സൈന്യങ്ങളുടെ നായകനായ വരോര കണ്ണന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചാണു് ഈ ആക്രമണത്തിന്നു നാം സമ്മതം കൊടുത്തതു് കണ്ണൻ എരിപുരത്തുവെച്ചു മരിച്ചുംപോയി. ഈ അപകടഘട്ടത്തിൽ നാം എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്?

പ്രധാനി——ഇങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ സഹായത്തിന്നു ഒരു ബന്ധുവെ ആശ്രയിക്കുക മാത്രമാണു രക്ഷാമാൎഗ്ഗം.

രണ്ടാമൻ——ആ ആലോചന തരക്കേടില്ല.

പ്രധാനി——അതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രത്യുപകാരം സിദ്ധിക്കു

ന്നതാണ് ഇക്കേരി രാജാവു വിചാരിച്ചാൽ സൈന്യ ങ്ങളേയും യുദ്ധസാമഗ്രികളേയും കടൽവഴി കണ്ണൂരിൽ കൊണ്ടിറക്കാൻ സാധിക്കും. ആ വഴി വളർപട്ടണത്തു കോട്ടയെ നിഷ്പ്രയാസം ആക്രമിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതു മാണ്

എളംകൂർ—ശരി, എന്നാൽ നമുക്ക് അയാളുടെ സഹാ യം കിട്ടുമോ എന്നു നോക്കുകതന്നെ. അയാൾ ഒരു വി ദേശിയായതുകൊണ്ടു പണം ധാരാളം കൊടുക്കേണ്ടി വന്നേക്കും. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ഇതൊ ന്നും ഒരു വലിയ നഷ്ടമായി കരുതാനും തരമില്ല. നി ങ്ങൾ, എമ്മനും, ചാത്തുവും രണ്ടാളും നാളെ ഇക്കേ രിക്കു പോകുകതന്നെ. താമസം എപ്പോഴും ആപൽക്ക രമാണ് ശുഭസ്യ ശീഘ്രം എന്നുണ്ടല്ലൊ.

എമ്മൻ—തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപോലെ. നാളെ യാത്ര ക്കു നല്ല ദിവസമാണൊ എന്നു നോക്കേണ്ടതേയുള്ളു.

പത്താം അദ്ധ്യായം.

ഇക്കേരിരാജാവുമായുള്ള സഖ്യം.

വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അധഃപതനത്തോടു കൂടി ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ മുഹമ്മദന്മാരുടെയും മററുമായി പല രാജസ്വതന്ത്രപങ്ങളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കാല ത്തു ബദ്നൂരിൽ ഒരു ധനികനും പ്രബലനുമായ ദോഡ പ്പ നായ്ക്കൻ എന്നു പേരായ ഒരു ഭൂമിഉടമസ്ഥൻ ഉണ്ടായി രുന്നു. കൊള്ളചെയ്തും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും ഈ നാ യ്ക്കൻ ധനം വളരെ ശേഖരിച്ചു. ഒടുവിൽ മൈസൂർ രാ

ജാവു് ഇയാളെ ബദ്നൂരിലെ ഗവർണ്ണരായി നിയമിയ്ക്കു യും ചെയ്തു. ഈ നായ്ക്കന്റെ മരണശേഷം മകനായ വീരപ്പനായ്ക്കന്നു് ഈ ഗവർണ്ണർഉദ്യോഗവും അച്ഛൻ സമ്പാദിച്ച സമ്പത്തും അച്ഛന്റെ സ്വഭാവവും പുത്രാവകാശമായി കിട്ടി. വീരപ്പനായ്ക്കൻ ബദ്നൂരിൽ ഒരു വലിയ കോട്ട കെട്ടി ഉറപ്പിച്ച് ഒടുവിൽ മൈസൂർരാജാവിന്നു വകവെക്കാതായി. കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന കപ്പം കൊടുക്കാതെ ഒരു സ്വതന്ത്രനമായി. ഈ ചരിത്രകാലത്തു വീരപ്പന്റെ സന്താനപരമ്പരയിൽ പതിമൂന്നാമത്തെ ആളായ സോമശേഖരനായ്ക്കനാണു ബദ്നൂർ കോട്ടയുടെ അധിപനായിരുന്നതു്. ഇയാൾ ബദ്നൂരിന്നാട്ടത്തു് ഇക്കേരി എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു രാജധാനി പണിയിച്ച് അതിൽ താമസമാക്കി ഇക്കേരിരാജാവു് എന്ന പേരും എടുത്തു. ഈ രാജാവിന്റെ സഹായത്തോടെയാണു് അമ്മാമനായ നാടുവാഴുന്ന കോലത്തിരിയെ എതൃക്കുവാൻ വടക്കെ എളംകൂർ തിച്ചപ്പെട്ടത്തിയതു് അന്നാണു കേരളത്തിന്റെ അധഃപതനവും ആരംഭിച്ചതു് മൈസൂർ ആക്രമണത്തിന്റെ മൂലകാരണം ഈ സഖ്യമാണെന്നു വഴിയേ വെളിവാകും.

വടക്കെ മലബാർ എന്നു് ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രദേശമൊക്കെ ഒരുകാലം കോലത്തിരിയുടെ കീഴിലായിരുന്നു. തെക്കു വടകരക്കപ്പുറം കോട്ടപ്പുഴവരേയും, വടക്കു കാസർക്കോഡ് താലൂക്കിന്റെ വടക്കെ അതൃത്തിവരേയും കോലരാജ്യം നീണ്ടുകിടന്നിരുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിതറി പോവാനുള്ള പല കാരണങ്ങളും ഓരോന്നോരോന്നായി അക്കാലത്തു കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മ

രുമക്കത്തായസമ്പ്രദായപ്രകാരമുള്ള അവകാശികളെ ഗ ണിക്കാതെ കോലത്തിരിരാജാക്കന്മാർ പരമ്പരയായി ഭര ണാധികാരം മക്കളിൽ സമർപ്പിക്കയാലാണ് ഈ രാജസ്വ രൂപം അധഃപതിച്ചുപോയത് 17-ാംനൂററാണ്ടിൻെറ ഒടു വായപ്പോഴക്കും തിരുവിതാംകൂറെന്നപോലെ കോലരാജ്യ വും ഛിന്നഭിന്നമായി അരാജകത്വത്തിൽ വന്നുചേൎന്നിരു ന്നു. ഇപ്പോഠം ചിറക്കൽ താലൂക്ക് എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്ര ദേശം മാത്രമായിരുന്നു അന്നു കാൎയ്യമായി കോലത്തിരിയു ടെ അധീനത്തിൽ നിന്നിരുന്നത് അതിന്നുള്ളിൽതന്നെ കണ്ണൂരെന്ന പ്രദേശം മഹമ്മദനായ അറക്കൽ ആലിരാ ജാവും, തെക്കെ അംശങ്ങഠം രണ്ടുതറ അച്ചന്മാരെന്നറി യപ്പെടുന്ന നാലുവീട്ടുകാരും കയ്യുശമാക്കി ഒരുവിധം സ്വ തന്ത്രന്മാരായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കോലത്തിരി രാജാക്കന്മാ രിൽ ഒരാളുടെ മക്കളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കടത്തനാടു പ്രഭുകുടുംബം കോട്ടപ്പുഴക്കും മയ്യഴിപ്പുഴക്കും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള പ്രദേശങ്ങഠം ഭരിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. കവ്വായി പുഴക്കു വട ക്കോട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങഠം കോലത്തിരിരാജാക്കന്മാരിൽ വേറെ ഒരാളുടെ സന്താനങ്ങളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നീലേശ്വരം രാജസ്വരൂപക്കാരാണു ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നത് കോട്ടയം താ ലൂക്കിൽ ഏതാനും ഭാഗം ഇരുവനാടു നമ്പ്യാന്മാരും കുറെ യൊക്കെ പുറനാടു കോവിലകക്കാരെന്നും കൂടി അറിയ പ്പെടുന്ന കോട്ടയം രാജാക്കന്മാരും ഒരുവിധം സ്വന്തമാ ക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇവരൊക്കെ കോലത്തിരിയുടെ കീ ഴിലുള്ള സാമന്തന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ആണെന്നായിരു ന്നു സങ്കല്പം. എന്നാൽ അവസരം വരുമ്പോഠം ഇവരൊ

ക്കെ കോലത്തിരിയുടെ ശാസനകളെ ബഹുമാനിക്കാറു മുണ്ടായിരുന്നില്ല. കോലത്തിരിരാജകുടുംബത്തിന്നുള്ളിൽ തന്നെ ഛിദ്രവും വൎദ്ധിച്ച് ഒടുവിൽ കോലത്തിരിയുടെ ആജ്ഞാശക്തി കലശലായി ക്ഷയിച്ചുപോയി.

കോലത്തിരിയുടെ രാജ്യം വളരെ വിസ്തൃതമായിരുന്ന കാലംമുതൽ ആരംഭിച്ച ഒരു ഏൎപ്പാടുപ്രകാരം കോലരാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം പ്രായംചെന്ന അംഗങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ അഞ്ചുപേർകൂടിയാണ നടത്തിയിരുന്നത് കോലത്തിരി, വടക്കെ ഏളംകൂർ, തെക്കെ ഏളംകൂർ, നാലാംകൂർ, അഞ്ചാംകൂർ, എന്നായിരുന്നു ഈ അഞ്ചു കൂറുവാഴ്ചകൾ. നിശ്ചയങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും കയ്യൂക്കുള്ളവൻ കാൎയ്യക്കാരൻ എന്നു പറഞ്ഞപോലെ പ്രാപ്തനായവൻ ബലം പ്രയോഗിച്ചോ മററുള്ളവരുടെ സമ്മതം വാങ്ങിയോ രാജ്യഭരണം നടത്തുകയായിരുന്നു പതിവ് ഈസ്തിന്ത്യാക്കമ്പനിക്കാൎക്ക തലശ്ശേരിയിൽ പാണ്ടികശാല കെട്ടാനുള്ള അനുവാദം കൊടുത്തതു വടക്കെ ഏളംകൂർ (പ്രിൻസ് റീജണ്ട്) ആണെന്നു കാണാവുന്നതാണ് അക്കാലത്തു വടക്കെ ഏളംകൂറായിരുന്നു യഥാൎത്ഥത്തിൽ കോലത്തിരിയുടെ അധികാരങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത് അന്യോന്യവിരുദ്ധമായ ഉദ്ദേശങ്ങളും, മത്സരങ്ങളും, വാശിയും, അസൂയയും ഒക്കെ നിറഞ്ഞ ആ ഭരണസമുദ്രത്തിൽ പാണ്ടികശാലക്കാർ അതിസാമൎത്ഥ്യത്തോടെ തങ്ങളുടെ കപ്പൽ ഇറക്കി ഓടിപ്പാനും തുടങ്ങി. ആ വക ചരിത്രങ്ങൾ അവിടെ നില്ക്കട്ടെ.

വടക്കെ ഏളംകൂറിന്റെ വിശ്വസ്തഭൃത്യന്മാരായ ഏ

മ്മനും ചാത്തുവും ഡിസേമ്പ്രമാസത്തിൽ ഒരുദിവസം രാവിലെ പത്തു ദേഹരക്ഷകന്മാരോടുംകൂടി ഇക്കേരികോവിലകത്തെത്തി രാജാവിനെ കാണ്മാൻ അവസരം ചോദിച്ചു. ഇക്കേരിരാജാവിന്നു് അന്നു 40 വയസ്സു പ്രായം ചെന്നുകാണും. നീണ്ട മുഖവും തടിച്ച ചുണ്ടും, ഇടുങ്ങിയ നെററിയും, രൌദ്രമായ കണ്ണും ഒക്കെക്കൂടി ഈ രാജാവു് ഒരു ഭയങ്കരനായിരുന്നു. വടക്കെ എളംകൂറിന്റെ ദൂതന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രധാനകാൎയ്യക്കാരെ വരുത്തി ആ രാജാവു് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

"നമ്മെ അടിയന്തരമായി കാണണമെന്നു നിലയിൽ വടക്കെ കോലത്തുനാട്ടരാജാവിന്റെ ദൂതന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ടത്രെ. അവരെ നാളെ ഉച്ചക്കു നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ മതി. അവർ എന്തൊരാവശ്യത്തിന്നാണ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നും, കാഴ്ച വെപ്പാൻ എന്താണ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നും അതിന്നുള്ളിൽ അറിയണം. അവരെ അവരുടെ യോഗ്യതയനുസരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു സൽക്കരിച്ചു് ഒരു അസൌകൎയ്യവും തോന്നിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും വേണം."

ഈ കല്പന അനുസരിച്ചു് എമ്മനേയും ചാത്തുവിനേയും വളരെ ഔദാൎയ്യത്തോടെ ഇക്കേരി കോവിലകക്കാർ സൽക്കരിച്ചു. പിറെറ ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കു് ഈ രണ്ടുപേരേയും രാജാവിന്റെ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ കോവിലകം സംബന്ധിച്ച പ്രമാണികളൊക്കെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. രത്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കി കൊത്തുപണിയോടുകൂടിയ ഒരു സിംഹാസന

ത്തിൻമേൽ ഇരിക്കുന്ന രാജാവിനെ വന്ദിച്ചതിന്നുശേഷം നൂറു സ്വൎണ്ണമോഹറും ഒരു മുത്തും ഒരു വെള്ളിത്തളികയിലാക്കി സിംഹാസനത്തിന്നടുത്തു പോയി തിരുമുൽക്കാഴ്ചയായി എളംകൂറിന്റെ പ്രതിനിധികൾ വെച്ചു.

പ്രധാനകാൎയ്യക്കാർ:—തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രസാദിച്ചാലും! കോലരാജ്യത്തിലെ യുവരാജാവായ വടക്കെ എളംകൂർ രാജാവിന്റെ കത്തുംകൊണ്ടു തിരുമുമ്പാകെ കാണ്മാൻ വിടകൊണ്ടിട്ടുള്ളവരാണ് ഇവർ രണ്ടു പേരും.

ഇക്കേരി രാജാവു—നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ ഇടവന്നതിൽ നമുക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ തമ്പുരാൻ നമുക്കയച്ച ഈ വിശേഷമായ സമ്മാനം സന്തോഷത്തോടെ നാം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു കത്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലൊ. അതു നമ്മുടെ കാൎയ്യക്കാരുടെ വക്കൽ കൊടുക്കാം.

കത്തു കാൎയ്യക്കാർ വാങ്ങി തൃക്കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അതു പൊട്ടിച്ചു രാജാവു വായിച്ചു. കത്തു് ഇങ്ങിനെ ആയിരുന്നു:—

"ഇക്കേരി രാജാവവർകൾ വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു കോലത്തിരി വടക്കേ എളംകൂർ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ രാജാവു് എഴുതിയതു് കുശലം. യോഗ്യനും ബലവാനും ആയ ഇക്കേരി രാജാവിന്റെ സ്നേഹവും സഖ്യവും സമ്പാദിക്കേണമെന്നു നാം മോഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പ്രതിനിധികളുടെ നിലയിൽ മുഖദാവിൽ കണ്ടു കാൎയ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു തീൎച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നായി

പുളിയാങ്കോടൻ എമ്മനേയും കോടിയാടൻ ചാത്തുവേയും അവിടേക്കു് അയച്ചിരിക്കയാണ്.

നമ്മുടെ അമ്മാമനായ നാടുവാഴുന്ന കോലത്തിരി രാജാവും നാമും ആയി നല്ല സംരച്ചേച്ചയില്ലാതായിട്ടു കുറച്ചു കാലമായി. അമ്മാമൻ അശക്തനും അപ്രാപ്തനും, ഭാൎയ്യയുടേയും സേവകന്മാരുടേയും വാക്കുകൾ കേട്ടു നടക്കുന്നാളും ആയ ഒരു ഭരണകൎത്താവാണ്. നീതിപരിപാലനം അസാദ്ധ്യമാണെന്നു കാണുകയാൽ കോലത്തിരി അമ്മാമനെ കീഴടക്കി രാജ്യഭാരം കയ്യശപ്പെടുത്തുവാൻ നാം ഒരു സൈന്യത്തെ ഇതിനിടെ അങ്ങട്ടു് അയക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അമ്മാമന്റെ സൈന്യത്തിൽ പുതുതായി ചേൎന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായ മേധാവിയുടെ സാമൎത്ഥ്യംകൊണ്ടു നമുക്കു വലുതായ തോൽമയും പററി, എന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കും വലിയ നാശം നേരിട്ടു. ഇതിന്നു പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു കോലത്തിരിയുടെ സിംഹാസനം വേഗം കയ്യശമാക്കാത്തപക്ഷം വലിയ ആപത്തുകൾ വന്നുചേരുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. നാം ഒരുവൻ മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ ശക്തിയില്ല. എന്നാൽ ഇക്കേരി രാജാവു സഹായിക്കുന്നപക്ഷം നമുക്കു ജയം നിശ്ചയമായും സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്

ഈ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിന്നു വേണ്ടതൊക്കെ ആലോചിച്ചുറക്കാനും സഖ്യം ചെയ്യാനും പൂൎണ്ണമായ അധികാരം നമ്മുടെ പ്രതിനിധികളായ എമ്മനും ചാത്തുവിന്നും ഉണ്ടു് എന്നാൽ അവിടെ ചെയ്യുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ

വേണ്ടെന്നു വെക്കുവാനൊ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ ഭേദഗതി കൾ ചെയ്യാനോ വേണ്ടുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം നാം വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നും അറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലൊ."

ഇക്കേരി രാജാവു് ഈ സന്ദേശം ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചതിന്നുശേഷം "നമുക്കയച്ചിട്ടുള്ള ഈ എഴുത്തു മനസ്സിരുത്തി വായിച്ചു, കാൎയ്യമൊക്കെ മനസ്സിലായി. പെട്ടെന്നു് ഒരു മറുവടി പറയേണ്ട നിലയിലല്ല ഈ കത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ. മൂന്നു ദിവസംകൂടി നിങ്ങൾ ഇവിടെ താമസിക്കയാണു നല്ലതു്. നമ്മുടെ ബലാബലങ്ങളെ ഒന്നു ചിന്തിച്ചതിന്നു ശേഷമേ കാൎയ്യം ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരുവിധത്തിൽ തീൎച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ തരമുള്ളു. നിങ്ങൾ ഈ കോവിലകത്തെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു താമസിക്കുന്നതാണു നമുക്കു സന്തോഷം. കാൎയ്യക്കാർ! ഇവൎക്കു വേണ്ടുന്ന സൌകൎയ്യങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കണം. അവർ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും അറിയരുതു് നിങ്ങൾക്കു് ഇപ്പോൾ പോകാം." ഇങ്ങിനെയാണു് ആദ്യത്തെ കൂടിക്കാഴ്ച അവസാനിപ്പിച്ചതു്

പിറേറദിവസം ഇക്കേരി രാജാവു് ഒരു മന്ത്രിസഭ വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഈ സഭയിൽ രാജാവിന്റെ അനുജനും പ്രധാനകാൎയ്യക്കാരും, റവന്യൂമന്ത്രിയും; സൈന്യനായകനും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. വടക്കേ എളങ്കൂറിന്റെ അപേക്ഷയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഈ സഭയിൽ ഒന്നാമതായി തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. വളർപട്ടണം കോട്ടയെ ആക്രമിക്കാനുള്ള ചിലവൊക്കെ എളങ്കൂർ ചെയ്യേണമെന്നും, ഈ ചിലവു 30,0000 (മൂന്നു ലക്ഷം) പെഗോഡയിൽ

ചുരുങ്ങിയാൽ മതിയാവില്ലെന്നും, ഇക്കേരി രാജാവിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ 3000ഭടന്മാർ കടൽവഴി കണ്ണൂരിൽ ചെന്നിറങ്ങേണമെന്നും ആ വഴിപോയി വളർപട്ടണം കോട്ടയും കോവിലകവും പിടിച്ചു കൊലത്തിരിയെ തടവുകാരനാക്കി ബദ്നൂർ കോട്ടയിൽ കൊണ്ടുവന്നു പാപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും ആണ പിന്നെ തീച്ചപ്പെടുത്തിയതു് ഈ സഹായം ചെയ്യുന്നതിന്നു പ്രതിഫലമായി നീലേശ്വരം മുതൽ ഇക്കേരി വരേയുള്ള കോലത്തിരിയുടെ രാജ്യം ഇക്കേരി രാജാവിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കേണമെന്നും; യുദ്ധം അവസാനിച്ചു് ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി യുദ്ധച്ചിലവു 30,0000പെഗോഡ കൊടുക്കാത്തപക്ഷം ആ കടം തീരുന്നതുവരെ കോലത്തിരിയുടെ പാട്ടവും മിച്ചവാരവും രാജഭോഗവും പിരിക്കാനുള്ള അധികാരം ഇക്കേരി രാജാവിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും, കരാർ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ആലോചിച്ചുറച്ചു.

മേല്പറഞ്ഞ നിശ്ചയങ്ങൾ വടക്കെ എളംകൂർ സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അതുപ്രകാരം ഒരു കരാറെഴുതി ഒപ്പിട്ടു് ഇക്കേരി രാജാവിന്നു് എത്തിച്ചുകൊടുത്താൽ അന്നുമുതൽ 30 ദിവസത്തിനകം ഇക്കേരിയുടെ സൈന്യങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതാണെന്നുമാണ മന്ത്രി സഭയിൽവെച്ചു തീരുമാനിച്ചതു്

പറഞ്ഞതുപോലെ മൂന്നാം ദിവസം എമ്മനും ചാത്തുവും രാജാവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരായി.

രാജാവു്——നിങ്ങൾ വന്ന കാൎയ്യത്തെപ്പററി വേണ്ടതുപോലെ ആലോചന നടത്തി നാം ചില നിശ്ചയങ്ങളൊ

ക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ രാജാവുമായി സഖ്യം ചെയ്യുന്നതു നമുക്കു സന്തോഷംതന്നെയാണ് എന്നാൽ ആയതു ചില പ്രത്യേകനിശ്ചയങ്ങളോടുകൂടി വേണ്ടതാണെന്നു നമുക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട് ആ നിശ്ചയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഒരു കുറിപ്പ് എളംകൂറിലേക്ക് ഇവിടെനിന്നയക്കുന്ന മറുവടിയിൽ അടക്കം ചെയ്യാം.

ഈ മറുവടി നിങ്ങളുടെ വക്കൽ ഇപ്പോൾതന്നെ ഏല്പിക്കുന്നതുമാണ് ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ അവിടെ സമ്മതമാണെങ്കിൽ താമസിക്കേണ്ടൊന്നും ഇല്ല, അല്ലെങ്കിൽ ഈ സംഭവം ഇരുകക്ഷികളും മറന്നുകളയുകയാണു നല്ലതു്. നിങ്ങൾ മറുവടിയായി കൊണ്ടുപോകേണ്ട കത്തു് ഇതാണ്"—

എന്നും പറഞ്ഞു കത്ത് കയ്യിൽ കൊടുത്തു. കത്തിലെ വാചകം ഇതായിരുന്നു:—

"കോലത്തിരി വടക്കെ എളംകൂർ രാജാവവർകൾക്ക് ഇക്കേരിയിലെ ജമിന്താർരാജാവായ സോമശേഖരനായ്ക്കൻ എഴുതുന്നതു്. കുശലം. അവിടെനിന്നു നാമുമായി ഒരു സംഖ്യം വേണമെന്ന നിലയിൽ, അവിടുത്തെ ആൾക്കാർ വശം അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി. ഈ സംഗതിയെപ്പററി മതിയായ ആലോചന ചെയ്തതിന്നു ശേഷം, ഇതൊന്നിച്ചയക്കുന്ന കുറിപ്പിലെ നിശ്ചയങ്ങളനുസരിച്ച് ഒരു സംഖ്യം ചെയ്വാൻ തന്നെയാണു തീച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. ഇതു അവിടെ സമ്മതമാണെങ്കിൽ ഒരു കരാറു് എഴുതി ഒപ്പിട്ടു മുദ്രവെച്ചു നമുക്ക് എത്തിച്ചുതന്നാൽ മുപ്പതു

ദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ നാം സൈന്യത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു കോലത്തിരിയുടെ കോട്ടപിടിച്ചു, കൊലത്തിരിയെ ഭ്രഷ്ടനാക്കി അങ്ങയെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങയുടെ ഉദ്ദേശം സാധിപ്പിക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കുമെന്നും ആയതു സാധിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചിരിക്കാം"—

ദൂതന്മാർ മടങ്ങിവന്നു ഇക്കേരിയുടെ കത്തു കൊടുത്തു. ആയതു വായിച്ചു നോക്കി വേണ്ടപ്പെട്ട സഹായം ഉടനെ ഉണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ എളംകൂറിന്നു വലിയ സന്തോഷമാണു ഉണ്ടായതു. ഈ സഹായത്തിന്നുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട നിശ്ചയങ്ങൾ കുറെ കഠിനമാണെന്നു തോന്നായ്കയില്ല. എന്നാൽ ഉദ്ദേശത്തിലിരിക്കുന്ന കാര്യസാദ്ധ്യത്തിന്നു എന്തൊരു 'ബലി'യാണു കഴിച്ചുകൂടാത്തതു?. പകവീട്ടാനുള്ള അതിയായ മോഹം, ധനം കയ്യശമാക്കാനുള്ള ദുരാഗ്രഹം, കാലം വരുന്നതിന്നു മുമ്പായി കിരീടം ധരിക്കേണമെന്ന ദുർമ്മോഹം ഇതൊക്കെ ആ എളംകൂറിന്റെ ബുദ്ധിയെ താറുമാറാക്കി വഴി പിഴപ്പിച്ചു. ഇക്കേരിരാജാവു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം കരാറും എഴുതി, ഒപ്പിട്ടു. ഈ കരാറുകൊണ്ടു തനിക്കും തന്റെ സ്വരൂപത്തിന്നും രാജ്യത്തിന്നും നേരിടാവുന്ന ആപത്തുകളെപ്പററി ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ കൂടി ക്ഷമിച്ചിരുന്നില്ല. ബുദ്ധിപൂർവ്വമല്ലാത്ത ഈ കരാറു അന്നു വടക്കെ എളംകൂർ ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഹൈദരാലിയും ടിപ്പുസുൽത്താനും മലബാർ ആക്രമിക്കുന്നതല്ലായിരുന്നു. മലബാറിലെ രാജാക്കന്മാൎക്കു ഇന്നും രാജ്യഭാരം ചെയ്യാമായിരുന്നു!.

പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഇക്കേരിപ്പട

സവ്യപത്രം കയ്യാററം കഴിഞ്ഞു മൂന്നാഴ്ചക്കള്ളിൽ, തന്റെ പുതിയ ഖഡാവായ ഇക്കേരിരാജാവു് ഏററിട്ടുള്ള തുപോലെ, വളരെ ആയിരം കണ്ണാടകഭടന്മാരെ ബെദനൂരിൽ സ്വരൂപിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇവരെ കണ്ണൂരേക്ക കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നു് ഒട്ടധികം പത്തേമ്മാരികൾ തുറമുഖത്തു് ഏപ്പെട്ടത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും ഉള്ള വിവരം എളംകൂറിന്നു് അറിവായി. ഈ വത്തമാനം കാട്ടുതീപോലെ കോലത്തുനാട്ട മുഴുവനും പരന്നു. തലസ്ഥാനമായ വളർപട്ടണത്തു ഭരണസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികളൊക്കെ നിത്തൽ ചെയ്തു. നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ പണ്ടവും പണവും വിലപിടിച്ച മററു സാധനങ്ങളുമൊക്കെ ഒളിപ്പിച്ച വെച്ചുതുടങ്ങി. ചെറുപ്പക്കാരെയെല്ലാം കളരിയിൽ ചേത്തു് ആയുധാഭ്യാസം ചെയ്യിപ്പിക്കാനും തുടങ്ങി.

കോലത്തിരി തന്റെ ഉപദേശകന്മാരെയൊക്കെ വരുത്തി ഗൂഢാലോചന ആരംഭിച്ചു. ഈ ആപൽക്കാലത്തു വെട്ടെന്നു് ഒരു രക്ഷ കിട്ടാനുള്ള മാഗ്ഗം എന്താണെന്നു ചിന്തിച്ചു. അഭ്യാസംകൊണ്ടും ആയോധനവൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും എളംകൂറിന്റെ ബാക്കി സൈന്യവും ഇക്കേരി സൈന്യവും കോലത്തിരിയുടെ സൈന്യത്തേക്കാൾ വളരെ മേലേക്കിടയിലാണെന്നും, ആ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളുംകൂടി കോലത്തിരിയുടെ സൈന്യത്തേക്കാൾ എത്രയോ അധികമുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു് ആ ശത്രുസൈന്യത്തോ

ട് എതൃത്തുനില്പാൻ അസാദ്ധ്യമാണെന്നും എല്ലാവരും ഒരുപോലെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

കോലത്തിരി--അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങുകയെന്നല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു ഗതിയും നമുക്കില്ലെന്നല്ലെ വന്നിട്ടുള്ളത്.? കീഴടങ്ങുന്നതായാൽ രക്തപ്രവാഹം കൂടാതെ കഴിക്കാം. ജീവനാശവും കുറെ കുറയ്ക്കാം. തല്ക്കാലം നമുക്കു രാജാധികാരം ഇല്ലാതായേക്കും. നമ്മുടെ അവസ്ഥക്കും കുറച്ചു കുറവു പററിയേക്കും. എന്നാലും യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ നമുക്കു ഭരണാധികാരം തിരിച്ചുകിട്ടുന്നതാണല്ലൊ.

സ്തുതിപാഠകന്മാർ--ഹാ! തിരുമനസ്സിലെ പ്രജാവാത്സല്യം നോക്കുക. തിരുമനസ്സിലെ ദേഹരക്ഷ മാത്രമല്ല സഹജീവികളുടെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാനുംകൂടി തിരുമനസ്സി മോഹിക്കുന്നു!

മന്ത്രിമാരിൽ ഒരാൾ--ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങുകയോ! ഒരു നിസ്സാരനായവൻ! ഇന്നലെ പെയ്ത മഴക്ക് ഇന്നു പൊടിച്ച തകര! ഈ ഇക്കേരിക്കു വഴിപ്പെടുകയോ? എന്നാൽ കോലസ്വരൂപം ഇനി അധികം കാലം നിലനില്ക്കുകയില്ല.

പ്രധാന മന്ത്രി--പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉപായങ്ങളും പലരും ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇതൊന്നും അടിയന്നു ബോദ്ധ്യമായിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ പോയി അഭയം പ്രാപിക്കയെന്നതാണ് ഏററവും എളുപ്പമായ മാർഗ്ഗമെന്നാണു തോന്നുന്നത്

ഇത്രയും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അകായിലേക്കുള്ള

വാതിൽ തുറന്നു കെട്ടിലമ്മ ബദ്ധപ്പെട്ടു മന്ത്രസഭയിൽ എത്തി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:--"സഭ്യന്മാരേ! നിങ്ങളുടെ നാണവും മാനവുമൊക്കെ നശിച്ചുപോയോ? നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർ പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളൊക്കെ ഞാൻ അകത്തു നിന്നു ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കു കലശലായ ആശ്ചര്യവും നിന്ദയുമാണ് അതൊക്കെ കേട്ടപ്പോൾ തോന്നിയതു് ഈ രാജ്യഭരണം നിങ്ങളെപ്പോലെ കൊള്ളരുതാത്തവരുടെ അധീനത്തിലാണോ പെട്ടുപോയതു്? വെള്ളവക്കമ്മുവെ ഈ മന്ത്രസഭയിലേക്ക് എന്തുകൊണ്ടു ക്ഷണിച്ചില്ല? സൈന്യനായകന്റെ നിലയിൽ അയാളുടെ അഭിപ്രായം അറിയേണ്ട ഭാരമില്ലെന്നുണ്ടോ? എരിപുരത്തുവെച്ചു കമ്മു കാണിച്ച ധീരത അത്ര വേഗം നിങ്ങൾ മറന്നുകളഞ്ഞുവോ?

സ്തുതിപാഠകന്മാർ--ഹാ! ഇങ്ങിനെയുള്ള ആപൽഘട്ടങ്ങളിൽ യജമാനന്മാരെക്കാൾ പത്തിരട്ടി വിശ്വസിക്കാൻ നല്ലതു് അമ്മമാരെയാണ്

പ്രധാനമന്ത്രി--വെള്ളവക്കമ്മു! കഷ്ടം! ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇവിടെ വന്നതിന്നു ശേഷം അമ്മയുടെ പ്രകൃതത്തിന്നു് ഒരു വലിയ മാററം വന്നിട്ടുണ്ട്.

കെട്ടിലമ്മ (ചുണ്ടു കടിച്ചുംകൊണ്ട്) എടോ! അധികപ്രസംഗി! താൻ ആ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

പ്രധാനമന്ത്രി--ഞാൻ വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇവിടെ വന്നു സൈന്യത്തിൽ ചേൎന്നു് എരിപുരത്തു പോയി കാണിച്ച വീരകൃത്യം ഞങ്ങളും ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ അ

ന്നു മുതൽ അമ്മക്കു ഞങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള ബഹുമാനം കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതിൻെറ അൎത്ഥം. കമ്മുവെ വിളിച്ചുവരുത്തുന്നതിന്ന് ഒരു വിരോധവുമില്ല. അയാളുടെ അഭിപ്രായവും കേൾക്കാം. രാജ്യരക്ഷക്കുള്ള ഭാരം വല്ലതും അയാളെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യാം.

കമ്മുവെ ആളയച്ചു വേഗം വരുത്തി.

കോലത്തിരി——നമുക്കു നേരിടാൻ പോകുന്ന അത്യാപത്തിൻെറ സ്വഭാവം കമ്മു മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ലേ?

കമ്മു——ഭീരുക്കൾക്കും ക്ഷീണചിത്തന്മാൎക്കും ആപത്തുകൾ വളരെ വലുതായി തോന്നുമെന്നാണ് അടിയന്നുണൎത്തിപ്പാനുള്ളത്

കോ——നമ്മേയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തേയും രക്ഷിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണ്?

കമ്മു——ധൈൎയ്യത്തോടെ ശരിയായ പ്രതിവിധികൾ ഇപ്പോൾതന്നെ ചെയ്താൽ അതു സാധിച്ചേക്കും.

കോ——ഇപ്പോൾ ആക്രമിക്കാൻ വരുന്ന ഇക്കേരിപ്പടയോട് എതൃത്തുനില്ക്കാൻ നമുക്കു സാദ്ധ്യമാണോ?

കമ്മു——ഇവിടുത്തെ രാജകീയസേനയുടെ നായകനെന്ന നിലയിൽ ശത്രുക്കളെ തോല്പിച്ചോടിക്കേണ്ട ഭാരം അടിയന്നുണ്ട്

കോ——ഈ കാൎയ്യത്തിൽ നാം പ്രത്യേകിച്ചു വല്ലതും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?

കമ്മു നാൻ——അടിയന്നു തൃക്കൈ വിളയാടി ഒരു കല്പന മാത്രം കിട്ടേണ്ടതുണ്ട്

കോ‒‒താൻ കാൎയ്യം വിശദമാക്കി പറയുന്നില്ല.

കമ്മു‒‒ഈ സദസ്സിൽ വെച്ച കാൎയ്യങ്ങൾ അത്ര വിശദമാക്കിക്കൂടെന്നു വെച്ച് അടിയൻ കരുതിക്കൂട്ടിയാണ് ഇങ്ങിനെ വിടകൊള്ളുന്നത് അടിയനെ ഏല്പിക്കുന്ന ഭാരം നിൎവ്വഹിച്ചുകഴിയുന്നതുവരെ അടിയനും തിരുമനസ്സുമായി ചെയ്യുന്ന ഏൎപ്പാടുകൾ ആരും അറിയേണ്ടതില്ലെന്ന് ഉണൎത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അല്ലാത്ത പക്ഷം പിന്നെ ഉണ്ടാവുന്ന സംഭവങ്ങൾക്ക് അടിയൻ ഉത്തരവാദിയല്ല.

കോലത്തിരി‒‒വളരെ ശരിയാണ് നാം രണ്ടുപേരും മാത്രം അറിഞ്ഞാൽ മതി.

ഇത്രയും പറഞ്ഞു കമ്മുവേയും കൂട്ടി കോലത്തിരി വേറെ ഒരു അകത്തേക്കു പോയി. കമ്മു താഴെ ചേൎക്കുംപ്രകാരം ഒരു അധികാരപത്രം എഴുതിയുണ്ടാക്കി.

രാജകീയസേനാനായകനായ വെള്ളുവക്കമ്മു കണ്ടു കാൎയ്യമാവിത്

വടക്കെ എളംകൂർ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ മരുമകൻ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മൻ അയാളുടെ രാജാവായ നമ്മോട് എതൃക്കാൻ പുറപ്പെടുകയും തോൽമ പററിയെങ്കിലും പശ്ചാത്താപം തോന്നി ക്ഷമായാചനം ചെയ്യാതെ, പാരമ്പൎയ്യാവകാശപ്രകാരം നമുക്കു സിദ്ധിച്ച കിരീടവും വാളും കൈവശലാക്കി നമ്മെ ഭ്രഷ്ടനാക്കുവാനും രാജ്യഭാരം കൈവശപ്പെടുത്തുവാനും ശ്രമിക്കുന്നതായി നമുക്ക് അറിവായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നായി ഒരു വിദേശിയനായ ഇക്കേരിരാജാവുമായി സഖ്യം ചെയ്തതായും നമുക്ക് അറിവായിരിക്കുന്ന

തിനാൽ മേല്പറഞ്ഞ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മൻ ഒരു രാജദ്രോഹി യും രാജ്യദ്രോഹിയുമാണെന്നു നാംഇതിനാൽ വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. ഈ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു നമുക്ക് ഇഷ്ടമാവുന്നതുവരെ വളർപട്ടണത്തു കോട്ടയിൽ ഒരു തടവുകാരനായി പാൎപ്പിക്കുവാൻ നമ്മുടെ സേനാനായകനായ വെള്ളുവക്കമ്മുവെ നാം ഇതിനാൽ അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വേണ്ടിവന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മയുടെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കാൻകൂടി ഈ കല്പന വഴി കമ്മുവിന്നു് അധികാരം സിദ്ധിക്കുന്നതാണു്. എന്നു

തൃക്കൈവിളയാട്ടം.

കമ്മു—അടിയൻ ഇക്കേരിയിൽ പോയി മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ ഇങ്ങിനെ ഒരു ശാസനം അടിയനു തന്നതായ വൎത്തമാനം ഈ കോവിലകത്തു് ഒരുവനും ധരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു് അടിയൻ കാൎയ്യമായി ഉണൎത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോ--ഇക്കേരിക്കു പോകേണ്ട ആവശ്യം?

കമ്മു--ആ ഇക്കേരിയിലെ നായ്ക്കൻ അവന്റെ പത്തേമ്മാരിപ്പടയെ മടക്കിവിളിക്കാതെ, അതിൽനിന്നു് ഒരു ഭടനെങ്കിലും കണ്ണൂർ കടപ്പുറത്തു് ഇറങ്ങാൻ ഇടവന്നാൽ അന്നു് ഇക്കേരിയിലെ രാജധാനിയും അതിന്നുള്ളിലുള്ള സാധനങ്ങളും ഒക്കെ കരിക്കട്ടയാക്കാനാണു് അടിയൻ ഇക്കേരിക്കു പോകുന്നതു്

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കോലത്തിരി രാജാവു് ആസനത്തിൽനിന്നെഴുനീററു, വൃദ്ധനായ അവിടുത്തെ കവിൾത്തടങ്ങളിൽകൂടി സന്തോഷാശ്രുക്കൾ ഒഴുകിത്തുടങ്ങി, ത

ൻെറ രാജത്വം മറന്നു, യജമാനനും ദാസനുമാണെന്ന ഭാവം തന്നെ ഇല്ലാതായി, കമ്മുവെ പിടിച്ച് ആശ്ലേഷിച്ചു--"കമ്മൂ! എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട കമ്മൂ!!"--എന്നു മാത്രം ഉച്ചരിക്കാനേ കൃതജ്ഞതയും സന്തോഷവുംകൊണ്ടു മതിമറന്ന കോലത്തിരിക്കു സാധിച്ചുള്ളു.

കമ്മു--അടിയൻ വിടകൊള്ളുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒന്നു കൂടി ഉണൎത്തിക്കാനുണ്ട്. കോവിലകത്ത് അസാധാരണമായ സംഭവം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പിക്കാതെ കഴിപ്പാൻ ഇവിടെയെല്ലാം പണ്ടത്തെപ്പോലെ നടത്തിക്കൊള്ളണം. ഭയത്തിൻെറ ലക്ഷണമൊന്നും ഇവിടെ കാണരുത്. ശത്രുസൈന്യം ആക്രമിക്കാൻ വരുന്നുണ്ടെന്ന സംഗതിതന്നെ എവരും മറന്നുകളയണം.

കോലത്തിരി--കമ്മു പറഞ്ഞതു വളരെ ശരിയാണ്. ഭയം എന്നത് ഒരു പകച്ചവ്യാധിയാണ്. ഭയം വളൎത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടാവാനില്ല. വേണ്ടുന്ന കല്പനകൾ നാം അയപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

കമ്മു താണുതൊഴുതു വിടവാങ്ങിപ്പോയി--"ഇവൻ ഒരു അസാധാരണമനുഷ്യനാണ്. കോലത്തിരി രാജസ്വരൂപത്തിലെ ഒരു പ്രധാനാംഗത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ ഏകനായിട്ടാണോ ഇവൻ പോകുന്നത്! ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നാം ഇതിനെപ്പററി ഇതേവരെ ചിന്തിച്ചതുമില്ല." എന്നു കോലത്തിരി തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു.

പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

എളംകൂറിന്റെ കാരാഗൃഹവാസം.

വിശ്വസ്തന്മാരും അഭ്യാസികളുമായ നൂറു പടയാളികളോടുംകൂടി കമ്മു സന്ധ്യക്കു പുറപ്പെട്ടു, രാത്രിമുഴുവൻ നടന്നു പിറേറന്നു് ഉച്ചക്കു മുമ്പു നീലേശ്വരത്തെത്തി. തോക്കും വാളും ആവശ്യമായ വെടിമരുന്നും പടയാളികൾ കരുതിയിരുന്നു. എളംകൂർ താമസിച്ചിരുന്ന കോവിലകത്തിനുള്ളിലേക്കു് അവിടെ കാവൽ നിന്നിരുന്നവർ പ്രവേശം അനുവദിച്ചില്ല.

കമ്മു——കോലത്തിരി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ആളായി വന്നിട്ടുള്ള വെള്ളുവക്കമ്മുവാണു ഞാൻ എന്നു നിങ്ങൾ ധരിച്ചാൽ മതി. ഉദ്ദേശം വളരെ അടിയന്തരമായ ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തമ്പുരാനെ ധരിപ്പിക്കാനുണ്ടു് ഒരു നിമിഷം കളയാൻ തരമില്ല.

കാവൽ——മുൻകൂട്ടി സമ്മതം വാങ്ങാതെ നിങ്ങളെ അകത്തേക്കു കടത്തിവിട്ടാൽ ഞങ്ങളുടെ തല തെറിപ്പിച്ചുകളയും.

കമ്മു——എടോ! ആരാ അവിടെ? വാതിൽ തുറന്നോളൂ. ഈ രണ്ടു കാവൽക്കാരോടു തക്കിച്ചുനില്ക്കാൻ സമയമില്ല. അവരെ വേണ്ട ദിക്കിലേക്കയക്കുക.

അഞ്ചു നിമിഷംകൊണ്ടു വാതിൽ തുറന്നു. കാവൽക്കാരെ ആ ദിക്കിലൊന്നും പിന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. അവരുടെ കാലിന്നു വേഗത എത്രയുണ്ടോ അത്ര വേഗത്തിൽ അവർ എങ്ങട്ടോ ഓടി രക്ഷപ്രാപിച്ചുകളഞ്ഞു.

ബൂട്ട്സ്സ്, കാലൊറ, കോട്ട്,നീലനിറത്തിലുള്ള തലക്കെട്ടു, വാള്, തോക്ക്, ഇങ്ങിനേയുള്ള ഒരു പട്ടാളവേഷത്തിലാണ കമ്മു കോവിലകത്തിന്നുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചത് എളംകൂർ അമറേത്തും കഴിച്ച മേലേടക്കളയിൽനിന്ന് അകത്തേക്ക കടന്നതും കമ്മു അകത്തേക്ക പ്രവേശിച്ചതും ഒപ്പമായിരുന്നു. ഏററവും സുമുഖനായ ഒരു പട്ടാളക്കാരനെ കണ്ടപ്പോൾ എളംകൂർ അവനെ കേശാദിപാദം ഒന്നു വീക്ഷിച്ചു. "നീ ആരാ! എവിടുന്നാ?" എന്നു ചോദിച്ചു.

കമ്മു—രാജകീയസേനാനായകനായ വെള്ളുവക്കമ്മുവാണ് അടിയൻ. അടിയൻെറ പേർ കേൾക്കുന്നത് ഇത് ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യമല്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

എളംകൂർ—ഈ വേഷത്തിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വരാനും, മുൻകൂട്ടി സമ്മതം വാങ്ങാതെ കോവിലകത്തിന്നുള്ളിൽ കടപ്പാനും നിണക്ക ധൈൎയ്യം ഉണ്ടായതെങ്ങിനെ?

കമ്മു—അവിടുത്തോട തക്കിച്ചു നില്ക്കാൻ ഭാവമില്ല. അവിടത്തെ പേരു മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ എന്നാണോ?

എള—ആണെങ്കിൽ എന്താണ്?

കമ്മു—വളരെ നല്ലത് മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മയായ അങ്ങുന്ന് ഒരു രാജദ്രോഹിയാണ്. ഈ നിമിഷം മുതൽ അങ്ങുന്ന് എൻെറ തടവുകാരനാണ്. കോലത്തിരി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഒരു ശാസനാപത്രത്തോടുകൂടി അങ്ങയെ പിടിച്ചു വളർപട്ടണത്തിലേക്ക കൊണ്ടുപോയി അവിടെ കോട്ടയിലുള്ള കാരാഗൃഹത്തിൽ പാൎപ്പിക്കുവാനാണ് എനിക്കുള്ള കല്പന. പൊന്നുതമ്പുരാൻ

(125-ാം ഭാഗം)

കമ്മുവിന്നു കാൎയ്യംമനസ്സിലായി എളംകൂറിന്റെ കൈകടന്നുപിടിച്ചു—"ഇവിടുന്നു് ഒന്നുമനസ്സിലാക്കണം അതായതു് എന്റെ തടവുകാരനാണെന്നു—ആ നില്ക്കുന്ന ദിക്കിൽനിന്നു് ഒരടി തെററാൻ പാടില്ല. ഒരു വേലി അവിടെ ശരിപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടു് അതിൽ കയറാം."

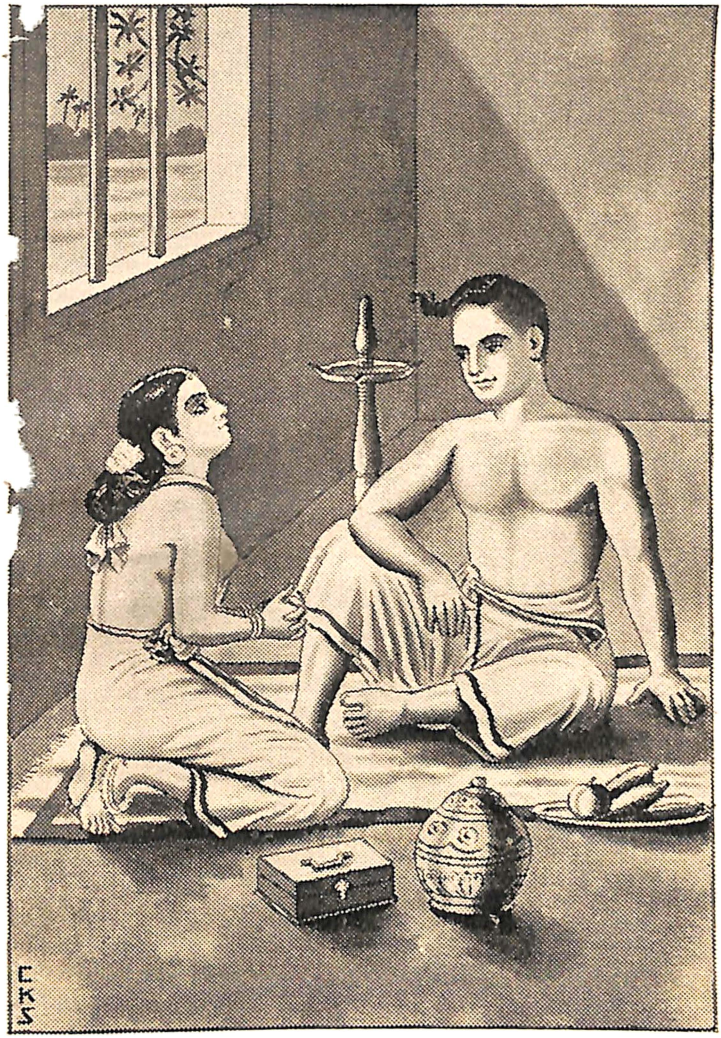

(പേജ് 60)

മാധവി —"എന്റെ യജമാനൻ എന്നാണ്‌ കോവിലകത്തേക്ക പോകുന്നതു്!"

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വേറെ ഒരു കല്പന കല്പിക്കുന്നതുവരെ ആ കാരാഗൃഹത്തിൽ അങ്ങുന്നു പാൎക്കുകയും വേണം.

എളംകൂറിന്റെ നഖശിഖാന്തം ഒന്നു വിറച്ചു. കോപംകൊണ്ടും ഭയംകൊണ്ടും വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ച്—"ഇതു് എന്റെ നേരേയൊ? ഇനിയത്തെ കോലത്തിരി ആകേണ്ടവനല്ലേ ഞാൻ! എന്റെ ചോറു തിന്നുന്നവരാരും ഈ അധികപ്രസംഗിയെ പിടിച്ചു പുറത്താക്കാനില്ലേന്നൊ?" ഇത്രയും പറഞ്ഞു് എളംകൂർ വേഗം കോണി കയറാൻ ശ്രമിച്ചു. വല്ല ആയുധവും കയ്യശമാ[illegible]നാണു ഭാവിച്ചതു് പക്ഷേ കമ്മുവിന്നു കാൎയ്യം മനസ്സിലായി, എളംകൂറിന്റെ വലത്തെ കൈ കടന്നു പിടിച്ചു:—"ഇവിടുന്നു് ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അതായതു് എന്റെ തടവുകാരനാണെന്നു് ആ നില്ക്കുന്ന ദിക്കിൽനിന്നു് ഒരടി തെററാൻ പാടില്ല. ഒരു ഡോലി അവിടെ ശരിപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു് അതിൽ കയറാം."

"എന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാർ എവിടെ—[illegible] വാളും കൈത്തോക്കും ഇങ്ങട്ടു തരു"—എന്നു് എളംകൂർ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു.

കമ്മു—അങ്ങുന്നു് ഒരു കാൎയ്യം ഓൎമ്മിക്കണം. ഞാനും എന്റെ പടയാളികളും തോക്കും വാളും കണ്ടു ഭയപ്പെടുന്നവരല്ല. അതൊക്കെ ഞങ്ങൾ ധാരാളം കണ്ടിട്ടുള്ളതും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണു് എന്റെ കൎത്തവ്യകൎമ്മം ഞാൻ ചെയ്യും. അതിന്റെ ഫലത്തെപ്പററി ഞാൻ ചിന്തിക്കയില്ല. അങ്ങുന്നു് എതൃക്കാനാണു ഭാവ

മെങ്കിൽ ജീവനോടെ അങ്ങയെ കൊണ്ടുപോവാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു വന്നേക്കും. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ മൃതദേഹമെങ്കിലും അവിടെ എത്തിക്കാതെ തരമില്ല. എനിക്കുള്ള കല്പനയുടെ ഗൌരവം അത്രത്തോളമുണ്ട് വെള്ളുവക്കമ്മുവോട കളിക്കണ്ട. വേഗം ഡോലിയിൽ കയറുക. അതാണ് എന്റെ കല്പന.

വെള്ളുവക്കമ്മുവിന്റെ പൌരുഷസ്വരവും ഈ ശാസനയും കേട്ടപ്പോൾ ധീരനും പ്രബലനും ആയ ആ എളംകൂർ തലതാഴ്ത്തി. ഉറക്കത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ഡോലിയിലേക്ക നയിക്കപ്പെട്ടു. ഡോലിയ്ക്കുള്ളിലാക്കി വാതിലും അടച്ചു. "ഈ തടവുകാരനെ വളർപട്ടണത്തു കോട്ടയിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുക" എന്ന കല്പനയോടുംകൂടി മേധാവിയെ ചില ഭടന്മാരോടുകൂടി ഡോലിയോടൊപ്പം അയക്കുകയും ചെയ്തു. ശേഷം ഭടന്മാരോട വെച്ചുണ്ടു തെയ്യാറായിക്കൊള്ളുവാനും കല്പിച്ചു.

എളംകൂറിനെ പിടിച്ചു ഡോലിയിൽ കയററി അയക്കുന്നതുവരെ ആ വക സംഭവങ്ങളുടെ സ്വഭാവം മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കിയ എളംകൂറിന്റെ മന്ത്രിമാരായ എമ്മനും ചാത്തുവും കോവിലകത്തിന്നുള്ളിൽ ഒരിടത്ത് ഒളിച്ചുകൂടിയിരിക്കയായിരുന്നു. ഡോലിയും ആൾക്കാരും പോയെന്നറിവായപ്പോൾ ഈ രണ്ടു പേരും വെളിയിൽവന്നു കമ്മുവെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. എളംകൂർ ചെയ്ത അപരാധങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാവാൻ ഇടവന്നതിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള വ്യസനത്തേയും പശ്ചാത്താപത്തേയും വിനയത്തോടെ കമ്മുവെ ധരിപ്പിച്ചു.

"തെററായ പന്ഥാവിൽകൂടി എളംകൂർ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന അനൎത്ഥങ്ങളെപ്പററി അതാതു സമയം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കായ്കയല്ല. ഞങ്ങളുടെ ശ്രമം ഫലിച്ചില്ലെന്നേയുള്ളു. ഞങ്ങളൊ ശമ്പളക്കാർ, കല്പന എന്തൊ അതു കേൾക്കേണ്ടവർ. ഞങ്ങൾ ഇക്കേരിയിൽ പോയതും സഖ്യപത്രം എഴുതിച്ചതും വാസ്തവമാണ്. ഗുരുലഘുത്വവും ശിക്ഷാക്രമവും അറിവുള്ള ഒരു യജമാനനാണ് അവിടുന്നു. ഞങ്ങൾ എത്രത്തോളം കുററക്കാരാണെന്ന് അവിടേക്ക് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം.

കമ്മു——എനിക്ക് അതൊന്നും നിശ്ചയമില്ല. പട്ടാളക്കാരായ ഞങ്ങൾക്കു കല്പന കേൾക്കേണ്ട ഭാരമേയുള്ളു. എന്താണൊ കല്പിക്കുന്നത് അതിന്റെ ന്യായാന്യായങ്ങളെപ്പററി ചോദിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള മന്ത്രിമാർ അതികഠിനമായ ഒരു അപരാധത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം കയ്യേററതു നന്നായില്ല. ഉദ്യോഗം വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയായിരുന്നു അതിലും ഭേദം. എനിക്കു നിങ്ങളുടെ നേരെ ആക്ഷേപമൊന്നും ഇല്ല. വാദപ്രതിവാദം ചെയ്കയെന്ന സമ്പ്രദായവും എനിക്കില്ല. ഞാൻ കൎത്തവ്യകൎമ്മം എന്തൊ അതു ചെയ്യുന്നവനാണ് മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മ തമ്പുരാനെ പിടിച്ചയച്ചതോടുകൂടി എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവൃത്തി അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളോട് ഒരു കാൎയ്യം പറയാനുണ്ട് ആ ഇക്കേരിനായ്ക്കനെയും നിങ്ങളുടെ തമ്പുരാനെയും തമ്മിൽ കൂട്ടി

കെട്ടി നാശത്തിന്നുള്ള വഴികൾ ഉണ്ടാക്കാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. ആ നായ്ക്കൻ അവൻെറ സൈന്ന്യങ്ങളെ എന്നാണൊ മലയാളക്കരയിൽ ഇറക്കുന്നത്, അന്ന് അവൻെറ ഇക്കേരിയിലുള്ള രാജധാനിയും എപ്പേർപ്പെട്ടതും കത്തിച്ചു കരിക്കട്ടയാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ഒരു ശപഥം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ആ ശപഥത്തെ നിറവേററുവാനാണ് ഇനി ഞാൻ പോകുന്നത്

മന്ത്രിമാർ—അയ്യോ! യജമാനനേ അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത്. യജമാനൻെറ ഉദ്ദേശം ഞങ്ങൾ ഇക്കേരിരാജാവിനെ വേഗം അറിയിച്ചുകൊള്ളാം.

കമ്മു—മററു ചിലരുടെ ഭീഷണിയൊ ഉപദേശമൊ കേട്ട് എൻെറ നിശ്ചയത്തെ ഞാൻ ഇളക്കുന്നതല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. നിങ്ങൾ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതാത് അവസരം നോക്കി വേണ്ടവിധം ഞാനും പ്രവൎത്തിച്ചുകൊള്ളാം. നിങ്ങൾക്കു പോകാം.

പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

കമ്മുവിനു പററിയ മാറി.

വടക്കെ എളംകൂറിനെ പിടിച്ചു തടവിലാക്കിയതും ഇക്കേരിയുടെ സൈന്ന്യം മലബാറിൽ കടക്കുന്നതിന്നു പ്രതികാരമായി കമ്മു ഇക്കേരി കോവിലകത്തേക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ടതും ആയ വൎത്തമാനങ്ങൾ കൎണ്ണാകൎണ്ണികയാ നാടെങ്ങും പരന്നു. എമ്മനും ചാത്തുവും ഈ ജനശ്രുതി വാസ്തവമാണെന്നു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കേരിയുടെ

സൈന്യങ്ങൾ കണ്ണൂരിൽനിന്നു 12 നാഴിക വടക്കു മാറായി കടലിൽ 40 പത്തേമാരികളിൽ എത്തിയപ്പോഴാണു് ഇക്കേരി നായ്ക്കന്നു് ഈ വിവരങ്ങൾ അറിവായതു്. കമ്മു വല്ലാത്ത ഒരു പടനായകനാണെന്നും, അവന്നു സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതു് ഒന്നും ഇല്ലെന്നും, അവൻ ഇക്കേരികോവിലകം ഭസ്മമാക്കി നാടൊക്കെ കൊള്ളനാടത്തിക്കളയുമെന്നും അതുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളെ വേഗം പിൻവലിക്കയാണു നല്ലതെന്നും എമ്മനും ചാത്തുവും നായ്ക്കനെ വേഗം അറിയിച്ചു. നായ്ക്കന്നു് അധികമൊന്നും ആലോചിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങികൊൾവാനുള്ള കല്പന വേഗം കൊടുത്തു. ഈ അവസരത്തിൽ തന്നെ കോലത്തിരിയുടെ ഒരു കല്പന കമ്മുവിന്നും കിട്ടി. ആ കല്പന മറ്റൊന്നും ആയിരുന്നില്ല. നീലേശ്വരത്തു താമസിച്ചാൽ മതിയെന്നും ഇക്കേരിക്കു പോകേണ്ടതില്ലെന്നും ആയിരുന്നു ഇങ്ങിനെ ഒരു കല്പന കോലത്തിരി അയച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇക്കേരി കോവിലകം കമ്മുനാമാവശേഷമാകുമായിരുന്നു!

കോലത്തിരി കമ്മുവിന്റെ ഉപദേശത്തിന്നു വിപരീതമായി ഇപ്രകാരം ഒരു കല്പന അയയ്ക്കുവാൻ പ്രത്യേകകാരണവും ഉണ്ടായി. വടക്കെ എളംകൂറിനെ തടവുകാരനായി പിടിച്ച വിവരവും മറ്റും കേട്ട തെക്കെ എളംകൂർ ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കാരുടെ പ്രധാനഉദ്യോഗസ്ഥനായ മിസ്റ്റർ ആദാമിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഒരു സന്ധിസംസാരം തുടങ്ങുകയാലാണു കോലത്തിരി മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം കമ്മുവിന്നു കല്പന

അയച്ചത് തെക്കെ എളംകൂർ രാജാവുമായി ആലോചിച്ച മിസ്റ്റർ ആദാം ഒരു സന്ധിപത്രം എഴുതി തെയ്യാറാക്കുകയായിരുന്നു. സന്ധി കഴിയുന്നതുവരെ കമ്മു നീലേശ്വരത്തു പാൎക്കുവാനും വടക്കെ രാജ്യങ്ങളുടെ ഭരണം നടത്തുവാനും വീണ്ടും ഒരു കല്പന അയച്ചു.

ഇക്കേരി രാജാവുമായി ചെയ്യേണ്ടതായ സന്ധിപത്രത്തിൻെറ കരട്ട പകൎപ്പ മിസ്റ്റർ ആദാം തെയ്യാറാക്കി കോലത്തിരിമുഖേന യഥാവസരം കമ്മുവിന്ന് അയച്ചു കൊടുക്കുകയും, കോലത്തിരിയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയായ സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരോടുകൂടി കമ്മു ഇക്കേരി കോവിലകത്തു പോയി അവിടത്തെ രാജാവുമായി തമ്മിൽ കണ്ടാലോചിച്ചു സന്ധിപത്രം ഉറപ്പിച്ചുവരേണമെന്നുമായിരുന്നു പിന്നെ അയച്ച കല്പന. ഈ കല്പനപ്രകാരം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി വേറെ ചില നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നു കമ്മു കോവിലകത്തേക്ക് എഴുതി അറിയിച്ചു. സന്ധിപത്രം ഒപ്പിടുന്നതുവരെ ഇരുകക്ഷികളും അവരവരുടെ സൈന്യങ്ങളെ അവരവരുടെ രാജ്യത്തിൽ തന്നെ നിൎത്തേണമെന്നും, തനിക്ക് ഇക്കേരി രാജധാനിയിൽ പോയി മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ യാതൊരു ആപത്തും പറ്റുന്നതല്ലെന്നും ഒരു സമ്മതപത്രം ഇക്കേരി രാജാവും ബ്രിട്ടിഷ് പാണ്ടികശാലാമേലദ്ധ്യക്ഷനും ഒപ്പിട്ടു തരേണമെന്നും കമ്മു നിൎബ്ബന്ധിച്ചു. ഇതുപ്രകാരം പ്രവൎത്തിപ്പാൻ ആൎക്കും വിസമ്മതമുണ്ടായില്ല.

കോലത്തിരിയുടെ മന്ത്രിയായ സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടർ വടക്കെ എളംകൂറിൻെറ ഒരു ഗൂഢമിത്രമായിരുന്നു. സന്ധി ചെയ്യേണ്ട കാൎയ്യം തീൎച്ചപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഇനി മാൎത്താ

ണ്ഡവൎമ്മരെ തടവിൽ വെക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ലെന്നു സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടർ കോലത്തിരിയെ ധരിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ തടവിൽനിന്നു വിടിയിച്ചു. പ്രധാനമന്ത്രിയും രണ്ടായിരത്തോളം ആൾക്കാരും, എളംകൂറും കൂടിയാണ് ഇക്കേരിക്കു പുറപ്പെട്ടതു് മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മയെ തടവിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രനാക്കിയ വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ കമ്മു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

"വൃദ്ധനായ കോലത്തിരിമഹാരാജാവ് ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതിൽ ഞാൻ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുന്നു. മനക്കരുത്തില്ലാത്ത അവിടത്തെ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ച നാശകരമായ കല്പനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചതു നോക്കുക! കോലത്തിരിസ്വരൂപത്തിന്റെ മഹിമയെ നിലനിൎത്തുവാൻ ഞാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു. ഒരു വെടിയെങ്കിലും വെക്കാതെയും, ഒരു ജീവനെയെങ്കിലും നശിപ്പിക്കാതേയും ഞാൻ കാൎയ്യമാക്കെ ശരിക്കു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ആ ഗുണമൊക്കെ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവും ഉണ്ടായില്ല. കോലത്തിരിയുടെ സിംഹാസനത്തിന്ന് ഇളക്കം തട്ടി. ഇനി അതു് ഉറപ്പിക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യമാണ് ആക്ഷേപിച്ചിട്ടു ഫലമില്ല."

പ്രധാനമന്ത്രി സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരും എളംകൂറും ആൾക്കാരും ഇക്കേരിയിൽ എത്തി ഒരാഴ്ചവട്ടം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കമ്മുവും തന്റെ ഒരുനൂറു അകമ്പടികളോടുംകൂടി ഇക്കേരിയിൽ എത്തി. കമ്മു വരുന്നതുവരെ സന്ധിപത്രത്തെപ്പററിയുള്ള ആലോചനയൊന്നും നടന്നില്ല. പ്രധാനമന്ത്രിക്കു കമ്മുവിന്റെ നേരെ അത്ര സുഖമില്ലെന്നു തെളി

ത്തിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഇക്കേരിരാജാവിന്നും എളംകൂറിന്നും ക മ്മു ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധമായിട്ടാണു വന്നതു്. അതു കൊണ്ടു കമ്മുവെ നാശിപ്പിക്കാനുള്ള വഴിയെന്താണെന്നു ചിന്തിപ്പാൻ ഈ മൂന്നുപേരും ഒപ്പം ഒരുങ്ങി.

എളംകൂർ——അവൻ ഒരു അസാധാരണമനുഷ്യനാണു് അവൻ ഒന്നു വിചാരിച്ചാൽ മനശ്ശക്തികൊണ്ടു് ആ കാൎയ്യം നേടിക്കളയും. അവൻെറ രൌദ്രമായ നോട്ടത്തിൽ പെട്ടാൽ ക്ഷീണിക്കാതെ തരമില്ല. "ഡോലിയിൽ കയറു" എന്നു് അവൻ ആജ്ഞാപി ച്ചപ്പോൾ ഒരക്ഷരം മിണ്ടാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. അവൻ പറഞ്ഞതു കേൾപ്പാനേ ഞാൻ പോന്നുള്ളു.

സു-പട്ടർ——അപ്പനോ! ഞാൻ വല്ലതും തിന്നാൻ കൊടു ത്താൽകൂടി അവൻ സ്വീകരിക്കയില്ല.

നായകൻ——അവൻെറ അംഗരക്ഷകന്മാരായി നാലു പേർ എപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു.

പട്ടർ——ഒരു കാൎയ്യം ഞാൻ പറയാം. അവൻ ജീവനോ ടെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നാം വിചാരിക്കുമ്പോലെ യുള്ള ഒരു സന്ധിപത്രം സമ്മതിച്ചു് ഒപ്പിടുകയുണ്ടാ വില്ല. ഈ വിദ്വാനെ നമ്മുടെ മാൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് അ കററാൻ എന്താണു വിദ്യ?

നായകൻ——വേറെ ഒരു പ്രതിബന്ധവും കൂടിയുണ്ടു് ഞാ നും പാണ്ടികശാലക്കാരും ഒപ്പിട്ടു് അവൻെറ ജീവര ക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പ്രതിജ്ഞാപത്രംകൂടി കൊ ടുത്തിരിക്കുന്നു. കമ്മുവിനെ കാണാതായാൽ പാണ്ടിക

ശാലക്കാർ വേണ്ടാത്ത 'തൊരടി'കളൊക്കെ നമ്മുടെ തലയിൽ വലിച്ചിടും.

പട്ടർ—അതിനെപ്പററി ഭേദിക്കാനൊന്നുമില്ല. ആക്ഷേപിക്കാൻ വല്ലവരും ഉണ്ടെങ്കിലല്ലെ?

നായകൻ—സുബ്രഹ്മണ്യൻപട്ടർ! ഞാൻ പറയുംപോലെ ചെയ്യുമൊ? നിങ്ങൾ ഇവിടെ താമസിക്കുന്നേടത്തോളം കാലം നിങ്ങൾക്കും കമ്മുവിന്നും ഉപയോഗിക്കാൻ ഉദ്യാനഹമ്മ്യം ഒഴിച്ചുതരാം. ആ കെട്ടിടത്തിലെ രണ്ടാം നിലയിലെ പടിഞ്ഞാറെ ശയനമുറി കമ്മുവിന്നു കൊടുത്തേക്ക. ആ മുറിയിൽ പലരും ഇതിന്നുമുമ്പു കിടന്നിട്ടുണ്ടു അവരാരേയും പിന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല.

പട്ടർ—ശ്രമിച്ചുനോക്കാം.

ഇക്കേരിരാജാവിൻെറ കോവിലകം എന്നു പറയുന്ന നായ്ക്കൻെറ വാസസ്ഥലം ഇരുപഃതക്രൂ വിസ്താരമുള്ളതും പടിഞ്ഞാറോട്ടു ചരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതും ആയ ഒരു വലിയ പറമ്പിൻെറ മദ്ധ്യത്തിലാണ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നതു് ഉദ്ദേശം 200 അടിയോളം നിലവിതാനത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങിനില്ക്കുന്ന കിഴക്കെ പറമ്പു മുഴുവനും ഫലവൃക്ഷങ്ങളാണ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരുന്നതു് പടിഞ്ഞാറെ താഴ്വാരങ്ങളിൽ നെല്ലുമുതലായ സസ്യങ്ങളാണ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നതു് തെക്കുഭാഗം നായ്ക്കൻെറ 2000 സൈന്യങ്ങൾക്കു താമസിക്കാനുള്ള പാളയവും, വടക്കുഭാഗം നായ്ക്കൻെറ തോട്ടക്കാരും കുടിയാന്മാരും ഭൃത്യന്മാരും താമസിക്കുന്ന കുടിലുകളും ആയിരുന്നു. രാജധാനിയുടെ തെക്കുവശം ഒ

ന്നാരണ്ടു ഫർല്ലോങ്ങ് അകലെയായി ഒരു വലിയ ഉദ്ദ്യാനം ഉണ്ട്. അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ 'കച്ചേരി' എന്ന പേരിൽ ഒരു വലിയ മൂന്നുനിലമാളികയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈകെട്ടിടത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെ നില മുഴുവനും നെല്ലറകളായിരുന്നു. രണ്ടാംനിലയാണു രാജാവിന്റെ ഗൃഹസ്ഥന്മാരും എജണ്ടുമാരും ആപ്പീസ്സായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. മൂന്നാംനിലയിൽ വിശാലമായ നാലു് അകങ്ങൾ ഉള്ളതു പ്രമാണികളും യോഗ്യന്മാരുമായ അതിഥികൾ വന്നാൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. കച്ചേരി കെട്ടിടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശം അതോടുതൊട്ടു പത്തടി വിസ്താരത്തിൽ കെട്ടിപ്പൊന്തിച്ച ഒരു അറയുള്ളതിലേക്കു ചുവട്ടിൽനിന്നും മൂന്നാംനിലയിൽനിന്നുമല്ലാതെ പ്രവേശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിന്റെ അസ്തിഭാരം കരിങ്കൽപ്പാറയിൽനിന്നാണു കെട്ടി ഉയർത്തിയിരുന്നത്. കാഴ്ചക്ക് ഈ പ്രത്യേകമുറി മൂന്നാംനില ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ ഒരു 'മേറക്കുഴി'യാണെന്നല്ലാതെ തോന്നിയിരുന്നില്ല. രണ്ടാംനിലക്കു തട്ടില്ലാത്തതു് ഈ അകത്തിന്റെ ചോടു കരിങ്കൽപ്പാറയാണ്. മൂന്നാംനിലയിൽ പടിഞ്ഞാറെ അററത്തുള്ള കിടപ്പുമുറിയിൽനിന്നായിരുന്നു ഈ അകത്തേക്കുള്ള പ്രവേശനമാർഗ്ഗം. മൂന്നാംനിലയിലുള്ള ഈ അകത്തിന്റെ തട്ട് ഉറപ്പുള്ളതാണെന്നു കാഴ്ചക്കു തോന്നുമെങ്കിലും ആ തട്ടിന്മേൽകൂടി ഒരുവൻ നടക്കുന്നപക്ഷം ഒരു യന്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ തട്ടു പെട്ടെന്നു രണ്ടായി പിളൎന്നു പോകുന്നതും നടക്കുന്നാൾ 32അടി താഴെ കരിങ്കൽപ്പാറമേൽ പതിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ അറ, ബന്ധുക്കളെന്ന

നിലയിൽ വരുന്ന ശത്രുക്കളെ വാളും കയറും കൂടാതെ കൊല്ലേണ്ടതിന്ന് ഇക്കേരിരാജാവു പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കിയതും ആയിരുന്നു.

കമ്മുവും ആൾക്കാരും ഒരു ദിവസം സന്ധ്യക്കാണ് ഇക്കേരി കോവിലകത്ത് എത്തിയത് സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരും ഇക്കേരിരാജാവും വളരെ ആദരവോടെ കമ്മുവെ സ്വീകരിച്ചു വലിയ മാന്യതയിൽ സൽക്കരിക്കയും ചെയ്തു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം കമ്മുവെ കച്ചേരി കെട്ടിടത്തിൽ മൂന്നാംനിലയിൽ പടിഞ്ഞാറെ കിടപ്പുമുറിയിൽ കിടന്നുറങ്ങാൻ കൊണ്ടാക്കി. അവിടെ കിടപ്പിന്നുള്ള സൌകര്യങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടവിധം ചെയ്തിരുന്നു. അംഗരക്ഷകന്മാരെ പുറത്തുനിർത്തി അവരോടു കുശലം പറഞ്ഞു കമ്മു യാത്രാഖേദംതീർപ്പാൻ വേഗം അകത്തു പോയി കിടന്നുറങ്ങുകയാണു ചെയ്തത്

സാധാരണയിൽ കുറെ അധികം നേരത്തെയാണു കിടന്നതെങ്കിലും കമ്മുവിന്നു പൂർണ്ണസുഷുപ്തി വേഗം കിട്ടി. ആ ഉറക്കം ഉണൎന്നതു മൂന്നാം യാമം കഴിഞ്ഞു പുലരാറായപ്പോഴാണ് അടുത്തുള്ള കുളിമുറിയിൽ പോകേണമെന്നു തോന്നി ആ മുറിക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചതും തട്ട രണ്ടായി പിളൎന്നു കമ്മു താഴെ പതിച്ചതും ഒപ്പം കഴിഞ്ഞു. കരിങ്കൽപ്പാറമേൽ 32 അടി ഉയരത്തിൽനിന്നു പതിക്കുക കാരണം മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുപോയതല്ലാതെ ഈശ്വരാധീനംകൊണ്ടു കമ്മുവിന്നു വേറെ പരിക്കൊന്നും പററിയില്ല. ബോധരഹിതനായ കമ്മു ഇങ്ങിനെ കിടക്കുമ്പോൾ രണ്ടു രാക്ഷസശരീരികൾ പടിഞ്ഞാറെ വാതിലും തുറന്ന് അതി

ന്നുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു, കമ്മുവെ വലിച്ച് അകത്തുനിന്നു പുറത്തിട്ടു. മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ശ്വാസം കഴിക്കുന്നുണ്ടെന്നും മനസ്സിലായപ്പോൾ കയ്യും കാലും കയറുകൊണ്ടു കെട്ടി, ഒരു ചാക്കിൽ പൊതിഞ്ഞ് ഒരു മുളത്തണ്ടിന്മേൽ ബന്ധിച്ച് ഈ തണ്ടിൻെറ ഓരോ തല തോളിലാക്കി ഈ ഘാതകന്മാർ രണ്ടുപേരുംകൂടി വേഗം യാത്രയായി. കമ്മുവെ കോവിലകപ്പറമ്പിൽ ഒരിടത്തുംവെച്ചു കൊല്ലരുതെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൃതദേഹത്തെ ആ പറമ്പിൽ എവിടേയും കുഴിച്ചിട്ടുപോകരുതെന്നും നായ്ക്കൻ മുമ്പുതന്നെ കല്പന കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മുവിൻെറ പ്രേതം തൻെറ സന്താനപരമ്പരയെ എന്നും ഉപദ്രവിച്ചേക്കുമെന്ന ഒരു ഭയത്താലാണ് ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചിരുന്നത്. ഇക്കോരി കോവിലകത്തിന്നു കുറച്ച് അകലെയായി ഒരു ചെറിയ പുഴയുണ്ട് ഈ പുഴ അവിടെനിന്ന് അഞ്ചുനാഴിക ഒഴുകിയാണു കടലിൽ ചെന്നുചേരുന്നത് കമ്മുവിൻെറ മൃതദേഹത്തെ ഈ പുഴയിൽ കൊണ്ടിടുവാനാണു ഘാതകന്മാർ ബദ്ധപ്പെട്ടുപോയിരുന്നത്

പതിനാലാം അദ്ധ്യായം.

പൈ—ദാലി

നേരം നല്ലവണ്ണം പുലൎന്നിരിക്കുന്നു. നായാട്ടുകാരുടെ വേഷത്തിൽ രണ്ടു മുഹമ്മദിയർ ബട്ട്ളർ പുഴയുടെ ഒരു ഭാഗത്ത് ഉയൎന്ന ഒരു തിണ്ടിന്മേൽ ഇരുന്നു കാര്യമായി

എന്തോ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും മദ്ധ്യവയസ്സു കഴിഞ്ഞവരാണ് ഒരാൾ നല്ല കായബലമുള്ള നീണ്ട മനുഷ്യനാണ് മറെറയാൾ കള്ളനും തടിയനും ആയിരുന്നു. അസാധാരണമായ വിധം ദീർഘിച്ച ദേഹവും, ചെടപിടിച്ച രോമവും, മലിനമായ വസ്ത്രവും, ആയി പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽതന്നെ ഘാതകന്മാരാണെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു പേർ അരയിൽ വെട്ടുകത്തിയും തിരുകി, ചാക്കിൽ കെട്ടിയ ഒരു ഭാണ്ഡം മുളത്തണ്ടിന്മേൽ തൂക്കി എടുത്തുംകൊണ്ടു് ഒരു ഊടുവഴിയിൽകൂടി നമ്മുടെ നായാട്ടുകാരുടെ മുമ്പിൽ പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമായി. ആ ഘാതകന്മാർ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും നോക്കാതെ പുഴയിലേക്ക് ഇറങ്ങാനാണു ഭാവമെന്നും നമ്മുടെ നായാട്ടുകാർക്കു മനസ്സിലായി.

"മുക്ക്ഡ്യൂൺ! അതെന്താണെന്നു പറയാമൊ?" --എന്നു നീണ്ട നായാട്ടുകാരൻ മറെറ ആളോടു ചോദിച്ചു.

മൂക്ക്ഡ്യൂൺ--ഒരു മൃതദേഹത്തെ പുഴയിൽ ഇടുവാൻ ഈ രണ്ടുപേരുംകൂടി എടുത്തുകൊണ്ടു പോകയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

നിളംവെച്ചാൾ--ഈ യാത്ര ഒരു അപ്രകൃതമായി തോന്നുന്നില്ലേ! നിർദ്ധനന്മാരായ ഹിന്തുക്കൾ മൃതദേഹത്തെ കുഴിച്ചിടുകയാണു ചെയ്യാറ് ചെറിയ കുട്ടികളുടെ മൃതദേഹവും അവർ കുഴിച്ചിട്ടേക്കും. മററു സംഗതികളിലെല്ലാം മൃതദേഹത്തെ ദഹിപ്പിക്കയാണല്ലൊ ചെയ്യുന്നതു് ഇതു് ഒരു കൊലപാതകമാണെന്നാണു ഞാൻ

സംശയിക്കുന്നതു് ദഹിപ്പിക്കാനും കുഴിച്ചിടുവാനും രണ്ടിനുമല്ല ഇവർ ഭാവം. പിതൃകൎമ്മം ചെയ്യേണ്ടവരാരും കൂടെ വന്നതായും കാണ്മാനില്ല. ഈ ഘാതകന്മാൎക്കു തക്ക ശിക്ഷ വേണ്ടതാണു്

മൂക്ക്ഡ്യൂൺ—കോഡഡാഡ്! നാം മൈസൂരിലല്ലല്ലൊ.

മറെറയാൾ—അതു സാരമില്ല. എവിടെവെച്ചു ചെയ്താലും പാതകം പാതകം തന്നെയാണു് ഒരുങ്ങിക്കോളു! ആ ഫ്രെഞ്ചുകാരൻ എനിക്കു സമ്മാനിച്ച കൈത്തോക്കു ഞാൻ ഇതേവരെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. അതു നല്ല ഒരു തോക്കായിരിക്കണം. മൂക്ക്ഡ്യൂൺ! നോക്കിക്കോളു. ഞാൻ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗമുള്ളവനെ ഉന്നംവെച്ചാണു വെടി പൊട്ടിക്കുന്നതു്

മൂക്ക്ഡ്യൂൺ—എന്നാൽ മറേറവനെ ഞാനും കാച്ചാം. ഘാതകന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാണ്ഡവുംകൊണ്ടു നായാട്ടുകാർ ഇരിക്കുന്ന മണൽത്തിട്ടയുടെ ചുവട്ടിൽ പുഴക്കരികെ ഇറങ്ങി ചെന്നു് ആ ഭാണ്ഡത്തെ വീശി പുഴയിലേക്കു് എറിയാൻ ഭാവിക്കുമ്പോഴക്കും "ഠേ! ഠേ!" എന്നു രണ്ടു ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു. ഒരു വെടികൊണ്ടു് ഒരു ഘാതകന്റെ തല ഛിന്നഭായി. മറെറ വെടി മറേറവന്റെ ശ്വാസകോശം തുളച്ചുകളഞ്ഞു. രണ്ടുപേരും ഒപ്പം ചത്തുവീണു. അവരുടെ ഭാണ്ഡം തണ്ടോടുകൂടി താഴെ മണലിൽ പതിച്ചു. നമ്മുടെ നായാട്ടുകാർ ഭാണ്ഡത്തിൽ എന്താണെന്നറിവാനുള്ള ഔത്സുക്യത്തോടെ വേഗം അടുത്തു ചെന്നു നായാട്ടുകത്തികൊണ്ടു കെട്ടൊക്കെ അറുത്തു. അപ്പോഴല്ലെ, ആശ്ചൎയ്യം! പരമാശ്ചൎയ്യം!! അമ്മാ

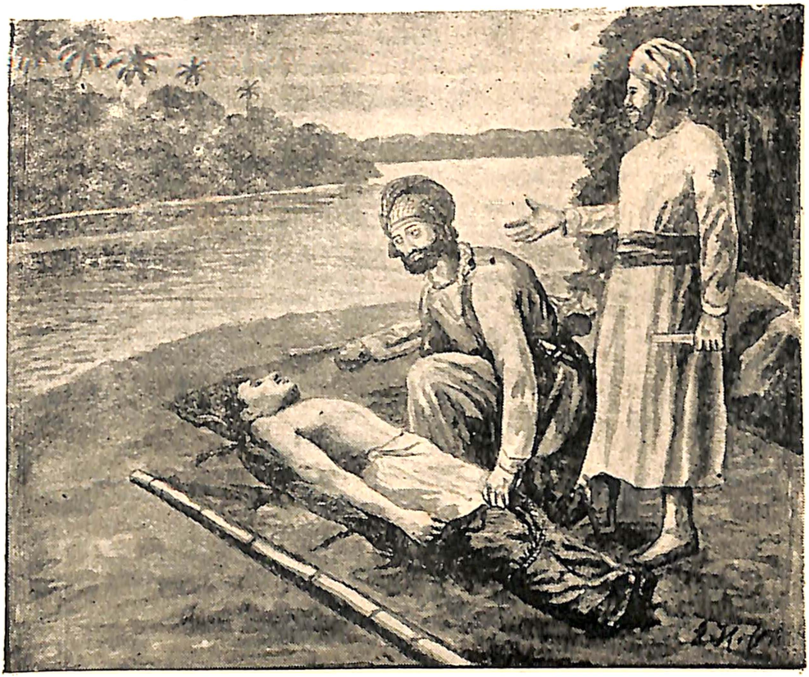

(138-ാം ഭാഗം)

നമ്മുടെ നായാട്ടുകാർ ഭാണ്ഡത്തിൽ എന്താണെ
ന്നറിവാനുള്ള ഔത്സുക്യത്തോടെ വേഗം അടുത്തുചെന്നു,
നായാട്ടുകത്തികൊണ്ടു കെട്ടൊക്കെ അറുത്തു. അപ്പോഴ
ല്ലെ, ആശ്ചര്യം.! പരമാശ്ചര്യം.!! അമാനുഷനായ......
ഒരു യുവാവു കണ്ണുതുറന്നു മന്ദഹാസത്തോടെ.....

നഷ്ടനായ സൌന്ദൎയ്യത്തോടെ അതിബലവാനായ ഒരു യുവാവു കണ്ണുതുറന്നു മന്ദഹാസത്തോടെ നോക്കുന്നതായിട്ടാണ് ആശ്ചൎയ്യഭരിതന്മാരായ നായാട്ടുകാർ കണ്ടതു്! ജലപിശാചു തിരെ വിട്ടിട്ടില്ലാത്തവരായ ഈ നായാട്ടുകാർ രണ്ടടി പിന്നാക്കം വാങ്ങി.

"നീ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവൻതന്നെയാണൊ, അതല്ല അള്ളാവിൻെറ ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ഗന്ധൎവ്വനൊ? ഈ രണ്ടു ഘാതകന്മാർ നരകത്തിൽനിന്നു വന്ന രണ്ടു ചെയിത്താന്മാരൊ? ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുന്നതിന്നു വേറെയും കാരണമുണ്ടു്. നീ മരണത്തിൻെറ മുഖത്തെത്തിയവനാണ് എന്നിട്ടും നിൻെറ കെട്ടുകൾ അഴിച്ചു വിട്ടപ്പോൾ നീ ചിരിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു് , ഇതു മനുഷ്യസ്വഭാവമല്ലല്ലൊ"--എന്നു നായാട്ടുകാരിൽ പ്രായം ചെന്നവൻ ചോദിച്ചു.

കമ്മു—ഞാൻ ഒരു മാളനാണെന്നാണൊ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്? സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതിനെ ചിന്തിച്ചു വ്യസനിക്കയെന്നതു വിഡ്ഢികളുടെ സ്വഭാവമാണ് മരണം ആസന്നമായിരുന്നു. കരഞ്ഞതുകൊണ്ടു് എന്താണു ഫലം.ഈ പുഴയിൽ മുങ്ങിച്ചാവാതെ എന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ സൎവ്വശക്തനായ ഈശ്വരൻ നിങ്ങളെ അയച്ചു.എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ജീവൻ കുറച്ചുമുമ്പെ പോയിക്കളഞ്ഞു. നിങ്ങൾ കാരണമായി ഇതാ ഞാൻ ഒരു പുതിയ ജന്മം എടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ സമയംമുതൽ നിങ്ങളെ എൻെറ ഒരു പിതാവിൻെറ നിലയിൽ ഞാൻ ഇതാ വണങ്ങുന്നു.

"ബദലു! ഇങ്ങിനെതന്നെയാണ പറയേണ്ടത്. ഇന്നുമുതൽ നീ എന്റെ സ്വന്തം ആളായി. നിന്റെ സംസാരം കേട്ടു നീ ഒരു നായർയുവാവാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. നീ ആരാണ്? നിന്റെ പേരെന്താണ്?" എന്ന് ആ നായാട്ടുകാരൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

കമ്മു—എന്റെ പേരു വെള്ളുവക്കമ്മു എന്നാണ്. ബഹുമാനമായി എന്നെ കമ്മു എജമാനൻ എന്നുമാണ സ്വജനങ്ങൾ വിളിച്ചുവരാറ്. ഞാൻ കോലത്തിരി മഹാരാജാവിന്റെ സേനാധിപനാണ്. കമ്മുവോടു സംസാരിച്ചിരുന്നതു മൈസൂർരാജ്യം ഭരിച്ചുപോന്നിരുന്ന ഹൈദരാലിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വേഗം കമ്മുവിനെ കൈപിടിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ചു—കമ്മുയജമാനനേ! ഞാൻ മൈസൂർ ഭരിക്കുന്ന ഹൈദരാലിയാണ്. ഇത് എന്റെ അളിയനായ മൂക്ക്ദൂൻ സാഹിബാണ്. നമുക്ക് അന്യോന്യം പലതും സംസാരിക്കാനുണ്ട്. നിങ്ങൾ ബദനൂരിൽ എത്തിച്ചേരുവാനും ഇപ്രകാരം ശോച്യമായ നിലയിൽ പെടുവാനും കാരണമെന്താണെന്ന് അറിയേണ്ടതുതന്നെ. ഞാൻ ബദനൂരിൽ വന്നിട്ടുള്ള കാരണവും പറയേണ്ടതാണല്ലൊ. ഇതൊക്കെ എന്റെ വാസസ്ഥലത്ത് എത്തിയതിന്നുശേഷം പറയാം—എന്നും പറഞ്ഞു മൂവരുംകൂടി യാത്രയായി.

ഹൈദരാലിയുടെ 'കാമ്പ്' ബദനൂരിൽനിന്ന് ആറു നാഴിക അകലെയായിരുന്നു. അവിടെ എത്തി സ്വസ്ഥമായതിന്നു ശേഷം കോലത്തിരിയുടെ സൈന്യത്തിൽ ചേന്നതിന്നുശേഷം അന്നുവരെ ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളൊക്കെ

കമ്മു വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു ഹൈദരാലിയെ ധരിപ്പിച്ചു. ഹൈദൎക്കു വളരെ സന്തോഷവും തൃപ്തിയുമാണു കമ്മുവി ന്റെ നേരെ തോന്നിയതു്

ഹൈദർ—കമ്മുവിന്നു ജാതിയും മതവും വെടിഞ്ഞു് എ ന്റെ അംഗരക്ഷകനും സഹായകനും ആവാൻ സാ ദ്ധ്യമാണൊ?

കമ്മു—മനുഷ്യവൎഗ്ഗം എന്ന ജാതിയാണു് എന്റെ ജാതി. മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു് അവനവന്റെ കൎത്തവ്യകൎമ്മ ങ്ങൾ ചെയ്യുക, എന്ന ഏകസംഗതി വേദവാക്യമാ യി കരുതുകയെന്നതാണു് എന്റെ മതം. ഈ മത ത്തിൽ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ മതങ്ങളും പെടുന്നതു മാണു്

ഹൈദൎക്കു് ഇതിലധികമായി ഒന്നും കേൾക്കേണ്ടി യിരുന്നില്ല. ക്ഷീണവും ദേഹത്തിലുള്ള വേദനയും തീൎപ്പാ ൻ ഒരാഴ്ചവട്ടം ചികിത്സിച്ചു് അതികേമമായി സൽക്കരി ച്ചതിന്നുശേഷം മൃക്ക്ദൂൻ സാഹിബോടുകൂടി കമ്മുവെ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിലേക്കു ഹൈദർ അയച്ചു. അന്നുമുതൽ പത്താമത്തെ ദിവസം ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽവെച്ചു കൂടു ന്ന ദർബ്ബാറിൽ കമ്മുവെ ഹാജരാക്കേണമെന്നു മൃക്ക്ദൂ ൺ സാഹിബിനെ നിഷ്കൎഷയായി പറഞ്ഞേല്പിക്കയും ചെയ്തു.

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ടിപ്പുവുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച.

ബദനൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ആറാം ദിവസമാണു മക്ക്ഡ്യൂൺസാഹിബ്ബും കമ്മുവും ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ എത്തിയത് ബദനൂർപ്രദേശം ആക്രമിച്ചു കയ്വശപ്പെടുത്തേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ ആ പ്രദേശത്തിന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഹൈദരാലി മടങ്ങാതെ ബദനൂരിൽത്തന്നെ രണ്ടുനാലു ദിവസംകൂടി താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. അച്ഛൻ ഇല്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ ടിപ്പുവായിരുന്നു രാജ്യകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിരുന്നത്.

കമ്മു ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ എത്തിയ ദിവസം ഒരു ഞായറാഴ്ചയും ടിപ്പുവിന്ന് ഒരു വിനോദദിവസവും ആയിരുന്നു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോൾ ശ്രീരംഗസ്വാമിയുടെ ക്ഷേത്രനടയിൽ അനവധി മുഹമ്മദീയരും താണജാതിക്കാരായ അത്യാവശ്യം ഹിന്ദുക്കളും ഉൾപ്പെടെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം കൂടിയിരുന്നു. വളരെ വലിയ ഒരു ബ്രാഹ്മിണിക്കാളയെ ക്ഷേത്രനടയിൽ ഒരു തൂണിന്മേൽ കെട്ടിയിട്ടിരുന്നു. ഉച്ച തിരിഞ്ഞു മൂന്നു മണി സമയമായപ്പോൾ ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സു പ്രായം ചെന്നു തടിച്ചു സുമുഖനായ ഒരു യുവാവ് ആ സ്ഥലത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. നെഞ്ഞിന്നു ചുററും പച്ച വെൽവററുകൊണ്ടും കസവുകൊണ്ടും ചിത്രപ്പണികളുള്ള വെളുത്ത പട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു അംഗവസ്ത്രം ധരിച്ച്, കാലിൽ കറുത്ത ഷൂസ്സിട്ട്, വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ബെൽട്ടിന്മേൽ സ്വർണ്ണപ്പിടിയുള്ള ഒരു കട്ടാ

രം തിരുകി തങ്കക്കസവു പിടിപ്പിച്ച നീളത്തിലുള്ള പട്ടു പല ചുററാക്കി ഉറപ്പിൽ ചുററിയ തലപ്പാവുമിട്ട്, പുറത്തേക്ക് തള്ളിനില്ക്കുന്ന വലിയ കണ്ണോട്ടം തടിച്ചിരുണ്ട മേൽമീശയോട്ടം കൂടി വന്ന ആ യുവാവിനെ കാണുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഭയം തനിയേ ജനിച്ചിരുന്നു. "മൈസൂരിലെ പുലി" എന്ന പ്രസിദ്ധനാം ഹൈദരാലിയുടെ മൂത്ത മകനും ആയ ടിപ്പു സാഹിബ് ആയിരുന്നു ആ യുവാവ്. ടിപ്പുവിൻെറ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിലെ ചുമരിന്മേലെല്ലാം ബങ്കാളത്തിലെ പുലികളുടെ ചിത്രമാണു ചായംകൊണ്ടു വരച്ചിരുന്നത് ടിപ്പുവിൻെറ സ്വകാര്യമുറിയിൽ ഒരു നരിയുടെ രൂപം ലോഹംകൊണ്ടുണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട് ടിപ്പു ഒരു യന്ത്രം തിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ലോഹനരി ഒരു ചാട്ടം ചാടും. പരിചയമില്ലാത്ത വല്ലവരും ഈ അകത്തേയ്ക്ക് കടക്കുമ്പോൾ ടിപ്പു ഈ നരിയെ ഒന്നു ചാടിക്കും. ആ വന്നാളുടെ ഭയവും പരിഭ്രമവും കണ്ട് എല്ലാവരും ചിരിക്കും.

ഹൈദരാലിതന്നെ സാമാന്യം ദുഷ്ടനാണ് മനുഷ്യനും മൃഗവും ദേഹോപദ്രവമേററു സങ്കടപ്പെടുന്നതു കാണ്മാൻ ഹൈദരാലിക്കും രസമായിരുന്നു. എന്നാൽ ടിപ്പു ഈ സംഗതിയിൽ അച്ഛനെ കവച്ചുവെച്ചിരുന്ന മഹാനിഷ്ഠുരനായിരുന്നു. ഹൈദരാലി ഒരു നല്ല രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു. അയാൾ പകുതി ഹിന്തുവും പകുതി മുഹമ്മദനുമായിരുന്നതിനാൽ ഹിന്തുക്കളെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നില്ല. ടിപ്പു നേരെ വിപരീതമാണ് വലിയ മതഭ്രാന്തനായ ഇയാൾ ഇസ്ളാംമതം പരത്താനുള്ള വഴികളൊക്കെ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അന്നു ഠിപ്പു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന വിനോദം 'കാളനായാട്ടാ'യിരുന്നു. ക്ഷേത്രനടയിൽ കെട്ടിയിട്ടിരുന്ന ആ മദിച്ച കൂററനെ ചുകന്ന അനവധി കൊടികൾ കാട്ടി ബഹളി പിടിപ്പിച്ച നാലുഭാഗത്തുനിന്നും ഉപദ്രവിച്ച കോപാന്ധനാക്കി കയറഴിച്ചു വിടുകയും വളരെ പേർ ആൎത്തുവിളിച്ചും കൈകൊട്ടിയും അതിൻെറ പിന്നാലെ ഓടുകയുമാണു ചെയ്യുതു് നല്ലപോലെ ജീനിട്ടലങ്കരിച്ച ഒരു കുതിരപ്പുറത്തു കയറി നീളത്തിലുള്ള ഒരു കുന്തവും കയ്യിൽ പിടിച്ചു് ഈ കൂററൻെറ പിന്നിൽ 100 വാര അകലത്തായി ഠിപ്പുവും വിടാതെ കൂടിട്ടുണ്ടു് പത്തുപന്ത്രണ്ടു് അംഗരക്ഷകന്മാരായ ഭടന്മാർ കുതിരപ്പുറത്തു് ആയുധപാണികളായി ഠിപ്പുവെ അനുഗമിച്ചുംകൊണ്ടു കൂടിയിരുന്നു. ഓടിത്തളൎന്നു ക്ഷീണിച്ച കാളയുടെ ഒപ്പം ഠിപ്പുവിൻെറ കുതിര എത്തിയപ്പോൾ കുന്തംകൊണ്ടു് അതിൻെറ കഴുത്തിൽ ഠിപ്പു ഒരു കുത്തു കൊടുത്തു. രക്തം പ്രവഹിച്ചുംകൊണ്ടു് ആ കാള വീഴുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ആൎത്തുവിളിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ കാളനായാട്ടു മൂൎദ്ധന്യദശയിൽ എത്തിയപ്പോഴാണു മൂക്ക്ഡ്യൂൺ സാഹിബും, കമ്മുവും അംഗരക്ഷകന്മാരായ പത്തു കുതിരപ്പട്ടാളക്കാരും കൂടി ആ രംഗത്തിൻെറ ഒരുവശത്തെത്തിയതു് കാള ജീവരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഓടുകയായിരുന്നു. കുന്തവും നീട്ടിപ്പിടിച്ചു കുത്താനായി അശ്വാരൂഢനായ ഠിപ്പു ഇരുപതു വാര അകലെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കമ്മുവിന്നു് ഇതു കണ്ടു സഹിച്ചില്ല. കമ്മു വേഗം തൻെറ കുതിരയെ മുമ്പോട്ടു് ഓടിച്ചു ഭയപ്പെ

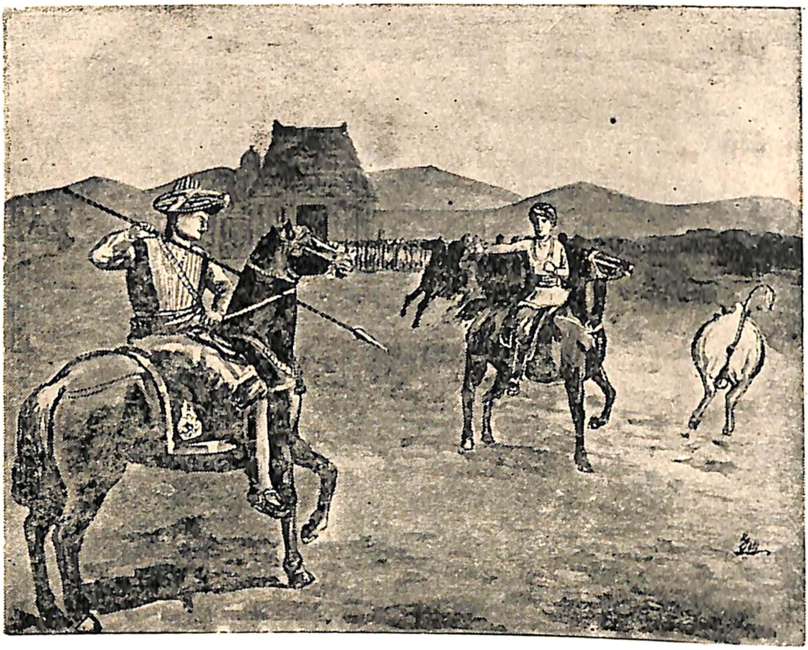

(145_ാം ഭാഗം)

എടാ! ഭീരു! നില്ല്! ഒരിഞ്ചു മുന്നോട്ടു വന്നാൽ നിന്റെയും നിന്റെ കുതിരയുടെയും കഥ ഞാൻ കഴിക്കും. ആ നിർദ്ദോഷിയായ ജീവി നിന്നെ വല്ലവിധവും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നീ ഒരു ഹൃദയശൂന്യനാണ്

ട്ടോട്ടുന്ന കാളയുടേയും ഠിപ്പുവിൻേറയും മദ്ധ്യത്തിൽ ചെന്നു വാൾ ഊരി കയ്യിൽ പിടിച്ച്,

"എടാ! ഭീരു! നില്ല്! ഒരിഞ്ച് മുന്നോട്ടു വന്നാൽ നിൻേറയും നിൻെറ കുതിരയുടെയും കഥ ഞാൻ കഴിക്കും. ആ നിർദ്ദോഷിയായ ജീവി നിന്നെ വല്ലവിധവും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നീ ഒരു ഹൃദയശൂന്യനാണ്!"

എന്നു ഠിപ്പുവിനോടു പറഞ്ഞു. മനുഷ്യവൎഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഒരുവൻ തൻെറ ഉദ്ദേശത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുകയോ? ഠിപ്പു അമ്പരന്നു നിന്നുപോയി. താൻ അറിയാതെതന്നെ കുതിരയുടെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചുനിൎത്തി. സ്വബുദ്ധി വന്നഉടനെ വാൾ ഊരി ഠിപ്പു കമ്മുവിൻെറ നേരെ പ്രയോഗിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. അപ്പോഴക്കും അവിചാരിതമായുണ്ടായ ഈ സംഭവമൊക്കെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മുക്ക് പൂണർ ആലി ഓടി എത്തി ഠിപ്പുവിൻെറ കുതിരയുടെ കടിഞ്ഞാൻ പിടിച്ചു നിൎത്തി ഠിപ്പുവോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

"ക്ഷമിക്കണേ! മരുമകൻ ക്ഷമിക്കണം! മൈസൂരിനെപ്പററി ഒന്നും വിവരമില്ലാത്ത ഒരു നായർയുവാവിൻെറ അവിവേകത്തെ ക്ഷമിക്കണം. വലിയ തിരുമേനി ഇയാളെ എൻെറ രക്ഷയിൽ ആക്കി, രണ്ടുനാലു ദിവസത്തിന്നുള്ളിൽ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ വന്നു നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ദർബാറിൽ ഇയാളെ ഹാജരാക്കുവാൻ കല്പിച്ചിരിക്കയാണ് ഇയാളുടെ തലയിലെ ഒരു രോമത്തിന്നുപോലും കുറവുവരുത്തുന്നവന്നു എന്തൊരു ശിക്ഷയാണു കിട്ടുകയെന്നു ചിന്തിക്കുകൂടി വയ്യ."

"അങ്ങിനേയൊ! എന്നാൽ ഇവനെ ഇപ്പോൾ വി ട്ടേക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു റിപ്പു അതിരൌദ്രമായി കമ്മു വെ ഒന്നു നോക്കി—"എടാ അധികപ്രസംഗി! കേട്ടോളൂ. നിന്നെ ഇപ്പോൾ ഒന്നും ചെയ്യാൻ തരമില്ല. എന്നാൽ മൈസൂരിലെ പുലി അവമാനത്തെ മറക്കുന്നവനല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളൂ. അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ ഒരു ദി വസം ഞാൻ പകരം വീട്ടിക്കൊള്ളാം" എന്നു വളരെ ഗൌരവത്തോടെ പറഞ്ഞു.

കമ്മു—അങ്ങിനെയോ? എന്നാൽ അന്നുമുതൽ നിണക്കു മൈസൂർരാജ്യം ഭരിക്കേണ്ട ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവുകയില്ല.

മുക്ക്ഡൂൺസാഹിബു കമ്മുവെ ഒരു ഭാഗത്തേയ്ക്കു വ ലിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. ഈ തെരക്കിൽ കാള ഒരു പഴ തിൽക്കൂടി ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. റിപ്പു കാളനായാട്ടു വേ ണ്ടെന്നുംവെച്ച്, വലിയ കുണ്ഠിതത്തോടെ വസതിയിലേ യ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പതിനാറാം അദ്ധ്യായം.

മതമാററം.

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞു അഞ്ചാംദിവസം ഹൈദരാ ലി ബദനൂരിൽനിന്നു ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ മടങ്ങിയെ ത്തി. തലസ്ഥാനനഗരത്തിൽ താനില്ലാത്ത കാലത്തു കഴി ഞ്ഞ വർത്തമാനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി കേട്ടത് പബ്ളി ക്കു സ്ഥലത്തുവെച്ചു കമ്മുവും റിപ്പുവും തമ്മിലുണ്ടായ വാ ക്കേററമാണ് ഹൈദർ ഈ വർത്തമാനം ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു

തിന്നശേഷം പൊട്ടിച്ചിരിക്കയാണചെയ്തതു് എന്നിട്ട മൂക്ക്ഡ്യൂൺ ആലിയോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—"റിപ്പുവിന്ന് അതു പററണം. അവൻ അതു് അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ആരും എതിരില്ലെന്ന ഒരു അഹംഭാവമാണ് അവന്നുള്ളതു് അള്ളാവിൻെറ കരുണയാൽ ഞാൻ രാജ്യം സമ്പാദിപ്പാനും ഭരിക്കാനുമാണ ജനിച്ചതു് എൻെറ സമ്പാദ്യം നശിപ്പിക്കാനാണ് ഇവൻ തീൎന്നിട്ടുള്ളതു് എൻെറ ഉദ്ദേശം ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ഈ നാട്ടിൽനിന്ന പുറത്താക്കി മൈസൂരിൻെറ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കേണമെന്നാണ്. ആ ഉദ്ദേശം സാദ്ധ്യമാവാൻ പ്രയാസം. ഇവൻ (റിപ്പു) ഹിന്തുക്കളായ എൻെറ പ്രജകളെ വെറുപ്പിച്ച് അവരുടെ അനുകമ്പയും സഹകരണവും ഇല്ലാതാക്കിത്തീക്കും. എനിക്ക കുറച്ചുകൂടി തിരക്കായ ചില പണികളുണ്ട് അതു കഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോഠം ആ നായർയുവാവിനേയും, പ്രധാനപ്പെട്ട (കാസി) പുരോഹിതനേയും നമ്മുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരണം"—

പറഞ്ഞ സമയത്തിന്ന കമ്മു ഹൈദരിൻെറ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ സിംഹാസനത്തിന്നരികെ ചെന്ന ഹിന്തുക്കളുടെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഹൈദരെ താണതൊഴുതു വന്ദിച്ചു. സ്വതവേ ഗൌരവസ്വഭാവമുള്ള ഹൈദർ മന്ദഹാസത്തോടെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

"സലാം അലൈകും! കമ്മു യജമാനൻ! അതാണ നിങ്ങളുടെ പേരെന്ന പറഞ്ഞതായി ഞാൻ ഓമ്മിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രനടയിൽവെച്ച നിങ്ങളും എൻെറ മകനും തമ്മി

ൽ സുഖമല്ലാത്ത നിലയിൽ കൂട്ടിമുട്ടി പിരിഞ്ഞ വൎത്തമാനം കേട്ട ഞാൻ സന്തോഷിക്കയാണ ചെയ്തതു്. നിങ്ങൾ ഒരു അസാധാരണയുവാവാണു് അന്നു ബദനൂർ പുഴവക്കത്തുനിന്നു നിങ്ങളെപ്പററി എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ബഹുമാനം ഇപ്പോൾ നൂറു് ഇരട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ ഞാൻ പൂൎണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ധൈൎയ്യശാലിയായ ഒരുവൻ വിശ്വസ്തനാവാതെ തരമില്ല. നിങ്ങളെ ഇന്നുമുതൽ 'മേജർ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടെ എൻെറ അംഗരക്ഷകന്മാരിൽ ഒരാളായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ താമസിക്കുന്നേടത്തോളംകാലം ഞാൻ തരുന്നതൊ അല്ലെങ്കിൽ എനിക്കു വിളമ്പിയ പാത്രത്തിൽ നിന്നോ അല്ലാതെ ഒന്നും ഭക്ഷിക്കരുതു് സൂക്ഷിക്കണം. ഞാൻ ഒരു മുഹമ്മദനാണു്; നിങ്ങൾ ഒരു ഹിന്തുവുമാണു് ഇതാണു് ഒരു പ്രതിബന്ധം. നിങ്ങൾ എൻെറ മതത്തിൽ ചേൎന്നു് ഇവിടെ താമസിക്കയാണു് ഉത്തമം.

കമ്മു—അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടമെന്തൊ, അതാണു് എൻെറ നിയമം. ബദനൂർ പുഴവക്കിൽ വെച്ചു ഞാൻ അവിടുത്തെ ശിഷ്യനായതുമുതൽ ഞാനും ഈ സംഗതിയെപ്പററി ആലോചിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.

ഹൈദർ—മറുവടി. ഛേ! കാസിംസാഹിബ്! ഈ യുവാവിൻെറ പേരിന്നു് ഒരു മാററം വരുത്തുകയാണു നാം ഒന്നാമതായി ചെയ്യേണ്ടതു് ഏതു പേരാണു നല്ലതു്?

കാസി—നമ്മുടെ പുതിയ ചേല പറഞ്ഞപോലെ, തിരു

മനസ്സിലെ ആജ്ഞ എന്തൊ അതുതന്നെയാണ് എല്ലാ മുഹമ്മദന്മാക്കം നിയമം.

ഹൈദർ—എന്നാൽ പേരിടേണ്ട ഭാരം ഞാൻതന്നെ കഴിക്കാം. ആയാസ്, അതായതു "ഷേയിക്ക് ആയാസ്" എന്നായാൽ എന്താ ദോഷം?

കാസി—വളരെ യോജിച്ചതും, ഉചിതമായതും ആയ പേർതന്നെ. ഇന്നുമുതൽ ഇയാൾ ഷെയിക്ക് ആയാസ് സാഹിബ് എന്ന് എവരാലും അറിയപ്പെടും. ഗവമ്മേണ്ടു റിക്കാർട്ടുകളിലും അപ്രകാരം റജിസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതാണ്

ഹൈദർ—എന്നാൽ മതസംബന്ധമായ എല്ലാ കമ്മങ്ങളും പരിശുദ്ധമായ കൊറാനനുസരിച്ചു ചെയ്യേക്കുക. ഒരു മാസക്കാലം കാസിയുടെ കീഴിൽ മതതത്വങ്ങളെല്ലാം ഇയാൾ പഠിക്കട്ടെ.

കാസി—തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപോലെ.

പേരുമാററത്തോടുകൂടി കമ്മുവിൻെറ വേഷഭൂഷണങ്ങളും മാററി. പുതിയ വേഷം കമ്മുവിന്നു വളരെ യോജിച്ചിരുന്നു. ഒരു മാസം കാസിയുടെ കിഴിൽ മതപാനവും കഴിച്ചു.

ഹൈദരുടെ സൈന്യങ്ങളെ യൂറോപ്യൻ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള യുദ്ധപരിശീലനം ചെയ്യിപ്പാനായി ഫ്രഞ്ചുകാരനായ ഒരു കപ്പിത്താൻ 'ബർട്ട്റാണ്ടു ഫ്രാങ്കോസ്സ് മാഹി ഡിലബോർ ഡനിസ്സ്" എന്ന ഒരു സാമ്പിനെ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മുവെ ഈ കപ്പിത്താൻെറ കീഴിൽ ആയോധനവിദ്യ പഠിക്കു

വാൻ ഹൈദർ പിന്നീടയച്ചു. ആയാസ്സ് സാബിബ് ജനനാൽതന്നെ ഒരു യോദ്ധാവാണ് പോരെങ്കിൽ തലശ്ശേരിയിലെ ഇംഗ്ലിഷു പാണ്ടികശാലാരക്ഷകന്മാരായ വെള്ളപ്പട്ടാളക്കാരൊപ്പം കുറച്ചു പരിശീലനവും കമ്മുവിന്നു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതു കാരണം കമ്മുവിന്നു പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ആയോധനവിദഗ്ദ്ധനാവാൻ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും വേണ്ടിവന്നില്ല. ഷേയിക്ക് ആയാസ്സ് അതിസമൎത്ഥനായ ഒരു സേനാനായകനാണെന്നും എല്ലാതരം സൈന്യപരിശ്രമങ്ങളിലും കമാണ്ടറായി വിശ്വസിച്ചു ധൈൎയ്യമായി അയക്കാമെന്നും കപ്പിത്താനായ ലബോർഡ്ഡനിസ്സ് പലപ്പോഴും ഹൈദരാലിയെ ധരിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം.

ബദനൂർ സേനാനായകനും മലമ്പാറും.

ഇക്കേരി (ബദനൂർ) രാജധാനിയിൽ വെച്ചു കമ്മുവിന്റെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ നീചമായ പരിശ്രമം ചെയ്തതിന്നു പിറേറദിവസം അവിടെ വലിയ പരിഭ്രമവും ആശ്ചൎയ്യവും പലരും പ്രദർശിപ്പിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. മഹാചതിയനും രാജദ്രോഹിയും ആയ സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരും (കോലത്തിരിയുടെ പ്രധാനസചിവൻ) വടക്കെ എളംകൂറും, ഇക്കേരി രാജാവും ആ രാജ്യമെങ്ങും ദൂതന്മാരെ അയച്ച് അന്വേഷണം നടത്തി. എന്നാൽ

കുറുനരികൾ തിന്ന് അവശിഷ്ടമായ രണ്ടുമനുഷ്യാസ്ഥിക്കൂട്ടം മാത്രം ബേദനൂർ പുഴവക്കിൽ കണ്ടതല്ലാതെ കമ്മുവിന്റെ മരണത്തെപ്പററിയൊ ദുർമ്മരണത്തെപ്പററിയൊ യാതൊരു ലക്ഷ്യവും കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചില്ല. കമ്മുവിന്റെ മൃതദേഹം ഒലിച്ചു കടലിൽ എത്തിട്ടുണ്ടാവുമെന്ന് ഇക്കേരി രാജാവു സന്ദേഹം കൂടാതെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പുഴവക്കത്ത് ആ രണ്ടു ഘാതകന്മാരും മരിച്ചു കിടപ്പാനുണ്ടായ കാരണം എത്രതന്നെ ആലോചിച്ചിട്ടും അന്വേഷിച്ചിട്ടും കണ്ടില്ല.

കമ്മുവെ പെട്ടെന്നു കാണാതായെന്നും രാജ്യമെങ്ങും വേണ്ടപ്പെട്ട അന്വേഷണം ചെയ്തിട്ടും ഒരു തുമ്പും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടർ മൂന്നാം ദിവസം കോലത്തിരിക്ക് അറിവുകൊടുത്തു. കോലത്തിരി ബുദ്ധിമാനും പ്രാപ്തനും ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ, കമ്മുവിന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ശപഥം ചെയ്ത ഇക്കേരി രാജാവിന്റെ നേരെ അപ്പോൾതന്നെ യുദ്ധത്തിന്ന് ഒരുങ്ങേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു കോലത്തിരി ഒന്നും ചെയ്തില്ല. കമ്മുവിനെ കാണാതായത് അത്ര പ്രമാദമായ ഒരു സംഗതിയല്ലെന്ന നിലയിൽ ആ സംഭവത്തെപ്പററി അത്ര ഗൌനിച്ചതേയില്ല.

ഈ സംഭവത്തിന്നു ശേഷമാണു കോലത്തിരി രാജാവു ചിറക്കൽ രാജാവായത്. സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരെ സന്ധി കഴിയുന്നതുവരെ ഇക്കേരിയിൽ താമസിച്ചുകൊൾവാൻ സമ്മതിച്ചു ചിറക്കൽ രാജാവു കത്തയച്ചു. ചിറക്കലും ഇക്കേരിയും തമ്മിലെന്നപോലെ, ഇക്കേരിയും തലശ്ശേരി

യിലെ ഇംഗ്ലിഷു പാണ്ടികശാലക്കാരും തമ്മിൽ ഒരു കരാറു ചെയ്യുവാനും ചിറക്കൽ രാജാവു സമ്മതിച്ചു. ഇതിന്നു ശേഷം ഇക്കേരിയിൽ കരാറിനെ സംബന്ധിച്ച ആലോചന കാൎയ്യമായി തുടങ്ങി. ഇക്കേരി നായ്ക്കൻ സ്വയമായി സ്വീകരിച്ച ബദനൂർ രാജാവെന്ന സ്ഥാനം ആദ്യമായി ചിറക്കൽ രാജാവു സമ്മതിക്കുക, വടക്കെ എളംകൂർ മൂന്നു ലക്ഷം വരാഹൻ ബദനൂർ രാജാവിന്നു് ഉടനെ കൊടുക്കുക, അതു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ അതിന്നു തക്കതായ ജാമ്യം കൊടുക്കുക, ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ പ്രാരംഭമായി സമ്മതിച്ചതിന്നു ശേഷമേ കരാറിന്റെ കാൎയ്യം മേല്പട്ടു് ആലോചിക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നു നായ്ക്കൻ ആദ്യംതന്നെ വാദിച്ചു. വടക്കെ എളംകൂറിന്നു് ഈ കാൎയ്യം അത്ര ബോധിച്ചില്ല. ഇക്കേരിസൈന്യം കോലത്തുനാട്ടു് ആക്രമിക്കയോ, കോലത്തിരിയെ തടവുകാരനാക്കുകയോ, തന്നെ കോലത്തിരിയായി വാഴിക്കുകയോ, ഇതൊന്നും ആദ്യത്തെ കരാറനുസരിച്ചു ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു തുക കൊടുപ്പാൻ താൻ ഭാരസ്ഥനല്ലെന്നു് എളംകൂർ വാദിച്ചു. തന്റെ സൈന്യം പത്തേമാരി വഴി മടക്കരയിൽ എത്തിയപ്പോഴയ്ക്കും കമ്മുവിന്റെ സാമൎത്ഥ്യംകൊണ്ടു് എളംകൂറിനെ പിടിച്ചു വളർപട്ടണത്തു കോട്ടയിൽ തടവുകാരനാക്കിയതിന്നു താനല്ല ഉത്തരവാദിയെന്നും, താൻ കണ്ണൂരിൽ സൈന്യങ്ങളെ ഇറക്കാത്തിരുന്നതിന്നു് എളംകൂർ തന്നെയാണു് ഉത്തരവാദിയെന്നും ഇക്കേരി നായ്ക്കനും വാദിച്ചു. സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരും നായ്ക്കനും തമ്മിൽ യോജിച്ചാണു് ഈ വാദം കൊണ്ടുവന്നതു്

ഈ സംഖ്യ ഏതു വിധവും ഉണ്ടാക്കാമെന്നു പട്ടർ സ്വകാര്യമായി നാട്ടരെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു. എളങ്കൂർ വല്ലാത്ത കുഴക്കിലും വ്യസനത്തിലുമായി. എളങ്കൂറിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഒരു 'ദമ്പടി'പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മൂന്നു ലക്ഷം വരാഹൻ പിരിച്ചുണ്ടാക്കുകയെന്നത് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ സാദ്ധ്യവുമായിരുന്നില്ല. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ തുക തന്നുകൊള്ളാമെന്ന് ഒരു ലക്ഷ്യം ബദനൂർ രാജാവിന്ന് എളങ്കൂർ നേരിട്ടു കൊടുക്കുകയാണു നല്ലതെന്നു സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരും പറഞ്ഞപ്പോൾ എളങ്കൂറിന്നു വഴിപ്പെടാതെ തരമില്ലെന്നു വന്നു. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ഈ മൂന്നു ലക്ഷം വരാഹൻ കൊടുക്കാത്തപക്ഷം ബലം പ്രയോഗിച്ച്, ഈ തുക വാങ്ങുവാനുള്ള അധികാരവും ഇക്കേരി നായ്ക്കന്ന് എളങ്കൂർ സമ്മതിച്ചെഴുതി കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. മററു നിശ്ചയങ്ങളെപ്പററിയൊന്നും ഇവിടെ പറയേണ്ടതില്ല. താമസിയാതെ സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടർ ചിറക്കൽ കോവിലകത്തേയ്ക്കും, എളങ്കൂർ നിലേശ്വരത്തേക്കും മടങ്ങി.

കൊല്ലം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. ബദനൂർ രാജാവു പണത്തിന്നു തിടുക്കിത്തുടങ്ങി. എളങ്കൂർ 'വളഞ്ഞ' മറുവടികൾ അയച്ചുംവന്നു. ബദനൂർ രാജാവു യുദ്ധത്തിനൊരുക്കമായി. 1732-ാമാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ബദനൂർ രാജാവിന്റെ സേനാനായകനായ രഘുനാഥൻ കണ്ണാടകസൈന്യങ്ങളോടും കൂടി അതൃത്തി കടന്നു. കമ്മുവെ വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെടാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ 'ഇക്കേരിപ്പട' ഏഴിമലവരെ എത്തി. ഈ പടകൊണ്ടു സങ്കടം

നേരിട്ടവരിൽ പ്രധാനികൾ തലശ്ശേരിയിലെ ഇംഗ്ലീഷു പാണ്ടികശാലക്കാരായിരുന്നു. കാരണം തലശ്ശേരിക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കു മംഗലാപുരം തുറയെയാണ് അവർ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതു് ആ തുറമുഖത്തു് ഒരു വ്യാപാരവും ഇല്ലാതായി. ഈ യുദ്ധം വടക്കെ എളംകൂറിന്റെ നേരെയാണെങ്കിലും യൂറോപ്യന്മാരായ പാണ്ടികശാലക്കാൎക്ക് വ്യാപാരത്തിന്നു് ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധമായിത്തീൎന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, മലബാർ ജില്ലയുടെ രക്ഷതന്നെ സന്ദിഗ്ദ്ധമായിത്തീൎന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി, ഇംഗ്ലീഷു, ഫ്രഞ്ചു്, ലന്ത എന്നീ പാണ്ടികശാലക്കാരും, എളംകൂറും, മൂന്നാമനും, കോട്ടയം രാജാവും, കണ്ണൂരിലെ ആലിരാജാവും, ഒക്കെ 'കെട്ടിമറിയേണ്ടി'വന്നു. ഈ കിടമത്സരത്തിൽ ജയാപജയങ്ങൾ സമ്മിശ്രമായിട്ടാണു വന്നതു് ഒടുവിൽ വളർപട്ടണം പുഴക്കു വടക്കോട്ടുള്ള കോലത്തിരിരാജ്യം മുഴുവനും ബിദനൂർ രാജാവിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ "ഇക്കേരിപ്പട" 1763-ാമാണ്ടുവരെ ഏറക്കുറെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കൊല്ലം ബിദനൂർ രാജാവിനേയും മലബാറിലെ മററു രാജാക്കന്മാരേയും ഹൈദരാലി ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവങ്ങളൊക്കെ മലബാറിന്റേയും ദക്ഷിണഇന്ത്യയുടേയും ചരിത്രങ്ങളിൽ പ്രധാനഭാഗമാകയാൽ വെള്ളുവക്കമ്മുവെപ്പററി എഴുതുന്ന ഈ ചരിത്രകഥയിൽ ആവക വിവരണങ്ങൾ കുത്തി നിറക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു് അത്ര വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

ഹൈദരാലിയൊപ്പം.

ദിവസം കഴിയുന്തോറും ആയാസ്, ഹൈദരിന്റെ കണ്ണിലുണ്ണിയും റിപ്പുവിന്റെ കണ്ണിൽ കരടും ആയിത്തീൎന്നു.

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്തു മദ്ധ്യഇന്ത്യയിലും, ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ തഞ്ചാവൂർവരേയും മഹാരാഷ്ട്രകോയ്മക്കു വളരെ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. മഹാരാഷ്ട്രസേനാനായകൻ മൈസൂരിലെ ഹിന്ദുരാജ്യസ്വരൂപത്തെ കീഴടക്കീട്ടില്ലെങ്കിലും വടക്കേ അതൃത്തിയിലുള്ള പല ഭാഗങ്ങളേയും ആക്രമിച്ച് 'ചൌത്തു' നികുതി പിരിച്ചുവന്നിരുന്നു. ലബോർ ഡനീസ്സിന്റെ കീഴിൽ അഭ്യസിപ്പിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഹൈദരിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ഷേയിക്ക് ആയാസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മഹരാഷ്ട്രക്കാരെ അതൃത്തിയിൽനിന്നു പുറത്താക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വിദഗ്ദ്ധനായ ആയാസിന്റെ കുതിരപ്പട്ടാളത്തോട് എതൃത്തുനില്ക്കുന്നതു യുക്തമല്ലെന്നു മഹാരാഷ്ട്രസേനാനായകനായ ഡേയ്ബിനു മനസ്സിലായി. അയാൾ തന്റെ സേനയെ മൈസൂർ അതൃത്തികളിൽനിന്നു പിൻവലിക്കയാണു ചെയ്തതു്

പിറേറദിവസം ഹജ്ജൂരാപ്പീസ്സിൽനിന്നു (ഹൈദരാലിയുടെ) ഒരു കല്പന ആയാസിനു കിട്ടി. ആ കല്പന ഇതായിരുന്നു:—

"കൊള്ളക്കാരായ മഹാരാഷ്ട്രസൈന്യത്തിന്ന് ഒരു യുദ്ധത്തിൽ പിൻവലിക്കയേക്കാൾ ഇഷ്ടം കുറെ പണം കിട്ടുകയായിരിക്കും എന്നു ഷെയിക്ക് ആയാസ് ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ശക്തിയും അഭിവൃദ്ധിയും കണ്ടു് അസൂയ ജനിക്കുകകാരണം ഇംഗ്ലീഷും, നൈസാമും, മഹാരാഷ്ട്രക്കാരുംകൂടി നമുക്കെതിരായി സഖ്യം ചെയ്യേക്കാൻ ഇടയുണ്ടു് അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ സൈന്യങ്ങൾ എത്രതന്നെ ബലമുള്ളതായാലും, മൂന്നു ഭാഗമായിപ്പോയി ഒരേ സമയത്തു പൊരുതേണ്ടിവന്നേക്കും. മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു ശക്തികൾ തമ്മിൽ യോജിക്കാതെ കഴിപ്പാനാണു നാം നോക്കേണ്ടതു് അതുകൊണ്ടു മഹാരാഷ്ട്രസേനാനായകൻ യുദ്ധത്തിന്നു നില്ക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോകുന്നപക്ഷം ഒരു ലക്ഷം വരാഹൻ കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞുനോക്കുക. ഇതിന്നായി ഒരു ലക്ഷം വരാഹൻ ഖജാനയിൽനിന്നു വാങ്ങി അവിടെ എത്തിക്കുവാൻ നമ്മുടെ മകൻ റിപ്പുവെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്."—

പണം ഇപ്പോൾ എത്തും, ഇപ്പോൾ എത്തും എന്നു വിചാരിച്ചു് ആയാസ്സ് മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചു. വന്നു കാണാത്തതിനാൽ ആ പ്രദേശത്തുള്ള രാജഭക്തന്മാരായ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ പലരോടുമായി കടം വാങ്ങി മഹാരാഷ്ട്രസേനാനായകന്ന് ആവശ്യമുള്ളതു കൊടുത്തു തൃപ്തിപ്പെടുത്തി. ആ നായകൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അതിർത്തി വിട്ടു പോകയും ചെയ്തു

മൂന്നാം ദിവസം ആയാസ് ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ മടങ്ങിഎത്തി. "മഹാരാഷ്ട്രസൈന്യങ്ങൾ അവരുടെ രാ

ജ്യത്തേക്കു മടങ്ങി. അവരുടെ സേനാനായകനും ഞാനും വലിയ സ്നേഹിതന്മാരെന്ന നിലയിലാണു പിരിഞ്ഞത്. ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും ഒരു വെടിപോലും വെക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. ജീവനാശവും വേണ്ടിവന്നില്ല. റിപ്പുസാഹിബ് പറഞ്ഞപ്രകാരം പണം അയച്ചതരികയുമുണ്ടായില്ല" എന്നു റിപ്പോർട്ടാക്കി. ഈ റിപ്പോർട്ടു കണ്ട ഉടനെ റിപ്പുവെ ഹൈദരുടെ മുമ്പിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി.

ഹൈദർ—റിപ്പു! നിന്നെ ഏല്പിച്ചപ്രകാരം ഒരു ലക്ഷം വരാഹൻ നീ ആയാസിന്നു അയച്ചുകൊടുത്തില്ലേ?

റിപ്പു—ഉവ്വല്ലൊ അല്ലാ.

ഹൈദർ—പണം കൊണ്ടുപോയ ആൾ ഇവിടെ വരട്ടെ.

റിപ്പു—അത്ര വേഗം അയാൾക്കു ഇവിടെ വരാൻ തരപ്പെടില്ല.

ഹൈദർ കോപംകൊണ്ടു വിറച്ചുതുടങ്ങി. കോപാവിഷ്ടനായാൽ ആരുടെ നേരെയും ഒരു ക്രമവും കൂടാതെ പ്രയോഗിക്കുന്ന ചാട്ടവാർ ഹൈദർ കയ്യിലെടുത്തു. ഭൃത്യന്മാരും സേവകന്മാരുമൊക്കെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി ഓരോ വഴിക്കു ഒളിച്ചുകളഞ്ഞു. സാധാരണ ഇങ്ങിനെ കോപം ഉണ്ടായിക്കണ്ടാൽ ഗെയിററുകാവൽക്കാരായ പട്ടാളക്കാർ വല്ലവരേയും പിടിച്ചു് അടിച്ചു് ഉറക്കെ നിലവിളി കൂട്ടിക്കുകയാണു പതിവു്. ഹൈദർ റിപ്പുവിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു:—

"എടാ! മൂഠാളാ! നിണക്കു സ്വല്പം വിശേഷബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ മുതൽ നീതന്നെ കക്കുന്നതാണൊ?

തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരെ അടിച്ചോടിക്കയെന്നതായിരുന്നു എൻെറ വലിയ മോഹം. പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്രതീരംവരേയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കി തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു മുഹമ്മദിയസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കേണമെന്ന എൻെറ ആഗ്രഹം നിഷ്ഫലംതന്നെ. നിന്നേപ്പോലെയുള്ള ഒരു മകനാണ് എൻെറ പിൻഗാമിയായി വരുന്നതെന്നോക്കുമ്പോൾ എൻെറ മോഹമെല്ലാം വെറും ഒരു സ്വപ്നമായിപ്പോകുന്നു. ഞാൻ കുറച്ചുമുമ്പെ ജനിച്ച്, എനിക്ക് ആയാസിനെപ്പോലെ ഒരു മകനുണ്ടാവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ലല്ലോ."

എന്നു ഹൃദയത്തിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടു ഹൈദരാലി പറഞ്ഞു. റിപ്പു പല്ലു കടിച്ചു, തലപ്പാവു പിച്ചിക്കീറി താഴത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ആയാസിനെ ഒന്നു നോക്കി അവിടെനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

പിറേറന്നു രാവിലെ ആയാസിനെ സ്വകാര്യം വിളിച്ചുവരുത്തി ഹൈദരാലി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

"എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട ആയാസേ! നിങ്ങളുടെ ജീവരക്ഷ വിചാരിച്ചു, നിങ്ങൾ ശ്രീരംഗപട്ടണം വിട്ടു കുറെ ദൂരെ താമസിക്കുകയല്ലേ നല്ലത് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇവിടം വിടുന്നതിന്നു മുമ്പായി നിങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യവും ബുദ്ധിശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചു വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യം സാധിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. എൻെറ സഹായകന്മാരിൽ ഏററവും വിശ്വസ്തനും പ്രാപ്തനും നിങ്ങളാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഹൈദരാബാദിലെ നൈസാമും യോജിച്ചു നമ്മെ ആക്രമിക്കാൻ ഒരുക്കം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മഹാരാഷ്ട്രക്കാരേയും

ആ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ നിങ്ങളു ടെ നയവിദഗ്ദ്ധതകൊണ്ട് അവർ പിൻതിരിഞ്ഞുപോ യി. മഹാരാഷ്ട്രക്കാരെ പിന്തിരിച്ചതുപോലെ ഹൈദ രാബാദിൽ പോയി നൈസാമിനേയും നമ്മുടെ ഭാഗ ത്തേയ്ക്കു വശീകരിക്കയാണ് ഇനി വേണ്ടത് നൈസാമി ന്നു പണം ആവശ്യമില്ല. രാജ്യം കിട്ടിയാൽ മതി. ചോ ഴമണ്ഡലം മുഴുവനും നൈസാമിൻേറതാക്കുവാൻ കഴിവു ള്ള സഹായമൊക്കെ നാം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക് എതിരായി ചെയ്യാമെന്നും നൈസാം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭാഗം ചേ ൎന്നു നില്ക്കാതിരുന്നാൽ മതിയെന്നും, ഞാൻ പറഞ്ഞതാ യി നൈസാമിനെ അറിയിക്കുക."

ഹൈദർ പറഞ്ഞതുപോലെ ആയാസ് ഹൈദരാ ബാദിൽ ചെന്നു കാൎയ്യമൊക്കെ സാധിച്ചുവന്നു. കളണൽ സ്മിത്തിൻെറ കിഴിൽ ഇംഗ്ലീഷുപട്ടാളം ഹൈദരെ ആക്ര മിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സഹായത്തിന്നു വരാമെന്നു പ റഞ്ഞ നൈസാമിൻെറ സൈന്യത്തെ ഒരിടത്തും കണ്ടി ല്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു ചതിയും തോൽമയും കളണൽസ്മി ത്തിന്ന് ഒരിക്കലും പററിട്ടില്ല. തൻെറ സൈന്യങ്ങളെ ബങ്കളൂരിൽനിന്നു മദിരാശി സെൻറ് ജോൎജ്ജുകോട്ടയിലേ യ്ക്കു പിൻവലിക്കാൻ കളണൽസ്മിത്തു് നിൎബ്ബന്ധിതനാ യി. ഹൈദരാലി 70,000 സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഇം ഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളെ പിന്തുടൎന്നു മദിരാശി എത്തി. അ വിടെവെച്ചു പരാജിതരായ ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി ഒരു സ ന്ധി ചെയ്തതിന്നുശേഷമേ ഹൈദർ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തി ലേയ്ക്കു മടങ്ങിയുള്ളൂ.

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഹൈദരാലി ആയാസിനെ വരുത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

"എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട ആയാസിനെ എനിക്ക് ഈശ്വരൻ അയച്ചുതന്നതാണ് നൈസാമിൻെറ നേരെ ആയാസു പ്രയോഗിച്ച നയവിദഗ്ദ്ധത ഏററവും പ്രശംസനീയമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാണുന്ന ശാന്തതയെ വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ല. ആയാസു ചിത്തൽദുർഗ്ഗിലേയ്ക്കു വേഗം പോയി അവിടുത്തെ ഗവർണ്ണരായിരിക്കാതെ തരമില്ല. മൈസൂരിൽവെച്ചു ധനപുഷ്ടിയുള്ള ജില്ല അതാണ് ശ്രീരംഗപട്ടണം കഴിഞ്ഞാൽ അധികം ഉറപ്പുള്ള കോട്ടയും അവിടെയാണ് ഉള്ളത് നൈസാമിനേയും, മഹാരാഷ്ട്രക്കാരേയും ഒതുക്കിനിർത്താൻ പ്രാപ്തനായ ഒരു ഗവർണ്ണർ അവിടെ എത്രയും ആവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചിത്രദുർഗ്ഗിലേയ്ക്കു നാളെത്തന്നെ പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളു.

ആയാസ്—അങ്ങയുടെ സ്തുതികൊണ്ടു ഞാൻ വല്ലാതെ പൊങ്ങിപ്പോകുന്നു. എൻെറ കർത്തവ്യകർമ്മം മാത്രമേ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളു. അങ്ങയുടെ കല്പനയെ അക്ഷരംപ്രതി അനുഷ്ഠിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവനാണു ഞാൻ. ഒരു പ്രതിബന്ധം മാത്രമേ ഞാൻ കാണുന്നുള്ളു. എനിക്കു കർണ്ണാടകമോ ഹിന്തുസ്ഥാനിയോ വായിപ്പാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. എൻെറ ദേശഭാഷയേ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടു.

ഹൈദർ—അതു സാരമില്ല. ഒരു ചാട്ടുവാർ എപ്പോഴും കയ്യിൽ ഉണ്ടായാൽ മതി. മഫിയേയും പേനയേയും

കാൾ ആയത്ത് അധികം ഉപയോഗമുള്ളതാണ് എ റിക്ക് എഴുതാനും വായിക്കുവാനും പരിചയമുണ്ടോ? എന്നിട്ടും ഞാൻ ഒരു സാമ്രാജ്യത്തെ ഉയർത്തികൊണ്ടു വരുന്നതെങ്ങിനെയാണ് ഒരു കാര്യംകൂടി ആയാസ് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് ഇന്നു മുതൽ ഗവമ്മേണ്ടു റിക്കാർട്ടുകളിൽ ആയാസിൻെറ പേർ "സർദാർ ഷേ യിക്ക്, ആയാസ്ഖാൻ ബഹദ്ദൂർ" എന്നായിരിക്കുന്ന താണ് "

പത്തൊമ്പതാം അദ്ധ്യായം.

ചിത്തൽദുർഗ്ഗത്തിലെ ഗവർണ്ണർ.

മൈസൂരിൽ 'യുദ്ധപ്പനിക്കു' താല്ക്കാലികമായ ഒരു ആശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ അവസരം നോക്കിയും, തൻെറ പുതിയ ഉദ്യോഗം പട്ടാളവകുപ്പിലല്ലെന്നും സി വിൽവകുപ്പിലാണെന്നുമുള്ള സംഗതിയെ ആലോചിച്ചും, ഒന്നു മലബാറിൽ പോയി തൻെറ ഭാര്യയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരേണമെന്നുണ്ടായ മോഹം സർദാർ ആയാസ്ഖാൻ, ഹൈദരിനെ അറിയിച്ചു. ഹൈദർ വേഗം സമ്മതം കൊടുത്തു. സർദാർ അയാസ്ഖാൻ ഇരുപതു കുതിരപ്പ ട്ടാളക്കാരെ അകമ്പടിയായി കൂട്ടി ചിത്തൽദുർഗ്ഗത്തിൽനി ന്നു പുറപ്പെട്ടു ബങ്കളൂർവഴി അഞ്ചാം ദിവസം കല്യാട്ട് എത്തിച്ചേർന്നു. വെള്ളുവക്കമ്മു എജമാനൻ വരുന്നുണ്ടെ ന്നു മുൻകൂട്ടി അറിയിപ്പാനായി ഒരു പട്ടാളക്കാരനെ ആ ദ്യമേ അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കേളു എജമാനൻ അന്നു

കല്യാട്ടുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ എല്ലാവക്കും വലിയ ഉത്സാഹമായി. മാധവിയുടെ പേരാണ് എല്ലാവരുടേയും നാവിൽ ആദ്യം വന്നതു്. അധികം താമസിയാതെ ആയാസ്ഖാൻ ബഹദൂറും എത്തി. വേഗം കുതിരപ്പുറത്തുനിന്ന് ഇറങ്ങി അമ്മാമനെ താണു വണങ്ങി നിവൎന്നുനിന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

"അമ്മാമന് ഇങ്ങിനെ വാൎദ്ധക്യം ബാധിച്ചുകാണുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു പോയിട്ട് ഇരുപതു കൊല്ലമായി. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവക്കും ക്ഷേമമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

കേളുഎജമാനന്റെ ചുളുങ്ങിയ കപോലങ്ങളിൽക്കൂടി കണ്ണുനീർ ധാരയായി ഒഴുകിത്തുടങ്ങി. "കമ്മു! നിന്നെ ഇങ്ങിനെ കാണേണ്ടിവരുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല" എന്നുമാത്രം അദ്ദേഹം മറുവടി പറഞ്ഞു.

കമ്മു—അമ്മാമാ! ഞാൻ ഒരു ഭടനല്ലേ? ഈ വൃത്തിയിൽ ഏപ്പെട്ടവക്ക് സന്ദൎഭം നോക്കി പലതും ബലികഴിക്കേണ്ടിവന്നേക്കും. ഞാൻ ഒരു മുഹമ്മദനായതുകൊണ്ട് ഈ തറവാട്ടിന്നുള്ളിൽ താമസിക്കാൻ അൎഹനല്ല. പടിപ്പുരയിൽ കുറച്ചു സ്ഥലം എനിക്ക് അനുവദിച്ചുതന്നാൽമതി. എനിക്ക് ഇന്നലെയാണെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും കുറച്ചുകാലം മുമ്പ് ഇവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ, ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽ ഏററവും വിലയുള്ളതായി കരുതിവരുന്ന ഒരു അമൂല്യരത്നത്തെ—എന്റെ ഭാൎയ്യയായ മാധവിയെ—ഇവിടെ ഏല്പിച്ചുതന്നിരുന്നു. ഞാൻ അവളെ തിരികെ വാങ്ങുവാനാണ് ഇപ്പോൾ വന്നിട്ടുള്ളതു്

ഇതു കേട്ടുംകൊണ്ടു മറെറാരറയിൽ നിന്നിരുന്ന മാധവി പെട്ടെന്നു മുമ്പോട്ടു വന്നു ഖാൻബഹദൂറിന്റെ കാല്ക്കൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു യാതൊരു പരിഭ്രമവും കൂടാതെ എഴുനീററുനിന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ യജമാനൻ എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവാൻ വരുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങുന്നു ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞയെ സവിശേഷം നിവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു."

ഖാൻബഹദൂർ—പ്രിയേ വരു! നമുക്കു പടിപ്പുരയിലേക്കു പോവുക. എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള സന്തോഷസന്താപങ്ങളെപ്പററിയും മററുമായി എന്റെ ദീൎഘിച്ച ജീവചരിത്രത്തിൽ പല ഭാഗവും നിന്നെ പറഞ്ഞറിയിക്കാനുണ്ട് എന്റെ ഓമനയുടെ ദേഹകാന്തിക്കും പ്രകൃതത്തിന്നും ഒരു മാററവും വന്നിട്ടില്ല!

മാധവി—എന്റെ യജമാനനോട് എനിക്ക് അധികമൊന്നും പറയാനില്ല. എന്നാൽ ചരിത്രങ്ങൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഈ പലഹാരവും കാച്ചിയ പാലും കുടിച്ചു ശ്രമഖേദം തീൎക്കതന്നെ.

ഖാൻബഹദൂർ മാധവി കൊടുത്തതൊക്കെ തൃപ്തിവരുവോളം കഴിച്ചു "ശരി, പ്രിയേ! നിന്റെ ഇവിടുത്തെ ജിവിതത്തെപ്പററി പറയൂ. കേൾക്കട്ടെ" എന്നാവശ്യപ്പെട്ടു.

മാധവി—ഞാൻ വളരെ സൌഖ്യത്തോടെയാണു കഴിച്ചുപോന്നത് നല്ല കുളി, ഈശ്വരധ്യാനം, നല്ല ഭക്ഷണം, കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കൽ, സുഖമായ നിദ്ര ഇതൊക്കെയാണ് എന്റെ അനുഭവം. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ

പല പ്രഭുകുടുംബക്കാരും സംബന്ധാലോചനചെയ്തു് അത്യാവശ്യം ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. അച്ഛനും അതിന്നു് അനുകൂലമായിരുന്നു. പക്ഷേ എനിക്കു് ഒരു ഭൎത്താവുണ്ടെന്നും, ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരിക്കൽ അദ്ദേഹം വന്നു് എന്നെ കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊള്ളുമെന്നും, അഥവാ മരണംകാരണം വിരഹദുഃഖം ഞാൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നാൽതന്നെ ഭൎത്താവിന്നു് എന്റെ നേരെ ഉണ്ടായിരുന്ന അനശ്വരമായ പ്രേമം ഓൎത്തു ഞാൻ ജീവിതത്തെ നയിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും അച്ഛനോടു് ഒരിക്കൽ തീൎത്തു പറഞ്ഞു് ആ വരന്മാരെയൊക്കെ നിഷേധിക്കയാണു ചെയ്തതു്

ധൈൎയ്യശാലിയും, ശക്തനും ആയ ഒരു ഭടനാണു കമ്മുവെങ്കിലും—മാധവിയുടെ സ്വന്തം കമ്മു—ഇപ്പോൾ വലിയ നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവനാണെങ്കിൽകൂടി; മാധവിയുടെ അടുത്തു ചെന്നിരുന്നു. കമ്മു അറിയാതെതന്നെ അയാളുടെ കണ്ണിൽ രണ്ടിലും ഹൎഷബാഷ്പം നിറഞ്ഞു, മാധവിയെ മാറോടണച്ചു പൂൎണ്ണപ്രേമത്തോടെ ചുംബിച്ചു.

ഖാൻബഹദൂർ—പ്രിയേ! ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ മറന്നുപോയി. ഞാൻ ഒരു മുഹമ്മദനാണെന്ന കാൎയ്യം ഓൎമ്മിച്ചില്ല. നീ മേലിലും എന്റേതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുമോ?

മാധവി—എന്റെ യജമാനൻ ആ ഒരു ചോദ്യംകൊണ്ടു് എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു് വേഷഭൂഷണാലങ്കാരമൊ, അല്ലെങ്കിൽ പേരാ അതുമല്ലേ

ങ്കിൽ മതസംബന്ധമായ ആചാരവിശേഷമൊ എന്താണ് ഒരുവനെ മനുഷ്യനാക്കുന്നത്? യഥാൎത്ഥമനുഷ്യൻ ജീവനാണ് അതിന്നു ജാതിമതവും ലിംഗഭേദവുമില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള രണ്ടു ജീവന്നു തമ്മിൽ വലുതായ ഒരു ഐക്യം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു ജീവനും അന്യോന്യം ആകൎഷണവുമുണ്ട് ഈ ഐക്യം ഉണ്ടാവുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു പേരും വേർപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെയാണ്? ഞാൻ ഒരിക്കൽ നിങ്ങളുടേതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അങ്ങക്ക് എന്തു സ്ഥൂലമായ മാററം വന്നാലും ഞാൻ അങ്ങയുടേതുതന്നെ. ഈ തത്വം പരേതനായ എന്റെ പ്രിയപിതാവ് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്

ഫാൻബഹറ്റൂർ—പ്രേമസൎവ്വസ്വമേ! വളരെ നന്നായി. നമുക്കു നാളെ ഇവിടം വിടണം. നിന്റെ സാധനങ്ങളൊക്കെ ഇന്നു രാത്രിതന്നെ ഭാണ്ഡമാക്കിക്കൊള്ളുക.

പിറേറന്നു പുലൎന്നപ്പോഴക്കും യാത്രക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങളൊക്കെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അച്ഛനും, രണ്ട് അമ്മമാൎക്കും, രണ്ടു പെൺകിടാങ്ങൾക്കും, ഇപ്പോൾ യുവാവായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള കൃഷ്ണൻകുട്ടിക്കും സ്വൎണ്ണനാണ്യങ്ങളും പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളും മാധവി ഒട്ടധികം സമ്മാനിച്ചു. വേൎപ്പാടിൽ അവൎക്കുള്ള ദുഃഖസമ്മിശ്രമായ അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി മാധവി യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

കല്ലൂരാട്ടുനിന്നു മൂന്നുനാഴിക പടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു ചെറിയ മാപ്പിളപട്ടണമാണ് ഇരിക്കൂർ. അവിടെ ഒരു

പള്ളിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പള്ളിയിൽവെച്ചാണ് മാധവി ചേലാവിൽ ചേൎന്നു് മാധവിക്കു "അമീനാബിഗം" എന്നു പേരിട്ടു. മതവിധിപ്രകാരം സർദാർ ഷേയിക്ക് ആയാസ്ഖാനുമായുള്ള വിവാഹബന്ധം ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

ആയാസ്ഖാനും പത്നിയും യഥാകാലം യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും കൂടാതെ ചിത്തൽദുൎഗ്ഗത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി, ബീഗത്തെ അവളുടെ സ്ഥിതിക്കൊത്തവണ്ണം മാന്യനിലയിൽ ഗവൎണ്ണരുടെ കോവിലകത്തു 'കുടി'വെക്കുകയും ചെയ്തു. ആയാസ്ഖാൻ അഞ്ചുകൊല്ലം ചിത്തൽദുൎഗ്ഗത്തിലെ ഗവൎണ്ണരായിരുന്ന കാലത്തു് ആ സംസ്ഥാനം വളരെ അനുകമ്പയോടും നീതിബോധത്തോടും കൂടിയാണു ഭരിച്ചതു് അപരാധികൾക്കു തലപൊന്തിക്കാൻ ഒരു അവസരംപോലും ഗവൎണ്ണർ ആയാസ്ഖാൻ കൊടുത്തതുമില്ല.

കോലത്തിരിയുടെ സേനാനായകത്വം ആയസ്ഖാന്റെ അധീനത്തിൽനിന്നു പോയതിന്നുശേഷം 1732 മുതൽ 1740 വരെ വടക്കെ മലബാർ മുഴുവനും ഇക്കേരിരാജാവിന്റെ പടയുടെ ഉപദ്രവം സഹിച്ചുകൊണ്ടു കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. അക്കാലത്തൊക്കെ ബദ്നൂർ പിടിച്ചു കയ്യിലാക്കാനുള്ള അവസരം നോക്കിക്കൊണ്ടു ഹൈദരാലിയും കഴിച്ചുകൂട്ടി. എന്നാൽ 1763 വരെ ഹൈദരാലിയുടെ ഉദ്ദേശനിവൃത്തിക്കു് അവസരവും സൌകൎയ്യവും കിട്ടിയില്ല. മൈസൂരാക്രമണം ഉണ്ടാകുമെന്ന ഗൂഢവൎത്തമാനം തലശ്ശേരിയിലെ പാണ്ടികശാലക്കാൎക്കു 1763 ജനുവരിമാസാന്ത്യത്തിലാണു് അറിവായതു് അധികം താമസിയാതെ

ഹൈദർനായ്ക്കൻ ബദ്നൂർകോട്ട ആക്രമിച്ചുതുടങ്ങിയെന്നും, അതിനെ തുടൎന്നു ബദ്നൂരും മംഗലാപുരവും മൈസൂർ സൈന്യം കയ്യലാക്കി കഴിഞ്ഞുവെന്നും ഉള്ള ശ്രുതി പരന്നു. ചിറക്കൽ കോവിലകക്കാരുമായി ശത്രുതയിൽ പെരുമാറുന്ന കണ്ണൂരിലെ (അറക്കൽ) ആലിരാജാവു, മലബാർ ആക്രമിക്കാനായി ഹൈദരിനെ ക്ഷണിച്ചതായും പാണ്ടികശാലക്കാൎക്ക മനസ്സിലായി. എന്നാൽ വടക്കെ മലബാർ ആക്രമിക്കുവാൻ തല്ക്കാലം ഹൈദർ ഒരുക്കമായിരുന്നില്ല. ബദനൂരും മംഗലാപുരവും പിടിച്ചടക്കി ഹൈദർ മൈസൂരിലേക്ക മടങ്ങുകയാണു ചെയ്തതു്. തെക്കെ മലബാറിൽ പാലക്കാട്ട തുടങ്ങി ചില പ്രദേശങ്ങൾ 1757-ൽ തന്നെ ഹൈദരാലി ആക്രമിച്ച കയ്യശപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇക്കേരിരാജാവിനു കോലത്തിരി എളംകൂർ കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്ന മൂന്നുലക്ഷം വരാഹൻ പിരിച്ചെടുക്കാനുള്ള അവകാശം പറഞ്ഞും, തെക്കെ മലബാറിൽ തനിക്ക വിരോധമായി സാമൂതിരി ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾക്ക പകരം ചോദിപ്പാനെന്ന ന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചും മലബാർ മുഴവനും പിടിച്ചടക്കുവാൻ ഒരു വമ്പിച്ച സൈന്യത്തോടുകൂടി 1768 ഫിബ്രുവരിമാസത്തിലാണു ഹൈദർ മലബാറിലേക്ക കടന്നതു്

ഇരുപതാം അദ്ധ്യായം.

ഹൈദരിന്റെ മലബാറാക്രമണം.

പാലക്കാട്ടരാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ സാമൂതിരി കൈവശപ്പെടുത്തിയതു തിരിച്ചുകിട്ടുവാനായി, ഹൈദരിന്റെ സഹായത്തിന്നായി ആ രാജാവു് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഈ അപേക്ഷക്കു മറുവടിയായി 2000 കുതിരപ്പടയും, 5000 കാലാൾപ്പടയും 5 പീരങ്കിത്തോക്കും, തന്റെ അളിയനായ മൂക്ക്ഡൂൺ ആലിയുടെ നായകത്വത്തിൽ ഹൈദർ വാളയാർ വഴി പാലക്കാട്ടേക്കയച്ചു. സാമൂതിരി സൈന്യത്തെ പിൻവലിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. മൈസൂർ സൈന്യം കടലോരം വരെ ഒരു ഓട്ടം ഓടി. സാമൂതിരി സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ചു. പാലക്കാട്ട രാജാവിനോടു പിടിച്ചെടുത്ത രാജ്യം മടക്കി കൊടുപ്പാനും യുദ്ധച്ചിലവിലേക്കു 12 ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ഹൈദൎക്കു പിഴയായി കൊടുപ്പാനും സാമൂതിരി ഖരാർ ചെയ്തു. ഹൈദരിന്റെ സൈന്യം മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. സാമൂതിരി ഈ ഖരാർപ്രകാരമുള്ള സംഖ്യ കൊടുത്തില്ല. ഈ സംഖ്യ പിരിക്കാനാണു ഹൈദർ രണ്ടാമതു തെക്കെ മലബാർ ആക്രമിച്ചതു്. മൈസൂർ സൈന്യം കോഴിക്കോട്ടെത്തി. എതിൎക്കാൻ ആരുമുണ്ടായില്ല. സാമൂതിരി കോവിലകത്തിന്നുള്ളിൽ ഒരു തടവുകാരന്റെ നിലയിലായി. സാമൂതിരിക്കു മതസംബന്ധമായ കൎമ്മങ്ങളൊന്നും ചെയ്വാൻ താമില്ലാതായി. ഇതിലും അധികമായ അപമാനം സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ഭയത്താൽ കോവിലകത്തിന്നു

താൻതന്നെ കൊള്ളിവെച്ചുവെന്നും സാമൂതിരി ആ തിയ്യിൽ കിടന്നു മരിച്ചുവെന്നും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

1773_ൽ താമരശ്ശേരി ചുരംവഴി ഒരു വമ്പിച്ച മൈസൂർസൈന്യം മലബാറിൽ വീണ്ടും ഇറങ്ങി. രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ഈ സൈന്യത്തോട് എതിർക്കാൻ ആളായില്ല. അവരൊക്കെ ഹൈദർക്കു കീഴടങ്ങി, മൈസൂർ ആധിപത്യത്തെ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

തടവുകാരനായ ഇക്കേരിരാജാവ്.

1778_ൽ ഹൈദരാലിയുടെ നേരെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ യുദ്ധവിളംബരം ചെയ്യുകയും ജനറൽ മാത്യൂസിന്റെ കീഴിൽ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ ബദനൂർ കോട്ട പിടിക്കുവാൻ ബോമ്പായി ഗവമ്മേണ്ട് അയക്കുകയും ചെയ്തു. ബദനൂർ കോട്ട പിടിക്കാൻ വരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യത്തിന്റെ ശക്തി എത്രത്തോളം ഉണ്ടെന്നറിയുവാൻ തരമില്ലായ്കയാൽ ആക്രമിക്കാൻ വരുന്ന ശത്രുവെ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ച് എതിക്കുന്നതു യുക്തമല്ലെന്നു ബദ്നൂർ ഗവർണ്ണർ ആയാസ്ഖാൻ തീച്ചപ്പെടുത്തി: കോട്ട നല്ലവണ്ണം ഉറപ്പിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യത്തിന്ന് ഒരുവിധവും അതിന്നുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ തരമില്ലാത്ത നിലയിലാക്കി, കോട്ടയുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യത്തെ നശിപ്പിക്കാനാണ് ആയാസ്ഖാൻ ഏപ്പാടുചെയ്തതു്.

ഇക്കേരിരാജാവായ ദോഡ്ഡപ്പനായ്ക്കനെ ബദനൂർ ജി

ല്ലയുടെ കിഴക്കുവശം ഒരു ചെറിയ കോട്ടയിൽ ഒരു തട വുകാരൻെറ നിലയിലാണ ഹൈദരാലി ഭദ്രമായി താമ സിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. ഇക്കേരിനായ്ക്കന്നു മൈസൂരാധിപത്യ ത്തിന്നു വിരോധമായി പ്രവൎത്തിപ്പാനുള്ള യാതൊരു സ്വാ ധീനശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഈ ശത്രുവെ യുദ്ധകാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചും ബദന്നൂർ സംസ്ഥാനത്തിൽ നിൎത്തുന്നതു യുക്തമല്ലെന്നു് എഴുതി, ഈ നായ്ക്കനെ ശ്രീ രംഗപട്ടണത്തിലെ കാരാഗ്രഹത്തിൽ കൊണ്ടാക്കുവാൻ ഹൈദരാലിയുടെ സമ്മതം ഗവൎണ്ണർ ആയാസ്ഖാൻ എഴുതിവരുത്തിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യം ബദന്നൂരിൽ എത്തുന്നതിന്നു് ഒരാഴ്ചമുമ്പു ബദന്നൂർ രാജാവായിരുന്ന ഇ ക്കേരി ദോഡപ്പനായ്ക്കനെ തൻെറ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കാൻ ഗവൎണ്ണർ കല്പന കൊടുത്തു. നായ്ക്കനെ കൊണ്ടുവന്നു് ആ യാസ്ഖാൻെറ മുമ്പിലാക്കിയപ്പോറം,

ആയാസ്ഖാൻ—ദോഡപ്പനായ്ക്കൻ എന്നെ മുമ്പു കണ്ടി ട്ടുണ്ടോ?

നായ്ക്കൻ—ദിവ്യനായ അങ്ങയെ ഒരാറം ഒരിയ്ക്കൽ ക ണ്ടാൽ പിന്നെ മറക്കാൻ സാദ്ധ്യമാണൊ?

ആയാസ്—എൻെറ വായിൽ തുണി കുത്തിനിറച്ചു്, എ ന്നെ കെട്ടിവരിഞ്ഞു ബദന്നൂർപുഴയിൽ ഇടുവാൻ നി ങ്ങറം ഏപ്പാടുചെയ്തതു് ഓക്കുന്നുണ്ടോ?

നായ്ക്കൻ—ഉവ്വു്, എജമാനനേ! എനിക്കു് ഇന്നു തോന്നു ന്നതുപോലെ ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അന്നും പശ്ചാത്താപം തോന്നിയിരുന്നു.

ആയാസ്—ശരി. അതു് ഏതായാലും നല്ലതുതന്നെ. നി

ന്റെ നീചമായ ആ ക്രൂരകൃത്യത്തെ സാധൂകരിക്കാൻ വല്ല ന്യായങ്ങളും നിണക്ക പറവാനുണ്ടോ?

നായ്ക്കൻ—ദിവ്യാ! അങ്ങയോട ഞാൻ ക്ഷമായാചനം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. എന്റെ ബുദ്ധിമോശംകൊണ്ട്, എളംക്കുറും സുബ്രഹ്മണ്യപട്ടരും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ വലയിൽ ഞാൻ പെട്ടുപോയി. അവർ അങ്ങയോട ചെയ്ത ചതിക്ക വലുതായ ഒരു പിഴ എനിക്ക് തരേണ്ടിയും വന്നു.

ആയാസ്—അല്ലേ ദോഡപ്പനായ്ക്കൻ! എനിക്ക നിങ്ങളുടെ നേരെ പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാനുള്ള മോഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ കഴുവിന്മേൽ കയററുവാൻ ഞാൻ കല്പിക്കേണ്ടതല്ലേ?

നായ്ക്കൻ––അതെ. എന്റെ ജീവനും എന്റെ ദേഹവും, എനിക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ ഉള്ള സൎവ്വസ്വവും അങ്ങയുടെ അധീനത്തിലാണ്. യജമാനന്നു വേണമെന്നു തോന്നിയാൽ എന്തും ചെയ്യാൻ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നതുമാണ്. എനിക്ക മരിക്കാൻ ഭയമില്ല. എന്നാൽ എനിക്ക വിധിച്ചിട്ടുള്ള ആയുസ്സ മുഴുവനും, കാരാഗൃഹത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണമെന്നു മോഹമുണ്ട്

ആയാസ്ഖാൻ––പക്ഷെ നായ്ക്കൻ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഞാൻ നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതിന്നു കല്പന കൊടുപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു ഹിന്തുവാണല്ലൊ. ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു മുഹമ്മദനാണെങ്കിലും, ഹിന്തുവിന്റെ നിലയിൽ പഠിച്ച അതിപാവനമായ സദാചാരധൎമ്മങ്ങൾ മറന്നുകളഞ്ഞിട്ടില്ല.

ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ ക്ഷമയെന്ന ഗുണത്തെ സ്വകൎമ്മം

കൊണ്ടു ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന്നു കാരണമായിത്തീൎന്ന ആ വേടന്റെ അസ്ത്രം ഏററപ്പോൾ ഭഗവാൻ എന്താണു ചെയ്തതു്? വേടനെ തന്റെ അരികിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി, ശപിക്കുന്നതിന്നുപകരം അവന്റെ ശിരസ്സിൽ തൃക്കൈ വെച്ചു് അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയല്ലേ ചെയ്തതു്?

അതുമാത്രമോ! അപകാരം ചെയ്താലും അങ്ങോട്ടു ഉപകാരം ചെയ്യേണമെന്നും അന്യൻ ചെയ്ത ദോഷങ്ങളെ ക്ഷമിക്കേണമെന്നും ആണു ബുദ്ധനും ക്രിസ്തുവും സിദ്ധാന്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു് ഇപ്പോൾ എനിക്കു പ്രതികാരം ചെയ്വാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടു്. നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അശക്തന്മാരിൽവെച്ചു് അശക്തന്മാണു് നിങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ദയനീയമായ സ്ഥിതിയെ അവലംബിച്ചു നിങ്ങൾക്കു് ഒരു നിസ്സാരമായ ശിക്ഷയെങ്കിലും തരുന്നതു വളരെ പോരാത്മയാണെന്നു മാത്രമല്ല എത്രയും മൃഗീയമാണെന്നു കൂടി ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഹൃദയപുരസ്സരം നിങ്ങൾക്കു മാപ്പുതന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കുറച്ചുകളഞ്ഞതു് എന്നിലും അതിതമായ ഒരു ശക്തിയാണു് ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദാനം ചെയ്വാൻ എനിക്കു് അധികാരമില്ല. നിങ്ങളെ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിലുള്ള കാരാഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു സ്ഥലമാററം ചെയ്വാൻ എന്നോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ നാളെ കാലത്തു് അങ്ങോട്ടു് അയക്കുകയെന്നതു് എന്റെ കൎത്തവ്യകൎമ്മമാണു് നിങ്ങൾക്കു് ഇപ്പോൾ പോകാം.''

എന്നും പറഞ്ഞു "തടവുകാരനെ കൊണ്ടുപോ" എന്ന് ആയുധപാണിയായി നില്ക്കുന്ന ഭടനോടു ഗവൎണ്ണർ ആജ്ഞാപിച്ചു. ദുഷ്ടന്റേയും ശിഷ്ടന്റേയും സ്വഭാവത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയ റാസ്സൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

"എന്നെ ഏതു കാരാഗൃഹത്തിലാണ് ഇടാൻപോകുന്നതെന്ന സംഗതിയെ ഞാൻ ഗൌനിക്കുന്നതേയില്ല. ബദനൂർ ഒരുകാലം എനിക്കു വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തിന്നു പ്രത്യേകമായ ഗുണമൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. അങ്ങയുടെ പ്രശംസനീയമായ സ്വഭാവഗുണത്തേയും ദാക്ഷിണ്യത്തേയും ഞാൻ വളരെ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു ഞാനിപ്പോൾ വിടവാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു."

ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ബദനൂർ ഗവൎണ്ണരായതു്

ബദനൂർസംസ്ഥാനം കീഴടക്കിയതിന്നുശേഷം അവിടത്തെ പട്ടാളഗവൎണ്ണരായി ശ്രീനിവാസറാവുവിനേയും സഹായകനായി സർദാർഖാനെന്ന ഒരുവനേയുമാണു ഹൈദർ ആദ്യമായി നിയമിച്ചിരുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി ഒന്നു പൊരുതേണമെന്നു ഹൈദർ 1775-ൽ തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. അതിന്നു വളരെ കാലമായി ഉദ്ദേശിച്ചുവരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ആക്രമണം ഒന്നാമതായി കഴിച്ചു തന്റെ മോഹം നിറക്കുവാനും നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിന്നാ

യി 1775 ആഗസ്റ്റ്മാസത്തിൽ 10,000 സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി സർദാർഖാനെ നിയോഗിച്ചു. വടക്കൻകൊച്ചിയും തൃശ്ശിവപേരൂർകോട്ടയും ഈ സൈന്യം വേഗം പിടിച്ചടക്കി. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതൃത്തിക്കുള്ളിൽ കടപ്പാൻ ഈ സൈന്യത്തിന്നു സാധിച്ചില്ല. അറക്കൽ ആലിരാജാവു്, കപ്പം കൊടുക്കാഞ്ഞുകാരണം വടക്കെ മലബാർ എളംകൂറിനെ (പ്രിൻസ് റീജണ്ടിനെ) എല്പിച്ചുകൊടുക്കയാണു ഹൈദർ ചെയ്തതു്. എളംകൂർ ഹൈദരിന്റെ സ്വന്തം ആളെന്ന നിലയിൽ അവിടെ ഹൈദരുടെ ഉദ്ദേശനിവൃത്തിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തും വന്നിരുന്നു. 1777-ൽ അമേരിക്കക്കാർ ഇംഗ്ലിഷാധിപത്യം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു പ്രാൻസിന്റെ സഹായത്തോടെ സ്വതന്ത്രന്മാരാവുകകാരണം ഇംഗ്ലാണ്ടും പ്രാൻസും തമ്മിൽ യുദ്ധമായി. ഇതുകാരണം പ്രഞ്ചുകാരുടെ വക മയ്യഴി തുറമുഖം ഇംഗ്ലിഷുകാർ കയ്യശപ്പെടുത്തിക്കളയുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതായി വന്നു. ഹൈദർ ഈസ്റ്റിന്ത്യാക്കമ്പനിക്കാരുമായി സമാധാനത്തിലായിരുന്നുവെകിലും, ആവശ്യമായ തോക്കുകളും വെടിസ്സാമാനങ്ങളും മററും പ്രഞ്ചുകാരോടു വാങ്ങി മയ്യഴി തുറമുഖം വഴിയാണു മൈസൂരിൽ എത്തിച്ചിരുന്നതു്. ഹൈദൎക്കു പ്രഞ്ചുകാർ സഹായമായിരുന്നു. മയ്യഴി പ്രഞ്ചുകാരുടെ അധീനത്തിൽ നിന്നുപോയാൽ കാൎയ്യമൊക്കെ അവതാളത്തിലാകുമെന്നു ഹൈദൎക്കു മനസ്സിലായി. ഹൈദർ വേഗം തന്റെ 200 ഭടന്മാരെ മയ്യഴിയിൽ നിൎത്തി. ചിറക്കൽ എളംകൂർ (പ്രിൻസ് റീജണ്ടു) 1500 നായന്മാരെ

ഹൈദരാലിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഫ്രെഞ്ചുകാരെ സഹാ യിപ്പാൻ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതുകൊണ്ടൊന്നും മയ്യഴി രക്ഷിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കാരുടെ (ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ)കപ്പലും പട്ടാളവും തുരുതുരെ തലശ്ശേരി വന്നിറങ്ങിത്തുടങ്ങി. കോട്ടയവും, കടത്തനാട്ടം രാജാക്കന്മാർ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭാഗം ചേർന്നു. മയ്യഴിപട്ടണത്തെ മൂന്നു ഭാഗത്തുനിന്നും വളഞ്ഞു. മയ്യഴി പട്ടണത്തിന്നുള്ളിലുള്ളവക്ക് എതൃത്തു നില്ക്കാൻ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നു വന്നപ്പോഠ 1779 മാർച്ച് 20-ാംനു- അവർ ഇംഗ്ലീഷുകാക്കു കീഴടങ്ങുകയാണു ചെയ്തതു്. 1780-ൽ ഹൈദരാലിയും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തമ്മിൽ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു കാരണം സർദാർഖാൻ വലിയ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി തലശ്ശേരിയിലെ ഇംഗ്ലീഷുപാണ്ടികശാല ആക്രമിക്കയും പട്ടണം കയ്യശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ ജയം അധികകാലത്തേയ്ക്കു നിലനിന്നില്ല. 1781-ന്റെ ഒടുവിൽ ബോമ്പായിനിന്നു് ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യം തലശ്ശേരിയിൽ എത്തി, 1782 ജനുവരി 8-ാംനു- മേജർ അബിൻഗ്ടൺ പീരങ്കി വെച്ച് സർദാർഖാന്റെ പീരങ്കികഠ തകൎത്തു. തലശ്ശേരി വീണ്ടെടുത്തു സർദാർഖാനെ തടവുകാരനാക്കി പിടിക്കയും ചെയ്തു. മൈസൂർസൈന്യം നശിച്ചുപോയി. രാജ്യമെങ്ങും നായന്മാർ ഇളകി. മേജർ അബിംഗ്ടന്റെ പട്ടാളം തെക്കോട്ടു കടന്നു. ഫിബ്രുവരി 13-ാംനു- കോഴിക്കോട്ടും കിഴടക്കി. ആ മാസം 20-ാംനു- ആയപ്പോഴക്കും ഹൈദരാലിക്കു തെക്കെ മലബാറിൽ ആകെ ഉണ്ടായിരുന്നതു പാലക്കാട്ടു മാത്രമായിരുന്നു.

ഈ തഞ്ചം നോക്കി കൊടകും, ബല്ലവും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു ശ്രമിച്ചു. ചോഴമണ്ഡലക്കര കയ്യശപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഹൈദരാലി ആ പ്രവൃത്തി തല്ക്കാലം നിൎത്തി തന്റെ ശക്തി മുഴുവനും മലയാളക്കരയിൽ പ്രയോഗിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരെ പുറത്താക്കേണ്ടതാണെന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. "അപകടസംഘട്ടങ്ങളിൽ എനിക്കുള്ള വലത്തുകൈ" എന്നു ഹൈദർ വലപ്പോഴും ആ യാസ്ഖാനെപ്പററി കൃതജ്ഞതയോടെ ഇതിനൊത്തവണ്ണം പറയാറുണ്ട് ആയാസ്ഖാനെ ചിത്തൽദുൎഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഹൈദർ വേഗം വരുത്തി കൊടകിലേക്ക് അയച്ചു. കൊടകിലേയും ബല്ലത്തിലേയും ലഹളകൾ ആയാസു വേഗം ഒതുക്കി. അപ്പോഴാണു ബോമ്പായി ഗവൎമ്മേണ്ടിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ബദനൂർകോട്ട പിടിക്കാൻ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തോടുകൂടി ജനറൽ മാത്യൂസ് പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിവായത് ഉടനെ സർദാർ ആയാസ്ഖാനെ ബദനൂർഗവൎണ്ണരായി ഹൈദർ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ബദനൂർ എന്ന പേർ മാററി "ഹൈദർനഗരം" എന്ന പേർ അന്നുമുതൽ ആ പ്രദേശത്തിന്നു സിദ്ധിക്കയും ചെയ്തു.

ജനറൽ മാത്യൂസിന്നു കഴിവുള്ള വിദ്യകളൊക്കെ പ്രയോഗിച്ചു മൂന്നുമാസത്തിലധികം കാലം ഹൈദർനഗരത്തെ വളഞ്ഞ് ആക്രമിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ ആയാസ്ഖാന്റെ അനിതരസാധാരണമായ ബുദ്ധിവൈഭവത്തെ ജയിക്കാൻ ജനറൽ മാത്യൂസിന്നു സാധിച്ചില്ല.

ഇക്കാലത്തു മൈസൂർ സൈന്യത്തിൽ അധികഭാഗവും ടിപ്പുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തെക്കെ മലബാറിൽ

പൊന്നാനിയിൽ വെച്ച കളണൽ ഫംബർസ്റ്റൺ എന്ന ഇംഗ്ലീഷുസേനാനായകനോട് ഏററു പൊരുതുകയായിരുന്നു. ഹൈദരാലി പ്രമേഹക്കുരു പൊട്ടി ചിത്തൂരിൽവെച്ച് 1782 ഡിസേമ്പ്ര 12-ാംനു- മരിച്ച വിവരം പൊന്നാനിയിൽ അടിയന്തരായി വന്ന ഒരു ദൂതൻമുഖേന ടിപ്പുവിന്നു് അറിവു കിട്ടി. ടിപ്പു യുദ്ധം നിർത്തി തൻെറ സൈന്ന്യങ്ങളേയും കൊണ്ടു ബദ്ധപ്പെട്ടു ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിലേയ്ക്കു് ഓടി. താൻ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ എത്താൻ താമസിച്ചാൽ അച്ഛൻെറ സിംഹാസനം ആയാസ്ഖാൻ കയ്യശപ്പെടുത്തി തന്നെ ഭ്രഷ്ടനാക്കിയാലോ എന്ന ഭയമാണ ടിപ്പുവെ ധൃതികൂട്ടിയതു ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭയത്തിന്നു് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തൻെറ സ്വാമിയായ ഹൈദരാലി മരിച്ച വിവരം ആയാസ്ഖാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ എത്തിയ ഉടനെ അച്ഛൻെറ മരണവർത്തമാനവും അച്ഛൻെറ പിൻഗാമിയായി മൈസൂർ സിംഹാസനത്തിൽ താൻ കയറിയ വിവരവും ടിപ്പു വിളംബരം ചെയ്തു.

ടിപ്പു രാജാധികാരം കയ്യേററതിന്നു ശേഷം ആദ്യമായി ചെയ്തതു വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതനെ ഒരു കല്പനയും കൊടുത്തു ബദനൂർ കോട്ടയിലേക്ക് അയച്ചതായിരുന്നു. അവിടത്തെ രണ്ടാമത്തെ പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഇബ്രാഹിം ഖാനായിരുന്നു ഈ കല്പന. ആയാസ്ഖാനെ പിടിച്ച് അവൻെറ തലവെട്ടിക്കളയുവാനും ബദനൂർ കോട്ടയിൽ സൈന്ന്യനായകനായും ഗവൎണ്ണരായും പ്രവൃത്തി നോക്കുവാനും ആയിരുന്നു ഈ കല്പന.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ബെദനൂർ ൧൭൮൩.

ബെദനൂർ ഗവൎണ്ണരായ സർദാർ ആയാസ് ഖാൻ ബഹദൂരും തന്റെ പട്ടാളസഹായകനായ ഷേയിക്ക് ഇബ്രാഹിമും കൂടി പിറ്റെ ദിവസം, കോട്ട വിരോധിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളുടെ നേരെ എന്തൊരു വിദ്യയാണു പ്രയോഗിക്കേണ്ടത് എന്ന് ആലോചിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദൂരയാത്രകൊണ്ടു മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു ഭടൻ കുതിരപ്പുറത്തു വന്നു ബെദനൂർ കോട്ടക്കുള്ളിൽ ഇറങ്ങി. താൻ കൊണ്ടുവന്ന കത്തിന്റെ മേൽവിലാസക്കാരൻ ആരാണെന്നറിയാതെ, ആ കത്തു ഗവൎണ്ണരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു വണങ്ങുകയാണു ഭടൻ ചെയ്തത്. കത്തു ഷേയിക്ക് എബ്രാഹിമിന്നു സ്വകാൎയ്യമായി എഴുതിയതാണെന്നു ധരിക്കാതേയും മേൽവിലാസം അത്ര നോക്കാതേയും ഗവൎണ്ണർ വേഗം അതു പൊളിച്ചു വായിക്കയാണു ചെയ്തത് ആയാസ് ഖാൻ ഇതു വായിച്ചു സ്തംഭിച്ചുപോയി.

ഒരു വിളംബരം.

"മൈസൂരിന്റേയും അതിന്റെ കീഴിലുള്ള രാജ്യങ്ങളുടേയും അധിപതിയായ ഖാൻ ബഹദൂർ ടിപ്പുസുൽത്താൻ വിളംബരപ്പെടുത്തുന്നതാവിത്. രാജഭക്തന്മാരായ എന്റെ പ്രജകളും മറ്റുള്ളവരും അറിയേണ്ടതിന്ന്—

"അള്ളാവിന്റെ കരുണയാൽ മൈസൂർരാജ്യത്തി

ൻേറയും മററു പ്രദേശങ്ങളുടേയും രാജാവായ മഹിമയോടുകൂടിയ എന്റെ പ്രിയപിതാവു ഹൈദരാലി ഖാൻ ബഹദൂർ ഈ ഡിസേമ്പ്ര് 12_ാംനു- അന്തരിച്ചു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായിരിക്കയാലും, പിതാവിന്റെ സംസ്ഥാനകിരീടം അവിടത്തെ പുത്രനും അവകാശിയും ആയ നമ്മിൽ ലയിച്ചിരിക്കയാലും, ഈ രാജ്യാധികാരം നടത്തി, അച്ഛൻ പരിപാലിച്ചതുപോലെ നീതിന്യായം ശരിക്കു പരിപാലിപ്പാൻ നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശാസന കേട്ടു രാജഭക്തന്മാരായി എല്ലാ പ്രജകളും വൎത്തിച്ചുപോരുവാൻ നാം ഇതിനാൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ നമ്മുടെ മുദ്രയും ഒപ്പും വെച്ചിരിക്കുന്നു.”

ഒരു കത്ത്

———

“ബെദനൂർഗവൎണ്ണരായ ഷേയിക്ക് ആയാസിന്റെ സഹായകനായ ഷേയിക്ക് ഇബ്രാഹിമിന്ന്:__ഇതൊന്നിച്ചയക്കുന്ന വിളംബരപ്രകാരം എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവു സ്വൎഗ്ഗം അടഞ്ഞതും ഞാൻ മൈസൂർ രാജാധികാരം കയ്യേററതും ആയ വിവരങ്ങൾ അറിയാവുന്നതാണ്. മലബാറിലെ ഒരു നായരായ ഷേയിക്ക് ആയാസ് മൈസൂരിൽ വന്നതുമുതൽ എന്റെ പരമവിരോധിയായിട്ടാണു വൎത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്റെ സിംഹാസനാരോഹണം കഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നാമതായി അവനോടുള്ള പകവീട്ടുകയാണ് എന്റെ കൎത്തവ്യകൎമ്മമെന്നു ഞാൻ അള്ളാവിനെ പിടിച്ച് ആണയിട്ടിട്ടുണ്ട് ഈ കല്പന കിട്ടിയാൽ അപ്പോൾ തന്നെയോ മൂന്നു ദിവസത്തിന്നുള്ളിലോ ഇബ്രാ